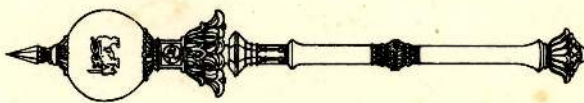

Debate on the 6th Amendment & the
Constitution. (Anti-Secular Amendment)

24 වන කාණ්ඩය
13 වන කලාපය

මහජනතන්ද
1983 අගෝස්තු 4

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

පාර්ලිමේන්තුව කැඳවීම

නිවේදන :

ආරක්ෂක විධිවිධාන සහ අද දින වැඩ කටයුතු පුවත්පත්වල පළ කිරීම

සයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත :
ශ්‍රේණිකාරකයන්ගේ තීරණය

සයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත :
පළමුවන වර, දෙවන වර සහ තුන්වන වර කියවා සංශෝධනාකාරයෙන් සම්මත
කරන ලදී

Handwritten text at the top left, possibly a library or collection stamp.

Handwritten text at the top right, possibly a date or page number.

දැරි ලක්මිච්චරිප

(විකල්ප)

වෙරිප් ප්‍රති

(සර්ව පවිත්‍ර)

ප්‍රකාශක සමාජ සංස්ථා

Small text at the bottom of the page, likely publication details or a footer.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டல்

அறிவிப்பு :

பாதுகாப்பு அற்பாடுகளும் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளும் பத்திரிகையிற் பிரசுரித்த இடம்

அரசியலமைப்புக்கான ஆளுவது திருத்தம் கூட்டமலம் : உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு

அரசியலமைப்புக்கான ஆளுவது திருத்தம் கூட்டமலம் :

இரண்டாம் மூன்றாம் மதிப்புக்களிடம் பெற்று திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப்பட்டது

Volume 24
No. 13

Thursday
4th August 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

SUMMONING OF PARLIAMENT

ANNOUNCEMENT :

Security measures and publication of today's proceedings in the press

2-A 71758-4,100 (83/08)

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL :
DECISION OF THE SUPREME COURT

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL :
Read the First, a Second, and the Third time, and passed as amended

புத்தகத்தின் உள்ளடக்கம்

(தொகுப்பு)

முதல் பகுதி

(மேல் பகுதி)

இரண்டாம் பகுதி

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

சட்டம்

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

சட்டம்

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு - கட்டிடங்கள்

Thursday
4th August 1953

Volume 24
No. 13

PARLIAMENTARY DEBATES

(தொகுப்பு)

OFFICIAL REPORT

(தொகுப்பு)

PRINCIPAL CONTENTS

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL
DECISION OF THE SUPREME COURT

SUMMARY OF PARLIAMENT

ANNOUNCEMENT

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL
HAD THE FIRST SECOND AND THIRD READINGS PASSED IN
PARLIAMENT

Security measures and implications of constitutional amendments
in the first

1-4 (1953-54)

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

1983 අගෝස්තු 4 වන මුහුදුපතින්ද
வியாழக்கிழமை, 4 ஓகஸ்ட் 1983
Thursday, 4th August 1983

අ. හා. 3 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථානායකතුමා [අල් හාජ් එම්. අබ්දුල් බාකීර් මාකාර් මහතා] මූලාසනාදායී විය.

பாராளுமன்றம் பி. ப. 3 மணிக்ருக்க கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல் ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 3.00P.M. MR. SPEAKER [AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR] in the Chair.

පාර්ලිමේන්තුව කැඳවීම
பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டல்

SUMMONING OF PARLIAMENT

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The Notification summoning Parliament will now be read out by the Secretary-General.

අනතුරුව පහත සඳහන් ගැටළු තීරණය මත ලේකම් විසින් කියවන ලදී :
அதன்மேல் செயலாளர் அறிவிப்பு பின்வரும் வர்த்தமானி அறிவித்தலை வாசித்தார் :

Whereupon the Secretary-General read the following Gazette Notification.

1983 අගෝස්තු 4 වන මුහුදුපතින්ද අ.හා. 3ට

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීමේ කැඳවීම

අනුමානානුමානේ අල්ලීම පරිදි පාර්ලිමේන්තුවේ 14 වන ස්ථාවර කියවිය අනුව. 1983 අගෝස්තු මස 04 වැනි මුහුදුපතින්ද අ. හා. 3 ට රැස්වීමේ පාර්ලිමේන්තුව මා පිසින් කැඳවන ලද බව. පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායක තැනපත් මොහමඩ් අබ්දුල් බාකීර් මාකාර් වන මම මෙයින් දැනුම් දෙමි.

අ.මී. අබ්දුල් බාකීර් මාකාර්,
කථානායකතුමා.

ශ්‍රී ජනවර්ධනපුර කෝට්ටේ.
1983 ජූලි මස 29 වැනි දින.

තිරිවිදන
அறிவிப்புகள்

ANNOUNCEMENTS

ආරක්‍ෂක විධිවිධාන සහ අද දින වැඩ කටයුතු පුවත්පත්වල පල කිරීම
பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் இன்றைய பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரித்தலும்

SECURITY MEASURES AND PUBLICATION OF TODAY'S PROCEEDINGS IN THE PRESS

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I wish to make two Announcements to the House.

Firstly, I have taken steps to close the Public Galleries and restrict entry into the precincts of Parliament. These security measures have been taken

by me for the purpose of securing and ensuring the safety and protection of all Honourable Members of this House.

In regard to the publication of today's proceedings of Parliament in the press, local and foreign, I propose, in accordance with past practice and precedent to appoint under my Chairmanship a Committee consisting of a member representing the Government, a Member representing the Opposition and the Secretary-General of Parliament to determine whether any portion on the proceedings of the House should be excluded from publication.

Newspaper reporters are requested to submit their copy for approval by this Committee before publication.

සියවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම් පත : ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය
அரசியலமைப்புக்கான ஆளுவது திருத்தம் சட்டமூலம் : உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL : DECISION OF THE SUPREME COURT

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I have an announcement to make regarding the Bill titled "An Act to amend the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka".

The Bill certified by the Cabinet of Ministers as urgent in the national interest was referred to the Supreme Court by His Excellency the President in terms of Article 122 (1) (b) of the Constitution.

The Supreme Court is of opinion that the provisions of Article 157 A (3) (b) and Article 157 A (5) (b) (ii) are inconsistent with the provisions of Article 11 of the Constitution in that the forfeiture provided therein is without qualification or limitation and therefore the said provisions require to be passed by the two-thirds majority referred to in Article 83 and approved by the people at a Referendum.

The Solicitor-General has stated to Court that this provision will be suitably amended so that it will not be inconsistent with Article 11.

The Court is of the view that the Bill is not inconsistent with any other provisions of the Constitution.

I order that the decision of the Court be printed in the Official Report of today's proceedings.

“AN ACT TO AMEND THE CONSTITUTION OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA”

DECISION OF THE SUPREME COURT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA

In the matter of a reference under Article 122 (1) (b) of the Constitution.

S.D.No. 3 of 1983 P/Parl.

PRESENT : N. D. M. Samarakoon, Q.C., Chief Justice, R. S. Wanasundera, Judge of the Supreme Court, D. Wimalaratne, Judge of the Supreme Court, B. S. C. Ratwatte, Judge of the Supreme Court, J. A. R. V. Perera, Judge of the Supreme Court, P. Colin-Thome, Judge of the Supreme Court, J. F. A. Soza, Judge of the Supreme Court, K. A. P. Ranasinghe, Judge of the Supreme Court and H. Rodrigo, Judge of the Supreme Court.

COUNSEL : K. M. M. B. Kulatunga, Solicitor-General with Suri Ratnapala, Senior State Counsel and Kalinga Wijeyewardene, State Counsel for the Attorney-General on notice.

H. B. Kariyawasam the Petitioner appears in person.

Herman J. C. Perera, Attorney-at-Law, President of the Bar Association on behalf of the Bar.

COURT ASSEMBLED FOR THE HEARING : At 10.00 a.m. on 3rd August, 1983.

A Bill titled 'An Act to amend the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka' was referred to us by His Excellency the President in terms of Article 122 (1) (b) of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka for determination whether the Bill or provision thereof is inconsistent with the Constitution. The Bill contains a certificate by which the Cabinet of Ministers has certified that the Bill is urgent in the national interest.

The Solicitor-General, the President of the Bar Association and Mr. Kariyawasam appeared before us and assisted us in the consideration of the Bill.

We have examined the provisions of the Bill. We are of opinion that the provisions of Article 157 A (3) (b) and Article 157 A (5) (b) (ii) are inconsistent with the provisions of Article 11 of the Constitution in that the forfeiture provided therein is without any qualification or limitation. In view of this the said provision requires to be passed by the two-thirds majority referred to in Article 83 and approved by the People at a Referendum. However, the Solicitor-General stated that this provision will be suitably amended so that it will not be inconsistent with Article 11.

The Bill is not inconsistent with any other provision of the Constitution.

N. D. M. Samarakoon, Chief Justice.

R. S. Wanasundera, Judge of the Supreme Court. D. Wimalaratne, Judge of the Supreme Court.

B. S. C. Ratwatte, Judge of the Supreme Court. J. A. R. Victor Perera, Judge of the Supreme Court.

P. Colin-Thome, Judge of the Supreme Court. J. F. A. Soza, Judge of the Supreme Court.

K. A. P. Ranasinghe, Judge of the Supreme Court. H. Rodrigo, Judge of the Supreme Court.

පෙත්සම්

மனுக்கள்

PETITIONS

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Member for Uva-Paranagama-[Pause] He is not Here.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගලල)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody-Attanagalla)

ගරු කථානායකතුමා, තීට්ටුමුවේ කෝත්තලදෙහියේ මහාමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ඒ. එල්. හරිශ්චන්ද්‍ර මහතා සහ නවත් 31 දෙනෙකුගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම ඉදිරිපත් කරමි.

යසපාල හේරත් මහතා (නැගෙනහිර අනුරාධපුරය)

(திரு. யசபால ஹேரத்—அனுராதபுரம் கிழக்கு)

(Mr. Yasapala Herath-Anuradhapura East)

අනුරාධපුර නම්මැත්තාකුලමේ පුෂ්ප සෙවන පදිංචි එස්. ධර්මලිංගම් මහතා විසින් එවන ලද පෙත්සමක් මම ඉදිරිපත් කරමි.

ගෞරව පෙත්සම් කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to be referred to the Public Petitions Committee.

පනත් කෙටුම්පත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டமூலங்கள்

BILLS PRESENTED

සයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත

அரசியலமைப்புக்கான ஆறாவது திருத்தச் சட்டமூலம்

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය

හරිවන පනත් කෙටුම්පතකි.

පිළිගන්න ලද්දේ අග්‍රාමාත්‍ය, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමති සහ ගෞරව කපුචු පිළිබද ඇමති ආර්. අමරසේන මහතා විසිනි.

ගෞරව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතකි. විරූපක්‍රම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතකි. විරූපක්‍රම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතකි.

Presented by, Mr. R. Premadasa, Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways.

පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු

பாராளுமன்ற ஆளுவல்

BUSINESS OF THE PARLIAMENT

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Prime Minister and Leader of the House of Parliament, I move,

"That the following provisions shall have effect with respect to the Business of this day's sitting :-

- (a) That the Second Reading of the "සයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත" (Sixth Amendment to the Constitution Bill) presented this day be proceeded with this day ;
- (b) That immediately after the Bill to which this Order applies has been read a Second time, it shall be considered in Committee of the whole Parliament ;
- (c) That the proceedings on this Bill to which this Order applies shall be exempted from the provisions of Standing Order No. 7."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

සයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත

அரசியலமைப்புக்கான ஆறுவது திருத்தச் சட்டமூலம்

SIXTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL

දෙවන වර කියවීමේ නියෝගය කියවන ලදී.
இரண்டாம், மதிப்பிற்குரிய கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.
Order for Second Reading read.

අ. හා. 3.7

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(திரு. ஆர். பிரேமதாசு—பிரதம அமைச்சரும் உள்ளூர் காட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும் தென்மேற்குப் பிரதேச அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதுவரும்)

(Mr. R. Premadasa - Prime Minister, Minister of Local Government, Housing and Construction, Minister of Highways and Leader of the House of Parliament)

ගරු කථානායකතුමා, සයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියවීම සඳහා මම ඉදිරිපත් කරනවා. මේ පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය තමුත්තාත්සේ දැන් කියව්වා. ඒ තීරණය අනුව මේ සංශෝධනය, එක් කාරණයක් එනම්, දෙපල පිළිබඳ කාරණය හැරුණු විට, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නිගමනයක් කර තිබෙනවා. එහි සංශෝධනයක් කරන ලෙස, ඊට අපි එකඟ වී සිටිනවා. අපි ඒ සංශෝධනය ඊට අදාළ වන හැටියට ඉදිරිපත් කරනවා. මේ සංශෝධනය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි නැහැ. මෙය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කෙරෙහි පනතක් නිසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ තුනෙන් දෙකක ඡන්දයෙන් මෙය සභාසම්මත විය යුතුව තිබෙනවා.

මේ සංශෝධනයෙන් බලාපොරොත්තු වන කරුණ ඉතාමත් සැකෙවින් විස්තර කරන්නට මම කැමතියි. පසුව මගේ කතාව අවසානයේදී මම ඒ පිළිබඳව ජේද වශයෙන් විස්තර කරන්නටත් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ හයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පැනවීමෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ, ශ්‍රී ලංකාවේ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම නීති විරෝධී බවට පත්කිරීම නොවන බව අපි තේරුම් ගත්ත ඔහු. මන්ද? දැනටමත් අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ ශ්‍රී ලංකාවේ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට අවකාශයක් තැනී තිබෙයි. අපි එය තේරුම් ගත යුතුයි. තුන්තම් සමහර විට මේ ගැන වැරදි වැටහීමක් ඇති වෙන්න පුළුවන්, මේ සංශෝධනය ගෙනෙන තෙක් එවැනි අවකාශයක් තිබුණාය යනුවෙන්. නිබේන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ එවැනි අවකාශයක් ඇත්තේ නැහැ. එහෙම නම් මේ ශ්‍රී ලංකාව ස්වෛරී, ස්වාධීන, ජනරජයක් බව මම කියන්නට කැමතියි. ඊට අයත් ගුම් ප්‍රදේශයේ ඒකීය භාවය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් තහවුරු වී තිබෙනවා. ඒ ඒකීය භාවය බිඳින්නට පුළුවන් කමකුත් නැහැ. ඒ නිසා මේ රටේ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවන්නට මොනම විධියකින්වත් පුළුවන්කමකුත් නැහැ. එහෙම කරනවා නම් කරන්නට සිදු වන්නේ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අවලංගු කර, පැත්තකට විසි කරලා, නීතිවිරෝධීව, බලහත් කාර්යයක් පමණයි. එය තමයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව තත්ත්වය. අදත්, හෙටත් මේ රටේ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ අවකාශයක් ඇත්තේ නැහැ. ඇති වන්නේ නැහැ.

එහෙම නම් මේ හයවන සංශෝධනයේ පරමාර්ථය මොකක්ද? වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට උත්සාහ කරන, එසේ කරන්නට මහජනතාව උසිගන්න අයට බරපතල දඬුවම් පැමිණවීමට අවකාශ ලබාගන්නයි; ඒ ගැන උද්ඝෝෂණය කරන්න, ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්න බැරි වන විධියට කටයුතු කරන්නටයි මේ සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරන්නේ.

අළුත් 157 අ වන ජේදයේ (1) වන කොටසින් කියැවෙනවා 'ශ්‍රී ලංකා ධරණීතලය ඇතුළත වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම සඳහා උදව් දීම, එකඟවීම, මුදල් යෙදවීම, උසි ගැන්වීම, කෙළින්ම හෝ අනියම් වශයෙන් කිසිම කෙනෙකු නොකළ යුතුය කියා. මේ විදියට වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ අදහසට ඇතිත් හෝ පාඨාර දෙන ඔහුම කෙතෙක් වරදක් කරන අයකු බවට පත් වෙනවා. වරද ඉතාමත් පුළුල් අන්දමට විග්‍රහ කර තිබෙනවා. එම නිසා ඊට බේරුම් දෙන අදහසට කෙළින්ම හෝ අනියම් ලෙස හෝ ශ්‍රී ලංකාවෙන් පිටතදී හෝ සහාය දීමට ඉඩක් නැහැ. මෙම තහනම බලපවත්වන්නේ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට පමණක් නොවෙයි. මේ වැඩිපිළිවෙලට ඊට ඇතුළතදීත් පිටතදීත් සහාය දෙන ශ්‍රී ලාංකිකයන් නොවන අයටද එය බලපානවා.

මෙබඳු වැරදි ක්‍රියාවක් පිළිබඳ වැරදිකරුවකු වන අයෙකුට මුළුමනම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඇති නියමයන්ට අනුව මවුන්ගේ ප්‍රජා අයිතිවාසිකම් අහිමි වෙනවා. දෙවනුව, ඔහු සතු සියළුම නිශ්චල හා චංචල දේපලත් ඔහුට අහිමි වෙනවා. උසාවියේදී ප්‍රශ්නයක් මතු වී තිබෙන්නේ ඒ කාරණය සම්බන්ධවයි. ඒ පාඨාරයට දේපල අහිමි කරන විට අඩු වශයෙන් ඒ පුද්ගලයාට මුළුක වශයෙන් දඩ පෙවෙන ගෙනයන්නට අවශ්‍ය වන සුළු අයිතියක් තැනී වේවිද යන ප්‍රශ්නය මතු වන නිසා, ඊට අවශ්‍ය සුළු සංශෝධනයක් අද අපි ඉදිරිපත් කරනවා.

තුන්වෙනුව, ඔහුට ගමන් බලපත්‍රයක් ලබාගැනීමට හෝ රජයේ විගාහයක් සඳහා පෙනී සිටීමට හෝ, ඉදිරි කාලයේදී පවා නිශ්චල දේපලක් හිමි කර ගැනීමට, නැතහොත් බලපත්‍රයක් හෝ ඒ හා සමාන අධිකාරී බලයක් යටතේ කටයුතු කළ යුතු වෘත්තීයයක හෝ රැකියාවක යෙදීමට හෝ ඇති අයිතිය අහිමි වෙනවා. අවසන් වශයෙන් ඔහු යම්කිසි රජයේ සේවකයෙකු වශයෙන් හෝ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් හෝ රාජ්‍ය සේවයේ හෝ සංයුක්ත මණ්ඩලයක හෝ යම් තනතුරක් දරන්නේ නම් එයද ඔහුට අහිමි වෙනවා. මේ නිසා එබඳු පුද්ගලයෙකු නීතිය මගින් ඉතාමත් දඬු විදියට අක්‍රියකාරී අයකු බවට පත් වන බව මෙයින් පෙනී යනවා ඇති.

ඊට බේරුම් දෙන අදහසට අනුබල දෙන දේශපාලන පක්ෂ, සංවිධාන, සමිති සමාගම් එසේ කරන බව, කළ බව, අධිකරණ තීන්දුවකින් ඔප්පු වුණොත් ඒවා අවලංගු කරනු ලැබීමට යටත් වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, මම මුලින් සඳහන් කළ අන්දමේ දඬු දඬුවම් ලැබීමටත්, ඒ පක්ෂවල, සංවිධානවල, සංගම්වල සාමාජිකයන්ට සිදුවී වෙනවා.

[ආර්. ප්‍රේමදා මහතා]

ඊට බේදීමට අදාළ අපරාධයක් සඳහා කිසිවකු වරදකරුවකු කීරීමේ බලය අභියාචනා අධිකරණයට පවරා දී තිබෙනවා. ඒ තීන්දුව ගැන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළත්, ඒ තීන්දුව එකතුරු බලා සිටින්නේ තැනිට අර දඬුවම විඳීමට සිදු වෙනවා; ඒ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වෙනවා. අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කර තිබුණත් ඒ අභියාචනයේ අවසාන තීරණයක් එකතුරු ප්‍රමාද කෙරෙන්නේ නැහැ. නමුත් දඬුවම විඳීමට සිදු වෙනවා. අභියාචනයේ තීරණයෙන් පසු පි එහි වෙනසක් ඇති වෙතොත් ඇති වන්නේ.

මම කලින් සඳහන් කළ අපරාධ විධිවිධානවලට අමතර වශයෙන් පහත සඳහන් කරුණුත් අළුතෙන් එක් කරන අළුත් වගන්තියේ 7 වන ඡේදය යටතේ ඇතුළත් කර තිබෙනවා. එනම් සියළුම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්, රජයේ නිලධාරීන් අධිකරණ නිලධාරීන්, රාජ්‍ය සංස්ථාවල නිලධාරීන් මෙන්ම පළාත් පාලන ආයතනවල නිලධාරීන්, ඊට බේදීමට එකඟ නොවන බවට දිවුරුම් දීමක් හෝ ප්‍රතිඥා දීමක් සිදු කළ යුතුයි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු විඳියට පැමිණීම සඳහා නාම යෝජනා කිරීමට මන්නෙන් මෙබඳු දිවුරුම් දීමක් හෝ ප්‍රතිඥා දීමක් හෝ මූලික අවශ්‍යතාවක් විඳියට කළ යුතු වෙනවා. ව්‍යවස්ථාව යටතේ දැනටමත් දී ඇති දිවුරුම් හෝ ප්‍රතිඥාවට අමතරවයි මේ විඳියේ දිවුරුම්දීමක් හෝ ප්‍රතිඥාවක් දීමට සිදු වන්නේ.

තව වගන්තියේ 8 වන ඡේදය යටතේ වෙනත් කුමන පුද්ගලයෙකු, නිලධාරියෙකු මෙබඳු දිවුරුම් දීමක් හෝ ප්‍රතිඥා දීමක් සිදු කළ යුතුද යන්න තීරණය කරන්නට මේ සංශෝධනය යටතේ පාර්ලිමේන්තුවට බලතල පැවරෙනවා. මේ විඳියට දිවුරුම් දීමක්, ප්‍රතිඥා දීමක් පැහැර හැරීම වහාම තමන්ගේ ධුරය අහෝසි වීමට හේතුවක් වෙනවා. මේ අනුව, අපි සියළුදෙනාටම මේ දිවුරුම් දීම කරන්නට සිදු වෙනවා. මේ පහත සම්මත වුණාම මේ මාසයේ 9 වන ද අපි කාටත් පැමිණ දිවුරුම් දෙන්නට සිදු වෙයි ; ප්‍රතිඥා දෙන්න සිදුවෙයි. එසේ නොවුණොත් අපේ මන්ත්‍රී ධුර අහෝසි වෙනවා.

මේ වැඩ පිළිවෙල ගැන සමහර විට සමහර අය තුළ යම් යම් වැරදි හැඟීම් ඇතිවෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මම ඒවාට පිළිතුරු දෙන්න කැමතියි. එවිට පසුව ප්‍රශ්න මතු කර වෙනසට පත්වීම වැළැක්විය හැකියි. සමහර විට විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ විවිකිච්චාව ඇතිවෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා එබඳු කරුණු කීපයක් ගැන කතා කරන්න මම අදහස් කරනවා. ඒ හැර මේ විවාදය කරගෙන යන අවස්ථාවේදී වෙනත් කරුණු මතු වුණොත් පසුව ඒවාට පිළිතුරු දෙන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ නීතිය පනවන විට මේ වරදට සිර දඬුවමක් එහෙම තැන්නම් මරණීය දඬුවම පණවන්නේ නැත්තේ ඇයි කියා සමහර විට ප්‍රශ්න කරන්න පුළුවන්. ප්‍රජා උරුමය නැති කර, දේපොළ රාජසන්නක කර, පදවි තානාන්තර නැති කර පමණක් තවතින්නේ ඇයි ? මරණීය දණ්ඩනය පනවන්නේ නැත්තේ ඇයි ? සිර දඬුවම පනවන්නේ නැත්තේ ඇයි ? කියා අසන්න පුළුවන්. අපේ අත්තනලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) එවැනි ප්‍රශ්නයක් මතු කර තිබෙන බවක් මම පත්‍රයකින් දුටුවා. එය ඇත්තද කියා මම දන්නේ නැහැ. එවැනි දෙයක් පත්‍රයේ පළ වුණේ එතුමා දනුවත්වද, නොදනුවත්වද, කියා මම දන්නේ නැහැ. නමුත් මම පත්‍රයක එවැනි දෙයක් දැක්කා. මම එයට දැන්මම පිළිතුරු දෙන්න කැමතියි. එය බොහොම ලෙනෙහි පිළිතුරක්. මම එය පැහැදිලි කරන්න කැමතියි.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 114 වැනි ඡේදය අනුව ජන රජයට විරුද්ධව යුද්ධ ප්‍රකාශ කරන එහෙම තැන්නම් යුද්ධ කීරීමට වැයම් කරන එහෙම තැන්නම් උපකාර කරන ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට මරණීය දඬුවම පැනවීමට හෝ අවුරුදු 20 ක සිර දඬුවමක් පැනවීමට බලය තිබෙනවා. එය දැනටමත් තිබෙන බලයක්. මේ සඳහා දී තිබෙන නිදර්ශනයේ විධියට රජයට විරුද්ධව කැරළි ගැසීමකට එක්වන පුද්ගලයාත් එබඳු වරදක් කරනවා. ඒ නිසා වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කරන්නට උත්සාහ දරමින් රජයට විරුද්ධ වූ කැරැල්ලකට එකතු වන පුද්ගලයෙකුට මරණ දඬුවම හෝ විසි අවුරුද්දක සිර දඬුවමකට හෝ ගොදුරු වන්නට සිදුවෙනවා.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 115 වන ඡේදය අනුව මීට දඬුවම කරන්න පුළුවන්. ශ්‍රී ලංකාවේ නැත්නම් එහි කොටසක ස්වාධීනතා නැති කරන්නට යම් කිසිවෙක් කුමන්ත්‍රණය කෙරුවොත් ඔහු අපරාධයක් කරන නිසා අවුරුදු විස්සක සිර දඬුවමකින් දඬුවම් ලැබිය යුතුයයි එහි සඳහන් වෙනවා. වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කරන්නට උත්සාහ කරන අයටත් එය අදාළ වෙනවා.

අවුරුදු කීපයකට උඩදී ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ (1979 අංක 48 දරන) පනත අපි ඇති කලා. එය ඇති කෙළේ මේ රජයෙන්. නොයෙක් අයගෙන් අපි ඒකට බැණුම් ඇහුවා. එය ඇති කරන්නට අදහස් කළේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 114 හා 115 වැනි ඡේදවලින් - මම ඉස්සෙල්ල කිව්ව ඡේදවලින් - පැහැදිලි නැති අවස්ථාවක් සඳහායි. එම නීතිය අනුව කිසියම් පුද්ගලයෙක් එහි සඳහන් කර ඇති අයෙකුගේ මරණය සිදු කළහොත් එම නීතිය යටතේ දඬුවම් ලැබිය හැකි වරදක් කළ අයෙකු වෙනවා. එම නීතිය යටතේ සඳහන් කරන ලද පුද්ගලයන්ගේ ගණයට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු, පළාත් පාලන ආයතනයක සාමාජිකයෙකු එසේ කැනිනම් සන්තර්ධි හමුදාවේ හෝ පොලීසියේ නිලධාරියෙකු අයත් වෙනවා. ඒ නීතිය අනුව එසේ සඳහන් කළ ගණයේ පුද්ගලයෙකුට සාපරාධී වදහිංසා කිරීම, රජයේ හෝ රාජ්‍ය සංස්ථාවක දේපොළ සොරකම් කිරීම, ඇතැම් ප්‍රදේශවල ගිනි අවි තබා ගැනීම, වරදකරුවන් ලෙස ප්‍රකාශ කළ පුද්ගලයන්ට රැකවරණය දීම හෝ රඳවා ගැනීම සහ අපරාධ නඩු විධිවිධාන සංග්‍රහයේ සඳහන් කර නොමැති වෙනත් වරදවල් සම්බන්ධව දඬුවම් කීරීමේ බලය ලබා දී තිබෙනවා. ඒ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ 1979 පනත යටතේයි. දේපොළ රාජසන්නක කීරීමට අමතරව නොයෙකුත් වැරදි සම්බන්ධව ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවම් කියම කීරීමට බලය ඒ පනතක් ඇති කර තිබෙනවා.

අපි මරණීය දණ්ඩනය මෙහි නියම නොකළේ හේතු කීපයක් නිසයි. අර පනත්වල තිබෙන අවකාශයක් අපි තේරුම් ගත යුතුයි. වරදකරුවන් වූ පුද්ගලයන් පොලීසි නිලධාරීන්ට කරන පාපෝච්චාරණ භාර ගැනීමට ඉඩ දී තිබෙනවා. ඒ වගේම මේ විනිශ්චය සිදු කරනු ලබන්නේ විනිශ්චයකරුවෙකු හා ජූර්ය මගින් නොව විනිශ්චයකරුවකු පමණක් සහභාගී වීමෙනුයි. මෙහිදී මරණීය දණ්ඩනයක් නියම කීරීමට අවකාශයක් නැති තත්ත්වයක් ඇති වීමට අත්ත ඒක එක් හේතුවක්. 1971 කැරැල්ලේදී මිනි මැරුම් සඳහා නඩු පවරන ලද අයටත් අපරාධ යුක්ති විනිශ්චය කොමිෂන් සභාව මගින් මරණීය දණ්ඩනය පැනවූයේ නැත්තේ මේ හේතුව නිසා බවට මට කිසිම සැකයක් නැහැ. 1972 අංක 14 දරන අපරාධ යුක්ති විනිශ්චය කොමිෂන් සභා පනතේ 15 ඡේදය අනුව මරණීය දණ්ඩනයෙන් දඬුවම් පැමිණවිය යුතු වරදවල් සඳහාත් දී ඇත්තේ ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවම් පමණයි. ඒත් මේ හේතුව නිසාම යයි මම කල්පනා කරනවා.

එහෙම නම්, වෙනත් නීති තිබෙනවා නම්, අපි මේ නීතිය ඇති කරන්නේ ඇයිද කියා ප්‍රශ්නයක් අහන්නට පුළුවන්. වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කීරීම තමන්ගේ එක් අරමුණක් වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන දේශපාලන පක්ෂ තහනම් කීරීමට මේ සංශෝධනයෙන් අප ඉඩ සලසා තිබෙන බව ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට දැන් අවබෝධ වී ඇති. මීට කලින් එහෙම තත්ත්වයක් තිබුණේ නැහැ. එහෙම නම් වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ අරමුණ තවදුරටත් ගෙනයාමේ කිසිම ක්‍රියාවක්, දේශපාලන පක්ෂයකට කරන්නට බැහැ. වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම එම පක්ෂයේ එක් අරමුණක් හෝ පරමාර්ථයක් වෙයි නම් එම පක්ෂයේ නීත්‍යානුකූල පැවැත්ම අහෝසි කීරීමට එයම ප්‍රමාණවත් වෙනවා. එහි ප්‍රතිඵලය කුමක්ද ? එම පක්ෂයේම තව දුරටත් සිටින සියලුම සාමාජිකයන් වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට කතාබහ කරන අර පුද්ගලයන්ට අයත් වන ඉරණමට ලක්වෙනවා.

සිවිල් නීති කඩකීරීමෙන් වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ අරමුණ ඉටුකර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන බව දුටුව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ප්‍රකාශය හැටියට මෙම ගරු මන්ත්‍රීවරු දන්නවා. සිවිල් නීති කඩ කීරීමෙන් වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවා ගන්නා පරමාර්ථයක් ඒ අය තුළ තිබෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යෝජිත සංශෝධනය යටතේ දේශපාලන පක්ෂයක් තහනම් කීරීමට එයම ප්‍රමාණවත්. දැන් ඒ අවකාශය නැහැ. මේ සංශෝධනයෙන් ඒ අවකාශය ලැබෙනවා. එම

පක්ෂයේ සෑම සාමාජිකයෙකුටම දත් අභියාචනා උපායය ඉදිරියේ පෙනී සිටීමට සිදු වෙනවා. මෙයින් පෙනී යනවා දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ පුද්ගලයෙකු හිතේ යැවීමට ඉඩ තිබුණු අතර අප දත් දඬුවම් මාලාවක්ම පැණවීමට හිමිකම් රැසක්ම අහිමි කිරීමට කටයුතු යොදන බව. ඔවුන්ට පුජා හිමිකම් තැනී වෙනවා. පුජා වගකීම් තැනී වෙනවා. ඔවුන්ගේ දේපොළ අහිමි වෙනවා. මෙසේ වන්නේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ ප්‍රස්තුත වැරදි මාලාවෙන් ඕනෑම එකක් සිදු කිරීමෙනි. කෙළින්ම හෝ අනියම් වශයෙන් හෝ ලංකාව ඇතුළතදී වේවා, පිටතදී වේවා වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට ආධාර කිරීම, අනුබලදීම, උපස්ථම්භකරීම, මුදලින් ආධාර කිරීම, දීර්ඝ ගැන්වීම හෝ ප්‍රකාශ කිරීම යන සියල්ලක්ම දඬුවම් ලැබිය යුතු වැරදි බවට පත් වෙනවා.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ ගැනෙන මේ ඕනෑම වරදක් කරන ඕනෑම පුද්ගලයෙක් අභියාචනා අධිකරණය ඉදිරියේ මේ කෙටුම්පත් පතනේ විධිවිධානයක් කඩ කිරීම පිළිබඳව විනිශ්චයට ලක් විය යුතු වන අතර දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ වරදක් කිරීම ගැන ද දඬුවම් ලැබිය යුතු බව සිතේ නම් ගත්තට සිදු වෙනවා. එමනිසා ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට දත් පැහැදිලි වෙනවා ඇති, වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට කතාබහ කරන අය දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ කරන වරදවලට එම දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේම මරණ දණ්ඩනයට යටත් විය යුතු අතර ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ කරනු ලබන වරදවලට ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවමක් විඳීමට සිදු වන බව. අප දත් කරන්නේ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම සඳහා ඕනෑම ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා, ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට ඇති පුජා භක්තිය තැනී කොට, පුජා හිමිකම් ඉවත් කොට, ඔහුගේ දේපොළ රාජ සත්තක කොට යම්කිසි තනතුරක් දරමේ අයිතිය ද තැනී කිරීමයි.

පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ හුරුපුරුදු වී සිටි අන්දමට වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට අනුබල දුන් අයට උපායය ඉදිරියේ නීතිඥයන් මෙන් පෙනී සිටීම වෘත්තියක් වශයෙන් කිරීම මේ සංශෝධනය යටතේ නොහැකි වන විධියට අප වගබලාගෙන තිබෙන්නවා. ඒ වගේම එබඳු අරමුණු ඇති ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ හෝ වෙනත් කිසිම දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ මේ රටේ තවදුරටත් තිබීම වැළැක්වීමටද මේ සංශෝධනය යටතේ අවකාශ ලැබී තිබෙන්නවා.

දත් තෝරා ගත යුත්තේ මොකක්ද කියා පැහැදිලියි. වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම ගැන කතාබස් කළ අය තව දුරටත් එසේ ක්‍රියාකොට දත් අපි පනවන දඩ එල්ලිපාක විඳිනවාද, එසේ තැත්වම් නමින්ගේ වැරදි හරිගස්සාගෙන එක්සත්, පුජාතන්ත්‍රවාදී, ඩොග්මාමත් ශ්‍රී ලංකාවක් පිහිටුවීමට අප සමඟ අත්වැල් බැඳ ගන්නවාද කියන ප්‍රශ්නයට කාටත් දත් මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජාති වාදයේ, ජාති හේදයේ ඉතිහාසය මේ අවස්ථාවේදී සලකා බැලීම යෝග්‍ය යයි මා කල්පනා කරනවා. මේ රටේ ජනතාව 1955 ට කලින් ජීවත් වුණේ, කල්පනා කළේ එකම ජාතියක් හැටියට බව තමුත්තාත්සේට මතක ඇති. ඒ කාලයේදී හැම පක්ෂයකම දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති මාලාවේ තිබුණේ සිංහල හා දෙමළ, භාෂාවන් හැටියට පිළිගන්නා බවයි. අපේ ජනාධිපතිතුමා කැලණියේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ ක්‍රියා කරන කාලයේදී සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කරන්නට එතුමා යෝජනා කළ බව තමුත්තාත්සේට මතක ඇති. ද්‍රවිඩ භාෂාවත් ඊට ඇතුළත් කරන්නටය කියා ගරු තල්ලයිවා මන්ත්‍රීතුමා ඒ අවස්ථාවේදී සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කළා. එතුමා ඒ සංශෝධනය භාර ගත්තා. එසේ භාර ගෙන එතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කාරක සභාවක් පත් කළා. වැඩපිළිවෙලක් ඇති කරන්නට. ඒ වැඩපිළිවෙල යටතේ තමයි අද වුණත් තිබෙන සිංහල යතුරු ලියනය, සිංහල ලක්ෂ්‍යලේඛනය, රාජ්‍ය භාෂා වැඩ පිළිවෙල ආරම්භ වුණේ. ඔය විධියට කටයුතු කර ගෙන එන අවස්ථාවේදී තමුත්තාත්සේට මතක ඇති ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල අගමැතිතුමා යාපනයේ වාරිකාවකට ගිය අවස්ථාවේදී කොකුවිල් හි රැස්වීමකදී එතුමාගෙන් එසේම ඉල්ලීමක් කළා, සිංහල භාෂාවට වගේම දෙමළ භාෂාවටත් සමාන තත්ත්වයක් ලබා දෙන්නට කියා. මෙය සාධාරණ ඉල්ලීමක්, ඒ නිසා එය පිළිගන්නා බව එතුමා ඒ අවස්ථාවේදී කීවා. ඒ අවස්ථාවේදී—එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාලන

කාලයේ අවසාන යුගයේදී — කවුරුත් බලාගෙන සිටියා මොනවා හර කියා ආණ්ඩු විරෝධී වැඩපිළිවෙලක් ආරම්භ කරන්නට. ඒ අවස්ථාවේදී තමයි තොයෙක් තොයෙක් සංවිධාන ඇති වී. මේ අදහසට විරුද්ධව සිංහල පමණක් ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව වෙන්නට ඕනෑ කියන විශාල උද්ඝෝෂණයක් ඇති වුණේ. ඒ උද්ඝෝෂණය ඇතිවෙන අවස්ථාවේදී — ඒ අවස්ථාව 1956 මැතිවරණයට බොහොම කීටුයි — හැම දේශපාලන පක්ෂයක්ම එය පිළිගන්නට පටන් ගත්තා. අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය පවා “සිංහල පමණක්” කියන ප්‍රතිපත්තිය භාර ගත්තා. අපේ පක්ෂයේ හිටපු ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරු, මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරු එද ඉවත්වෙලා ගියා. ඒ අවස්ථාවේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකත්වය දැරුවේ බණ්ඩාරනායක මැතිතුමායි. එතුමාත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ එතෙක් තිබුණු “සිංහල—දෙමළ” ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කර “සිංහල පමණක්” ප්‍රතිපත්තිය පිළි ගත්තා. ඒ මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය පරාජය වුණු බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා.

එතැන් පටන් ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජනතාව සංවිධානය වෙන්නට පටන් ගත්තා. ඒ ඉතිහාසය තමුත්තාත්සේත් දන්නවා ; මේ ගරු මන්ත්‍රීවරුනුත් දන්නවා. උතුරේ සහ නැගෙනහිර පළාත්වල ද්‍රවිඩ උදවිය පමණක් තොවෙයි, මුස්ලිම් උදවිය පවා පොත්තම්බලම් මහතාගේ කායකත්වයෙන් යුත් ද්‍රවිඩ සංගමයෙන් ඉවත්වී වෙල්විනායගම් මහතාගේ නායකත්වයෙන් යුත් පෙවරල් පක්ෂයට බැඳී භාෂා ප්‍රශ්ණය උඩ මේ මුළු රටේම මහා කලබලාගැනියක් ඇති කළ බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා. ඒ උඩ සත්‍යග්‍රහ පැවැත්වුවා. වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවනවා වාගේම මුද්දර නිකුත් කරන්නටත් පටන් ගත්තා. ආණ්ඩුවක් වගේ ක්‍රියා කරන්නට පටන් ගත්තා. ගෝල්පේස් පිටියට ඇවිත් සත්‍යග්‍රහ කළා. කලකෝලාගල ඇති වුණා. මහා අඩදබර රාශියක් ඇති වුණ අවස්ථාවේදී බණ්ඩාරනායක මහතායි වෙල්ලනායගම් මහතායි සාකච්ඡා කර ගිවිසුමක් ඇති කළා. ඒ ගිවිසුමේ පිටපතක් මා ලග තිබෙනවා. ඒ ගිවිසුමේ ඉතාම ගයානක අංශයක් වුණේ භාෂා ප්‍රශ්ණයට වඩා රට සභා ක්‍රමයයි. ඒ ගිවිසුම අනුව මගේ හිතේ ව්‍යවස්ථාවකුත් කෙටුම්පත් කළා. ඒ ඇති කර ගත්තාඩු රට සභාවල් ප්‍රාදේශීය වශයෙන් එකතු වෙන්නට පුළුවන්. රට සභා දෙකක් එකට එකතු වෙන්නට පුළුවන්. මහා පුළුල් බලතල ඇතුළු ඒ වෙලාවේ තමයි අපි එක්සත් ජාතික පක්ෂය, විපක්ෂයේ සිටියේ. අපි ඒ වැඩ පිළිවෙලට විරුද්ධව විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියා. ඒ වාගේම බොහෝ දෙනෙක්, තොයෙක් සංවිධාන ඒක අනුමත කළේ නැහැ. ඒ නිසා බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාට ඒ ගිවිසුම ඉරා දමන්නට ඒ අවස්ථාවේදී සිද්ධවුණා.

ඔය විධියට ඔය වැඩපිළිවෙල යනවිට, 1966 දී ඩබ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් අපේ රජයක් පිහිටේවිවා තමුත්තාත්සේට මතක ඇති. ඒ වෙලාවේ ජෛවරල් පක්ෂයත් අපට එකතු වුණා. අපි ඇතිකර ගත්තා යම් වැඩපිළිවෙලක්. සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා සම්මත කර තිබුණු ද්‍රවිඩ භාෂා විශේෂ විධිවිධාන පනත යටතේ අපි රෙගුලාසි ඉදිරිපත් කළා. ඒකට විරුද්ධව විශාල ව්‍යාපාරයක් පටන්ගත්තා. තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඒ සිද්ධිය. 1966 ජනවාරි මාසේ 8 වැනිදා. ඒ වුනත් අපි ඒ නීති සම්මත කළා. ඒ නීති තමයි අද ප්‍රයෝජනවත් වෙලා තිබෙන්නෙ හුකක් දුරට. ඒ වෙලාවෙන් අපි විස්මුක් කවුන්සිල්ස් කියා වැඩපිළිවෙලක් ඇති කළා. ඒකටත් විරුද්ධව තැගී සිටියා. රජයේ ඒකීය භාවයට එහි පර්දක් තිබෙන බව පෙන්වපු නිසා අපි, ඩබ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමා ඒක ඉවත් කරගත්තා. ජෛවරල් පක්ෂය අපේ ආණ්ඩුවෙන් ඉවත්වෙලා ගියා. ඒ ඉතිහාසයත් තමුත්තාත්සේට මතක ඇති.

ඔය විධියට මේ වැඩපිළිවෙල මේ රටේ දේශපාලන ක්‍රියා දමයේ විශාල තුවාලයක් බවට, මහා රෝගයක් බවට පත්වුණා. ඔය විධියට ඔය වැඩපිළිවෙල ක්‍රියාත්මක වේගන ගියා. ඒට පසුව ඇතිවූ සිද්ධීන් තමුත්තාත්සේ දන්නවා. කොයිතරම් දුරට මේ හේදය, වාදය, ගීයාද කීව්වොත්, 1976 දී ජෛවරල් පක්ෂය විශේෂ සම්මේලනයක් පැවැත්වුවා. ජෛවරල් පක්ෂයත්, ද්‍රවිඩ සංගමයත්, තොත්ඩමත් මැතිතුමාගේ ලංකා කම්කරු සංගමයත් යන සංවිධාන එකට එකතු කරලා ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ කියා පෙරමුණක් පිහිටුවා ගත්තා.

[ආර්. ප්‍රදේශ මහතා]

ඒ පෙරමුණ පිහිටුවාගත් අවස්ථාවේ තමයි දේශපාලන කණ්ඩායමක් හැටියට, ඒ අය තීරණයක් කරගත්තේ "අපි මේ ශ්‍රී ලංකාවේ වෙනමම ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයක්, 'ජලම්' රාජ්‍යයක්, ඇතිකර ගන්නවාය, ඒ සඳහා අපි ක්‍රියා කරන්න ඕනෑය" කියා. එද එහෙම සම්මත කරගෙන, ඒ වැඩපිළිවෙළ දේශපාලන ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ජපධරල් පක්ෂයට වඩා පුළුල් ලෙස ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ හැටියට ක්‍රියාත්මක කරන්නට යෙදුණා. වඩුක්කොඩ්ඩේයි රැස්වීමේ වාර්තාව පත්‍රවල පළ වුණේ මෙහෙමයි :

"The Tamil United Front will henceforth be called the Tamil United Liberation Front.

This was one of the resolutions passed at the two-day sessions of the Tamil United Front's Regional Conference held at the Meikandan Vidyalayam, Pannakamam, Vaddukkodai.

The leadership accepted at the Saturday's meeting comprises Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Mr. S. Thondaman and Mr. G. G. Ponnambalam.

The nomination of Mr. G. G. Ponnambalam, leader of the Tamil Congress came in for strong opposition from a section of the front. This group maintained that Mr. Ponnambalam had never appeared on any TUF platform since its inception and that he should not be given a place in the joint leadership.

Among those who opposed the appointment of Mr. Ponnambalam were Messrs. K. P. Ratnam, Mr. K. Thurairatnam and the leader of the Women's Front of the TUF, the wife of Mr. Amirthalingam, Secretary-General of the Front.

Mr. M. Sivasithamparam and Mr. A. Amirthalingam were elected joint secretaries of the Front.

Among the other resolutions adopted were that no negotiations should be held with the Government to settle the problems of the Tamils except on the lines of forming a separate state for the Tamils, and that the next two months should be observed as months for the abolition of caste among the Tamils."

1976 මැයි මාසයේදී මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කළේ. මෙන්න වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ වැඩපිළිවෙළෙහි බිජය රෝපනය කළ දවස. ගරු කථානායකතුමනි, මේ වැඩපිළිවෙළ මෙහෙම ක්‍රියාත්මක වේගෙන යන විට, මේ කණ්ඩායමේ ක්‍රියාශීලිතාවය ඒ තරම් වේගවත් නැත. මෙයට වඩා සටන් කාමත්වයෙන් ක්‍රියාත්මක විය යුතුය කියා සමහර ද්‍රවිඩ තරුණ කොටස් යම් වැඩපිළිවෙළක් ආරම්භ කලා. ඔය දැන් කොටි සංවිධානය කියා ප්‍රසිද්ධියට පත් වී තිබෙන්නේ ඒ වැඩපිළිවෙළයි. ගරු කථානායකතුමනි, ඔවුන් ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නායකත්වයට කියන්නට පටන් ගන්නා 'උඹලා, මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගිහිත් සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් ගෙන යන වැඩපිළිවෙළ හරි නැහැ, මේක දිනාගන්න පුළුවන් එකම ක්‍රමය ලේ සෙලවීමකින්, විජලවයකින්, ත්‍රස්තවාදයෙන්' කියා. විවිත් විට, නොයෙක් අවස්ථාවලදී ඒ වැඩ පිළිවෙළ මර්දනය කරන්නට පසුගිය රජය යම් යම් පියවර ගන්නා. ඔවුන් හිරහාරයට ගන්නා ; ඔවුන් කීදහස් කලා ; කොයෙක් වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාත්මක වුණා. ගරු කථානායකතුමනි, මම කියා ගෙන එන්නේ මොන විධියට මේ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ වැඩ පිළිවෙළෙහි ඉතිහාසය ඇති වේගෙන ආවාද කියන කාරණයයි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1977 දී අපේ රජය පි් ටේව්වාට පසුව මේ රටේ ද්‍රවිඩ භාෂාව කතා කරන ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ලබා දීම පිණිස පියවර කීපයක් අපි ගන්නා. නොයෙකුත් විරුද්ධවාදීකම් මැදදේ වුණත් මේ රටේ පුරවැසියන් වූ ද්‍රවිඩ භාෂාව කතා කරන ජනතාවගේ අයිතීන් තහවුරු කිරීම පිණිස වගන්ති අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පවා ඇතුළත් කලා. අපේ ජනාධිපතිතුමාට ආත්ම ශක්තියක් තිබුණා. ඒ විරුද්ධවාදීකම්වලින් මර්දනය වෙන්නේ තැනූ සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්න. අපි ඒ අවස්ථාවේදී ඒ පියවර ගන්නේ—ඒ

පහත පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන ආ වේලාවේදී මා කළ කතාව හැත්සාඩ් වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා—යම්කිසි ලාභයක්, ලෙහෙසියක්, දේශපාලන ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට නොවෙයි. බැර වෙලාවක් අපේ පාණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංඛ්‍යාවෙහි අඩුවක් තිබුණා නම්, ද්‍රවිඩ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ජන්දය ලබා ගැනීම පිණිස මේ වැඩපිළිවෙළ අනුගමනය කලාය කියා ඕනෑම කෙනෙකුට කියන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. නමුත් අපට එහෙම වුවමනාවක් තිබුණේ නැහැ. මුළු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංඛ්‍යාවෙන් හයෙන් පහත බලයක් තිබෙද්දී, නොයෙක් නොයෙක් විරුද්ධවාදීකම් තිබෙද්දී පවා අපි යම් යම් පියවර ගන්නා.

අපේ නායකතුමාගේ අවංකභාවය ගැන, අපේ පක්ෂයේ අවංක භාවය ගැන මොන තරම් පැහැදීමක් ඇති වුණාද කීව්වොත්, ලංකා කම්කරු සංගමයේ නායක තොත්වීමත් ඇමතිතුමා අපේ රජයට එකතු වුණා ; 'වි.සු.එල්.ඊ.ඒ' කියන සංවිධානයෙන් ඉවත් වුණා. එතුමාට වුවමනා වුණේ පංගු බෙරුවක් නොවෙයි, සාධාරණය ඉෂ්ට කර ගැනීමටයි. පරමපරා කීපයක් මේ රටේ ජීවත්වන පුරවැසියන්ට තිසි පුරවැසිභාවයක් ලැබිය යුතුයි. මේ රට තමන්ගේ මව්තුමිය කර ගත් කාටත් මේ රටේ උරුමකරුමකම් සාධාරණ ලෙස ලැබිය යුතුයි. යන එකුමාගේ ඉල්ලීම් අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම පිළිගන්නා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කළ ඒ කාරක සභාවේ සාකච්ඡාවලට සහභාගි වන ලෙස, මහජනතාව විසින් මේ මණ්ඩලයට තෝරා පත් කළ සියළුම පක්ෂවල අයට අපි ආරාධනා කලා. සමහරු ආවා. සමහරු අතරමගදීම ගියා යන්න. නමුත් නොක්කම මන්ත්‍රීතුමා දිගටම අපත් සමඟ සාකච්ඡාවලට සහභාගි වෙමින් ඒ පැහැර හැර තිබුණු අපේ රටේ ජන කොටස්වල අයිතිවාසිකම් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙළට සම්බන්ධවී ක්‍රියා කලා. ප්‍රාදේශීය වශයෙන් පොදු ජනතාවට පරිපාලනයට සම්බන්ධ වෙන්නට අවකාශයක් නොතිබුණු බව එතුමා අපට පෙන්වුම් කර දුන්නා.

බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා පටන් ගන්නා " ඊජනල් කවුන්සිල් " ක්‍රමය. ඒකට විරුද්ධ වුණා. ඩබ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමා පටන් ගන්නා " සිස්ටික් කවුන්සිල් " ක්‍රමය. ඒකට විරුද්ධ වුණා. අපේ ජනාධිපතිතුමා තේරුම් අරගෙන හිටියා මේ රටේ ජනතාව ඒකට විරුද්ධ වුණේ ඇයි කියලා, මොකක්ද අපේ ජනාධිපතිතුමා කීවේ ? මේක උතුරටත් තැගෙනහිරටත් පමණක් සීමා කරන කියා, " මෙන්න රටේ කොටසක් පවා දෙන්නට යනවා " ය කියා ජනතාව තුළ වැරදි ගැහීමක් ඇති වෙනවාය කියා එතුමා කීවා. එමනිසා අපි ඇති කළ දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා ක්‍රමය අපි මුළු රටටම සාධාරණ ලෙස හැම දිස්ත්‍රික්යටම පොදු වන ලෙස සම්පාදනය කලා. ඒකටත් ශ්‍රී ලංකා තීදහස් පක්ෂය ඇතුළු තවත් පක්ෂ විරුද්ධ වුණා. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් විරුද්ධ වුණා. විරුද්ධ වී ඒ පහතට විරුද්ධව ජන්දය දුන්නා පමණක් නොවෙයි මැතිවරණවලටත් සහභාගි වුණේ නැහැ. එක් අතකින් ඒ දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා මැතිවරණවලට සහභාගි නොවී ඒවා වර්ජනය කරමින් අනෙක් පැත්තෙන් ද්‍රවිඩ ප්‍රදේශවල තමන්ගේ ජන්දදායකයන්ට පණිවුඩ යැවුවා ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ අපේක්ෂකයන්ට ජන්දය දෙන්නය කියා. මා ලඟ සංඛ්‍යා ලේඛන තිබෙනවා. සිංහල ජනතාව වැඩියෙන් ඉන්න දිස්ත්‍රික්කවල ශ්‍රී ලංකා තීදහස් පාක්ෂිකයන් මොන ආකාරයට ජන්දය පාවිච්චි කලාද කියා පෙන්වුම් කරන්නට මට පුළුවනි. යුඵත්පිය පරදවන්නට තමන්ගේ පාක්ෂිකයන්ට හොරෙන් පණිවුඩ යැවුවා. මේ දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා ක්‍රමයට විරුද්ධව නොව එක්සත් ජාතික පක්ෂය පරදවන්නට ඒ අයට හොරෙන් පණිවුඩ යැවුවා. සංවර්ධන සභා මැතිවරණ වර්ජනය කලා සම්පූර්ණයෙන්ම. ඒ ඉතිහාසය මේ රටේ කවුරුන් දන්නා ඉතිහාසයක්.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ජනාධිපතිතුමාගේත් මේ රජයේත් අභිප්‍රාය මේ රට එක්සත් ලංකාවක් කරන්නටයි. මේ රට කැලී කැලීවලට කැඩෙන්නට තැර මේ රටේ ජනතාව තුළ යම් යම් අසහන තිබෙනවා නම් ඒවා නැති කරන්නට ක්‍රියා කරන්නටයි. ඔය අතර අර ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නිහඬානුකූල දේශපාලන සංවිධානය පාර්ලිමේන්තුව තුළින් ක්‍රියා කරන අතර එයින් කැඩී බිඳී ගිය කොටස් ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් ඇති කරගෙන නොයෙක් ආකාරයේ දාමර්ක ක්‍රියාවල යෙදෙන්නට පටන් ගන්නා. ඒ දාමර්ක ක්‍රියාවලිය කොඩි තරමට පැතිර ගියාද කීව්වොත් ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ඒ

කොටි සංවිධානයේ ගොදුරු බවට පත් වෙන්නට පටන් ගන්නා අවසානයේදී එය මොන තරම් ශෝචනීය තත්ත්වයකට පත් වූණද කියලා කීව්වොත් මේ සභාවේදී මමම විරුද්ධ පාර්ශවයේ තායකතාවට පෙත්වා දෙන්නට සිද්ධ වූණ. ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාව සර්ව ජන ජන්ද බලයෙන් පත් කළ ආයතනවල පවා තිල තත්ත්වය ලබා ගන්නට නොදී මොන විධියේ තර්ජනයක් එම ප්‍රදේශවල ඇති කරගෙන යනවාද කියන එක. ඒ මන්ත්‍රීවරුන් ඝාතනය කරන්නට ලැස්ති වූණ. පොලීස් නිලධාරීන් ගණනාවක් ඝාතනය කරමින් හමුදා නිලධාරීන් ගණනාවක් ඝාතනය කරමින් තමන්ගේ අණසක පිළිකොගන්නා දේශපාලනඥයින් සහ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියෝජිතයන් අමු අමුවේ මරා දමමින් පසුගිය කාලයේ ගෙන ගිය ඒ මහා භ්‍රස්තවාදී ගහනයක මිනීමරු වැඩ පිළිවෙල ගැන තමුන්තාන්සේ දන්නවා. මොන තරම් අපරාධ කලාද කියන එක තමුන්තාන්සේ දන්නවා. මම අවසානයේදී දුට්ඨ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේන් ප්‍රශ්න කලා. "තමුන්තාන්සේලාට ආත්ම ගෞරවයක් තැද්ද මේ වැඩපිළිවෙලින් ඉවත් වන්න?" කියා. "මේ විධියේ බියගුළුකමකින් මේ දේශපාලනය කරනවාට වඩා මෙය අත්හැර දැමීම වඩාත් ගෞරව සහිත නොවේද?" කියන ප්‍රශ්නය මේ සභාවේදී මතු කළ බව තමුන්තාන්සේට මතක ඇති. අපි තීරණයෙන්ම කල්පනා කළ යුතුයි සාකච්චාවෙන්. සාමාන්‍යයෙන් හෝ මොන විධියෙන් හෝ මෙතන සාමයක් ඇති කරන්න.

අපි ඇත්තවශයෙන්ම සිතුවා මේ විධියට මේ තරම් උග්‍ර ලෙස මොවුන් මේ ක්‍රියා කරන්නේ අසහනය නිසාය කියා. එසේ සිතූ නිසා දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරමින් ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට බලතල ලබා දී ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඕනෑ වැඩපිළිවෙලට්ල සකස් කලා. මේ සභාවට ඇති අපට කොතරම් බැන්නත්, මේ සභාවෙන් එම ගිහින් කොයි තරම් බැන්නත්, ජනාධිපතිතුමා ඇතුළු එක්සත් ජාතික පක්ෂය කොයි තරම් හෙළා දැක්කත්, දේශීය වශයෙන් පමණක් නොව විදේශීය වශයෙන් අපට කොයි තරම් අපහාස සහ වෝදනා කළත්, ඒ ඒ රටවලට ගිහින් පතු මාගියෙන් කොයි තරම් බොරු ප්‍රචාර කළත්, අපේ ජනාධිපතිතුමා බොහෝම උත්සාහ කෙළේ යම් අසහනයක් තිබෙනවා නම් පුළුවන් විධියකින් එය නැති කරන්නයි.

තමුත් කථානායකතුමනි, දැන් අපට පෙනවා, මේ නිබ්ලා තිබෙන අසහනය තමන්ගේම ජන කොටසවල තිබෙන අයිතිවාසිකමවල අඩුකමේ අසහනයක් නොව ඒට වඩා තේරුමක් ඇති අසහනයක් බව. ඒක දැන් පැහැදිලියි. පසුගිය මාස කීපය ඇතුළත මේ තත්ත්වය උග්‍ර වෙන්න පටන්ගන්නා. "මේ විධියට මෙහෙම යනවා නම්, එහෙම නම් මට එක්තරා දැඩි ක්‍රියා පිළිවෙලක් ගන්නට සිද්ධ වෙනවා, මම කැමතියි ඒ දැඩි ක්‍රියා කලාපය කාගේත් දැනගැනීම ඇතිව ගන්න" කියා කල්පනාවක් ජනාධිපතිතුමාගේ සිතේ ඇති වූණ. ඒ නිසා තමයි, එතුමා ලියුම් යැව්වේ දුට්ඨ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේන් ඇතුළු ව්‍යවස්ථාපිත එක්සත් ජාතික පක්ෂයටම "කරුණාකර එන්න සාකච්චා කරන්න. තුස්තවාදී වැඩපිළිවෙල දැන් සීමාව ඉක්මවා යනවා. අපි මේ ගැන කථා කරමු" කියා. නොයෙක් නොයෙක් කොන්දේසි ඉදිරිපත් කලා. "අපි ගැන කථා කරනවා නම් තමයි අපි එන්න, මේ ගැන කථා කරනවා නම් තමයි අපි එන්න" කීව්ව. "හා හා ඔව්, ඔක්කොම ගැන කථා කරනවා, කරුණා කරල එන්න" කියලා කීව්ව.

එතුමා දැන් කීප විටක්ම ප්‍රසිද්ධියේම කියලා තිබෙනවා එතුමාගේ සිතේ තිබුණු පරමාර්ථය මොකක්ද කියා. "කරුණාකරලා තමුන්තාන්සේලා කැමති නම් මෙය උතුරේ කොටි මර්ධනය කරලා, මෙය භ්‍රස්තවාදී වැඩපිළිවෙල අත්හැරලා සාමාන්‍යමය සාධාරණයෙන් මේ රටේ ජන ජීවිතයට සම්බන්ධ වී වැඩ කරන්න. එහෙම නම් අපිත් ලැහැස්තියි ඒ අනුව කිසියම් ක්‍රියාදාමයකට එකඟත්වය ලබාගන්න. මේක මට තනියම කරන්න බැරුවා නොවේයි. මා දෙවෙනි වරටත් මේ රටේ ජනාධිපති හැටියට මේ රටේ ජනතාව තෝරා පත් කර ගෙන තිබෙනවා. මට කරන්න බැරුවා නොවේයි. තමුත් මොන වැඩපිළිවෙලක් කළත් වෙනත් පක්ෂ වෙනත් වෙනත් වෝදනා කරන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ ගෝලීය දැනුවත්ව ඕනෑ මේක කරන්න. අපි මේ ගැන සාකච්චා කරමු. සාකච්චා කරන්න එන්න" කියන අදහස ඇතිව සාකච්චාවට ආරාධනා කලා. ඒ අවස්ථාව මග හැරුණු කතාපුවායක ඉතිහාසය තමුන්තාන්සේ දන්නවා.

ඊළඟට තමයි මහා ගහනයක සිද්ධිය ඇති වුණේ. කථානායකතුමනි, ඒක අර සෙබළුන් 14 දෙනාගේ ජීවිත අමු අමුවේ විනාශ කළ සිද්ධිය. ඒ සිද්ධිය පිළිබඳ ඉතිහාසය තමුන්තාන්සේ දන්නවා. එදා ඒ සිද්ධිය ඇති වුණේ අර මානගරීර ඒ තැදැසින්ට හාර දිම පිණිස කොළඹට ගෙන ආ වෙලාවේ. කවුරුන් දන්නවා ඉතිහාසය කොළඹ කනත්තේදී මොන විධියේ වැඩපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වුණද කියා. එදා කනත්තට රැස් වුණ ජනතාව උසි ගත්වමින් පොළඹවමින් ඇති වුණ තත්ත්වය මම හිතන්නෙ නැහැ මේ සභාවට රහස්‍ය කියා. ඒක කවුරුන් දන්නා දෙයක්. එනමින් පටන්ගත් කඩාබිඳ දැමීම, විනාශ කිරීම, මිනී මැරීම මොන තරම් වේගයෙන් පැතුරුණද කියන එක අපි දන්නවා. බොහෝම ලක්ෂණට සැලැස්මක් අනුව යම් ක්‍රියාදාමයක් ඇති වුණ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වෙලාවේ මේ සභාවටත්, මේ රටටත්, මුළු ලෝකයටත් මම සහතිකයක් වෙන්නට කැමතියි. අද අපි මේ පියවර ගත්තේ කාගේවත් තර්ජනවලට බියෙන්, කාගේවත් දාමරික ක්‍රියාදාමයකට යටත් වී යයි මොහොතකටවත් හිතන්න එපා. මෙය කාගේවත් තර්ජනවලට බිය වී කාගේවත් දාමරික ක්‍රියාදාමයකට යටත් වී ගන්නා පියවරක් නොවන බව මම කියන්න කැමතියි. මේ රටේ පොදු ජනතාවගේ සාධාරණ හැඟීමක් තිබෙනවා උතුරේ කොටි සංවිධානයේ ගමන් මාර්ගය සීමාව ඉක්මවා ගොස් තිබෙන බවට ; අයිමිතව ගමන් කරන බවට. එය අපි පිළිගන්න ඕනෑ. සිංහල ජනතාව තුළ පමණක් නොවෙයි. දුට්ඨ ජනතාව තුළ මුස්ලිම් ජනතාව තුළ හා ස්වල්ප වශයෙන් සිවියන් බරගර් ජනතාව තුළ පවා - කොයි ජාතියකට අයිති වුණත් මේ රට මව්බිම කර ගත් සාධාරණ පුරවැසියන් තුළ - හැඟීමක් තිබුණා. 'මොකක්ද මේ කරන්න යන විහිට්ව? සතරැස් සැතපුම් 25,000 ක මේ පුරි රට කැබලි කැබලි කර ගෙන වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටු වන්නට යෑම මොන විහිට්වක්ද?' කියා. අපි මතක තබා ගන්න ඕනෑ. ඒ අනුව පොදු ජනතාව අතර විශාල අප්‍රසාදයක් ඇති වූ බව.

1977 මැතිවරණ ප්‍රතිඵල අරගෙන බැලුවොත් තමුන්තාන්සේලාට පෙනෙයි, ලංකාවේ ජනතාවගේ හැඟීම්. වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමට ඔවුන් පක්ෂද විපක්ෂද කියන එක එයින් පැහැදිලියි. කවුරුවත් එයට කැමති නැහැ. ඉතා පුළු කොටසකට අසහනයක් තිබුණා. තමන්ගේ රාජකාරී කටයුතු ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට කර ගන්නට නොහැකි නිසා, හැම දෙකටම තගරවලට යන්නට සිදු වන නිසා, අසහනයක් තිබුණා. එය එක දිස්ත්‍රික්කයක පමණක් නොවෙයි, මුළු ලංකාවේම ඇත පිවිසර ගම්මානවල කා තුළත් තිබෙන අසහනයක්. ඒ නිසයි, අපි මෙය දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා ක්‍රමය ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන සභා ක්‍රමය හා ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල ක්‍රමය ඇති කර ගෙන මේ වැඩ පිළිවෙල ගෙන යන්න. එය සාධාරණ පුරවැසියන් තුළ තිබෙන හැඟීමක්. තමුන් මේ ඔක්කොම කොටස් අභිබවා වෙනත් කණ්ඩායමක් මේ තුළ සිටින බව මේ පසුගිය මාසය, මාස එක හමාර. තැන්නම් මාස දෙක තුළ දීමතු වී පෙනෙන්නට පටන් ගන්නා. ඒ නිසා රජය තීරණය කලා එක අතකින් මේ සීමාව ඉක්මවා යන වැඩ පිළිවෙල තහන කරන්නට ඕනෑය කියා. ඒ නිසයි මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපි මේ අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළේ. එසේ නැතිව වෙන කිසිම බලපෑමකට යටත්ව නොවන බවට මම සහතික වෙන්න කැමතියි.

වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමේ මේ වැඩ පිළිවෙල එක ජාතියකට එක වර්ගයකට එක පන්තියකට පමණක් අසාධාරණ වැඩ පිළිවෙලක් නොව මුළු රටටම, මුළු ජනතාවටම අසාධාරණ වැඩ පිළිවෙලක්. ඒ නිසයි. මේ ක්‍රියාමාර්ගය ගන්නට අපි පෙළඹෙන්න. එසේ නැතිව ශක්තිය යුක්තිය හැටියට පිළිගෙන නොවෙයි. බලපුළුවන්කාරකම යුක්තිය හැටියට පිළිගෙන නොවෙයි. අපට යුක්තිය තමයි ශක්තිය. මම එය අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමේ වැඩ පිළිවෙල යුක්තියගත නැහැ. මේ රටේ මොනම ජන කොටසකට අපේ රජය හැම අවස්ථාවේම කල්පනා කරන්නේ යුක්තිය ශක්තිය හැටියටයි. ශක්තිය යුක්තිය හැටියට නොවෙයි. ශක්තිය යුක්තිය හැටියට කල්පනා කලා නම් අපට තිබුණා අපට තිබෙන ශක්තිය අනුව නොයෙක් නොයෙක් දේවල් කරන්නට. අපි එහෙම කර නැහැ. කරන්න බලාපොරොත්තුවකුත් නැහැ. අපි කල්පනා කළේ මේකයි. අපි සාකච්චාවෙන්, පාර්ලිමේන්තුවෙන්, ජන සම්මත වාදය

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

තුළින් මේ තරම් ඉඩ දුන්නා. අසාධාරණකම් තිබෙනවා නම් ඒවා නැති කරගෙන අයිතිවාසිකම් ලබා ගන්නට ඉඩ අවස්ථාව දුන්නා. තමුත් මේක මේ තරම් දුරට යනවා නම් ඊට අවකාශ දෙන්නට අපට පුළුවන්කමක් තැනි තිසායි, අපි මේ පණත මේ විධියට ඉදිරිපත් කරන්න කල්පනා කළේ.

අපි කොයි වැඩ පිළිවෙලකදී වුණත් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ පටු ජාතිවාදය හෝ ජාති හේදය හෝ තොවෙයි. එහෙම කල්පනා කළොත් අපි ජාති වාදයෙන් පටන් ගන්නවා. ඉන් පසු ඔය හේදය කොතැනින් කෙළවර වෙයිද දන්නේ නැහැ. ජාතිවාදය ආගම් වාදයකට පෙරලෙයි ; ජාති.හේදය ආගම හේදය කුළ වාදයකට කුළ හේදයකට පෙරලෙයි. ඔහොම ගිහින් අන්තිමේදී එය ස්ත්‍රී පුරුෂ හේදයකටත් පත් වෙන්නට බැරකමක් නැහැ. හේද වශයෙන් වැඩ කරන්නට ගියොත් කොතැනින් කෙළවර වේදැයි දන්නේ නැහැ. අන්තිමට උඩ කැල්ල එක පැත්තකටත් යට කැල්ල වෙනත් පැත්තකටත් යන්නට පුළුවනි. හේදයේ සීමාවක් නැහැ.

අපි හිතරම කල්පනා කරන්නේ පටු වාද හේද අනුව ක්‍රියා කරනවාට වඩා පුළුල් මානව සංගතියේ සුභසිද්ධියට වැඩ කිරීම උතුම් වැඩ පිළිවෙලක් හැටියටයි. අපි වැඩ කරන්නේ මනුෂ්‍යත්වය පිණිසයි. අපි කල්පනා කරන්නේ, මේ ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගය මනුෂ්‍යත්වයට හිතකරද නැද්ද යන්න පමණයි. මේ රටේ ජීවත් වන ජනතාව බුදු දහම අදහනවා ; කිතු දහම අදහනවා ; ඉස්ලාම් දහම අදහනවා ; හින්දු දහම අදහනවා. මේ මොනම ධර්මයකින්වත් ජාති හේදය, කුළ - පත්ති - ගෝත්‍ර වාදය උගන්වන්නේ නැහැ. මේ මොනම ධර්මයකින්දී ඒවා කියා දී නැහැ. බුදුරජාණන් වහන්සේ උගැන්වූ ධර්මයේ මේ ගැන කියන්නේ මොකක්ද? කොටින්ම කියතොත් බුදුන් වහන්සේ ලාංකිකයෙක් නොවෙයි. සිංහලයෙකුත් නොවෙයි. උන් වහන්සේ ඉන්දියානුවෙක්. සේසුද් වහන්සේත් ලාංකිකයෙක්වත් සිංහලයෙක්වත් නොවෙයි. අනෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේලාත් එහෙමයි. උන්වහන්සේලා කිසි කෙනෙක් ජාති හේද වාද අනුව කල්පනා කළේ නැහැ.

මනුෂ්‍යත්වයට එරෙහිව යන්නට, සාධාරණයට යුක්තියට එරෙහිව යන්නට, බුදු දහම, කිතු දහම, ඉස්ලාම් දහම හෝ හින්දු දහම කවදාවත් උගන්වා නැහැ. පසුගිය දවස්වල ගුවන්විදුලියෙන් දේශනයක් කළ ගරු මඩිගේ පඤ්ඤාසිත මහාත්‍යායක ගිම්පාණන් වහන්සේ, බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ වාගේ අවස්ථාවක ක්‍රියා කළ ආකාරය පෙන්වා දුන්නා. ඉන්දියාවේ-දඹදිව-රෝගිණී ගංගාව කෝලිය සහ ශාක්‍ය වංශිකයන්ගේ ප්‍රදේශ අතරෙන් ගලා ගිය බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ ශාක්‍ය වංශයේ කෙතෙක්. කෝලිය වංශයේත් ශාක්‍ය වංශයේත් අය රෝගිණී ගංගාවේ ජලයට මහ අරගලයක් කර ගන්නා. කෝලිය වංශයේ අය නැතිත් තැනින් අමුණු ගඳගෙන ගහේ වතුර ඒ පැත්තට හරවා ගන්නවා යයි ශාක්‍ය වංශයේ අය කියන්න පටන්ගන්නා. "නෑ, ඒ ගොල්ල අමුණු බැඳගෙන ඒ පැත්තට වතුර හරවා ගන්නා තියා, අපගේ ප්‍රදේශයට පීඩා වෙනවා" යයි කෝලිය වංශයේ අය කීවා. ගහේ වතුර බෙද ගන්නට බැරිව මේ දෙපක්ෂය අතර මගා යුද්ධයක්. සියලු දෙනාම අභි-මුගුරු අරගෙන ගංතෙරට ඇවිත්, බුදු රජාණන් වහන්සේට මේ බව ආරංචි වුණා. ආරංචි වෙලා උන් වහන්සේ ගංගාව අසලටම වැඩියා. තමන් වහන්සේගේම වංශයේ අය එක් පැත්තක, අනෙක් පැත්තේ කෝලිය වංශයේ අය, බුදුන් වහන්සේ මෙය දක්කා, බුදුන් වහන්සේ එහි වැඩමකිරීම ගැන මේ ගොල්ල පුදුම වුණා.

මේ ලැස්ති වන්නේ මොකක් කරන්නටදැයි බුදු රජාණන් වහන්සේ ඇසුවා. "ස්වාමීනි, අපි යුද්ධ කරන්නයි ලැස්ති වන්නේ. මේ ගොල්ල අමුණු බැඳගෙන වතුර එහාට ඇද ගන්නවා" යයි එක් පක්ෂයක් කීවා. "නැහැ, ඒ ගොල්ල අමුණු ගඳගෙන ඒ පැත්තට වතුර ඇදගන්න යනවා" යි අනෙක් පක්ෂය කීවා. ඒ අවස්ථාවේදී බුදුරජාණන් වහන්සේ, "වැඩියෙන් වටින්නේ වතුරද? මිනිසුන්ද?" යනුවෙන් ප්‍රශ්න කළා. "වතුරවලට වඩා මිනිසුන් වටිනවා" යයි දෙපක්ෂයේම අය කීවා. "එහෙම නම්, කොට්ටිනා වතුර වෙනුවෙන් වටිනා මිනිස් ජීවිත ඝාතනය කරන්නේ ඇයි?" කියා බුදු රජාණන්වහන්සේ ඇසුවා. එවිට ශාක්‍ය, කෝලිය දෙපක්ෂයේම අය අපි පහල දමා යුද්ධය නතර කළා. අපි පහත

දමා යුද්ධය අත්හැරියා. ඒ විධියටයි බුද්ධ ධර්මය විසින් අපට උගන්වන්නේ. අපේ ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළේත් ඒ වැඩපිළිවෙලයි. සමහරු එය දුර්වලකමක් හැටියටත් භාර ගන්නා. ඇතැම් උදවිය කල්පනා කළා, එසේ නම් මේ රජයේ ශක්තිය අප වැඩි කරන්නට ඕනෑය කියා. ඒ විධියටත් මුලාවුණු කොටසක් හිටියා. ගරු කථානායකතුමනි, මනක තබා ගන්න මේ සියල්ල අතරේ වෙන කවරියකුත් හිටියා. ඒ අය සිතුවා දත් තමයි වෙලාව කියල. ඒ අයට මේ අවස්ථාව පෙනුණා. කාලයක් තිස්සේ මේ අවස්ථාව එන තුරු බලාගෙන හිටියා.

ගරු කථානායකතුමනි, අප අද මුහුණපා සිටින්නේ අපේ ඉතිහාසයේ ඉතාමත් අවදනම් අවස්ථාවකටයි. මෙය සිංහල-දෙමළ කියන ජාති දෙකක් අතර ඇති වුණු මහ හේදයකට පමණක් සීමා වූ දෙයක් යයි මොහොතකටවත් සිතන්නට එපා. මේ මුළු වැඩපිළිවෙලේ, එය ඉතාමත්ම සුළු කොටසක්. මේ හාෂා හේදය, මේ ජාති හේදය, මේ නොමතාපකම ඇත්ත වශයෙන්ම අද රටේ ඇතිවී තිබෙන අවදනමේ ඉතාමත්ම සුළු අංශයක් පමණයි. මෙයට වඩා ගයානක අවදනමකටයි මේ රට අද මුහුණ දී තිබෙන්නේ. එය අප තේරුම් ගත යුතුයි. අන්ධකාර වලාවක් මේ රටට ඉහළින් මතු වී තිබෙනවා. තමුත් අප දන්නවා-අප ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා-ගැම අඳුරු වලාවකම රිදී රේඛාවක් තිබෙන බව, එයත් තේරුම් ගත යුතුයි. අප එය තේරුම් ගත්තොත් මේ අඳුරු වලාව තුළින් අපට ආලෝකය ලබා ගැනීම අපොරු වන්නේ නැහැ. ඒ, අප තත්ත්වය හරිහැටි තේරුම් ගත්තොත් පමණයි. කථානායකතුමනි.

මම උත්සාහ කරන්නේ මේ පිළිබඳව කිසියම් තොරතුරු ස්වල්පයක් මේ සභාව ඉදිරියේ තබන්නටයි. මේ රටට උඩින් මතු වී තිබෙන මේ අන්ධකාර වලාකුළින් අපේ රට මුහුණ පා තිබෙන බාහිර අර්බුදය පෙන්වනවා. බාහිර අර්බුදයකට අගන්හර අවුලකුත් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒකත් පැහැදිලිව පෙනී යනවා. මේ අර්බුදයේ ඇතැම් කොටසක් අපේ හිත්වලින් තිබෙනවා. එම නිසා, අපේ හිත්වල මේ අර්බුදයේ, මේ අවුලේ නිසි තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධ ඇති කරගන්නට ඕනෑ. මේ ගැන අප හොදින් කල්පනා කර බැලුවොත් පැහැදිලිව පෙනේ, මෙය සිංහල-දෙමළ මතභේදයට වඩා අවුල්සහගත තත්ත්වයක් ඇති වන්නට අවදනම් තත්ත්වයක් ඇති වන්නට වැඩපිළිවෙලක් සකස් වී තිබෙන බව. එම නිසා බොහොම තුවණින් ක්‍රියා කළ යුතු අවස්ථාවකයි අප සිටින්නේ. මේ රටේ අවුරුදු 2500 ක ඉතිහාසයේ මෙවැනි අවදනම් අවස්ථා තොයෙක් විට ඇති වී තිබෙනවා. ඒවාට අපේ පැරණි මුතුන්මිත්තන් නිසි විධියට මුහුණ දී තිබෙනවා. එම නිසා, අපේ රටේ ජනතාවගේ බුද්ධිය, අපේ රටේ ජනතාවගේ හැසීම, අපේ රටේ ජනතාවගේ ඛේරියය ගැන කල්පනා කරන විට මෙම අවදනමටත් අපට එහිතරව මුහුණ දී අප අඳුරු වලාවේ පෙනෙන්නාවූ රිදී රේඛාව තුළින් අපට ගොඩ එන්නට පුළුවන්ය යන විශ්වාසය මා තුළ තිබෙනවා.

මේ සිංහල-දෙමළ හේදය තුළින් අපේ රටේ ස්වෛරී භාවයටත්, ස්වාධීනත්වයටත් බලගතු තර්ජනයක් අද එල්ල වී තිබෙන බව මම කියන්නට කැමතියි. ප්‍රංචි කාලයේ අපි ඉස්කෝලේ යන විට කියවන්නට තිබුණ පොඩි කතන්දර පොතක තිබුණු පොඩි කතන්දරයක් ගැන අපි කවුරුත් දන්නවා. මේකයි ඒ කතාව. සිංහයෙකුත් කොටියෙකුත් ගොදුරකට ගොදුරටම රණ්ඩු වී තිබෙනවා. සිංහයයි කොටියයි මේ ගොදුර බෙද ගන්නට ගොදුරටම ඇත කොටා ගන්නා. දෙන්නටම ගොදුරටම තුවාලයි. දෙන්නාගේම නියපොතු ගොදුරට සියුම් නිසා තියුණු නිසා දෙන්නටම ගොදුරටම තුවාල වුණා. ගොදුර පැත්තකින් තිබියදී ගොදුරට ගෙම්බන් වුණු සිංහයයි කොටියයි දෙපැත්තට වී සිටියා. ඔවුන් දෙන්නා ගෙම්බන් වුණු තරම කොයි තරමද කීව්වොත් ගොදුර මැද තිබියදී සිංහයයි කොටියයි මහත්සි වී හතරගානේ දමාගෙන දෙපැත්තෙ වැටී සිටියා. හනි දම දමා දෙපැත්තට වී සිටිනවා. මෙය දුර සිට බලාගෙන සිටියා. තරියෙක්, තරියා ඉතින් ඔහොම අවස්ථාවල් බලාගෙනම ඉන්න මිනිහා නේ! ඔලුව උස්සලා බැලුවා. දෙන්නම ගෙම්බන් වෙලා, කැගහිටින්නවත් පණ නැහැ. ගෙම්බන් ඇවිත් මැද තිබුණු ගොදුර බැහැගෙන ගියා. ගිහින් පැහෙන සප්පායමක් වුණා. ඒ වගේ මේ රට දෙසත් නරී බලන්නේ තැන කියා හිතන්න එපා. අන්න එවැනි තත්ත්වයක් අද තිබෙන්නේ. නරී වෙනුවට වෙන වෙන සතුන්ව දමා ගන්නාට මට කමක් නැහැ. තමුත් එවැනි තත්ත්වයක් අද මේ රටේ ඇති වී තිබෙන බව නම් අවධාරණයෙන්ම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

29 වන සීකුරාද කොළඹට කොටි ආවා කියා ඇති වුණු මහා විලෝපනය නමුත්තාත්සේ දත්තවා. ඒ කතාව බොහෝම ක්‍රමානුකූලව පැතිරී ගියා. මම එද ගුවන් විදුලියෙන් රුපවාහිනියෙන් කල කතාවේදී කරුණු දෙකක් කීවා. එකක් තමයි, පසුගිය ජනාධිපතිවරණයේ දීත් ජනමත විචාරයේදීත්, ඊට පසු ඇති වුණු අතුරු මැතිවරණවලදීත්, පළාත් පාලන මැතිවරණ වලදීත් කාටත් තේරුම් ගියා. මේ රජය තවත් අවුරුදු ගයකට හෙවත් 1989 වන තෙක් ජන මතයෙන් නම් පරදවන්න බැරි බව. කාටත් තේරුම් ගියාය යන්න තමයි එයින් එකක්. එක් පැත්තකින් ඒ කාරණය ටිකක් මතක තබා ගනිමු. ඊළඟට මම කීවද දෙවන කාරණය මොකක්ද ? අවුරුදු 450 ක් අපි යටත්ව සිටියා; ඊට පස්සේ අපි නිදහස ලබා ගත්තා. අපි ලබා ගත් මේ නිදහස අපි ආරක්ෂා කරගන්න කල්පනා කරන්නට මිනෑ. අපි හේද වුණොත්, අපි ඇත කොටා ගත්තොත්, අපි මිනි මරා ගත්තොත් කිසියම් බලවේගයකට මේ රට කැවනත් යටත් කරගන්නට අවකාශ ලැබෙනවාය යන්නයි. මේ කරුණු දෙක මම අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කළ බව නමුත්තාත්සේට මතක ඇති. අදත් මම එය එසේම කියන්නට කැමතියි. මෙහෙම කියන විට පඩිවරු ප්‍රශ්නයක් අසන බව මම දන්නවා. මේ රටේ අගමැතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවේ නැගිට බලවේගයක් ගැන කියනවා. ඔහුට යුතුකමක් තිබෙනවා නේද. ඒ බලවේගය මොකක්ද කියා කියන්න ? කොතැනින්ද ඒ බලවේගය එන්නේ කියා කියන්න. ඒ පඩිවරුන් මහත්සි නොකර, ඒ ප්‍රශ්නය මා විසින්ම අසා එයට පිළිතුරක් මමම දෙන්න කැමතියි. මේ ප්‍රශ්නය අසන බව මම දන්නවා. මොකක්ද මේ කියන බලවේගය ? මොන විධියේ එකක්ද ? කොයි පැත්තකින් එන එකක්ද ? ඇයි එය කියන්න බැරි ? හරි නම් ඒ විස්තර කියන්න මිනෑ නේ. ගරු කථානායකතුමනි, සුළු සුළගක් හමාගෙන එන විට, ගිගුම් දිගෙන ගස් ගල් පෙරළාගෙන හමාගෙන එන විට, මේ සුළග එන්නේ කොයි පැත්තේද, මොන බොක්කේද මේක හමන්නේ කියා කවුරු හරි මතයෙන් ඇහුවොත් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මොකක්ද ? එය මම කියන්න දන්නෙ නැහැ. සුළු සුළගක් නම් එක බව මට පෙනෙනවා. ඇවිත් ගියාට පසුව සමීක්ෂණාගාරවලින් තොරතුරු අරගෙන බලන්න පුළුවනි, කොයි පැත්තේද මෙය හමාගෙන ආවේ කියා.

ඒ වාගේ උත්තරයකුයි මට අද දෙන්නට තිබෙන්නේ. මහා හයාකක සුළුසුළගකට මේ මුළු මහත් රටම මුහුණ පා තිබෙන වෙලාවේ කොයි පැත්තේද මේ බලවේගය එන්නේ කියා මගෙන් අහන්නට එපා. "මේ කියන්නේ අපේ එක ගැනද කියා යම් කෙතෙක් තුළ සැකයක් තිබෙනවා නම් කන්නාධිපත් ඉස්සරහට ගිහින් බලන එකයි තිබෙන්නේ. මේ කියන්නේ අපි ලැස්ති කළ එකේ කැල්ලක් අහු වෙලාද කියා යම් කෙතෙකු තුළ සැකයක්, විවිකිච්චාවක් ඇති වි ඒ ගැන මෙයාගෙන් අහල බලන්නට මිනෑ. මොකක්ද මේ කියන බලවේගය" කියන හැගීමක් හිතට එනවා නම්, එහෙම අහන්නට තරම් හිත පෙළඹී පෙළඹී එනවා නම්, ඒ තමන් හදගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙලේ කැල්ලක් අහුවෙලා තමයි මේ කියන්නේ කියන හැගීමක් එනවා නම් ඒ බලවේගය මොකක්ද කියන එක මුහුණ බලන කන්නාධිපත් ඉස්සරහට ගිහින් බැලුවොත් තෝරා ගන්නට පුළුවන් වෙයි. නමුත් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මේ සුළු සුළග හැම පැත්තේම හමා එන බවයි. කොයි පැත්තේද කියා හරියටම කියන්නට බැහැ. මොන පැත්තකින් හමන සුළගක්ද, කොහෙත් ආව එකක්ද කියන්නට මට දැන්ම පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත් මේ ගැන නිසි සමීක්ෂණ කරන විට යථා කාලයේදී අපට එය තේරුම් ගන්නට පුළුවන් වේවි.

මම එකක් කියන්නට කැමතියි. මේ රජය පසුගිය අවුරුදු පහ-ගය තුළ මේ රටේ ආර්ථිකය නිසි විධියට සකස් කරන්නට, මේ රටේ ජනතාවගේ රැකිණි ප්‍රශ්නය විසඳන්නට, ජීවන ප්‍රශ්නය විසඳන්නට, මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට සැකයක්-බියක් තැනිව ගත් ක්‍රියාමාර්ග අනුව මේ ආණ්ඩුව ජන්දයෙන් නම් පරදිනවාය කියා සමහර උදවිය හිතාගෙන සිටියා. එය මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා. මේ රටේ ජනතාවත් දන්නවා. අපි නම් මේ ආණ්ඩුවට පක්ෂව ජන්දය දෙනවා, නමුත් මේ ආණ්ඩුව පරදිනවාය කියා ප්‍රචාරයක් නම් තිබෙනවා කියා මේ රජයට පක්ෂ උදවිය පවා එද කල්පනා කළා. ඒ ප්‍රචාරය බොහොම ජයට ගෙනගියා. මේ ගැන බොහෝ උදවිය කල්පනා කළා. දේශීය වශයෙන් පමණක් නොවෙයි, විදේශීය වශයෙන් ගුවන් විදුලියෙන්

මෙත්ම නොසෙකුත් ප්‍රචාරක මාධ්‍යයන්ගෙන් "President Jayewardene is having a tough time." "UNP may be defeated this time" කියන්නට පටන් ගත්තා. මේ විධියට නොසෙක් ප්‍රචාර දේශීය වශයෙන් පමණක් නොවෙයි, විදේශීය වශයෙන් කෙරුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, කිසියම් බලවේගයක් මේ රටේ ස්ථායීකරණය, ස්වෛරීත්වය අකා මකා දමන්නට නොපෙළඹෙන්නට හේතුව 1982 මැතිවරණය ඉක්මන් විමය කියා මම කියන්නට කැමතියි. මම හිතන විධියට ජනාධිපතිවරණයත්, අනිකුත් ජන්ද විමසීම් සියල්ලත් ඉක්මන් කළ එක ජනාධිපතිතුමා කළ ඉතාමත්ම බුද්ධිමත් තීරණයක්. ඒ වාගේම තවත් අංශයක් ගැන නමුත්තාත්සේගේ කල්පනාව යොමු කරගන්න. බණ්ඩාරනායක මහත්මියගේ පුතා උරුමය තැනි කරන දවසේ මේ රටේ පාලම් කඩා, "ට්‍රාන්ස්පෝමර්ස්" විනාශ කර මහා කලබලාගැනියක් ඇති කරන්නට වැඩ පිළිවෙලක් තිබුණාය කියා අපි කියූ අවස්ථාවේදී, ඒ මතු වූ කාරණයේදී විශේෂ කාරක සභාවක් විනාශ කරගෙන යන විට මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මොහොල්ල දේනානායක මහතා) පවා ඇවිත් සාක්ෂි දුන් වෙලාවේ 'හපොයි ! මේවා මොන බොරුද?' කියා ප්‍රචාරයක් ගෙන ගිය බව නමුත්තාත්සේ දන්නවා. නමුත් පසුව මේ සභාවට ඉදිරිපත් කළ වාර්තාව සාක්ෂි දරනවා, එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් තිබුණාය, සමහර උදවිය තම තියම කර තිබුණාය කියා. මා ලග තිබෙනවා, එම වාර්තාවේ පිටපතක්. ඒ ගැනත් පොඩ්ඩකට හිත යොමු කර ගන්න.

ඊළඟට ජනාධිපතිවරණයෙන් පසු බැරිවෙලාවත් ජනාධිපතිතුමා පැරදුණා නම් මොන විධියේ වැඩපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වෙන්නට තිබුණාද කියා මම මේ සභාවේ විස්තර කළාම, ඒවත් සමහර උදවිය පැත්තකට විසි කර දමමා. නමුත් නමුත්තාත්සේ දන්නවා, මේ සභාවට ඉදිරිපත් කළ අතින් සැයි වාර්තාවේ මොන මොන ක්‍රියා දමයක් තිබුණාද කියන එක. අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ පරීක්ෂකයන් ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවත් මේ සභාවට මම ඉදිරිපත් කළා. එයත් නමුත්තාත්සේලාගේ අවධානයට යොමු කර ගන්න. ගරු කථානායකතුමනි, ඇතැම් කොටස් නොසිතූ විධියට ඒ විශිෂ්ඨ ජයග්‍රහණය මේ රජයට එද ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණා. මේ රටේ ජනතාව 1989 වන තුරු මේ රටේ වගකීම මේ රජයට භාර දුන්නා. එම නිසා ඇතැම් කොටස්වල නොඉවසිල්ල ඉක්මවා ගියාය කියන එක ගැන පුදුම වෙන්නට කාරණයක් නැහැ.

මේ රටේ තිබෙන ජාති හේදවාදී මත හේද, විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් අතර තිබෙන කලබලාගැනිය, නොසෙක් නොසෙක් කොටස්වල තිබෙන වෙන වෙන අමතාපකම්, මේවා ඔක්කොම මේ රටේ ඉතාමත් හොඳ අමුද්‍රව්‍ය හැටියට කල්පනා කර, මේවායින් සැහෙන ගින්නක් අවුල්වන්නට ඉතාමත් සුක්ෂම අත්දැමීන් යම් වැඩපිළිවෙලක් තිබුණාය, තිබෙනවාය කියන එක මම මේ සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. මේ හැම කොටසකම තිබෙන අමතාපකම්, එදිරිවාදිකම්, මේවා ඔක්කොම කැටි කර ගෙන, මේවා ඔක්කොම අමුද්‍රව්‍ය වශයෙන් අරගෙන, හොඳ බිහිසුකු ආයුධයක් හදන්නට පුළුවන්ය කියා කල්පනා කරන්නට පුළුවන් ජාත්‍යන්තර හපනුක් තැනිවා නොවෙයි.

ඒ සියල්ලටම වඩා මේ ශ්‍රී ලංකාව පුංචි රටක් වුණත්, හතරැස් හැතැප්ම 25,000ක පුංචි දූපතක් වුණත් මේ ලංකාව පිහිටා තිබෙන්නේ ඉන්දියානු සාගරයේ ඉතාමත් වැදගත් මර්මස්ථානයක බව අපි මොහොතකටවත් අමතක නොකළ යුතුයි. අපේ රටේ වටිනාකම සමහරවිට අපේ ඇතැම් උදවිය කොදන්නවා වෙන්නට පුළුවනි. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ රට ඉතාමත් වැදගත් මධ්‍යස්ථානයක්; මර්මස්ථානයක්. මේ ඔක්කොම අපේ සැලකිල්ලට භාජනය විය යුතුයි. මෙය සුළුවෙන් නිශ්ප්‍රභ කළ යුතු දෙයක් නොවෙයි. 24 වැනිද සිට මේ මොහොත වන තුරු ඇති වුණු සිදුවීම් එකක් එක ගලපා නමුත්තාත්සේලා විග්‍රහ කර බැලුවෙන් නමුත්තාත්සේලාට කල්පනා වෙයි. මෙය තිකම් ඉවක් බවක් තැනිව, එහෙත් මෙහෙත්, කාගෙවත් ජාති ආලයක් උත්සන්න වෙලා ඇති වුණු කලබලාගැනියක් හැටියට සීමා කරන්නට පුළුවන්කමක් තැනි බව. නමුත්තාත්සේලාට කල්පනා කරන්න, කල්පනා කරන්න, ඒක පෙනෙයි. ලංකාවේ සිතිමයමක් අරගෙන මේ ඇතිවූ සිදුවීම් පිළිබඳ ඒ ස්ථාන සලකුණු කරන්න.

[ආර්. ප්‍රේමදස මහතා]

නමුත් තාක්සේලාට පෙනෙයි මොන විධියේ ස්වරූපයක් මතු වෙතවාද කියා. කඩා බිඳ දමූ ගෙවල් දෙරවල් පිහිටි ප්‍රදේශ දෙස ගිහිත් බලන්න. ඉතුරු කර තිබෙන ගෙවල් දෙරවල් මොනවාද, විනාශයට පත් කළ ගෙවල් දෙරවල් මොනවාද කියාත් බලන්න. කර්මාන්ත ව්‍යාපාර, සංවර්ධන වැඩපිළිවෙලවල් මොන මොනවා විනාශ කර තිබෙනවාද, මොන මොනවා ඉතුරු කර තිබෙනවාද, මොන මොන පරමාර්ථ පිට ඒ ඒ තැන්වලට ගියාද කියා බලන්න. ඉන්දියානු තානාපති කාර්යාලයට හිරහැර කරදර කළොත්, අවහිර කළොත් ඉන්දියාව කුපිත වෙයි. අන්ත ඵනකොට කිට්ටුම මිත්‍රයාත් තරඟ ගැසවෙව්වා. "මේ මේ ව්‍යාපාර විනාශ කළොත් මේ තරම් ප්‍රමාණයකට රැකීරක්ෂා තැනිවෙයි. එහෙම වූනොත් උත්තේ පුරුසාරම ඉවරයි. එතකොට මොකක්ද විවෘත ආර්ථිකය? මොකක්ද මේ සංවර්ධනය? මේ රටේ මිනිස්සු කොයි තරම් උද්ධමනය තිබුණත්, කොයි තරම් ජීවන බර තිබුණත්, පෝලිම් ගැහිලා ගිහිල්ලා මේ පක්ෂයට, මේ රජයට ඡන්දය දුන්නේ මේ සංවර්ධනය තිසයි. විනාශ කරමු ඒවා" කියා කල්පනා කළ දේශපාලන අවස්ථාවාදීන් සිටිය බවත් නමුත් තාක්සේලාට වැටහෙයි.

මේ කොයි අවස්ථාවාදියාත් ඒ හැමටම වඩා බලගතු බලවේගයක අතකොඵ බවට පත්වී සිටියා කියන එකයි, මගේ තර්කය. මේ කවුරුත් පිළිගන්නා ස්වභාවයක් ඉන්නවා, මේ කාගේත් දේශපාලන, ජාතික, පෞද්ගලික, ජර්ෂ්‍යා පරවශ අමනාපකම්, එදිරිවාදකම් හැම දෙයක්ම එකට කැටි කරගෙන ප්‍රයෝජනය ගන්න. කුමක් සඳහාද? ශ්‍රී ලංකාවේ සෛවරීත්වයත්, ස්වාධීනත්වයත් අකා මකා දමා මෙහි තිබෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැඩ පිළිවෙළ විනාශ කොට, මේ රට දරුණු තත්ත්වයකට පත් කිරීමට කිසියම් බලවේගයක් ක්‍රියාත්මක වෙත බවයි. මම නමුත් තාක්සේ හමුවේ තබන ඉතාමත්ම වැදගත් තර්කය. මෙන්න මේ ගැන අපේ අවධානය යොමු කළ යුතුයි.

කථානායකතුමනි, කවුරු කවුරුත් පසුගිය මැතිවරණ සමයේදී ක්‍රියා කළ ආකාරය ගැනත් අපි විග්‍රහයක් කරමු. ඒ උදවියට මුදල් හදල් ලැබුණු හැටි, සුනිවේපම් ලැබුණු හැටි, දහස් සංඛ්‍යාත වටිනාකම් ඇති රේදිපිළි ලැබුණු හැටි, වාහන ලැබුණු හැටි ආදිය ගැන අපි විග්‍රහයක් කරමු. අපේ මේ විවෘත ආර්ථිකය තිසයි. ඒවාට අවකාශයක් ලැබුණේ, කාවත් නිදහස ලැබී තිබෙනවා, ඕනෑ එකක් ගෙන්වා ගන්න; ඕනෑ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න. නමුත් මේ රජයට සිද්ධවෙලා තිබෙනවා ඒ ගැන අවධානය යොමු කරන්නට. එහිසා කථානායකතුමනි, මෙය සාමාන්‍ය ජාතියේද වාදී වැඩ පිළිවෙළක පිට රෝග ලක්ෂණයක් පමණක් නොවෙයි. ජට වඩා මහා හයාතක පිළිකාවක උත්පාදනයක්. මුළු ජනතාවම, මුළු රටම, විනාශ මුඛයකට යොමු කරන වැඩ පිළිවෙළක් මේක. ඒ කිසියම් කථානායකතුමනි, මම කිව්වේ මගෙන් මේ ප්‍රශ්නය අහන්න පුළුවන් කියා. එනම්, මොකක්ද මේ බලවේගය කියන එක. මට ඒකට දෙන්න පුළුවන් එකම උපහැරණය මම දුන්නා. හැම අවස්ථාවකම ඔහොම වෙනවා, මේ වාගේ අභ්‍යන්තරීක කළබැගැනී ඇති වෙනකොට අපට ඒකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවා.

එම නිසා අපි කල්පනා කළොත්, බුද්ධිමත් කාවත් වැටහෙයි මොන විධියේ තත්ත්වයක් ඇති කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදා තිබෙනවාද කියා. මා ලග තිබෙනවා, මේ ඇති වූණු සිද්ධීන් පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන. මගේ පිළිතුරු කතාවේදී මම කැමතියි, නමුත් තාක්සේට ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ වේදනාවල් මොන තරම්ද කියන එක අපි මොහොතකට කල්පනා කර බලමු. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල සිටිනවා, පරම්පරා ගණනාවක්ම ජීවත්වූක සිංහල උදවිය. ඒ අයට අඩක්තේටමම කලත්, ඒ උදවියගේ ඉඩකඩම තැනි කලත්, කොපමණ තාවක පිඩන කලත්, ඒ උදවිය වක කලකින් ආසීමත් එහෙ ගිහිත් බෙකරිය දමා ගන්නවා, කඩේ දමා ගන්නවා. පරම්පරා ගණනාවක්ම එහෙයි හිටියේ, අන්හැර යන්න බැහැ. අතික් ප්‍රදේශවල තත්ත්වයත් එහෙමයි. මම දන්නා ව්‍යාපාර කරන ස්ථාන ගණනාවක්ම තිබෙනවා. මේ ජාතිවාදී කෝලාහල ඇති වුණේ කවද ඉදලාද. ඒ හැම අවස්ථාවකදීම ඒ හැන පුළුවනවා. ඒ උදවිය ආසීමත් ඇවිත් එතනට රිංගනවා. මොකද කියල ඇහුවාම කියනවා "හුරේ! ඉක්සේතාන් නාඤ්ඤ

ඉලුත්තන. ආභූත අඤ්ඤ පිආභූත? ආභූත ආභූත ඉලුත්තන ඉක්සේ. ආභූත ආභූත ආභූත ඉලුත්තන ඉක්සේ. නාඤ්ඤ ඉප්ආ ඉඹි අඤ්ඤ ආභූත ආභූත."

එහෙම කියනවා. එහෙ ගිහිත් ඉන්න බැරිල. දත් මට ආරංචි ලැබෙනවා, මේ අය වක වක ආපසු එනවාය කියා. මේ ගැන විකක් කල්පනා කර බලන්න. යාපනයේ හරි ක්‍රිකුණාමලයේ හරි පදිංචිව සිටි ඒ සිංහල උදවියට මෙහෙ පදිංචි වෙන්නයි ගිහිත් කියන්න බලන්න. ඒ වගේම නාග විහාරයේ හාමුදුරුවන්ට රාජකීය පක්ෂලක් හද දෙන්න බලන්න. මේ පළාතේ ඇවිත් ඉදිවිද කියා. තැහැ. මේ එකම රටක්. මිනිසුන් එක එක ජාතියට අයත්ව ඉපදුණා. අප තම කියම කර ගෙන ඇවිත් ඉපදුණා නොවෙයි. මම මොනට ඇවිත් උපදින්න ඉස්සර මගෙන් කවුරුවත් ඇහැව්වේ තැහැ "ප්‍රේමදස -

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order please ! Will you continue after tea ?

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாச*)
(Mr. R. Premadasa)

Yes Sir.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended till 5.00 p.m.

රැයවීම ජට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදීත්, අ.හ.5.00 ට නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන් වේදරත්න මහතා] ගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி, ஆமர்வு பி. ப. 5 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டது, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 5.00 p.m. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) in the chair.

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாச*)
(Mr. R. Premadasa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කියාගෙන ආවේ මෙයයි : අපි කියී කෙනෙකු අසුවල් ජාතියට ආගමට කුලයට පක්තියට අයිති වෙලා උපදින්නට ඕනෑය කියා තම කියම කරගෙන ඇවිත් තැහැ. මෙහාට එන්න ඉස්සෙල්ල මගෙන් කවුරුවත් ඇහුවේ නැහැ. "ප්‍රේමදස, කුඹ කොයි රටට ගිහිත් මොන ජාතියට අයිති වෙලා උපදින්නට කැමතියිද?" කියල. අපි ඉපදුණාට පසුවයි දන්නේ මොන රටට මොන ජාතියට අයිති වෙලා ඉපදුණාද කියල. එමනිසා ජාති ආගම කුල පක්ති අනුව අපි ක්‍රියා කළොත් අපි සම්පූර්ණයෙන්ම මනුෂ්‍යත්වයට විරුද්ධවයි ක්‍රියා කරන්නේ.

සමහර උදවිය මේ රටේ කොයෙක් ප්‍රදේශවල පදිංචි වී ඉන්නවා. සිංහල උදවිය, ද්‍රවිඩ උදවිය, මුස්ලිම් උදවිය නොයෙක් ප්‍රදේශවල පදිංචි වී ඉන්නවා. කොයි තරම් ගැහුවත් අඩක්තේටම කලත් විනාශ කලත් ඒ සමහරු ඒ ප්‍රදේශ අන්හැරල යන්නට කැමති තැහැ. අපි ඒක කේරුම් ගන්නට ඕනෑ. මේ අය කොගේ යන්නද? ඒවාගේම මම ඉස්සෙල්ලා කීව්වා වාගේ මේ රටේ හැම ද්‍රවිඩ ජාතිකයෙක්ම මේ රට බේදීමේ වැඩ පිළිවෙළට පක්ෂය කියා සිතන්නට කරකයි. ද්‍රවිඩ ජනතාව අති විශාල පිරිසක් ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන අති විශාල පිරිසක් ඒ වැඩ පිළිවෙළට විරුද්ධයි. මුස්ලිම් ජනතාව විරුද්ධයි. අපේ අතික් ජන කොටස් විරුද්ධයි, අපි ඒක මතක නියා ගන්නට ඕනෑ. එමනිසා මා කලින් කීව්වා වාගේ වෙන වෙන බලාපොරොත්තු තිබෙන උදවිය මේක දඩම්මා කරගෙනයි මේ වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යන්නේ.

අපි තව අංශයක් ගැන කල්පනා කරමු. බැර වෙලාවක් ද්‍රව්‍ය ජාතිකයන් හැම දෙනාම උතුරටයි නැගෙනහිරටයි ගියොත් උතුරේ සහ නැගෙනහිර ඉන්න සිංහල ජනතාව, මුස්ලිම් ජනතාව සහ අනිත් සියලු දෙනාත් උතුර සහ නැගෙනහිර අත්හැර මෙහාට ආවොත් මොකක්ද ඇති වන විනය? තිකම්ම "ජලාම" ලැබෙනවා. තිකම්ම වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති වෙයි. ටිකක් කල්පනා කරන්න. සමහර පටු අදහස් තිබෙන උදවිය කල්පනා කරනවා මෙහේ ඉන්න. මේ අතින් ප්‍රදේශවල ඉන්න ද්‍රව්‍ය ජනතාවට ගහල මරල කොටල දම්මොත් හරිය කියල. එහෙ ඉන්න පටු අදහස් ඇති ද්‍රව්‍ය උදවිය කල්පනා කරනවා ඒ ප්‍රදේශවල සේවය කරන සිංහල උදවියට, මුස්ලිම් උදවියට සහ අනිත් ජාතිකයන්ට අවන්හේට්ටම කරල ගහල පත්තල දමන්නට ඕනෑය කියල. හොදයි. මේ දෙගොල්ලම දෙපැත්තට ආවොත්, ඔක්කොම ද්‍රව්‍ය ජනතාව උතුරට සහ නැගෙනහිරට ගිහින් ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්න සිංහල ජනතාව සහ මුස්ලිම් ජනතාව මේ ප්‍රදේශවලට ආවොත් මොකක්ද වෙන්නේ? තිකම්ම "ජලම" එකක්. තිකම්ම separate state එකක්, ඇති වෙනවා. මා කියන්නට කැමතියි අපේ රටේ ආදරණීය සහෝදර සහෝදරියන්ට, කොයි තරම් මුලා කීර්ම ඇති කලත් කරුණාකර මේ උගුල්වලට අසු වෙන්නට එපාය කියල. මෙක මහා උගුලක්.

එද සිකුරාද කොළඹට කොටි ආවාය කියා පුවාරයක් යද්දී, අමු අමුවේ මිනි මැරු වෙලාවේදී මා රාත්‍රියේම දුටුගෙන ගිහින් ගුවන් විදුලියෙකුත් රුවාගිහියෙකුත් ඉල්ලීමක් කළේ මෙක උගුලක් තිසයි. අපේ ජනාධිපතිතුමාත් ඒ ඉල්ලීම කලා. අපි සතුතිවන්න වෙනවා අපේ රටේ ජනතාවට ඒ මුලාවීමට ඇත්විම ගැන. මම ඒකයි උත්සාහ කරන්නෙ පෙන්නුම් කරන්න සිංහල දෙමළ හේදයක ප්‍රශ්නයකට නොව ජව වඩා බරපතල විනාශකාරී අවදානමකටයි අපි මුහුණ දී තිබෙන්නෙ කියා. ඒක අපි හොඳින් තේරුම් ගන්න ඕනෑ. කල්පනා කරන්න. මේ රට ඒකිය රටක්. මේ රටේ වෙනත් වෙනත් රාජ්‍යවල් ඇති කරන්න අපි ඉඩ නොදෙනවා නම් එහෙම නම් අපි සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්න කල්පනා කරන්න ඕනෑ නාති ආගම් කුල හේදවලින් තොරව.

මම කීවෙ, හොදයි ගියොත් මොකද වෙන්නේ? මම එද ඉරුර, 24 වෙනි ඉරුර ඒ අපේ සෙබළුන්ගේ මලකඳුන් කොළඹට ගෙනා දවසේ මම කථා කෙළේ කලපලුවාවේ - සංස්කෘතික ඇමතිතුමාත් සිටියා - හෙපෝටනයේ රැස්වීමක සිටියි. මම එද මොකක්ද කීවේ? මේ ගාන්ධි විග්‍රහවිය අද අපේ ජනතාවට අද පෙන්නන්න ඉඩක් තිබුණා නම් පුදුම විධියට හැම ජන කොටසකම ඇස් ඇරෙයි කියා මම කල්පනා කරන බවයි.

මොන තරම් විනාශයක් සිදුවුණද, ඉන්දියාවේ මේ වාගේ වාද හේදයක් ඇති වී රට බෙද ගන්න ගිහින්. ඒ වෙච්ච විනාශය ඉතාම ලස්සණට පෙන්නවනවා. මගේ හිතේ මිල ගණන් වැඩි තිසා වෙන්න ඕනෑ මෙහාට තවම ගෙන්නවා ගන්නෙ තැන්නෙ. මම එද ඔක කිරිවා ඉන්දියාවේ විදේශ ඇමතිතුමා හම්බවුණු වෙලාවේ. ඒ විග්‍රහවියෙන් පුදුම විධියේ මානුෂික පරිවර්තනයක් ඇති වෙවිය කියා මම විශ්වාස කරනවා. අපි එකට එක්සත්ව කවුරුත් මනුෂ්‍යයෝ හැටියට ජීවත් වෙන්න ඕනෑය කියන හැගීම අපි අපේ ජනතාවගේ සිත් සතන් තුළ කීදා බස්සන්න ඕනෑ.

අතින් අතට තමුත්තාත්සේ හිතනවාද ඔය උතුරු ප්‍රදේශවල මේ ත්‍රස්තවාදී වැඩ කරන මිනි මරන ඔය කන්ඩායම සැතසෙයි කියා 'ජලාම' දුන්නොත්? වෙනම රාජ්‍යයක් දුන්නොත් සැතසෙයි කියා සිතනවාද? මෙහෙ ඔය ගෙවල් කඩන. ඔය සංවිධානාත්මක ලෙස මිනි මරණ ඔය අපරාධ කරන අය මේ රටේ සියලුම ද්‍රව්‍ය ජාතිකයන් මරා දැමීමත් සැතසෙයි කියා සිතනවාද? තියෝජ්‍ය කථානායකතුමාගේ ඔය දෙගොල්ලම සැතසෙන්නෙ තැනෑ මොනවා දුන්නත්. ඒ ගොල්ලන් සැතසෙන්නේ එකම එක දෙයක් වුණොත් පමණයි. මේ රට විනාශ වුණොත් පමණයි; මේ රටේ දියුණුව ඇණහිටියොත් පමණයි. මේ රට ගිලගන්න බලාගෙන ඉන්න බලවේගවලට මේ රට ගොදුරු වුණොත් පමණයි. ඒ ගොල්ලෝ සැතසෙන්නෙ.

ඔය මාරයින්ට සහසන්න බිල්ලක් අපට වෙනත් නැහැ. හිතන්න එපා අපගොල්ල සැතසෙයි කියා ජලම දුන්නට. මේ ගොල්ලෝ සැතසෙයි කියා හිතන්න එපා මේ ද්‍රව්‍ය ජනතාව ඔක්කොම මැරුවත්. ඒක අපි මරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒ තිසයි මම කීවෙත්, මගේ කථාවේ මුල සිට මම

කියාගෙන එන්නෙත් අපේ රටේ ස්වෛරී බව, ස්වාධීනත්වය සහ අපේ රටේ දියුණුව ගැන විශාල ජ්‍යෙෂ්ඨත්වක් ක්‍රෝධයක් වෙරයක් ඇතිව මේ රට විනාශ කීර්මේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන බව. අපේ රට පිහිටා තිබෙන මම්ප්‍රධානය අනුව අපේ රට ගිලගැනීමට හුගාත් තර් ඉන්න බව අපි හොඳින් හිතේ කියාගන්න ඕනෑ.

තියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මම කියන්න කැමතියි රජය වෙනුවෙනුත්, ජනාධිපතිතුමා වෙනුවෙනුත් මේ දුෂ්කර කාල පරිච්ඡේදයෙන්, මේ අවදානමෙන් අපේ රට බේරාගැනීමට උදව් උපකාර කල හැම දෙනාටම අපේ කෘතඥතාව පුද කරන බව; අපේ ණයගැනීමේ පිරිනමන බව සියලුම හමුදාවලට, පොලීසියට, රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට අපේ මැති ඇමතිවරුන්ට සහ එතුමන්ලාගේ දෙපාර්තමේන්තු සහ සංස්ථාවලට ඒ වාගේම හැම ආගමකම පුජ්‍යයින් වහන්සේලාටත් එසේමයි. ස්වේච්ඡා සංවිධානවලටත් එසේමයි. ඒ සංවිධාන පුදුම විධියේ කැපවීමකින් මේ අවදානම අවස්ථාවේ ජීවිත පරදවට තබා ඉදිරිපත් වී ක්‍රියා කලා. ඒ හැම දෙනාටම අපේ ගෞරවය මම ශීඝ්‍රපුණාමයෙන් මේ අවස්ථාවේදී පිරිනමන්නට කැමතියි.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අප සියළුදෙනාමත් මේ රටේ මුළු මගන් රටවාසීන් අවබෝධ කර ගත යුතුයි. මේ අවදානමේදී මේ රට ගලවා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලේ කායකත්වය අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා දරන බව. රටක් අවදානමකට මුහුණපාන විට අපට අවශ්‍යයි කායකත්වයක් අනුව අපේ ගමන් මාර්ගය සකස් කර ගන්නට. අද අපට සිටින රාජ්‍ය කායකයා පාර්ලිමේන්තුව පත් කල කායකයෙක් නොවෙයි. විධායකය පත් කල කායකයෙකුත් නොවෙයි; අධිකරණය පත් කල කායකයෙකුත් නොවෙයි. එතුමා මේ රටේ පොදු ජනතාව සිය සාච්ඡන්දයෙන් සිය හැගීම්වලින් කදුළුවලින් දහඩියෙන් මගන්සියෙන් වරම් ලබා දුන් ජනාධිපතිවරයෙක් බව අපි අමතක නොකල යුතුයි. ඒ නිසා අපේ මොන මොන මතිමතාන්තර තිබුණත් මොන පක්ෂ බේද තිබුණත් මොන වාද බේදය තිබුණත් මේ අවදානමේදී එතුමා මෙහෙයවන මේ වැඩ පිළිවෙලේ සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට එතුමාට අපේ සම්පූර්ණ බෞද්ධයන් උපකාරයක් දීම ඉතාමත්ම අවශ්‍ය බව මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. එසේ කීර්මට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා.

මෙක යුද්ධයක්. මේ යුද්ධය රජයකට විරුද්ධව කරන යුද්ධයක් නොවෙයි. පක්ෂයකට විරුද්ධව කරන යුද්ධයකුත් නොවෙයි. මෙක මුළු රටේම ස්වෛරීත්වයට හා ස්වාධීනත්වයට එරෙහිව කරන යුද්ධයක්; එල්ලී ඇති තර්ජනයක්. මේ අවදානම ඇතිව තිබෙන්නේ පොදු ජනතාවට විරුද්ධවයි. ඒ නිසා මේ අවදානමේදී හැම කොටසක්ම එකතු වෙයි.

මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා 1971 කැරැල්ල. එදා ඇති වුණේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේම කොටසක්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයට පත් කරන්නට ක්‍රියාකල කොටසක්. ඔවුන්ගේ දේශපාලන පොරොන්දු ඉටු නොකලා කියා ගැසු කැරැල්ලක්. ඒ කැරැල්ල ඇති වු අවස්ථාවේ අපි සිටියේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ. හදිසි අවස්ථාව ගැන සාකච්ඡා කරන්නටත් එද අපට අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය එද කුඩා විරුද්ධ පක්ෂයක් හැටියට සිටියත් අපේ වර්තමාන ජනාධිපතිතුමාට එද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කායක හැටියට සිටිමින් 1970 අපේ පක්ෂය පැරදී 1971 දී මේ කැරැල්ල ඇති වු අවස්ථාවේ එතුමාට පුළුවන්කම තිබුණා. අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට. නමුත් මොන විධියටද එතුමා ක්‍රියා කළේ එතුමා මොනවාද කීවේ. මම තමුත්තාත්සේට එය කියවන්නම්. එය හැම තැනකම ස්වර්ණමය ඵලකයක ලියා තැබිය යුතු වගන්තියකි. 1971 අපේල් 21 වැනි ද දා නිල වාර්තාවේ 372 නිරූපෙන් මම දුන් එය කියවන්නම්. කථානායකතුමා මෙන්න මෙහෙම කියනවා.

(Mr. Speaker)
The hon. Leader of the Opposition has seen me in Chambers and he wishes to make a statement today. I have read the text of the statement very carefully and I consider that it should be allowed. I allow him to make the statement.

[ආර් ප්‍රේමදාස මහතා]
කථානායකතුමා ප්‍රකාශය කිරීමට අවසර දුන්නා.

Mr. J. R. Jayewardene

Though the House has not been informed of the tragic events occurring in the country today it is my duty to say that we do not approve of the use of violent means to replace a Government lawfully elected by the people. We extend our co-operation to all such measures as are necessary to restore law and order in the country.

Let us work together to prevent any more deaths among our brothers and sisters ; some of them acting in the performance of their duty to safeguard the democratic way of life ; and others in the misguided belief that through violence can be created a better society.

We deplore any attempt to use the present sad moment for fault-finding or to gain political advantage. We must all co-operate to preserve the democratic way of life. That alone is the way of Peace and Progress. There is no other way.

කැරලි ගැසීම සිදු වූයේ 1971 අප්‍රේල් 5 වැනි ද. අප්‍රේල් 21 වැනි ද පාර්ලිමේන්තුව රැස් වූ අවස්ථාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා ගැටියට අපේ ජනාධිපතිතුමා කළ මේ ප්‍රකාශය ස්වර්ණමය ප්‍රකාශයකි. මම එය සිංහලෙන් කියවන්නම්.

අද රටේ සිදු වන බෙදුම්කරණ සිද්ධීන් පිළිබඳව මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට දැන්වා තැනි නමුදු නීත්‍යානුකූල ලෙස මහජනතාව විසින් තෝරා ගන්නා ලද රජයක් පෙරළා දැමීම සඳහා බිහිසුණු ක්‍රියා මාර්ගයක් උපයෝගී කර ගැනීම අප විසින් අනුමත කොතරක බව ප්‍රකාශ කිරීම මගේ යුතුකම වේ. රටේ නීතියක් කාමයක් යථා තත්ත්වයට පත්කිරීම සඳහා ගනු ලබන සෑම අවශ්‍ය පියවරක් පිළිබඳවම අපේ සහයෝගය පිරිනමමු.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජීවන ක්‍රමය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා නම රාජකාරිය ඉටු කිරීමට ක්‍රියා කරන්නාවූ ද. එමෙන් ම වඩා හොඳ සමාජයක් බිහිසුණු ක්‍රියා මාර්ගයක් මගින් ඇති කළ ගැනීම යන මිනිසා විශ්වාසය කෙරෙහි නොමග යවන ලද්දු ද. යන මේ දෙකොටසට ම අයත් අපේම සහෝදර - සහෝදරියන් අතර වැඩිදුරටත් මරණ ඇති වීම වැළැක්වීම පිණිස එකමුතුව ක්‍රියා කරමු.

දැනට පවත්නා අවාසනාවන්ත තත්ත්වය උපයෝගී කරගෙන ඒ මගින් වැරදි සේවීමට හෝ දේශපාලන වාසි ලබා ගැනීමට හෝ තැන් කිරීම අපි තරයේ හෙලා දකිමු. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජීවන ක්‍රමය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා අප සියලු දෙනාම සහයෝගයක් ක්‍රියා කළ යුතුය. කාමයේත් ප්‍රගතියේත් එකම මාර්ගය එය වේ. ඒ සඳහා වෙනත්මගක් නොමැත.

අපේ ජනාධිපතිතුමා එද අනුගමනය කළේ මොන තරම් ආදර්ශමත් ක්‍රියා මාර්ගයක්ද, එතුමා කළේ මොන තරම් ආදර්ශමත් ප්‍රකාශයක්ද? අපි සියලු දෙනාටම මෙය මේ අවස්ථාවේදී පාඩමක් විය යුතුයි.

සිරිල් මැතිව් මහතා
(කි.රු. ශිඛිල් මැතිව්)
(Mr. Cyril Mathew)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එහෙම ප්‍රකාශයක් කර තිබෙන්නාවද?

ආර්.ප්‍රේමදාස මහතා
(කි.රු. ආර්. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)
ප්‍රකාශයක් කර තිබෙන්නාව.

"The Prliamentary Group leader of the SLFP Mr. Jayakody said that one of these amendments would be to the effect that any person who advocates terrorism would be charged with treason. He said the proposed civic disability is not a sufficient deterrent, that sterner action is the need of the day. Necessary action should have been taken earlier."

කවුද, මෙය කියා තිබෙන්නේ? අපේ මිත්‍ර අන්තතලයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා).

එහෙම කී උදවිය ජනාධිපතිවරණයේදී මොකද කිව්වේ? ඇත්ත වෙරිසම් ඇත්තව ඒකත් 'වින්ඩෝ' කරනවා කිව්වා. ආපනයට ගිහිත්, ජන්දය ලබා ගැනීම සඳහා එසේ කිව්වා. ඒ බව මේ සභාවේදීම විපක්ෂ නායකතුමා කිව්වා. 1982 ඔක්තෝබර් මස 28 වැනි ද. ගැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1100 වැනි තීරුවෙන් මම දැන් කියවනවා.

"Mr. Amirthalingam : As far as our party is concerned, the Hon. Prime Minister referred to the promise made by the candidate of the Sri Lanka Freedom Party to repeal the Prevention of Terrorism Law. It was not only he, but I think every candidate other than the United National Party candidate made that promise. Mr. Vasudeva Nanayakkara made that promise ; Mr. Rohana Wijeweera made that promise.

A Member : K. B. Ratnayake?

Mr. Amirthalingam : Mr. K. B. Ratnayake went further and said that the, Bandaranaike-Chelvanayakam Pact will be implemented."

මේ මම කොමෙයි, කියන්නේ : අමීර්තලිංගම් මහතා, විපක්ෂ නායකතුමා.

"They went much further. But as far as the promise to repeal the Prevention of Terrorism Law was concerned, every one of the candidates, other than the UNP candidate, made that promise. Even Dr. Colvin R. de Silva made that promise. Everyone made that promise."

මේ මම කොමෙයි කියන්නේ. අමීර්තලිංගම් මහතා, විපක්ෂ නායකතුමා.

සිරිල් මැතිව් මහතා
(කි.රු. ශිඛිල් මැතිව්)
(Mr. Cyril Mathew)
දැන් කියනවා, එල්ලන්ත මිනැදු.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(කි.රු. ආර්. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

දැන් කියනවා, එල්ලන්ත මිනැදු. අපේ නායකතුමා 1971 දී කළ ප්‍රකාශය බලන්න. අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්න ගියේ නැහැ. මේ වෙලාව ඇද පරිදු ගොයන වෙලාවක් නොවෙයි. මේ වෙලාවේ අපි කවුරුත් සහයෝගයෙන් වැඩ කරන්න මිනැ යයි එතුමා කිව්වා.

1982 ඔක්තෝබර් 11 වැනි ද. 'සන්' පත්තරයේ මෙසේ කියා තිබෙන්නාව.

"Hector in Jaffna pledges to withdraw Anti-Terrorism Act. SLFP Presidential candidate, Hector Kobbekaduwa yesterday pledged to withdraw the Anti-Terrorism Act and hold negotiations of the problems of the Tamils in the country, if they won the elections. Addressing a rally at Chavakachcheri Mr. Kobbekaduwa said he would ban imports and give a boost to the farmers of this country. Mr. Kobbekaduwa arrived in Jaffna yesterday morning aboard a special flight accompanied by Vijaya Kumaranatunga at Palaly Air Port. Around 2000 party supporters welcomed him. "I have visited 16 electorates and in each of them I was well received by the people. Large number of UNP supporters are now supporting me to help me win the elections. I visited Chavakachcheri ten years ago as the Minister of Agriculture. During that time I gave guaranteed prices of chillies and onions. Due to that the Jaffna farmers saved six million rupees in foreign currency for the country. I am proud to say that the Jaffna farmers and youngsters helped us during our regime. Now I have come before you to seek your vote," he said. "I do not have the services of a helicopter, nor the widespread protection of the army or the police. Nor do I have a helicopter hovering above the meeting site for surveillance work. I came here without any fear to meet my brothers," he added."

එහෙම කියලයි, ආපනේ අප ජන්ද 44,780 ක් ගන්න විට ඒ අය 77,300 ක් ගත්තේ. එපමණක්ද? ඇහැලියගොඩ ආසනයට අපේ

අපේක්ෂකතාව සමඟ වාසුදේවි කානාසක්කාර මහතා තරඟ කරන විට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය උදව් කළා. මොන කොන්දේසියක් පිටද? මම කියවන්නම් එදා කඩුවෙල ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙය කියව්වා.

“ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, ශ්‍රී ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය, මහජන එක්සත් පෙරමුණ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කමිකරු, සංගමය යන ආණ්ඩු විරෝධී ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ අතර කැබලිපාවකින් ගොඩනගා ගන්නා ලද නිතරභ එකඟත්වයක් අනුව ඇතුළියගොඩට තරඟ වදින වාසුදේවි සහෝදරයා මෙම තරඟයේ එකම ගුණක්ෂී. විරෝධී අපේක්ෂකතාව වෙයි.”

තවත් තැනක මොකක්ද කීව්වේ:

“මර්දනය ව්‍යවස්ථා අණ පනත් හා රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදය මගින් අවිචාර ලෙස සිර කර තබමින් උතුරේ දකුණේ ආණ්ඩුව ගෙනයන ජනාධිපති දැලියම පරාජය කිරීමට කරන අරගලයකි.”

ඊළඟට නිබන්ධන:

“උතුරේ විමුක්ති බලවේග ආදිය සමඟ ජනාධිපති කර ජනතා ප්‍රයත්‍ර වෙනුවෙන් උද්දෝෂණය කරන ප්‍රචලිත ජන ව්‍යාපාරයක් පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත පෙළ ගැසීමට මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් ලබන බලය හා ශක්තිය උපයෝගී කරගත හැකිය.”

ගරු කථානායක තුමනි, මගේ කථාව අවසාන කරන්නට පෙර, 1983 මැයි 25 වෙනිදා මෙම ගරු සභාවේදී නල්ලුර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම්) මහතා විසින් කරන ලද ප්‍රකාශයක් කියවන්නට කැමතියි. එදින හැක්කාඩ් වාර්තාවේ 46 සහ 47 වන තීරුවලදී මෙය නිබන්ධනේ.

“I thank you, Sir, for giving me a little time to speak on this Motion. I was rather surprised to have listened to the speech of the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) when he spoke about the so-called terrorists of the North. May I remind him that his government was responsible for the resurgence of youth resistance in Jaffna. May I remind the hon. Member that in January, 1974, when we had the World Tamil Research Conference in Jaffna, on the last day when there was a large crowd of nearly fifty to sixty thousand people, while a Professor from India was addressing that mass gathering, the police without any provocation at all, started baton-charging the crowd. They used tear-gas, people stampeded, and eleven people were electrocuted. That was the watershed, that was the beginning of youth resistance in Jaffna. Therefore, Sir, I am not surprised that the hon. Member for Attanagalla should today join the other side in condemning the so-called terrorism in the North. He is in good company.”

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ මේ දෙගොල්ලන් මොන ආකාරයට ක්‍රියා කළාද යන්න තමුත්තාන්සේ දන්නවා.

මම ඉදිරිපත් කළ අදහස් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් වාර්තාගත කිරීම පිණිස මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ තබන්නට මේ අවස්ථාවේදී මම කැමතියි. විශේෂයෙන් ව්‍යවස්ථා අධිකරණයේ තීරණය අනුව අප සංශෝධන කීපයක් දැනුම් දී තිබෙනවා. ඒ ගැනත් තමුත්තාන්සේගේ අවධානය යොමුකරන්න කැමතියි.

Mr. Speaker, I move that the Bill standing in my name which is the Sixth Amendment to the Constitution be approved by this House.

You have read out the Determination of the Supreme Court regarding this Bill. According to that Determination, all the provisions of the Bill are not inconsistent with the Constitution except with regard to one small matter, and that is covering the provisions made in respect of the forfeiture of the properties of a person who is convicted by Court regarding the provisions of the Bill. We will amend the relevant provisions by giving the Court the power to exempt from forfeiture such resources as would be required

for this basic need. As the Bill seeks to amend the Constitution, we have to pass this Bill with a two-third majority.

The object of the Sixth Amendment to the Constitution is to enact the most comprehensive set of sanctions possible against all types of activity aimed at the establishment of a separate State within the territory of the sovereign State of Sri Lanka.

It is of utmost importance to understand that the Sixth Amendment is not being enacted to make the establishment of a separate State, unlawful.

Under the Constitution the establishment of a separate State is already unlawful. This is to say that there is no lawful method under the Constitution by which a separate State can be established within Sri Lanka.

Sri Lanka is a sovereign and independent republic and its territorial integrity is inviolable. A separate State cannot be established without violating the sovereignty, independence and territorial integrity of Sri Lanka. And further, the establishment of a separate State can only be done by the repeal of the Constitution in respect of a part of Sri Lanka. This, not even the Parliament of Sri Lanka can do. Thus a separate State within Sri Lanka can only be established unlawfully, forcefully and by methods outside the Constitution.

Then, what is the purpose of the sixth Amendment. The purpose is to provide the severest punishment to those who advocate or attempt to establish a separate State.

On whom do we impose these punishments ?

We provide in paragraph (1) of the new Article 157 that “No person shall, directly or indirectly, in or outside Sri Lanka, support, espouse, promote, finance, encourage or advocate the establishment of a separate State within the territory of Sri Lanka.” In paragraph (2) we are prohibiting political parties, associations or organisations from having as their object the establishment of separate State within Sri Lanka.

Accordingly, it would be seen that any person who even remotely supports the idea of a separate State commits an offence.

We have formulated the offence in the widest possible terms. As such no support can be given for separatism directly or indirectly or even from outside Sri Lanka.

The prohibition would apply not only to Sri Lankans but even to non-Sri Lankans whether they support terrorism inside or outside Sri Lanka.

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

A person who is guilty of such an offence would firstly be subject to the civic disabilities already prescribed under the Constitution.

Secondly, he would forfeit all his property both movable and immovable, as is determined by the Courts.

Thirdly, he would lose his rights to obtain a passport, to sit for any public examination, to own any immovable property even in the future and engage in any trade or profession for which he needs a licence or similar authorisation.

Finally, such a person would lose any public office he holds whether as a Member of Parliament or in the public service or in any State Corporation. It would therefore be seen that such a person would be legally incapacitated to the most drastic degree.

Political parties, associations and organisations which espouse separatism would become liable to be proscribed after judicial determination and any person who remains a member of such a party, association or organisation would suffer the same consequences that I just mentioned.

The power to convict a person for any offence relating to separatism will be granted to the Court of Appeal and the sentence would become effective despite any appeal to the Supreme Court.

In addition to the penal sanctions I have mentioned we are providing in Paragraph (7) of the new Article that all Members of Parliament, public officers, judicial officers and officers of public corporations and local authorities should take an oath or affirmation renouncing separatism.

We are also making such an oath or affirmation a pre-requisite for nomination as a Member of Parliament. This oath or affirmation has to be taken by such persons in addition to the oath or affirmation already taken under the Constitution. In Paragraph (8) of the new Article, power is given to Parliament to determine which other categories of persons or officers should take such an oath or affirmation.

The failure to take the oath or affirmation would immediately result in the loss of office.

There are several questions that might arise to which it is possible that the Hon. Members of the Opposition may not know the answer. I think it would be better if I deal with some of the aspects and thereafter reply if there are any further matters that are raised in the course of the debate.

One question that may be asked is why a term of imprisonment or death has not been provided in this law. The answer is simple.

Section 114 of the Penal Code provides that a person who wages war against the republic or attempts to wage war or abets waging war, is punishable with death or imprisonment for a period which can extend to 20 years. The illustration to that Section states that a person who joins an insurrection commits that offence. So it is clear that if in pursuance of the establishment of a separate State, a person joins an insurrection, he faces the death penalty, or 20 years in jail.

I should also refer to Section 115 of the Penal Code which, among other things, states that whoever conspires to deprive the sovereignty of Sri Lanka or any part thereof, commits an offence for which he is punishable with imprisonment up to 20 years. This would apply to those who seek to establish a separate State.

Some years ago we enacted the Prevention of Terrorism Act No. 48 of 1979. That was intended to deal with situations which were not covered by Section 114 and Section 115 of the Penal Code. Under that Law, if a person caused death to a specified person, he commits an offence punishable by that Act. The specified person under the Law included a Member of Parliament or of a Local Authority or any member of the Armed Forces or Police Force. The Law also provided for punishment for other acts such as criminal intimidation of specified persons, robbery of property of Government or Public Corporations, possession of firearms in certain areas, harbouring or concealing persons who were proclaimed and certain other acts which were not provided for under the Penal Code.

We provided in that Law that apart from forfeiture of property, persons would also be liable for imprisonment for life in respect of a number of offences.

We did not provide for the death penalty for the reason that even confessions made to Police Officers by accused persons were admissible and the trial was by a Judge and not by a Judge with a Jury.

I have no doubt that it was precisely for the same reason that even those persons who were tried for murder during the 1971 insurgency by the Criminal Justice Commission were not sentenced to death, for the reason that the Criminal Justice Commission Act No. 14 of 1972 provided in Section 15 that where the offence is punishable with death, the Commission could only sentence such persons to imprisonment for life.

The question can then be asked, why we are enacting this Law. The hon. Members are now aware that we have provided for the proscribing of parties which declare as one of their aims or objects, the establishment of a separate State. So a party may not even commit any act in furtherance of the establishment of a separate State. Yet, if one of its aims or objects is the establishment of a separate State, that alone would be sufficient to deprive a party of legal existence. Consequently all members who continue to be in that party would also face the same consequence as those who individually advocate the establishment of a separate State.

Hon. Members are also aware that the Tamil United Liberation Front have stated that they hope to achieve the establishment of a separate State by civil disobedience. Under the proposed amendment to the Constitution, that alone is sufficient to proscribe a party and deprive the party of its legal existence and equally every member of that party will now face proceedings in the Court of Appeal.

It would be seen therefore that while the Penal Code was only concerned with sending persons to jail, we are ensuring that the whole range of disabilities and punishments will attach to them. They become liable to civic disabilities, they lose civic rights, they lose their properties if they commit any one of a whole range of acts, viz : if they directly or indirectly, within or outside Sri Lanka, support, espouse, promote, finance, encourage or advocate the establishment of a separate State.

It must be borne in mind that if any of the persons commit any of these acts which fall within the purview of the offences under the Penal Code, they will be tried not only by the Court of Appeal for the contravention of the provisions of this Bill, but also for committing offences under the Penal Code.

It would therefore be clear to hon. Members of this House that, in addition to the offences which those who advocate separation commit under the Penal Code for which they are liable to be sentenced to death, and to offences under the Prevention of Terrorism Act for which they are liable to be sentenced to imprisonment for life, we are seeking to ensure that any person who commits any act towards the establishment of a separate State, will suffer civic disability, lose civic rights, forfeiture of his property and become disqualified to hold any office.

We have also ensured that many of those who have espoused the establishment of a separate State will not be able to practise any profession and appear as lawyers in Courts of Law as they have been accustomed to in the last few years. We have also

ensured that the Tamil United Liberation Front or any other party with similar objects will no longer exist in our land.

The choice is now clear. Will those who have advocated separation continue to do so and suffer the drastic consequences which we are now providing for or would they mend their ways and co-operate with us to establish a united, democratic and prosperous Sri Lanka ?

It may be appropriate to trace the history of communalism in this country. There was a time when, by and large, all persons thought of one nation irrespective of race, religion, caste or language. I recall the time when Sir John Kotelawala visited Jaffna and promised parity of status to both Sinhala and Tamil. This sparked reaction in the rest of the country which led to the promise of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike to implement Sinhala as an official language within 24 hours.

The United National Party itself modified its original language policy and favoured Sinhala as the Official language. The medium of instruction was Sinhala for the Sinhala children and Tamil for the Tamil children. We have seen, during the last few decades, the two communities brought up in complete isolation.

This situation naturally gave rise to a great deal of misunderstanding between the two communities. There was a demand for a federal State and thereafter a demand for a separate State. Even within the Tamil United Liberation Front, an extremist organisation emerged which refused to consider anything less than a separate State, namely the State of Eelam.

Hon. Members would realize that this was an ideal situation in which certain forces thought they could interfere and exploit the differences to achieve their own ends.

This has given rise, unfortunately, to terrorism not only in the North but also in other parts of the country. There are people who are smart at taking advantage of any situation for their ulterior motives. Some might say that the penalty we are imposing on those who agitate for separation is not severe enough. They might even say that the penalty should be the death sentence. They are the very people who, during the Presidential Election, pledged even to repeal the Prevention of Terrorism Act.

We witnessed the 1971 insurgency. We have witnessed the terrorist activities in the North. It is ironic that the very people who espoused Sinhala communalism in the rest of the country have given support to the Eelamist in the North.

[පිටු පිටුපසට පිටුව]

We have witnessed recently certain political organisations whose leaders have travelled to the North and promised a separate State. These very persons have fanned unrest in the rest of the country by exploiting communalism.

We witnessed only a few months ago how in the Peradeniya Campus the Sinhala name-boards were erased overnight and rumours were spread that this was done by the Tigers of the North. The communal clash that followed in the campus and the University elections in which these same persons secured power came soon after this.

Basically there is no difference between the terrorists of the North and the terrorists of the rest of the country. I do not think that the terrorists of the North can be satisfied even by granting a separate State in the North. They are staging this terrorism as pawns of a force to undermine the sovereignty and integrity of our country. The pattern of events establishes this. It is clear, therefore, that those forces which promote terrorism in the North and elsewhere have one common purpose—and that is to disrupt the harmony between the different communities and to undermine the sovereignty of the people of Sri Lanka. Otherwise, how could one reconcile talks between the terrorists of the North and the terrorists of the other areas? Is it not the fact that those who lent their support to the terrorists of the North have organised the killings of so many Tamils in the rest of the country? They have not stopped at that. Their purpose was much deeper. They wanted to exploit communalism to destroy factories which provide employment to the people. They wanted to destroy tourism which earns foreign exchange. They wanted to have a complete breakdown in the production of tea, rubber and coconut to stifle the economy of the country. They wanted to mar the image of this country and to give the impression that the country was politically unstable for foreign investment which would provide a livelihood to the people of this country.

The Bill which we present is intended to eliminate one of the major problems. We hope to eliminate that class of people who have allowed themselves to be made pawns in the game of power politics. We have already taken action and we will continue to take action to destroy those elements which have been responsible for the violence which they have generated in the last week.

Hon. Members will recall the resounding victory our party secured at the Presidential Election. This was a peaceful election as our opponents misjudged the situation and thought that they could defeat us.

Then came the Referendum which also we won. Next came the Local Government Elections and the By-Elections, which we convincingly won.

In our history of over 2,500 years. Mr. Deputy Speaker, we have faced grave situations. Today we, the people of Sri Lanka, are facing yet another dark phase in our history. A dark cloud is over-hanging our country today.

Let us remember that every dark could has a silver lining. This dark cloud, which is over-hanging our country, reflects not only the external crisis we are facing today, but also the chaos arising internally within ourselves the chaos which originates in our minds. What is chaotic is the narrow thinking that the cause of these troubles is only the difference prevailing between Sinhala and Tamil people. Let us realize that it is much more than this. The cause of this troubles is rooted much deeper. A powerful force is exploiting the differences between ourselves. It is a force which seeks to achieve their vicious objectives of undermining our freedom.

I remember a story, Mr. Deputy Speaker, that I learnt during my school days. A lion and a tiger were fighting with each other over a prey. Both of them fought very hard until they were fully exhausted and fell apart. A jackal who was watching this situation realized that it was a fine opportunity for him to grab the prey and have a hearty meal. We should remember that in the current situation there are jackals eagerly waiting for similar opportunities.

Hon. Members must realise that even granting Eelam or the destruction of non-Sinhala population will not satisfy the forces in the North and elsewhere as their main mission is to destroy the sovereignty and integrity of the people of Sri Lanka. Let us not forget the fact that it is not only the Sinhala people who are opposed to the division of the country. A large number of Tamil speaking people themselves, including the Muslims, are against such a division. It is in this context that I would appeal to the hon. Members and the people of our country to ponder over this matter. We must resolve not to allow these dangerous elements to take root in this country. We must unite to preserve our freedom.

I would like to recapitulate for the information of hon. Members the incidents during the "Black Week" of violence which commenced from the 24th of July.

On 23.07.83 at about 11.45 p.m. when an army truck and a jeep with 15 army personnel were on mobile patrol duty they had been ambushed by terrorists at Thinnavelly in Jaffna where the road was mined with explosives, and the jeep of the army on

approaching the spot was thrown up due to the explosion. This was followed by the terrorists firing at the jeep and the heavy truck that followed, killing 14 soldiers. It is strongly suspected that one of the exploders stolen from the KKS Cement Factory a few weeks ago had been used on this occasion.

By 24.07.83 evening a large crowd had collected at the Kanatta Cemetery, although no publicity was given, and it appeared that the crowd was getting unruly. Consequent on requests made by the relatives of the deceased officers, the bodies were not brought to the cemetery but arrangements were made to deliver the bodies to the relatives on the following morning. The crowd that had collected at the cemetery, and which had almost become violent by that time, dispersed from the cemetery, and on their way from the cemetery they attacked and set fire to shops, etc., at Borellia and Narahenpita.

On the following morning, that is, on 25.07.83 mobs which appeared to be well organized started attacking shops, other establishments, vehicles and houses of Tamils both in Colombo and in the outstations. On this day 48 murders, 209 cases of arson, 7 cases of looting, 60 cases of mischief and 20 cases of other violence were reported from all over the Island, including 35 deaths that occurred in a riot at the Welikada Prisons where Tamil prisoners, most of whom were terrorist suspects, were killed.

The police and armed services were deployed to contain and control this spread of violence.

In spite of the action taken by the police and armed services, acts of violence continued on the 27th July. Out of the 39 cases of murder reported from Colombo, 19 deaths had occurred in the prisons where consequent to a riot, 18 Tamil prisoners and one Sinhalese prisoner were killed. To prevent further violence against Tamil prisoners, the balance 25 Tamil prisoners in these prisons were transferred to other prisons where they could be afforded safety. On the same day a prison riot broke out in the Jaffna Prisons also where the police and the prison authorities had to open fire, and four prisoners were killed due to the police and prison authorities firing.

With the action taken by the police and the armed services the number of acts of violence reduced by the 28th July. It was clearly seen that the situation was being brought under control.

By the 29th July the situation was well under control, when around 11 a.m. an incident was sparked off at 5th Cross Street, Pettah, alleging that some terrorists who were hiding inside a gutted building were firing at the Sinhalese crowds who were moving

about in the 5th Cross Street area. This incident at Pettah occurred when some persons from an upstairs building had thrown a hand bomb or grenade at some army personnel on duty at the spot. The army fired in return killing some persons. An army soldier too was killed when his own gun was accidentally triggered off.

Simultaneously rumours were spread in Colombo and the suburbs that tiger terrorists were attacking Sinhalese people, and the Sinhalese people were asked to evacuate from their houses. This appeared to have been a very well organized strategy by a subversive group to incite the Sinhalese people to resume attacks on Tamils and join in further and more serious acts of violence and arson, and this did have an effect on that particular day.

By the 30th July stern action by the police and the services and the appointing of co-ordinating officers under the Emergency Regulations in various areas brought the situation under control to a fair extent. On this day several other Emergency Regulations were brought into effect along with the proscribing of three political parties who were suspected of being behind the organized violence.

By the 31st of July the situation was well under control, and on this day only one case of murder, 14 cases of arson and three cases of other violence were reported.

According to information received at Police Headquarters, no cases of communal violence have been reported on the 2nd of August.

To bring the situation under control a curfew had to be declared on the 25th itself, and on some days it was enforced during the whole day. The police and the armed services had to be on full vigilance, and on several occasions they had to open fire at crowds which were looting and committing acts of arson or violence and according to records available at Police Headquarters, 29 people have been injured and 33 people have been killed due to the action by the police and the services in preventing further violence.

The police and the armed Services, augmented by the volunteers in the services, are carrying out extensive patrolling in the affected areas. Already about a thousand people have been arrested either whilst committing various incidents or in possession of looted property, and property worth about one million rupees which had been looted has been recovered. Among the victims of violence and arson, etc., are several Sinhalese and Muslims whose buildings were adjacent to buildings occupied by Tamils or who were the owners of buildings occupied by Tamils. The statistics above are incomplete, as all cases of various

[ආර්. ප්‍රවේශය මගහ]

incidents that have occurred around the Island have not been reported to Police Headquarters yet. The situation is fast returning to normalcy, and it is hoped that normal activities of the country could be resumed within a few days.

Today the Head of State of our country is not appointed by the Legislature or the Executive or the Judiciary. He is elected by the people. It is nothing but right that he should direct operations against this war waged against the people of our country. Let us all help him to wipe out terrorism from this country. If all parties attended the conference summoned by the President, he would have worked out a course of action to meet the challenge of the terrorists. However, this did not happen. It is now well known what objectives the President had in mind when he summoned this conference of all parties

For a moment let us consider the plight of the tragedy we face today. The victims may belong to the Sinhalese, Tamil, Muslim or Burgher community. They may be members of the armed forces or the police or even members of the public. It is our duty to help them to recover from this tragic experience. We are very grateful to all the public-spirited citizens, all organizations and all Government departments and corporations working under the directions of their Ministers who are rendering yeomen service to relieve the victims of their suffering in every way. On this occasion I thank them wholeheartedly on behalf of His Excellency the President and the Government for the great service all of them are rendering.

Mr. Deputy Speaker, if we grant that all the Tamil people moved to the North and the East and all the non-Tamil people settled down in the rest of the country, what will be picture that would emerge? It would be quite easy to bring about a separate State as Eelam without much trouble in this way. But will it not be a worse tragedy? Will all the Tamil people advocate this? And are we going to contribute to such a tragedy?

Hon. Members must therefore realize that it is not only by eliminating terrorism in this country that we could establish a united and prosperous Sri Lanka. Our Government will continue to follow the same policies which we have followed and implemented since 1977. We will take all steps to ensure employment and a better life not only for this generation but also for future generations. We will not allow any force internal or external to breed terrorism and to destroy the sovereignty and territorial integrity of Sri Lanka.

When I speak about a "certain force", undoubtedly the question would arise in everybody's mind, what is this force? Who is this force?

It is a reasonable question. I concede that it is appropriate to raise that question. But are we going to ponder over this type of question persistently? If we are in the midst of a cyclone, are we going to waste time posing questions as to from where the cyclone came or where it originated, or are we going to be cautious and take all measures of protection?

Mr. Deputy Speaker, we are taking this present step today not because we are surrendering to any mighty force. We shall never subject ourselves to might. We only bow to right; we only surrender to justice. To us might is not right. Right is might to us.

We will work relentlessly to establish prosperity throughout the country through development with the same enthusiasm which we have displayed during the last six years. I would appeal to the people of this country, who are equally anxious to lead a peaceful life, to co-operate with us in our efforts to bring about prosperity, unity and happiness to the people of this country.

Simultaneously rumours were spread in Colombo and in the suburbs that the Government was trying to set up a dictatorship. Mr. Deputy Speaker, I want to assure not only this House but everyone else that this Government since its inception has acted as an ideal democratic Government.

In conclusion, may I call upon all sections of this House to render all possible assistance to the Government to bring back the country to law and order, peace and prosperity. I read out, Mr. Deputy Speaker, a statement made by our leader when he was the Leader of the Opposition at the time when the 1971 insurrection occurred. On the very first occasion when the Parliament met after that insurrection, what did he say? He extended the co-operation of our party to the then Government. He said, "This is not the time to find fault, let us all get together and eradicate the cause. It is a threat to democracy." That is how we of the United National Party behaved in such a situation.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.
කිතු ඇඳුණු සැපයීමට සූදානම්.
Question proposed.

අ. හා. 5.58

මොච්චිපාල සේනානායක මහතා (මැදවට්ටිය)
(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க-மேடவாச்சி)
(Mr. Maithripala Senanayake - Medawachchiya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මූලික ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. අද මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත්කර තිබෙන ගවයන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපි සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරන බව. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිටින අපි, කිසිම ක්‍රමයකට මේ රට බෙදන්නට කිසිම ද්‍රව්‍යක ඉඩදීමක් නැත. ඉඩ දෙන්නේ කිතු පසුගිය අවුරුදු 2500 තුළ අපි ආරක්ෂා කරගෙන ආපු අපේ ජර්‍යමය විනාශ කර දමන්නට, මේ රට බෙදන්නට හා වෙන් කරන්නට උත්සාහ

කරන කිසිම බලවේගයකට අපි කිසිදු ඉඩ දෙන්නේ නැති බව මා තරයේම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ඒවගේම ප්‍රවණිධ ක්‍රියා වලින්, ත්‍රස්තවාදයක් හා අතීතියෙන් මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවිතය පාලනය කරන්නට, උත්සාහ කරන කිසිම කෙනෙකුට එවැනි දෙයක් කරන්නට අපි ඉඩදෙන්නේ නැ.

මම මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්නට කැමතියි, එවකට තිබුණු හදිසි අවස්ථාව පිළිබඳ විවාදයේදී, 1981 අගෝස්තු 21 වනදා මම මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශයක් කළ බව, එනම්, 'ජලාම් රාජ්‍යයක්' පිළිබඳ උද්ඝෝෂණයක්, ඊට දෙකට බෙදීමට කරන ඉල්ලීමක්, නීතියෙන් තහනම් කිරීමට සහ එබඳු ඉල්ලීමක් නීතිවිරෝධී කිරීමට රජය පනතක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නම් ඊට අපේ පක්ෂයේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බවයි. 1981 අගෝස්තු 21 වැනි දින මා පාර්ලිමේන්තුවේදී කළ එම ප්‍රකාශය මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්න දැන් මා කැමතියි. එදින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 818 වන නිරුචි මා කළ ප්‍රකාශය මෙසේ සඳහන් වෙතො :

"ගරු කථානායකතුමනි, අද රටේ ඇති වී තිබෙන අවාසනාවන්ත සිද්ධීන් ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම අපට කියන්න තිබෙන්නේ මෙයයි : ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළදීත් මෙයින් පිටතදීත් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා මේ රට දෙකට බෙදීම ගැන එම පක්ෂය විරුද්ධ බව. මේ රට දෙකට බෙදීමට විරුද්ධ වන ආකාරයේ සමිකිසි පනතක් මේ රජය විසින් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළොත් එයට අපගේ සම්පූර්ණ සහාය දෙන බවත් මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න මිනි. මේ රටේ වැඩි ජනතාව වන සිංහල ජනතාවටත්, අනිකුත් සුළු ජාතීන්ටත්, මේ රටේ ලාංකිකයන් වශයෙන් සිටින සියලු දෙනාටම—පුරවැසිකම් ලබා සිටින සියලු දෙනාටම—මේ රටේ එක හා සමාන අයිතිවාසිකම් ලැබිය යුතු බව අපි ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ සියලු දෙනාගේම ආරක්ෂාව සැලසීම මොනම රජයක වුනත් කොයි විටයේ රජයක වුනත්, මොන පක්ෂයේ රජයක වුනත් යුතුකම බවත් මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න මිනි.

මෙයයි, මා එද කළ ප්‍රකාශය. ඒ ප්‍රකාශය සම්බන්ධයෙන් ඊට පසු දින 'සිලෝන් ඩේලි නිවුස්' පත්තරයේ මෙන් මේ විධියට තිබුණා :

" 'Country belongs to all communities'

SLFP will back move to ban Eelam cry : Maithri

The leader of the SLFP Parliamentary Group, Mr. Maithripala Senanayake told Parliament yesterday that if the Government introduced legislation to make the demand for separatism illegal his party would support such a move.

Mr Senanayake said this contry belonged to all communities and they had a right to live in peace.

His statement that the SLFP would support any moves to declare separatism illegal was greeted with great applause from the Government ranks."

අපි විශ්වාස කරන්නේ, එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවක් තිබිය යුතු බවයි. අපි විශ්වාස කරන්නේ ජාතීන් දෙකක් නොව, එක ජාතියක් තිබිය යුතු බවයි. අපි විශ්වාස කරන්නේ මේ රටේ වාසය කරන සුළු ජාතීන්, මහජාතිය වන සිංහල ජනතාව සමග සාමයෙන් හා සමගියෙන් එකිනෙකා සමග සුහද ලෙස ජීවත්විය යුතු බවයි.

ඊට කිසිම ක්‍රමයකට බෙදීමට හෝ වෙන් කිරීමට අපි තරයේම විරුද්ධයි. එමනිසා, අද මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මීට කලින් ඉදිරිපත් කළ යුතුව තිබුණත් ප්‍රමාද ව වුවද, අද ඉදිරිපත් කර තිබීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙතො.

එසේ වුවද, උච්ච ජනතාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නය නීතියෙන් පමණක්, විසඳන්න බැහැ. මේ ප්‍රශ්නය අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ අපට බලපෑ ප්‍රශ්නයක්.

අපේ දිවංගත නායක එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ඉතා මිනුකමින්, හදවතට එකඟව මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට උත්සාහ කළා. නමුත් අවාසනාවකට මෙන්, එතුමාට එසේ කරන්නට ඉඩ ලැබුණේ නැහැ. එතුමාගේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරන්නට එතුමාට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. දිවංගත ඩබ්ලිව් සේනානායක මැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ වැඩි පිළිවෙලක් එසේම සාර්ථක වුනේ නැ. මා ජෝෂ්ඨ

ඇමිතිවරයකු වශයෙන් සේවය කළ, ඒවාගේම සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය නායකත්වය දැරූ, 1960-65, 1970-77 ආණ්ඩු කාලවලදී මේ දැන් සිදුව තිබෙන අන්දමේ ජාතිවාදී කෝලාහල හෝ ජාතිවාදී ත්‍රස්තවාදය වැනි දෙයක් සිදුවුනේ නැති බව මෙහිදී සඳහන් කරන්න කැමතියි.

1977 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට පත්වුනේ හයෙන් පහක විශාල වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවකින්. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කරන ලද, තොයෙක් පොරොන්දු අතර, "දෙමළ කතා කරන ජනතාවගේ ප්‍රශ්න" කියලයි එකක් නම් කර තිබුනේ, එම ප්‍රකාශනයේ මෙන් මේ විධියේ අදහස් පලකර තිබුනා. එනම්, "දෙමළ හාෂාව කතා කරන ජනතාවගේ නොයෙකුත් ප්‍රශ්න තිබෙන බව, එක්සත් ජාතික පක්ෂය පිළිගනී. මෙම ප්‍රශ්න වලට විසඳුමක් නැති නිසා වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට උත්සාහ කරන ව්‍යාපාරයකට සහයෝගයදීමටත්, දෙමළ හාෂාව කතා කරන ජනතාව පෙළඹී තිබෙනවා. ජාතික එකමුතුකම හා ඒකාබද්ධතාව මුළු රටේම සංවර්ධනය සඳහා අත්‍යවශ්‍ය බැවින්, කල්ගත නොකර මෙකී ප්‍රශ්න විසඳිය යුතු බව පක්ෂයේ හැඟීමයි. පක්ෂය බලයට පැමිණී විට අධ්‍යාපනය, ජනපද පිහිටුවීම, උච්ච හාෂාවේ හා විනය, රජයේ හා රාජ්‍ය සංස්ථාවල රක්ෂා ආදී සෞභ්‍රවල, දෙමළ හාෂාව කතා කරන ජනතාව මුහුණ පා තිබෙන උක්ගැනවිලි පිළිබඳව ගතහැකි සෑම පියවරක්ම ගැනීමට අදහස් කරනු ලැබේ. ඉහත සඳහන් කළ පරිදි සියළු පක්ෂ සහභාගිවන සම්මන්ත්‍රණයක් පවත්වා, එමගින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන තීරණ ක්‍රියාත්මක කරන්නෙමු," යන අදහසයි එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබුනේ.

අවුරුදු හයකට පෙර, 1977 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් දෙන ලද ඉහත කී ප්‍රතිඥාව ඉටුකරමින්, සියලු පක්ෂවල සම්මන්ත්‍රණයක් පවත්වා මෙම ප්‍රශ්න විසඳීමට පියවර ගත්තේ නම් රටේ ඉතිහාසය ඉතා පිළිකල් සහගත සනීය වශයෙන් ගණන් ගතහැකි පසුගිය සනීය තුළ, ජාතියට විඳින්නට සිද්ධ වූ ප්‍රවණිධ ක්‍රියා සහ විනාශය මිනිස් ජීවිතවලට සිදුවූ හානිය, වේදනාව හා උක සිදු නොවන්නට තිබුණා. උතුරේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා ගතවූ අවුරුදු කීපය තුළ සිදුවෙමින් තිබුනා. පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළ මෙම ක්‍රියා උත්සන්න වුනා. මෙම ත්‍රස්තවාදය පාලනය කිරීමට රජයට බැරවූයේ ඇයි? මීට වඩා කලින් උතුරේ උද්ගත වූ තත්වය පාලනය කරන්නට රජය අපොහොසත් වූයේ ඇයි? මේ රජය ඒ තත්වය මුලදීම පාලනය කළේ නම්, කිසිම දවසක අපට අමතක නොවන, ඒ සනීය තුළ සිදුවූ අති හයාතක, අති දරුණු ද්වේෂ සහගත ක්‍රියා, වෛරය, දමර්කකම් සහ පළිගැනීම් ඒ ආකාරයෙන් සිදුනොවන්නට ඉඩ තිබුණා. අවසානයේදී විපතට පත්වුනේ මේ රටේ අහිංසක ජනතාවයි.

උතුරේ ත්‍රස්තවාදය උත්සන්න වෙමින් පවතිදදී රටේ අතින් ප්‍රදේශවල 1977 සිට වෙනත් අන්දමේ ප්‍රවණිධ ක්‍රියා අපිට දකින්නට අවස්ථාව ලැබුන බව කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට මිනි. මහ මැතිවරණයෙන් පසු, අපේ පාක්ෂිකයින්ට මේ ප්‍රවණිධ ක්‍රියාවලට සහ වද නියාවලට මුහුණ දීමට සිදුවුණා. විශාල සංඛ්‍යාවකට මවුන්ගේ ජීවිත අහිමි වුණා. රැකීරක්ෂා නැතිවුණා. මවුන්ගේ ගෙවල් හා දේපල ගිනිබත් කෙරුණා. රජයේ සේවකයන් ඇතුළු දස දහස් ගණන් සේවකයන්ට රැකියාව නැතිව ගොස් තැවන රැකියාවල් ලබා ගැනීමට කිසිම ක්‍රමයක් නැතිව පාරට බහින්නට සිද්ධ වුණා.

1982 නොවැම්බර් 4 වනදා, මෙම ගරු සභාවේදී මා කළ ඉල්ලීම මට මතක් වෙතො. ඒ අවස්ථාවේදී මා මෙන්ම මේ විධියට ඉල්ලා සිටියා, මේ රටේ ජීවත්වන සියළු ජනකොට්ඨාශ වලට බලපාන ප්‍රශ්න පිළිබඳව සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බව. ඒවගේම, රජයට පක්ෂපාත පුද්ගලයන්ට පමණක් සහන සැලසීමෙන්, අතින් අයට දේශපාලන වශයෙන් වෙනස්කම් කිරීමෙන් වැළකී සිටින ලෙසත් මා එද ඉල්ලා සිටියා. ජාතිය ගොඩනැගීමටත්, ඊට සංවර්ධනය කිරීමටත් ජනතාව සම්පූර්ණයෙන්ම සහභාගි කරවා ගන්නට එකසිතින් බලාපොරොත්තු වන්නේ නම්, උක්විඳින පොදු ජනතාවගේ සියලුම කොටස් වලට එකසේ බලපාන සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියක් රජය අනුගමනය කළයුතු බවත් එද මම ප්‍රකාශ කළා.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා

ඒ අවස්ථාවේදී, මම මෙන්ම මේ කරුණු ඉටු කරන ලෙස රජයෙන් ඉල්ලීමක් කළා.

- (1) 1977 දී මහා මැතිවරණයෙන් පසු අතිවිශේෂ ලෙස රැකියා වලින් පහකළ සියලුදෙනාම නැවත සේවයට බඳවා ගැනීම.
- (2) පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ මහමහලට බැස සිටින වැඩ වර්ජකයින් දහස් ගණනකට නැවත රැකියා ලබාදීම.
- (3) රජයට පක්ෂපාත අයට පමණක් රක්ෂා දීමේ රැකියා බැංකු ක්‍රමයෙන් වැළකී, සැමදෙනාටම සුදුසුකම් අනුව, රැකියා සැපයීමේ යුක්ති සහගත හා සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම.
- (4) ජීවන වියදම පහත ගෙලීම.

මෙම ප්‍රශ්න වලට පිළියමක් යොදන බවට ප්‍රතිඥා දෙන ලද නමුත් අද දැක්වා එබඳුත් සිදුවී නැති බව කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රටේත්, ජාතියේත් ප්‍රගතිය සඳහාත්, සංවර්ධනය සඳහාත්, සියලු අංශ නැවත ගොඩනැගීමට, එකමුතුව, මේ අවස්ථාවේදී රජයට සහාය දෙන ලෙස ගිය සතියේ මේ රජය හැම ජන කොට්ඨාශයකටම ආයාචනා කළා, රජයට පක්ෂපාත අයට පමණක්, ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට උදව් දෙන ප්‍රතිපත්තිය මේ රජය තවත්වන්නේ නම්, පුළුවන් හැම ආකාරයෙන්ම රජයට සහායවීමට අපි සූදානම් බව මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ජනතාවගෙන් කොටසක් ගැන පමණක් නොසිතා, මුළුමනක් ජනතාවම කල්පනාවට ගෙන ක්‍රියා කරනවා නම්, කාටත් සාධාරණව සලකනවා නම්, නමුත්තාන්සේලා බලාපොරොත්තුවන අපේක්ෂාවන් සහ පරමාර්ථ ඉෂ්ඨකර ගැනීමට අපහසුවක් නැතැයි කියා මා හිතනවා.

අපි නමුත්තාන්සේලාට සහාය දෙන්නේ, අපේ ජනතාවට යුක්ති සහගත ලෙස සලකන්නේ නම් පමණයි යන්නත් මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට සිදු වෙනවා.

තැනි බැරකමින් පෙළෙන, දුප්පත් කමින් මිරිකී සිටින ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පිරිසක් මේ රටේ ඉන්නවා. එය අමතක කරන්න එපා. මේ අය කළ එකම වැරද්ද වශයෙන් පෙනෙන්නේ ඔවුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අනුගාමිකයන් නොවීමයි.

ලහදී සිදුවූ ප්‍රවණධි ක්‍රියාවලට යම්කිසි විදේශීය සම්බන්ධයක් තිබේන බව ඉවත් විදුලියෙන් සහ රූපවාහිනියෙන් කරන ලද ප්‍රකාශන වලින් අපට හේරුම් ගියා. අපේ රටේ කටයුතුවලට යම්කිසි විදේශීය ඇතිලී ගැසීමක් සිදුවූයේ නම් පාර්ලිමේන්තුවත්, ජනතාවත්, විශ්වාසයට ගෙන, එහි නියම නන්ත්වය රජය විසින් අනාවරණය කළයුතුයි. ජනසංකීර්වදන මාධ්‍යය මගින් අපට දැනගන්නට ලැබුණා. දේශපාලන පක්ෂ 3 ක් කහනම් කර ඇති බවත්, ඒ පක්ෂවල නායකයන් සිරගාරයට ගෙන ඇති බවත්, මෙසේ කිරීමට හේතු සහගත පදනමක් ඇතැයි මා විශ්වාස කරන අතර, දැන් පවතින හදිසි තත්ත්වය දේශපාලන විරුද්ධවාදීන්ගෙන් පළිගැනීමට ආයුධයක් කර නොගන්නා ලෙසද මා ඉතාමත්ම ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන්, දැන් උද්ගත වී තිබෙන තත්ත්වය පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පිළිවෙත පැහැදිලි කරන්නට මම කැමතියි.

අපට ඇත්තේ එකම රටයි. එකම ජනතාවයි. කිසිම ක්‍රමයකට රට බෙදෙනවාට හෝ වෙන් කරනවාට හෝ ජාතිය දෙකක කරනවාට අපි පාරයේම විරුද්ධයි. එය අවධාරණයෙන්ම කියා සිටිනවා. සිංහල ජනතාව මෙරට මහජාතියයි. මහාජාතියත්, සුළු ජනකොටසුන් ලංකා නායකයන් දරුවන් වශයෙන් එකමුතුවම ජීවත්වීමට හැකිවන පරිදි,

සාමය, සුගතවාට සහ අනෙකුත් අවබෝධය ලබාගත හැකි වාතාවරණයක් ඇති කිරීමට පුළුවන් හැම උත්සාහයක්ම දැරිය යුතු බවත් මා කියනවා. මේ පරමාර්ථ ඉෂ්ඨකර ගැනීමට, අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බව නැවත වරක් මා ප්‍රකාශ කරනවා.

හයවන පාණ්ඩුකුම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය, එකසිතීන් අනුමත කරන අතර, මේ ගරු සභාවේ සිටින දේශපාලන පක්ෂවල නායකයන් සමග පමණක් නොව, මේහි නැඟී දේශපාලන නායකයන් සමග ද, ගරුතර මනා සංඝරත්තය සමග ද, වෙනත් ආගමික නායකයන් සමග ද, හැම ජනකොටස්වලම නායකයන් සමග ද, හදිසි අවශ්‍යතාවක් සේ සලකා මේ ප්‍රශ්නයට ස්ථිරව හා සඳකාලිකව විසඳුමක් සොයා ගැනීම විනිස සාකච්ඡා අරඹෙන ලෙස මම රජයෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

බහුතර සිංහල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් නැති අතර, මේ රටේ දේශපාලන ස්ථායීත්වය, ජාතියේ පරමාධිපත්‍යය, දේශ සීමාවල සුරක්ෂිත බව රැකීමට පියවර ගන්නා අතර, උර්ධ හෝ වේවා, මුස්ලිම් හෝ වේවා, බර්ගර් හෝ වේවා මේ හැම ජන කොටසකටම, සාමයෙන් හා එකමුතුවම මේ රටේ ජීවත්වීමට අප විසින් මග සැලසිය යුතු බව මා විශේෂයෙන්ම කියනවා.

මේ රටේ ජනතාවට දැන් අවශ්‍ය වී ඇත්තේ සාමය, සමගිය, එකමුතුකම සහ සාමකාමී සහජීවනයයි.

අවසාන වශයෙන්, අපි සියළුදෙනාම එකතු වී රට නගා සිටුවීමේ කර්තව්‍යයට ඇප කැප වී කටයුතු කරමුයි කියන ආයාචනයෙන් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

I seek the permission of Mr. Deputy Speaker to table * the English translation of my speech. So that it would go into the HANSARD I hope it will be allowed.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ශ්‍රී ජයතිලක ජයවර්ධන) (ඥාතිකරු)
(Mr. Deputy Speaker)

Yes.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා
(ශ්‍රී ජයතිලක සේනානායක) (ඥාතිකරු)
(Mr. Maithripala Senanayake)

Thank you.

ඇදවුවේ මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහතා:
உதவாச்சி அங்கத்தவரது பேச்சின் ஆங்கிலவாக்கம்:
English translation of Speech by Member for Medawachchiya.

We fully endorse and support the Sixth Amendment to the Constitution which has been tabled in the House today, and state that we in the SLFP have never allowed, and will never permit, the division or separation of our country in any form whatsoever. We will never allow the forces of division and separatism to destroy our heritage which we have preserved during the last two thousand five hundred years, nor, will we allow violence, terrorism and anarchy to take over the life of this country.

In fact, I wish to remind this house that as far back as August 21st 1981 I made a statement in Parliament, during a Debate on the emergency, that if the Government introduced legislation to ban the Eelam cry and to make the demand for separatism illegal, our party would fully support such a move and give it whole-hearted support. (Hansard, 21st August column 818). Here is a photostat copy of the "Ceylon Daily News" which reported it in headlines.

We believe in a united Sri Lanka. We believe that we are one nation and that there can never be two nations. We believe that the minority communities must live in peace and harmony with the majority Sinhala community, in peaceful co-existence.

We are against any division, we oppose any separatism. We welcome this legislation, even at this late stage.

But legislation alone is not going to solve the Tamil question which has been over-shadowing us for the last so many years.

My late leader, Mr. S. W. R. D. Bandarnaik, in all sincerity and genuineness, tried to solve this problem but he was unfortunately prevented from doing so. He was unable to implement his proposals. The late Mr. Dudley Senanayake's formula suffered the same fate. I must say, that no racial disturbances or racial violence of this nature took place, during the tenure of office of Mrs. Bandaranaike in 1960-1965 or 1970-1977, in which Government I was a senior Minister.

The U.N.P. came into power in 1977 with a massive five-sixths majority. Of the various promises it undertook in its Manifesto, there is an item headed "Problems of the Tamil-speaking people". The U.N.P. Manifesto states "the U.N.P. accepts the position that there are numerous problems confronting the Tamil-speaking people. The lack of a solution to their problems has made the Tamil-speaking people support even a movement for the creation of a separation state. In the interest of national intergration and unity, so necessary for the economic development of the whole country, the party feels such problems should be solved without loss of time. The party, when it comes to power, will take all possible steps to remedy their grievances in such fields as education, Colonization, Use of Tamil Language, employment in public and semi-public corporations.

We will summon an All-Party Conference as stated earlier and implement its decisions."

If the U.N.P. Government had kept this promise it made in 1977, six years ago in its Manifesto, summoned an All-Party Conference then and tried to settle this problem, it might have saved the nation all this violence and destruction and all this loss of human lives, suffering and gragedy, this ugliest week in our history. Terrorist action has been going on in the North or the last several years, and been stepped up in the last two years. Why was it not possible for the Government to contain this terrorism? Why was it not possible for the government to control this situation in the North much earlier? if you had done so and nipped it in the bud these acts of terrorism would not have finally culminated so drastically, terribly and bitterly with harted and enmity, violence and revenge in such a holocaust in a week that can never be fogotten. The victims finally are the poor masses.

While terrorism was flourishing in the North it has been our sad lot to have witnessed other forms of violence in the rest of the country since 1977. Our supporters were subjected to acts of violence and harassment after the General Election. Large numbers lost their lives and their livelihood. Their houses set ablaze and properties destroyed. Thousands of workers including public servants have been tendered jobless and are on the streets without the slightest hope of getting any kind of employment.

I appealed to this Government on the floor of this House on November 4th 1982 for the very vital need of a fair and just policy in its dealings with all sections of the people, and requested it not to persist in this relentless political discrimination of giving relief only to its personal supporters but to be fair to all, to be equitable to all sections of the suffering masses if the nation was genuinely to be involved fully in the task of nation building.

I appealed from the floor of the House :

- (1) Re-employ all who were compulsorily sent home after the 1977 General Election for political reasons.
- (2) Restore to the thousands of strikers who have been on the streets for the last few years their jobs.

(3) To deviate from the present policy of providing employment through the job bank only for Government supporters and to adopt a reasonable and fair system of employment for all.

(4) Take positive and meaningful steps to bring down the high cost of living.

Assurances were made that a solution would be found on most of the matters I raised. I am yet to see these assurances implemented.

The Government last week appealed to all sections of the people to rally round the Government at this hour to help in its effort to re-build and unite for the development and progress of the country and nation. We are certainly willing to co-operate and assist in whatever way possible if the Government will stop its policy of pandering *only* to the needs of its own supporters. You will make great progress towards reaching the aspirations and targets that you are talking about if you think in terms of the entire masses and not only of some.

There are lakhs of people in dire need and in poverty, their only crime being that they were not supporters of U.N.P. Our co-operation and support will be forthcoming fully if you treat our people justly and fairly.

In the course of various Radio and Television statements we are now made to understand that there has been some foreign intervention in the recent spate of violence. The Government must take this Parliament and the people of this country into its confidence and disclose the facts of any foreign interference in our country's affairs. Through the same media we are also informed that three political parties have been proscribed and some of their leaders arrested. I sincerely hope that the Government is not using the present emergency situation to victimise its political opponents and that the information and facts they have in their possession justify the actions they have taken in arresting and remanding them.

In conclusion, may I reiterate the S.L.F.P.'s stand in the present context :

There is only one Sri Lanka and one Nation.

We are totally against any form of division or separation of the country and the nation.

The Sinhalese people are the majority community and every endeavour must be made to create a climate of peace, harmony and understanding, withing which the majority community and the minorities could live together as children of mother Lanka.

While wholeheartedly endorsing the Sixth Amendment I earnestly appeal to the Government to initiate with a deep sense of urgency, discussions not only with the leaders of political parties inside this house but also with political leaders outside the House. The Maha Sangha and with the leaders of ohter religious denominations and communities to find a permanent and lasting solution to this problem. While there is no question that the rights of the Sinhala majority have to be protected and safeguarded the political independence of this country and its national sovereignty zealously guarded, its territorial boundaries preserved, we have to ensure that the other communities who live in this country whether they be Tamils, Muslims or Burghers will be able to live in peace and harmony.

What the people of this country now need are Peace, Harmony and Unity and peaceful co-existence between all communities.

Let us all dedicate ourselves to the task of rebuilding this nation

ලලිත් ඇතුළත් මූලි මහතා (වෙළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி—வர்த்தக, சுப்பற்றுறை அமைச்சர்)

(Mr. Lalith Athulath Mudali—Minister of Trade and Shipping)

Mr. Deputy Speaker, I want to congratulate the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) on two things. One is, in the initial stage of his speech he pledged his whole hearted support for this Amendment. But at the second stage he added so many conditions that I would also like to congratulate him therefore for managing in this speech to bring in so many irrelevancies in so short a time! He talked about the need for employment, he talked about the need for bringing down the cost of living, he talked about so many things. But perhaps the most irrelevant thing he said was that he represented the SLFP! But, Sir, this is not the time to talk about such irrelevancies. We must confine ourselves to this Bill. What we are going to do today is a very, very serious matter. I want to congratulate the Members of the Government Parliamentary Group for having listened to the hon. Member for Medawachchiya with a charity that passeth my understanding!

Sir, I remember my talking about the Anti-Terrorist Law. In 1979, I remember giving a list of the police officers who were killed and said this Bill was necessary. The hon. Member for Medawachchiya who then represented the SLFP did not vote for that Bill. He said they wanted a political solution. Nevertheless the issue today is not to look back into history. The only thing that one can look back into history and say is, "Perhaps this Government bore up too much"—
 ඉවසුවා වැඩියි —That should be the complaint. But let us face this one simple thing, Sir. This Bill will pass into law. It will mean that nobody will have the freedom to speak about a separate State. To that extent the liberty of speech will be denied. But the liberty of speech is not the paramount liberty. The most important liberty is the liberty of securing the safety of the people, their lives, their property, their houses. We now know that by permitting the liberty of speech to talk about a separate State we endanger the lives and property of people who live in all parts of the country.

Sir, it was only on the 21st of July, that is two days before this happened I remember we were talking about the Emergency and the hon. Members opposite were having some doubts as to why this Emergency should be there, and I remember saying this replying to Mr. Navaratnam. I quote from Column 1097 of the HANSARD of 21st July 1983:

"You cannot solve the Tamil speaking persons' problem in this country by ignoring those who live among the Sinhalese and the tragedy is that somebody does some terrorist act beyond

Elephant Pass, and it is some poor fellow on an estate or somebody who lives in an electorate like ours who gets hit. Any Government in Sri Lanka acting on this matter cannot ignore the fate and the wishes, not only on the Sinhalese speaking people not only of the Muslim people, but of the Tamil speaking people who live among the Sinhalese people. We cannot in any way jeopardize their safety and security and their property."

Subsequent events have sadly proved that to be true. So let us not play any kind of political game. I remember the last time the SLFP asked, "You can have the Emergency in the North, but do you want to have the Emergency outside?" What is this? Today we have to open a new era in relationships between all the communities in this country.

If you do not do that, this law will not serve its whole purpose. To do that, the primary requirement is unity among the Sinhala people.

'සිංහල ජනතාවගේ සමමිභ කැනුම කටයුතුවක් මේ රටේ සුරු පානිතිට මතුත්වයක් සිකුරු කරන්න බැහැ.

Remember that. If the Sinhala people are divided, necessarily the problems of the minorities will be aggravated. So those who draw support from communities including the Sinhala community, let them not try to play political games.

The Hon. Prime Minister in his speech referring to what His Excellency had said on the 21st of April, 1971. That was unqualified support. There were no questions, there were no reservations. His Excellency did not say in 1971. "We will pledge you support in this matter—but look at all the UNPers who have got assaulted after the 1970 elections". Did he say that? That was what the hon. Member for Medawachchiya was saying. I hope I did understand him correctly, and I would like to remember for all time the first part of his speech where it appeared to be without any condition.

Now, Sir, I said the Bill will be passed into Law. What are the consequences? What is going to happen? Speech will be stifled. But we must go ahead to a new era of relationships between the Sinhala and Tamil communities and the Muslim community. That can only be done by justice to all. Do not think the problem of justice and injustice is a problem only for the minorities. Lot of people, particularly those who live abroad, those who write for newspapers abroad, because they instinctively think that minorities are the only people who are in difficulty, immediately believe that the injustices have only happened to minorities. I think they should read British colonial history a little longer to know that injustices have happened to both majority and minority communities. We have, therefore, to identify those injustices, whether it is the majority or a minority and seek to put it right. This requires a change of attitude.

I want to first appeal to those young people in Jaffna who took to arms. I must say that I have more sympathy for them than I have for those expatriate Tamil speaking people who live abroad, drink whiskey on Friday night and demonstrate in Trafalgar Square on Saturday afternoon. They are not interested in this country. They are only interested in enjoying the fruits of western capitalism and getting away from their own guilty feelings of leaving their own country. Both sides of this House must not worry about them. But those misguided young men who have got into a terrorist frame of mind—the time has come for them to lay down their arms. Because, this Government is not going to stop simply at a legal point. We are going to pursue this. Now the legal webs are cleared. We trust today we have the unity of the rest of the country with us. Then we shall pursue them relentlessly, with every weapon in our command; every security measure will be taken to defeat them as quickly as possible. The Peninsula of Jaffna is only 21 miles diagonally—from Jaffna to Point Pedro. It is not such a big area. Up to now we had hoped that we could succeed with dialogue. That is why I said the complaint can be **ஒவ்வொரு பகுதியும்**

Every day, from 1977, I have heard in this House complaints by the Opposition saying, “You are thinking of an all-party conference. In your Manifesto you said so. Why do you not hold it?” We tried an all-party constitutional committee. Apart from the CWC and the SLFP at that time the others did not come. The TULF did not come. We tried a dialogue, a by-lateral dialogue with the TULF. then all the other parties were saying, “We were having a private bargain”. Whichever way we played it, we were refused. And then we called for an all-party conference which you wanted. None of you came; you found a hundred and one reasons not to come. The only sensible party was the CWC which come without conditions and them won so many concessions at the conference. Perhaps if that conference had been properly held on that day we might have averted the holocaust which we had during the last week. So those who avoided the all party conference, I say it not with rancour, must bear a little bit of the responsibility for what happened in the last few days.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(A Member)

Why only a little bit?

உறுப்பினர்

(சுரு. லலித் அத்தியலத் முதலி)

(Mr. LalithAthulath Mudali)

Because I am generous! But now I do not want to go back to that. We are in this situation. The terrorists must lay down their arms. If they lay down their arms

they can create a new atmosphere. The government, as I said on 21st July, is not closing its eyes and ears to any new suggestion where everybody can remain peaceful citizens of Sri Lanka with honour. Even at this late stage we have not said no to amnesties; we have not said no to a dialogue, but we are not running after them for that. The choice is theirs, the ball is in their court. As far as the Government is concerned we are going ahead. Whatever money we have to spend we shall spend. We have to protect the entire length and breadth of Sri Lanka. There is no doubt about that.

Then, Sir, I also want to tell something to the Tamil-speaking people who are not terrorists, but who said they wanted Eelam. I ask them to give up cry of Eelam. You may have grievances, but you will never be able to solve your problems and get over your grievances so long as you keep the cry for Eelam. You will lose what you can get by asking for what you will never get. If you want to take a clue as to how you can get things done, ask Mr. Thondaman, who has won more for his community in the last six years than any other Tamil-speaking Leader in this country in the last thirty years. Do not run after the shadow of Eelam, you will never reach the dawn. Look for practical problems. this government concedes that there are practical problems. We have not said no to that.

I ask you, which Leader other than President J. R. Jayewardene would have been able to carry the party and the country and given Tamil a Constitutional Status? It could not be done for thirty years, but it was done in the 1978 Constitution. Who would have been able to pass the District Development Councils? Who would have been able to make fundamental rights justiciable? Who could have put in an anti-discriminatory clause on Language? Who would have been able to get rid of Standardization and still carry the Sinhala people with him? You know the tragedy is that the more we conciliated the more we went out with the hand of friendship, the other hand seemed to move away. The TULF has become a party which seeks to achieve the impossible. Either they change now or they will cease to be a party. But what is their fate is not so important as what is the fate of the minorities of this country, the Tamil-speaking people.

Then, Sir, there are also Tamil-speaking people who claimed that they never wanted Eelam. I believe there are many of them. I used to ask, “Why do you not say it openly?” they used to tell me “Yes, we like to say it openly but, you know, those terrorists in the North will create trouble for me and my family.” I believe quite sincerely that they shirked their duty in the last few years. They would have avoided what happened to them, regrettable as it is, if they had spoken out loudly and clearly. Today they have to decide. They cannot

[உலகம் எதிர்த்துள்ள சமயம்]

continue to live in the way they did unless they openly declare that they are against Eelam and if they say they are genuinely against Eelam, then let them say it openly, because they are the ones who are suffering for somebody else's claim for Eelam.

All the people who live around Colombo are suffering for somebody else's claim for Eelam. So if you are against it announce it. I must confess that there were some people who were playing it 'win' and 'place'. —(Interruption)— some rich businessmen who were playing it 'win' and 'place'. There were even certain professional people who played 'win' and 'place', who said "We do not mind either way. We speak with one voice there. We pay from the left pocket there and we pay from the right pocket here". Nobody can stand on the fence any longer. If they stand on the fence the iron will get into their soul.

So I ask all the people who say that they are, and who are I believe, genuinely against a separate state, to stand up publicly and be counted. I ask them, particularly those people—I am very concerned about those people, I think they are our friends. I say "join the Sinhala people join them in their endeavours, do not leave the Sinhala people alone, join them in their political parties." If they have any fear of what would happen, if they have any doubt as to what would happen, look at the Muslim community in this country. Look at if I may mention, Mr. Mohammed, the Hon. Minister of Transport. He is a Muslim, he is a devout Muslim but he represents a constituency which has only, I think, seven per cent Muslim voters. (Interruption) How much? I am sorry. I stand corrected—two per cent Muslim voters!

Then there is our hon. Deputy Minister of Mahaweli Development, Mr. Aboosally. I think in his constituency there is not even one per cent Muslims and he defeated a member of an ancient family in that area. Then there is our Hon. Minister of Foreign Affairs. I think the Muslim component in foreign affairs—(Interruption). But the Muslim component in the Communist Party is nil. The Muslim component in Harispattuwa—

மன்திரிபரவகம்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(A Member)

How much?

உலகம் எதிர்த்துள்ள சமயம்

(திரு. லலித் அத்தூலமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

I think it is seven per cent—(Interruption) All right, may be more but not much. But the point is that the election of these great statesmen of our country in Sinhala dominated electorates is an example of how relationships between the Sinhala people and the other Communities can be developed by goodwill and

understanding and by joining the major political parties. I believe, the Tamil speaking people who did not want Eelam lost that by their own inactivity. The time has come for them to reverse it.

As I said here on 21st July, more than half the Tamil speaking people of Sri Lanka live outside the North and East and they must take action to protect themselves if they went to continue to live in the way they have done for so long.

Sir, I will give you a good example. We all know that Hinduism and Buddhism have strong close relationships. There are historical connections. There are certain concepts which are very similar. They both believe in Karma. There are others which are different. Hindus believe in Athman and the Buddhists believe in Anathma but their stance is similar. I know thousands of Buddhists who go to Hindu kovils. As the Hon Minister of Industries who knows more about these things says, there is a kovil in every Buddhist temple. that is right. And that in fact strengthens the point that I want to make. There are common deities they worship. Why is it that throughout the length and breadth of this country, while the Buddhists go to Hindu kovils we do not have a similar number of Hindus going to Buddhists functions? I am not saying there are not—I have seen Mr. Thondman coming to Dalada Maligawa—but they are very few. They must change that.

If they want an example from another community, please take it from the Catholic Church. You know the problems the Catholic Church had with the Government over the schools in the 1960s. In early 1960 and 1961 there was strong anti-Catholic feeling throughout this country. At that time I remember Catholic mothers barricaded themselves. I think they sat in front of "Temple Trees" and they only withdrew because Cardinal Athanean came from the Vatican, spoke to the then Prime Minister, came out and said, "We are withdrawing our opposition". Since then what have they done? The Catholic community, the Catholic hierarchy have moved closely with the Buddhist people.—(Interruption) The local Pope informs me that it is Cardinal Gracias.

சியேர்ஸ் கட்டாமைசனது

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! May I remind you that at the Leaders' meeting they decided to give a Minister 20 minutes.

உலகம் எதிர்த்துள்ள சமயம்

(திரு. லலித் அத்தூலமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Sir, if the House wants me to stop, I shall stop immediately.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
 (பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Deputy Speaker)

No, it is with great reluctance that I want to remind you that there are 20 speakers from the Government.

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා
 (திரு. லலித் அத்தூலத்தமுதலி)
 (Mr. Lalith Athulathmudali)

I will try to be as brief as possible.

What has happened? In the last 20 years the Catholic Church took a policy decision that they should move closely with the buddhists and take part in their functions. I went recently to a function organised in the Wennappuwa Electorate—organised by the Hon. Minister of Fisheries who is himself a Catholic—at a Buddhist temple at Kirimetiya. What did I see there? There were a large number of Catholic taking a leading part in this function—Taking part fully! They were making speeches and helping the organisers. 20 years after the greatest crisis that the Catholic Church in this country faced after the departure of the Portuguese, the Catholic have managed to come to a friendly relationship with the Buddhists of this country.

That is the way how relationships can be rebuilt. It is the policy of some interested parties to keep the communities apart. It is very easy to keep the communities apart because then you can play one against the other. Interested foreign parties can play the same game. For us, we have to re-affirm the unity of this country on a sensible basis. Every body, whatever party he belongs to, must now try to bridge this gulf that is growing wider and wider between the Sinhala speaking people and the Tamils, especially of the north. You cannot do this by a kind of soppy liberalism. You cannot do this by saying, "Poor minorities, what are they to do?" The foreign reporters who write that kind of stuff are not relevant. We must think about this.

What are the unalterable facts of Sri Lankan political life? Firstly, this is one country, one land.

මෙක එක රටක්, එක ඉඩමක්. අවුරුදු දහයක් තිස්සේ ගොඩ පෙරකඳෝරුවෙ කණ්ඩායමක් උත්සාහ කළා මේ රටට "ආර්ෂ්" නමුත් දමන්නට. ඒ ගොඩ පෙරකඳෝරුවන්ට ඉඩ දෙන්නේ නැති බව අපි අද කියනවා. ඊට දෙකට කඩන්නට මේ රටේ "ආර්ෂ්" නමුත් නැහැ. ඒ අදහස අධීක් කරන්නට ඔහු. මේ රටේ සිංහල ජනතාව, මුස්ලිම් ජනතාව සහ වෙනත් ජන සමූහයන්ට අයත් ජනතාව මේ රට දෙකට කඩන්නට කිසිසේත්ම ඉඩ නොදෙන බව මීට පෙර අවබෝධ කර නොගත් කෙනෙකු ඉන්නවා නම් කරුණාකර දැන්වත් එය අවබෝධ කර ගන්නය කියා කියන්නට ඔහු. එක සිංහලයෙක් මේ රටේ ඉන්නවා නම් එසේ ඉන්න තාක් මේ රට දෙකට කඩන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ කියන එක මේ රටේ හැම පුරවැසියෙකුම ගොදාට අවබෝධ කර ගන්නට ඔහු. අපි මේ ජාති අතර තියෙන මනගේදා අතෝසි කරන්නට ඔහු. එය නැති කරන්නට වුවමනා නම් එය අඩු කරන්නට වුවමනා නම් අප කල්පනා කරන දේවල් හැංගිය යුතු නැහැ. මෙය හැංගුවා ටැඩ්ඩි, අපි ඉදිරිපට කියමු. තරහකින් නොවෙයි කෝපයෙන් නොවෙයි සුභද්‍රාවයෙන් කියමු. අපි අපි ගැන කල්පනා කරන්නේ කොතොමද කියලා අපේ සිංහල අය දන්නවා. එක පොඩි කාලයේම අපි ඉගෙනගත් දෙයක්. මොකක්ද අපි කියන්නේ? අපි අපිටම මෙහෙම කියනවා: "මේ රටේ වැදගත් තැනක් සිංහල අයට තිබෙනවා. මේ රට හැර අපිට වෙනත් රටක් නැහැ. අපිට වේත යන්න තැනක් නැහැ. මේ රටේ අපි

පදිංචිව ඉන්නේ විශේෂ යුතුකමක් ඉටු කරන්නටයි. ඒ යුතුකම තමයි නිර්මල බුද්ධ ධර්මය මුළු ලෝකයටම ආරක්ෂා කර දීම." මේ අපි විශ්වාස කරන දේවල්. කවුරු අපිත් අපට මොනවා කීවත් අපේ විශ්වාසය එකයි. කවුරු වුවත් එක අමතක කර ජාතීන් අතර සුභද්‍රාවයක් ඇති කරන්නට තැත් කළොත් එක හරි යන්නේ නැහැ. It is unalterable fact.

අපි පිළිගන්නවා, අපි දන්නවා මේ රටේ හැම කාලයකම වෙනත් ජාතීන් හිටපු බව. වෙනත් ආගම් අදහන අය හිටපු බව. අපි ඒ අය නැති කරන්නට හැදුවේ නැහැ. අපි ඒ අය භාණ්ඩයක් වගේ අපහයකය කරන්නට හැදුවේ නැහැ. අපි උදව් කර තිබෙනවා ඒ අයට. මේ රටේ වාසය කරන ඒ සුළු ජාතීන් ඇතුළු අවස්ථාවලදී රට හදන්නත් අප සමඟ වැඩ කළා. අපට උදව් කළා. ඒ පාඩම මේ රටේ මුස්ලිම් ජනතාව ඉගෙනගෙන තිබෙනවා. දෙමළ ජනතාවත් එක ඉගෙනගෙන යුතුය කියා මා විශේෂයෙන් මතක් කරනවා.

The law which we are passing today is the beginning, not the end, of a process. The process has to go on. The terrorists can be attacked by force only because they have resorted to force, by we have to continue to win the battle for the hearts of men and of communities, and this can be achieved only by understanding each other's point of view, only by working closely together, only by going to each other's institutions only by joining the major political parties. I believe we must go further and say that only parties which have a national basis should be allowed to gain the favour of the people. Today we are losing a kind of historical uniqueness. Up to now we were the only country in the democratic world which allowed a party that called for a separate state to remain in the open. They were not allowed to remain in the open in other countries.

In India, when the DMK threatened to form a separate state, Nehru threatened to bring in certain legislation, and immediately Annathurai gave in. I thank the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) for reminding me of this. Mr. Amirthalingam, our good Friend, would do well to follow the example of Annathurai on this occasion. No other country has allowed a party to exist like this.—(Interruption) No, they never asked for a separate estate.

In the United Kingdom, the Scot Nationalists and the Welsh Nationalists asked for something short of a separate state.

In the USA, there were some people who wanted a separate state over a hundred years ago, and Abraham Lincoln went to war. When the Western press seeks to evaluate the events in Sri Lanka, I would ask them not to forget their own history.

We are not going to war. We are only going to defend the integrity of our nation.

Before I conclude, I want to say that we are not without hope. Peculiarly, the policies of this government are vindicated in strange ways. The original plan for disestablishing this Government was based on creating a division between the communities and thereby disrupting the economy and causing food riots before the Government could deal with it. Unfortunately for them, there were no food riots. Now there is food in plenty. Apart from that, food is cheaper than in normal times. I believe, Sir, that if

[ලිඞ් ඇතුළත්මුදල මහතා]

anybody had any doubt about the open economy these last seven days of crisis have shown the great need and justification for the open economy which we have run from 1977.

Sir, I said I was not without hope. Two facts were brought to my notice today which made me very happy that we can rebuild the amity between communities on the new basis of no talk about separation. I went to the CWE today, I told the CWE drivers there was a little of food necessary in Jaffna. "නමුත්තාන්සේලාට මම බල කරන්නේ තැහැ. මම දන්නවා තත්ත්වය. නමුත්තාන්සේලාගේ කැමැත්ත උඩ විතරයි යන්නේ."

මම කීවා : "යාපනයට වාහන - ලොරි - ගෙන යන්න ලැබුණි අය ස්වේච්ඡාවෙන් කැමැත්ත පළ කරන්න" කියලා. මම කියන්න කැමතියි. සිංහලයෝ රාශියක්ම අත උස්සා කීවා 'සර්, ඒ ගොල්ලන්ට බඩ ගින්නේ තියන්න බැහැ."

And today there are lorries already on the way to Jaffna to provide them with food, driven by Sinhala drivers.

Then, Sir, I am grateful to the Hon. Minister of Health who gave me something else which shows what true Lanka can be. Sir, in the dark hours when there were so many Tamil victims needing blood, the Minister of Health called on the radio and television and asked blood donors, "Please, even get a curfew pass and come and donate blood". Sir, it was a terrible time to go to the police station without a curfew pass-(*Interruption*). Absolutely correct! It was more difficult to get the pass than donate the blood! But people went through danger in going to the police station to get a curfew pass to go to the blood bank. On four days between the 30th of July and the 2nd of August, 460 people donated blood. Sir, 366 of those blood donors were Sinhala people. Sinhala blood was voluntarily donated for the victims of this tragedy, many of whom were Tamils. That is the real soul of the Sinhala people, the whole of the people of Sri Lanka. I believe that signs like this will grow and that this decision we have taken today on a new, firm, political foundation, where nobody need suspect each other, where every community will be entitled to live in this country in peace, will one day be marked as a great turning point in history.

අ. කා. 6.55

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අන්තතගල්ල)
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அந்தணகல்லி*)
(Mr. Lakshman Jayakody-Attanagalla)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Speaker)

Fifteen minutes, please.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 'පුද්ගලයෙකුටම කාපී යනා' කීවාට වාගේයි. මගේ කතාව කරන්නට පෙර, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රකාශනය මම ප්‍රථමයෙන්ම කියවන්න කැමතියි. මෙහි නියම

තත්ත්වය පැහැදිලි කිරීම පිණිස. නමුත්තාන්සේලා එය සාවධානව අයා සිටිවිය නිසා මම විශ්වාස කරනවා.

The Sri Lanka Freedom Party is deeply committed to the concept of a unitary and indivisible State for Sri Lanka. That is also the endorsement of the overwhelming majority of the people of Sri Lanka and the unequivocal expression of every Sinhala man and woman in this country. The Sinhalese will never permit a division of this country, which has historically and politically always remained a unitary State.

We are extremely disturbed at the breakdown of law and order last week which resulted in the loss of innocent human life—lives of patriotic servicemen who died in the cause of serving the country and law-abiding citizens of the Tamil community the majority of whom were themselves not in favour of a separate State.

It is the sacred duty of the Government to maintain law and order under any circumstances. After having given a woeful exhibition of maintaining law and order in this country, the government is now desperately searching for excuses to shift their own incompetency. This will not help the Government. The Government has been in office for six years. The administration should have been properly briefed of the prevailing situation in the country. As a responsible government they should have ensured that such a tragedy would not have taken place in the country. The Government was under a duty to have taken preventive measures. The government is answerable for having allowed the situation to escalate to unnecessary proportions.

As we do not advocate separatism at all, the SLFP supports the present legislation. We do not think that passing the legislation alone will help to foster goodwill between the two major communities in this country. It is merely a symbolic gesture by the Government after the great destruction.

Let us live as one nation and one people, whatever community we belong to. It should be the endeavour of every citizen of this country to achieve this objective. On behalf of the SLFP we appeal to all people to do everything possible to prevent a repetition of this great catastrophe witnessed during the last two weeks.

That is the official statement of the SLFP.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රථමයෙන්ම ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද්ද වූ යම් යම් කරුණු ගැන වචන දෙකක් කියන්න ඕනෑ. ඛනිඩාරකායක-වෙල්වකායගම් ගිවිසුම ගැනත්, ඩඩ්ලි සේනානායක-වෙල්වකායගම් ගිවිසුම ගැනත් එතුමා සඳහන් කලා. ඒ ගිවිසුම දෙකම ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නට ලැබුණු කෙනෙක් හැටියට මට ඒ ගිවිසුම් දෙක අතර නිබේන්තාවු පොඩි වචනයක් ගැන කියන්න පුළුවනි. ඛනිඩාරකායක-වෙල්වකායගම් ගිවිසුමේ එකට එකතු වීමක් තිබුණා, බේදීමක් තිබුණේ නැහැ. ඒක අපි ගොදුරේ ගිනේ නබා ගන්න ඕනෑ. නමුත් ඩඩ්ලි සේනානායක මහත්මයාත්, වෙල්වකායගම් මහත්මයාත් අතර තිබුණු ගිවිසුමේ බේදීමක් තිබුණා. එකට එකතු වීමක් තිබුණේ නැහැ. මෙතන මෙය කාරණා දෙක නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මුලින්ම—

මන්ත්‍රීවරු
(*அங்கத்தினர்*)
(Members)
That is wrong.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)

තමුත්තාන්සේලා වැරදි කියනවා. අපි ජන හරි කියනවා. අපි එදත් ඉදිරිපත් කලා ඒ තර්කය. මෙය තර්කය ගැන අපට හොඳින්ම, පැහැදිලි වශයෙන්ම මතකයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ගරු අගමැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ තර්කයටයි මා තර්කය ඉදිරිපත් කළේ. ඒවායේ තවත් කාරණා තිබුණා. Colonization of Land, මෙය සෑම දෙයක්ම තිබුණා. මා ළගත් ඒ ගිවිසුම් දෙකේම පිටපත් තිබෙනවා. දෙදෙනාම අත්සන් කළ පිටපතක් තිබෙනවා. ඒකෙ තවත් එකක් තිබුණා. මම හිතන්නෙ කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමතිතුමාත් ඒක පිළිගන්නවා ඇති. එතුමාත් ඒ ගිවිසුම දකින්න ඇති. Tamil shall be a minority national language of this country. තමුත් අද ඊට එහා ගිහින් තිබෙනවා. අද ඒක ජාතික භාෂාවක් හැටියට පිළිගෙන තිබෙනවා. ව්‍යවස්ථාවෙන්ම ඒක පිළිගෙන තිබෙනවා. තැහැ කියන්නෙ තැහැ. එක් එක් යුගයට සරලෙන පරිදි, ඒ ඒ වකවානුවලදී වෙනස්කම් වශයක් ඇති වුණා. මේ අවස්ථාවේදී මම අගමැතිතුමාට සතුහිවන්න වෙනවා. එතුමා කීව්වේ තැහැ. 1956 සිට මේ ප්‍රශ්නය පවත් ගන්නාය කියා. එතුමා අවාකවම ප්‍රකාශ කලා, සර් ජෝන් කොතලාවල මහත්මයාගේ යුගයේ සිට මෙය පවත් ගන්නාය කියා.

මන්ත්‍රීවරු
 (அங்கத்தினர்)
 (Members)
 එහෙම කීව්වේ තැහැ

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)

එතුමා කීවා, සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම සම්බන්ධයෙන් මුලින්ම යෝජනාවක් කළේ ජනාධිපතිතුමාය කියා. ඒකත් ඇත්ත. 1944 මැයි මාසයේදී, ඒ යෝජනාව කළේ. ඒ සම්බන්ධ කාරණා සම්පූර්ණයෙන්ම මා ළග තිබෙනවා. එම නිසා අපි අදහස් ප්‍රකාශ කරන කොට තර්කයක් දිනා ගැනීමේ අදහසින් ඉදිරිපත් කරන්න තර්කයි. අපි එවැනි වකවානුවක නොවෙයි. දැන් සිටින්නේ. ඉතාම භායානක යුගයකට දැන් පැමිණ සිටින නිසා, අපි පැහැදිලි වශයෙන්ම මීට වඩා වගකීමක් කටයුතු කරන්න ඕනෑය කියා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා. 1971 දී කැරැල්ලක් ගැසුවේ කවුද කියා අගමැතිතුමා කීවා. 1971 දී-1970 ජූලි මාසයේදී අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත්ව මාස දහයකට පස්සේ-එක්තරා පිරිසක් කැරැල්ලක් ගැසුවා. ඒක-පෙරේද මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව කැරැල්ලක් ගැසුවාය කියා කියනවා නම්, ගැසුවා නම්, ඒ ගැසුවේත්, 1982 ඔක්තෝබර් මාසයට මාස දහයකට පසුව ඒ පිරිසමයි. ටිකක් කල්පතා කර බලන්න එද කැරළි ගැසුවේ කවුද කියා. එතුමාගෙ තර්කයම තිබෙන්නෙ මොකක්වත් නොවෙයි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට එක්තරා වකවානුවකදී උදව් කළ පිරිසක් මේ වැඩේ කලාය කියායි. තමුත්තාන්සේලා යොසල බැලුවද මේ වකවානුවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට උදව් කළ පිරිසක් කෙරුවද තුදද කියන එක ගැන.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
 (அங்கத்தினர் ஒருவர்)
 (A Member)
 හොයනවා.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)

මම මේ ඉදිරිපත් කරන තර්ක, තර්කයක් ජයග්‍රහණය කිරීම සඳහාම ඉදිරිපත් කරන තර්ක නොවෙයි කියා මම කීවා. අන්න ඒ නිසා මේවා තර්කවලටම සීමා කරන්න එපා. සයික්ලෝන් එකක්ගැන කීවා. මම ප්‍රද්‍රම වුණා ඒ තර්කයට. නොයෙක් දේවල් කියාගෙන ඇවිත් ඇත්ත වශයෙන්ම විදේශීය බලපෑමක් මේ රටේ තිබෙනවාය කියන

තැනටම ඇවිත් කියනවා, තැහැ සයික්ලෝන් එකක් සම්බන්ධව කල්පනා කරන්නය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමාට පමණක් මේ සම්බන්ධව වෝදනා කරන්නෙ තැහැ.

ජනාධිපතිතුමාගෙ ප්‍රථම කථාවෙන් මොකක්ද කීව්වේ? ඉස්සෙල්ලාම මෙන්න මේ වචන ටිකයි එතුමා රූපවාහිනියෙන් කීව්වේ. "මිත්‍රවරුනි, මගේ කතාටුටු මගේ ගෝකය අද කොළඹ වටේ තිබෙන කරදර හිංසා වැඩ කටයුතු ගැන මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. කලබල ඇති වී තිබෙන්නෙ සිංහල ජාතියත් දෙමළ ජාතියත් අතර තිබෙන වෛරය තරහට නිසයි."

පැහැදිලි වශයෙන්ම එතුමා කියා තිබෙනවා හේතුව. කලබල ඇතිවෙන්න හේතුව මොකක්වත් නොවෙයි, උච්ච ජාතියත් සිංහල ජාතියත් අතර ඇති වෛරය සහ තරහට නිසයි කියා තිබෙනවා. වෛරය තිබෙන විට හිංසා වැඩ කටයුතු කිරීමට ලැහැස්තියි.

In other words what he said was that it was the backlash after the hatred and the anger that had been created. That is what he meant. And therefore, Sir, let us not debate that point. Let us look into the various speeches that have been made by various Hon. Ministers of the Government who made submissions to the country at large. The people were all questioning as to what has really happened and what is going to happen. I do not want to get involved in debate, Sir, I was questioning one paper with regard to the problem that I raised, namely, whether it is treason or not, and how it is going to be debated. I think the Supreme Court has given a decision on that. It is treason. They say it is treason. Well, I suppose this is really determined by Court, and it may be that at a future date we may have to go to Court again if things escalate more and more. If further legislation is to be brought, perhaps we may need to go again to Court to find out whether it is necessary or not. Anyway, Sir, what I submitted that time in regard to the Penal Code and treason has been now decided by the Court and I do not want to deal with that matter.

Now, what did the Hon. Ministers say during the last week? We were very keenly listening to every one of them. At a certain stage they said that there is a sinister hand, a hidden hand. I think it was the Hon. Minister of State who came out with this theory. I got the paper. In the "Dawasa" it was mentioned on the 1st of August-

"ලැබී ඇති තොරතුරු අනුව මේ සැලැස්ම කිරීමට සමහර විස්ව විද්‍යාල පීඨාධිපති වරුන්ගේ උපදෙස් ලැබී ඇත. මේ සැලැස්මට පිටරට සම්බන්ධයක් තිබෙන බවට සැක කළ හැකි කරුණු ඇත. ශ්‍රී ලංකාව විදේශ හා සමග සුදරුව කටයුතු කරයි. මේ සිද්ධියට එක පල්ලේ සම්බන්ධ කළ හැකි රටක් පිළිබඳව අපට ප්‍රකාශ කරන්න බැහැ. එහෙත් බලගතු රටක් මෙයට සම්බන්ධ බව ප්‍රකාශ කරමු."

'බලගතු රටක් මේකට සම්බන්ධ බව ප්‍රකාශ කරමු.' අපි අහන්නෙ තැහැ එතුමාගෙන් රට ගැන. [බාධාකිරීම්.] මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමන්ත්‍රීපාල සේනානායක මහතා) කියනවා ඒක කුණාටුවෙන් වහලම තිබිච්චාවෙ කියා. ඒක වෙනම දෙයක්. තමුත් බලන්න. පැහැදිලි වශයෙන්ම කියා තිබෙනවා. මේ පත්‍රය පල කරන දේ සඟ නම් 'බලගතු රටක් මේකට සම්බන්ධ බව ප්‍රකාශ කරමු' කියා.

නව එක්කෙනෙක් කීවා සිංහල ජාතියත් තිබිය යුතුය කියා. Sinhala nation වෙලද ඇමතිතුමා කීවා Multi-national (Interruption) Multi-racial කියා. මහවැලි සංවර්ධනය පිළිබඳ

[ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා]

ඇමතිතුමා කුමන්ත්‍රණයක් ගැන කීවා; මහවැලියේ තිබුණු දියුණුවීම් ගැන කීවා. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා බජට් එකක් වගේ කීවා. මම අහන්නේ මේකයි. මේ පරස්පර විරෝධතාවයක් [බාධාකීර්මක්] ප්‍රශ්නයට අදාළ දෙවල් තම කමක් නැහැ.

තවත් එක ප්‍රශ්නයක් අහනවා. මේ ප්‍රදේශයේ තිබුණු සෑම උවිඩ ගෙයකටම ගැසුවා. සෑම උවිඩ සාප්පුවකටම ගැසුවා. [බාධාකීර්මක්] සෑම එකකටම කීමෙන් මා අදහස් කළේ හුඟක් ඒවාට කියන එකයි. තැනටර් 17 කට සම්පූර්ණයෙන්ම ගසා තිබුණා. They have demolished about 17 good factories. මය නැම නැතකටම ගහලා තිබෙනවා. තමුත් 'සී ස්ට්‍රිට්' එකට ගහලා තැහැ. ඇයි ඒ? අත්ත ඒකයි ඉස්සරවෙලාම බලන්න ඔහු නැත. 'සී ස්ට්‍රිට්' එකට නොගහන්නටත් අතික් සෑම සියළු උවිඩ ආයතනයකටම ගහන්නටත් හේතුව මොකක්ද? පොඩි තැන්වලට තොවෙයි. ගැහුවේ. ඇතමට ගැසුවා; ගුණරත්නමට ගැසුවා; මහාරාජාට ගැසුවා. ඒ අයගේ ගෙවල්වලටත් ගැසුවා. මය සෑම කෙනෙකුටම ගැසුවා. තමුත් 'සී ස්ට්‍රිට්' එකට ගැසුවේ නැහැ. [බාධාකීර්මක්] මමත් එහෙම ආවා තම මය ප්‍රශ්නය අහනවා. මම මය ප්‍රශ්නය අහන්නේ වෙන එකකට කොවෙයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! You have only four minutes.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*শ্রী. লক্ষ্মণ জয়কোডী*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I know I have four minutes. මොකද මම එහෙම අහන්නේ? කරුණාකර මේවා ගැන සොයා බලන්න; පරීක්ෂා කර බලන්න. එක්තරා යුගයකදී සමහර අය දසලා පියදසලා උපාලිලා එඩීමක්විලා පතුරු ගැහුවා. එහෙම කාලයක් තිබුණා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
(*শ্রী. আনন্দ দাসনায়ক-কোতমালৈ*)
(Mr. Ananda Dassanayake-Kotmale)
දත් පියදසලා හරි හොදයි.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(*শ্রী. লক্ষ্মণ জয়কোডী*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

අද මොකක්ද වුණේ? අත්ත ඒකයි මම කියන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අපි පැහැදිලි වෙන්ත ඕකු. අපි කියන්නේ නැහැ. මේ හැගුණු අත ගැන දැන්මම කියන්න කියා. යම් හස්ටයක් හැගිලා තිබුණා තම. යම් හස්ටයක් ක්‍රියාත්මක වුණා තම. එය දැන්මම කියන්න එපා. තමුත් මේ ඇමතිවරු ඒ සම්බන්ධව අවදියෙන් ඉදි කියා මම විශ්වාස කරනවා.

අතික මේකයි. බොහොම කැන ගායනක සිද්ධියක් සිදු වුණා. ඒ අර බන්ධනාගාරය ඇතුළේ ඇති වූ මිනි මැරීමයි. උවිඩ හෝ වේවා සිංහල හෝ වේවා ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. බන්ධනාගාරය ඇතුළේ සිදු වූ මිනි මැරීම් ගැන උසාවිය එක්දවක් කර තිබෙනවා 'හොම්සයිඩ්' කියා. කරුණාකර ඒවාට පමණක් ඉඩ තබන්න එපා. මේ ගැන පරීක්ෂණයක් කරන්න. තමුත්තාත්සේලා පරීක්ෂණ නොකළ ඒවා අනන්ත අප්‍රමාණව තිබෙනවා. [බාධාකීර්මක්] අපි හැම එකක් ගැනම පරීක්ෂණ කලා. ඒ නිසා දේශපාලන වශයෙන් පහරවල් ගහන්නට යම යම් පියවරවල් ගන්නොත් එවායින්. තරක එළු විපාක එන බව අපි දනගන්න ඕකු. අත්ත ඒ නිසා මා ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි. මේ අවසාන මොහොතේ වුණත් කලබල වෙන්නේ කැතිවී මේවා ගැන පරීක්ෂණ පවත්වන්න කියා.

මීටත් විඩා ගායනක තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මේ ජයේ පෙරේද කරසීමන රාමි මහතා ලංකාවට ආවා.

I must congratulate the Foreign Minister of India for his visit. He came here and he has had to face a very severe brunt as we all know in the Lokh Sabha. He has done all what he could. I think we should congratulate him for coming, and not only that, we must be very thankful to the Central Government of India for helping Sri Lanka at this moment. In this matter, Sir, the country should know that that there are so many camps all over the up- country areas. We would like to know how many of them are there. To my mind, I am told that there are four thousand people in Matale and eight thousand people in Kandy—I do not know about the others—totalling about thirty thousand people, a big major refugee problem so far as Sri Lanka is concerned. If the Government is not going to take proper steps, it might escalate. Therefore, the Government of Sri Lanka must be very close with the Government of India, and I am sure the Hon. Ministers will pay heed to this point and see that there is very close rapport between the two countries. We have to have India with us. There is no two words about that. We cannot under any circumstances, whatever the reasons are going to be, have another threat from any other quarter. Therefore, I would urge the Government to think about this matter and act deliberately. We will support this Bill and at the same time, Sir, we will be responsible in any other sphere where we are called upon to perform a duty in order to save the Sinhalese nation as well as the Tamil nation and try our level best to bring about a settlement between these warring camps. Unless we do that, our history is going to be very bleak.

සිරිල් මැතිව මහතා (කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා)
(*শ্রী. সিরীল মতিবর্ম—কর্মমন্ত্রণ, বিজ্ঞান ও প্রযুক্তি*)
(Mr. Cyril Mathew—Minister of Industries & Scientific Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිරිමා කණ්ඩායමේ නායක අන්තර්ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාගේ (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) කතාවෙන් පසුව මට කතා කරන්න අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙතවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඒකීය ශ්‍රී ලංකාවක් ගැන විශ්වාස කරනවාය. එය ආරක්ෂා කරගතවායයි එතුමා කීවා. තමුත් දැන් එතුමාගේ පක්ෂය දෙකට, තුනකට කැඩී තිබෙනවා. තමන්ගේම පක්ෂය ඒකීය කර ගන්න බැරිව, එතුමා ශ්‍රී ලංකාව ඒකීය කරන්නේ කොහොමද? එතුමාගේ පක්ෂය දෙකට කැඩුණා. දැන් තුනට කැඩිලා. පක්ෂය එකමුතු කර ගන්න බැරිව එතුමා ශ්‍රී ලංකාව ඒකීය ගාවයට හේතේ කොහොමද?

ඒ වගේම එතුමා, හිල වාර්තාවකින්දී අහම කියවාගෙන ගියා. ඒ සමගම, මේවාගේ තත්ත්වයක් ඇති කලායයි එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වෝදකා කලා. 1971 දී එතුමන්ලාට සිදු වූණු දේ දැන් එතුමන්ලාට මහක කැතිව ඇති. [බාධා කීර්මක්] එහෙමම, අපට වෝදකා කරන්නේ ඇයි? ඒවාගේ සිද්ධිත් ඇති වෙතවා. එතුමන්ලා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ගහන්න කණ්ඩායමක් හැදුවා. තමන්ගේ ගෞරවලට පත්ති තිබිබා. දිවුලපිටියේ ගාන්ධි පත්ති තිබිබේ. එක පැත්ත පහරත් එක්කෝම වැඩ කර දෙන බවට එතුමන්ලා ඒ නරුණියන්ට පොරොන්දු වුණා. තමුත් මොකක්වත් කරන්න බැරි වුණා. හය හත් මාසයක් යන විට ඒ නරුණියෝ එතුමන්ලාටම ගහන්න පටන් ගත්තා. තමන්ගේ ගෞරවල

පත්ති තිබීම අයටම, ඒවාට තරුණයන්ට උදවු කළ, ඔවුන් උනන්දු කළ අයටම ඒ තරුණයෝ ගැනුවා. එතුමන්ලා මොකද කළේ? දිවුලපිටිය නගරයට වාගේ අය මරා දැමීම. එයාගේම නියෝගය උඩ වෙඩි තිබීම.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, ලක්ෂ්මන් ඉයාඝ්ඤාආචාර්ය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I ask him to table in this House a report to say that I gave the order to kill.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, ලක්ෂ්මන් ඉයාඝ්ඤාආචාර්ය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I want you to withdraw that.

සිරිල් මැතිවි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, පී.එම්.එම්. මැතිවි.)
(Mr. Cyril Mathew)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය මේ කෝලාහල කළාදැයි පරීක්ෂාකර බලන්න එතුමා අපට කියන්නවා. ඒ විගාහ කරගෙන යන්නවා. ඒවා ගැන කරන්න දෙයක් නැහැ. ඒවා ගැන බය වෙන්න ඕනෑ නැහැ.

සිරිල් මැතිවි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, පී.එම්.එම්. මැතිවි.)
(Mr. Cyril Mathew)

That is what the Police report says.

මේ සිරිටියේදී දෙමළ, මුස්ලිම් සහ සිංහල මිනිසුන් සිය ගණනක් මරා දමා තිබෙනවා. නවත් විගාල ගණනකට තුවාල සිදු කර තිබෙනවා. හිංසා කර තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ දේපල විනාශ කර තිබෙනවා. ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් මේ ආණ්ඩුවේ ආධාරකාරයෝ. වෙනම රජයකට හෝ රට දෙකට කිරීමට ඔවුන් විරුද්ධයි. ඒ වුවත්, වෙනම රජයක් ඉල්ලීමට පක්ෂ අයට, මේ රට දෙකට කිරීමට කැමති අයට, මේ රජයට විරුද්ධ අයට, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නැත්තම්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආදී පක්ෂවල බොහෝ ජනතාවට හානියක් සිදු වී නැත. මේ විනාශ කිරීමට සම්බන්ධ සැලැස්මක් තිබෙන බව මෙයින් පෙනී යන්නවා. එය පැහැදිලිව ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා මෙම ගරු සභාවට. [බාධා කිරීම] තමුන්තාත්සේත් බලාපොරොත්තු වෙනවා ඇති ජනාධිපති වීමට.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, ලක්ෂ්මන් ඉයාඝ්ඤාආචාර්ය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

No order went down. I do not know how he was killed. I do not know whether he was killed. He must withdraw that.

මේ ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවලට, හිංසාකාරී ක්‍රියාවලට අප විශේෂයෙන් විරුද්ධයි. මෙම ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා තුළින්වාරිතව හෝ ඔවුන්ට පක්ෂ අයට හෝ එරෙහිව සිදු කළා නම් එයන් අපට තේරුම් ගන්නට පුළුවන්. ඉදිරියට මේ විධියට මුලා වි ක්‍රියා නොකරන ලෙස මගේ සහෝදර සිංහල ජනතාවගෙන් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටින්නවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ශ්‍රී ලංකා, ප්‍රධාන නායක ආචාර්ය.)
(Mr. Deputy Speaker)

The Hon. Member's denial must be accepted.

ලැමිවරයෙකු වශයෙන් මුල් පෙළේ සිටියත් මම අද කථා කරන්නේ රජය වෙනුවෙන් නොවෙයි. මම අද කථා කරන්නේ රජයේ අදහස්වත් නොවෙයි. මම අද කථා කරන්නේ මේ රටේ සිංහල ජනතාවගේ අදහස් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නටයි. ඒ වගේම මට මේ අවුරුදු 5, 6 කාලය තුළදී මුණ ගැසුණු සිංහල ජනතාව පමණක් නොවෙයි, මගේ මතු දුටු මහත්වරුන්, මුස්ලිම් මහත්වරුන් මට ප්‍රකාශ කළ අදහස් මා අද මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නටයි, බලාපොරොත්තු වන්නේ. බොහෝ අවස්ථාවලදී දුටු එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ගැනත් ඒ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ගැනත් මා අවංකව මගේ හෘදය සාක්ෂියට එකඟව මේ ගරු සභාවේදී අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම දුටු එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ මේ රජය මුලා කළ බව පිළිගන්නට ඕනෑ. ගැමි භාෂාවෙන් කියන්නවා නම්, දුටු එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ මේ රජයට කොකා පෙන්නුවා.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, ලක්ෂ්මන් ඉයාඝ්ඤාආචාර්ය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He must withdraw it. මම එහෙම නියෝග දීලා නැහැ. තමුන්තාත්සේ වාගේ.

සිරිල් මැතිවි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, පී.එම්.එම්. මැතිවි.)
(Mr. Cyril Mathew)

That is what I am going to do. Have a little patience. (Interruption) - Well, I withdraw it. But the Police say that he gave the order.

අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමාත් මේ ප්‍රශ්නය සමච්ඡකට පත් කරන්නටය කියා නා නා වී ඉල්ලීම ඔවුන්ට දී තිබෙනවා. මම එයින් එකක් දෙකක් ගැන කියන්නම්. standardization කියන එක ගැන ඔවුන් විරුද්ධයි. ප්‍රමිතිකරණයට ඒ අය විරුද්ධ වුණා. ඒ කියා එය අහෝසි කළා. ඒ වාගේම දෙමළ භාෂාව ජාතික භාෂාව කළයුතුය කියා කීවා. එයත් ඉටු කළා. කොපමණ දුන්නත් ඒ අයට මදි. මේ දුන් දෙය අරන් හුස්ම ගන්නට ඉස්සෙල්ලා තවත් එකක් ඉල්ලන්නවා. හරියට අර රීට් යකාට පිදේනියා දෙන්නවා වගේ මේ වැඩේ. දීලා ඉවරයක් නැහැ. කොතරම් දුන්නත් සැහීමකට පත් වුණේ නැහැ. සැහීමකට පත් වන්නේත් නැහැ. එක්කෝ ඒ දුටු එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ අවංක නැති පක්ෂයක්. එහෙම නැත්නම් ඔවුන් තුළින්වාරිතව ගස වෙලා, යටත් වෙලා, ඒ කොයි එක වුණත් ඔවුන්ගේ පක්ෂයට නිදහස් අදහස් උඩ සැටියාවයක් ඇති කරන්නට බැරි නත්තවයක් ඇති වී තිබෙනවා. එම නිසා ඔවුන්ගේ ප්‍රයෝගකාරී අරමුණ දැක් කිසිම දවසක ඉටු කරගන්නට අවස්ථාවක් ඔවුන්ට ලැබෙන්නෙ නැහැ.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා, ලක්ෂ්මන් ඉයාඝ්ඤාආචාර්ය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I would challenge you to say this that the Police said that. This is a very serious matter. He said that the Police said so. I would like you to table in this House a full report on that matter. I challenge you. Do not come out with this type of untruth? There is not a single place where the Police have said that.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ශ්‍රී ලංකා, ප්‍රධාන නායක ආචාර්ය.)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, දුටු එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ගැන මම මීට පෙරත් මේ ගරු සභාවේදී මගේ අදහස් පළ කර තිබෙන බව මම තමුන්තාත්සේම මතක් කළා. මම ඒ ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස්

[සිරිල් මැතිව මහතා]

හැන්සාඩ් වාර්තා හතරකින් උපුටා දක්වන්නට මේ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වෙතවා. 1977 අගෝස්තු මස 23 වෙනිදා, මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවා මාසයකට පමණ පසු මම මෙතෙක් මේ විධියට කියා තිබෙන්නවා. 1977 අගෝස්තු මස 23 වෙනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 752, සහ 753 යන නිරූපිත මෙසේ සඳහන් වෙතවා.

"තමුත්තාත්ඤ්ඤා උතුරු ප්‍රදේශයේ ආරක්ෂාව ඇතිව, ඒ වගේම මේ ගරු සභාවේ ආරක්ෂාව ඇතිව, ගරු කථානායකතුමාගේ උත්තරීතර බලය යටතේ මුටා වෙලා 'ඒලම්' ගැන කතා කරනවා. තමුත්තාත්ඤ්ඤා දකගන යුතුයි, මේ ඊට බෙදන්නට කිසියෙක් ඉඩ දෙන්නේ කැහි බව, අභියාචනාදීට හෝ වේවා භීතියාචනාදීට හෝ වේවා සිංහල ජනතාව ලැස්සිනි. මේවාට තමුත්තාත්ඤ්ඤාට උත්තර දෙන්න. මේ ඊට එකම එක සිංහලයකුගේ හතරවල ලේ ද්‍රවන තුරු භීතන්නට එපා, තමුත්තාත්ඤ්ඤාට මේ ඊට බෙදන්නට ඉඩ දෙයි කියා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා තිබෙන්නේ මේ මුළු මහත් ලංකාද්විපයේ ජනදැයකයින්ගේ සියයට 51ක ජන්දය ලබා ගෙනයි. මේ ගරු සභාවට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් 139 දෙනෙකුම පත් කර එවා තිබෙන්නවා. අප මෙහාට එවා තිබෙන්නේ පොල් ගාන්න නොවෙයි. තමුත්තාත්ඤ්ඤාට මේ ඊට බෙදන්නට ඉඩ දෙන්න නොවෙයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කායකතුමා මේ ගරු සභාවේ ආරක්ෂාව යටතේ 'ඒලම්' ගැන කතා කරන අතර අභියාචනා ජනතාව මැරෙන්නවා. ඔවුන්ගේ ගෙවල් පුච්චන්නවා. තමුත්තාත්ඤ්ඤාට නම් මොකද, ගම්පුරණ ආරක්ෂාව තිබෙන්නවා. තමුත්තාත්ඤ්ඤාට ඒ ගැන කිසිම කැකුමක් කැහැ.

ඒ මා විසින් කරන ලද එක් කතාවක කොටසක්. තවත් ද්‍රවසක මා මේ ගැන ඉංග්‍රීසියෙන් කතා කර තිබෙන්නවා. මම ඒ කොටස ඉංග්‍රීසියෙන්ම කියවන්න කැමතියි. 1978 දෙසැම්බර් 19 වෙනි දින හැන්සාඩ් වාර්තාවෙහි මම මේ කියවන්නෙ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(පීඨකරු) (පීඨකරු)
(Mr. Deputy Speaker)

You are left with only five minutes.

සිරිල් මැතිව මහතා
(සී. ජී. මැතිව මහතා)
(Mr. Cyril Mathew)

තව විකක් තියනවා. විනාඩි 5කින් අවසාන කරන්න බොහොම අමාරුයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(පීඨකරු) (පීඨකරු)
(Mr. Deputy Speaker)

The Leaders have agreed.

සිරිල් මැතිව මහතා
(සී. ජී. මැතිව මහතා)
(Mr. Cyril Mathew)

1978 දෙසැම්බර් 19 වන දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1228 වන නිරූපිත මේ විධියට සඳහන් වෙතවා.

"Sir, I would like to intervene in this adjournment Debate. What is the state of the country today? There is a group gathered together on racial grounds which is called the Tamil United Liberation Front. It is entirely a racial organization. What are they asking? They are asking for a division of the country which the Constitution does not permit. There are two groups in it. There is one group that debates there is the other group that kills."

එතකොට, ඒ හැන්සාඩ් වාර්තාවෙහි 1237 වන නිරූපිත මෙහෙම සඳහන් වෙතවා.

"There is a rule of terror in this country. How long is this country going to permit it? For how long are the people of this country going to permit this? Terrorism cannot be stopped, and has never been stopped by means of the law. Terrorism has been stopped by terrorism. In no other way is it possible".

1238 වන නිරූපිත අමර්තලිංගම් මහත්මයා අහනවා -
"By killing innocent people?"

එතකොට මම ඒකට උත්තර දුන්නෙ -

"By killing terrorists. There is no other way of doing it. If you think there is any other way then you are just talking nonsense. Nowhere in the world has terrorism been stopped by other means. Terrorists have to be killed because they are terrorists. They are like mad dogs and no better than that".

ඒ වගේම 1979 ඔක්තෝබර් මාසේ 4 වන දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 992 වන නිරූපිත මෙහෙම සඳහන් වෙතවා

"All the murders that took place were motivated by political reasons. And what is the political reason? They wanted the division of this country which no Government can ever permit. No Government worthy of its name, which hopes to win a single Seat in Sri Lanka, can ever permit the division of this country".

Column 996 :

"During the last Local Government Elections the United National Party had absolutely no polling agents. It was not because they had no supporters; it was the reign of terror of this terrorist organization that is controlled by the Tamil United Liberation Front."

In Column 1014 ;

"Sir, terrorism is something that is aimed at destroying a just and free society. Terrorism is aimed at the very foundations of all democratic governments. Terrorism prevails not only in Sri Lanka, but in Germany, Italy, Japan and in many other countries in Europe as well. Terrorists make use of all the freedoms that are enshrined in democracy with the idea of destroying democracy itself. Terrorism is war. That you must clearly understand. It is war against democracy. This is a war conducted without an actual declaration of war.

This is a war with which they intend to uproot the very structure of our traditional society. They intend to destroy the fundamental rights and privileges guaranteed in a democratic society. Democracy, faced with this problem set by madmen and fanatics has only one answer if it wishes to survive. There are dogs and mad dogs.

Dogs and mad dogs can never be treated alike. Dogs are bathed, fed, fondly stroked and kept as pets. But mad dogs have to be destroyed if the human race is to survive".

At Column 1015 ;

"Democracy in Sri Lanka is faced with the threat of terrorism which stalks the land and is spreading like the plague. The question is : Is democracy going to give in to terrorism? Is democracy going to permit lawlessness and anarchy to reign in this country? Or, is democracy willing to protect the rights of law-abiding citizens? Is democracy willing to act to protect the rights of law-abiding citizens to make free decisions in exercising their votes at any election in Jaffna or any other place? Is democracy ready to take steps to permit law-abiding citizens of this country to live and carry on their trade or profession in any part of the land, whether it be in the South or the North? Is democracy willing to protect the lives of its citizens who wish to walk the streets in Jaffna? Is democracy willing to protect the lives of police officers who investigate acts of terrorism, robbery, or ruthless political murders?"

A feeling of depression has spread throughout the land because of the delay in effectively smothering terrorism".

Then at Column 1017 :

"In this country, Sir, peace shall prevail. And no Party shall be permitted to ask for the division of this country. Therefore, Sir, terrorism has to be wiped out once and for all".

ගැන්සාඩ් 3 (2) වන කාණ්ඩය 5 වන කලාපය, 1978 දෙසැම්බර් 19 අඟහරුවාදා

1228 නිරුව :

කථානායකතුමනි, මා මෙම කල් තැබීමේ විවාදයට මැදිහත් වීමට කැමතියි. අද රටේ තත්වය මොකේද ? ජාතිවාදී කරුණු මත එක්තැන් වූ කණ්ඩායමක් තිබෙනවා. එය හඳුන්වන්නේ ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ නමිනුයි. මෙය මුරුමනින්ම ජාතිවාදී සංවිධානයක්. මොනවද මවුන් ඉල්ලන්නේ ? ඊට දෙකඩ කරන ලෙස මවුන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඊට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉඩක් නැත. මේ සංවිධානය තුළ කණ්ඩායම් දෙකක් ඉන්නවා. එක කණ්ඩායමක් වාද කරනවා. අනිත් කණ්ඩායම මිනී මරනවා. මේ කණ්ඩායම දේශපාලන ඉස්තවාරී කණ්ඩායමක්.

1237 නිරුව :

මේ රටේ ඉස්තවාරී රජ කරනවා. තව කොපමණ කලක් මේවා කර ගෙන යාමට මේ රට ඉඩ දෙනවාද ? තව කොපමණ කල් මේ රටේ ජනතාව මේවාට ඉඩ දෙනවාද ? ඉස්තවාරීය කිසි විටෙක නීති මාර්ගයෙන් තවත්වන්න බැහැ. එය කිසිදාක නීතියෙන් තවත්වලත් නැහැ. ඉස්තවාරීය තවත්වා තවත්වා තවත්වා ඉස්තවාරීයෙන්මයි. වෙන කිසිම අයුරකින් එය කරන්න බැහැ.

1238 නිරුව :

ඉස්තවාරීන් මරා දැමීමෙන්, මෙය කරන්න වෙන කිසිම ක්‍රමයක් නැහැ. ඔබ හිතනවා නම් වෙන විදියක් තිබෙනවා කියලා, ඔබ කියන්නේ විකාර කතාවක්. ලෝකයේ වෙන කිසිම රටක ඉස්තවාරීය වෙත අයුරකින් තවත්වලා නැහැ. ඉස්තවාරීන් මරා දැමිය යුත්තේ මවුන් ඉස්තවාරීන් වන නිසයි. මවුන් හරියට පිස්සු බල්ලක් වගෙයි. ඊට වඩා කිසි අමුත්තක් නැහැ.

Hansard Vol. 6 No. 7 4th October, 1979 Column 992 :

සිදු වූ සියලුම ඝාතනවලට පෙළඹීම වූයේ දේශපාලන හේතූයි. මොකක්ද මේ දේශපාලන හේතුව ? මවුන්ට උවමනා කලේ මේ රට දෙකට බෙදීමයි. කිසිම රජයකට කිසිදෙක ඊට ඉඩ දෙන්න බැහැ. කිසිම රජයකට, රජයක් යන නාමයෙන් මේ ශ්‍රී ලංකාවේ එකම ආයතනයක්වත් දිනාගත්ව බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා නම් මේ රට බෙදීමට අවසර දෙන්න පුරවන්නමක් නැහැ.

Hansard Vol. 6 No. 7 4th October, 1979 Column 996 :

පසුගිය පලාත් පාලන ඡන්ද විමසීමේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කිසිම ඡන්ද කියෝජනයක් (Polling Agent) තිබියේ නැහැ. ඊට හේතුව මවුන්ට තම පාක්ෂිකයන් නොසිටීම නොවෙයි. හේතුව ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ පාලනය වන මේ ඉස්තවාරී සංවිධානයේ හිඟය යුගයයි. (ඉස්තවාරී ජාජායයි)

Hansard Vol. 6 No. 7 4th October, 1979 Column 1014 :

කථානායකතුමනි, ඉස්තවාරීය යනු ධර්මයේ නිවහල් සමාජය විනාශය කරා ගෙන යාමට අරමුණු කළ සංවිධානයක්. දැමූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයකම පදනම (අන්තිවාරම්) බිඳ දැමීමේ ව්‍යාපාරයක් ඉස්තවාරීය. ඉස්තවාරීය ශ්‍රී ලංකාවේ පමණක් නොව ජර්මනිය, ඉතාලිය, ජපානය සහ යුරෝපීය බොහෝ රටවල්වල පවතියි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් යුරුණිත කරවන (තහවුරු කරවන) දැමූ නිදහසකින්ම ඉස්තවාරීන් ප්‍රයෝජනය ගන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයම විනාශ කරන්නයි. ඉස්තවාරීය යනු යුද්ධයක්. එය මෙතුමා පැහැදිලිවම අවබෝධ කරගත යුතු දෙයක්. එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධව කැනෙන යුද්ධයක්. මෙය යුද්ධ ප්‍රකාශයක් නොකර කරනු ලබන යුද්ධයක්.

මෙය අපේ සමාජ ව්‍යුහයට (සැලැස්ම) මුලිකප්‍රවා දීමටම කරන යුද්ධයක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක යුරුණිතවූ මූලික අයිතිවාසිකම් සහ වරප්‍රසාද විනාශ කිරීමයි මවුන්ගේ බලාපොරොත්තුව. පිස්සන් සහ උත්මත්තකයින් විසින් ඇතිකරන මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නට වන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට එය පවත්වාගෙන යාමට තම දැන්වේ එකම පිළිතුරයි. බල්ලන් සහ පිස්සු බල්ලන් අතර ඇති වෙනස හඳුනා ගැනීමයි.

බල්ලාටත් පිස්සු බල්ලාටත් කිසි දිනක සමාන සැලකීම් කරන්නට බැහැ. බල්ලන් නාචා, කවා, පොවා, ආදරයෙන් අහඟා සුරතලුන් වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන නමුත් මිනිසුන් ජීවත්ව සිටින්නට තම පිස්සු බල්ලන් විනාශ කරන්නට මිනී.

Hansard Vol. 6 No. 7 4th October, 1979 Column 1015 :

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මුහුණ දී සිටියේ. මුරු රටම පිඩාවට පත් කරමිනි. ඊට පුරා පැතිර යන වසංගතයක් බිඳ ඉස්තවාරීයේ තර්ජනයටයි. ප්‍රශ්නය මේකයි : ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඉස්තවාරීයට යටත් වෙන්නටද ? (ඉඩ දෙනවාද?) අතීතිය සහ අරාජිකත්වය මේ රටේ රජකරවන්නට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඉඩ දෙනවාද? එහෙම තැත්කම් නීතිගරුක පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එකක

වෙතටද? යාපනයේ හෝ වේවා වෙතත් ප්‍රදේශයක හෝ වේවා නීති ගරුක පුරවැසියන්ට ජන්දය පාවිච්චි කිරීමේදී තමන්ගේ නිදහස් නීර්ණය ගත්ව මවුන්ට ඇති අයිතිය ආරක්ෂා කරන්නට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එකක වෙන්නටද? මේ රටේ නීතිගරුක පුරවැසියන්ට නිදහසේ ජීවත්වන්නට දකුණේ හෝ උතුරේ හෝ වේවා තමන් කැමැති වෙලදාමක් හෝ රැකියාවක් කරන්නට ඉඩදීම සඳහා පියවර ගත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යුදනමිද?

යාපනයේ විදිල ඇවිදීමට කැමති පුරවැසියන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යුදනමිද? ඉස්තවාරීයේ සාහසික ක්‍රියා, කොල්ලකෑම්, කෲර දේශපාලන ඝාතන ගැන පරීක්ෂා කරන පොලිස් නිලධාරීන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යුදනමිද?

ඉස්තවාරීය විධිමත්ව යටත්කරමට ඇතිවුණු ප්‍රමාදය නිසා මුළු රටම අසහනකාරී තත්වයක් උදව් තිබේ.

Column 1017 : Peace shall prevail

මේ රටේ, කථානායකතුමනි, සාමය පවතීවි. මේ රට බෙදීමට කියා ඉල්ලීමට කිසිම පක්ෂයකට ඉඩ දෙන්න බැහැ. ඊ නිසා, කථානායකතුමනි, ඉස්තවාරීය සඳහන්ව අතුගා දැමිය යුතුයි.

ගැන්සාඩ් 8 (1) වන කාණ්ඩය 4 කලාපය, 1979 දෙසැම්බර් 5 882 නිරුව :

මා කණගාටුයි. ගරු මිරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා මා ද්‍රවිඩ විරෝධී ක්‍රියා කරන්නෙකු ලෙස හැඳින්වීම ගැන. මා කණගාටුවෙනවා. ඔහු, මා එසේ කේරුම් ගනු ලැබීම ගැන, ඇත්ත වශයෙන්ම මා කොට විරෝධීයෙක්. මා ඊළාම් විරෝධීයෙක් එහෙත් සත්‍යකින්ම මා ද්‍රවිඩ විරෝධීයෙක් නම් නොවෙයි. මේ රටේ අප ජීවත් විය යුත්තේ සහෝදරයන් භාමිත්‍රයන් වශයෙන් බව මා විශ්වාස කරනවා. එහෙත් ඊට දෙකඩ කිරීමට කිසිදෙක් ඉඩ දෙන්න අපට නම් බැහැ. කිසිම රජයකට ඊට අවසර දෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ.

මේ ප්‍රකාශ කරන්නේ රජයේ අදහස නොවෙයි කියා මම තමුත්තාත්තේට මුලදී කීවා. ඇමතිවරයෙක් වශයෙන් නොවෙයි මම කථා කරන්නේ. මම මේ ප්‍රකාශ කරන්නේ සිංහල ජනතාවගේ අදහසයි.

අතිල් මුණසිංහ මහතා (මතුගම) (සි.ල. අනිල් මුණසිංහ—மதுகம) (Mr. Anil Moonesinghe—Matugama) අපටත් කතා කරන්නට තිබෙනවා.

සිරිල් මැතිව මහතා (සි.ල. சிரில் மதுகம) (Mr. Cyril Mathew)

කවුද කීවේ බැහැයි කියලා, තමුසොලාට මිනූ තරමක් කතා කරනවා. කවේ පිට්ටුද ? කැගිටලා මිනූ තරමක් කතා කරනවා. මේවිට කල් මොනවාද කලේ ? කෝ ! මේවා තවත්වන්න කියා කවදද කතා කලේ ? මේවා තවත්වන්න තමුත්තාත්තේලා ජන්දය දුන්නද ? කොහේදීද දුන්නේ ? "ඇත්ව් ටෙරරසම් ඇත්ව්" එකට ජන්දය දුන්නේ නැහැ.

අතිල් මුණසිංහ මහතා (සි.ල. අනිල් මුණසිංහ) (Mr. Anil Moonesinghe) එතැන ගිටියේ නැහැ.

සිරිල් මැතිව මහතා (සි.ල. சிரில் மதுகம) (Mr. Cyril Mathew)

එතැන සිටියේ නැහැ ? ගිටියත් තමුත්තාත්තේ කරන්නේ මොනවද කියලා කියන්න මිනූ නැහැ. එහේ ගිහිත් කීවේ "ඇත්ව් ටෙරරසම් ඇත්ව්" එක අහෝසි කරනවා කියලයි. එහෙම අයයි දත් මේ සිංහල ජනතාව වෙතුවෙන් කතා කරන්න හදන්නේ.

මේවිට කල් කවේ පාක්කඩ ඔබාගෙන ගිටියද?

අ. හා. 7.30 ඒකෝජා කථානායකතුමා (சீராக் சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Deputy Speaker) Order, Please ! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නිවේණි කථානායකතුමා මූලාසනයේ ඉවත් වූයේත් කථානායකතුමා [අල් තාජ එම්. අබ්දුල් බාකර් මාකාර් මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி லின்று அகலவே சபாநாயகர் அவர்கள் [அல் ஹாஜ் எம். அப்துல் பாசீர் மாகார்] தலைமைய வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. SPEAKER (AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR) took the Chair.

සිරිල් මැතිව මහතා
(නිරු, ශිඛිල් මැතිව)
(Mr. Cyril Mathew)

ගරු කථානායකතුමනි, මම මුලින් කීවාක් මෙන් මම ඇමතිවරයෙක් වශයෙන් නොවෙයි මේ කතා කරන්නේ. සිංහල ජනතාවගේ අදහස් මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කරන්නටයි මා තැනී සිටියේ. මේ රට කාලාන්තරයක් තිස්සේ ප්‍රසිද්ධ වී තිබෙන්නේ තීර්මල වූ චේරවාදී බුද්ධ ශාසනය අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයක් මේ රටේ ආරක්ෂා වී තිබුණු නිසයි. [බාධාකීර්මක්] ඊටත් ඉස්සර ඉදලයි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! May I remind you, Hon. Minister, that you have exhausted the time that was allotted to you.

සිරිල් මැතිව මහතා
(නිරු, ශිඛිල් මැතිව)
(Mr. Cyril Mathew)

කථානායකතුමනි, ඉක්මණුව අවසන් කරන එක බොහොම අමාරු වැඩක්. මම මේ දැන් කතා කරන්නට පටන් ගත්තේ. කියන්නට ඉතාම අවශ්‍ය කරුණු කීපයක් තිබෙනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

දැන් නොවෙයි කථා කරන්නට පටන් ගත්තේ. දැන් මිනිත්තු 20 ක් ගත වී තිබෙනවා. I am afraid certain decisions have been arrived at at the Party leaders' meeting.

සිරිල් මැතිව මහතා
(නිරු, ශිඛිල් මැතිව)
(Mr. Cyril Mathew)

මේ විවාදය මිය කියන තරමින් නවත්වන්න බොහොම අමාරුයි. අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට කරුණා කර අපට ඉඩ දෙන්න. [බාධාකීර්මක්.]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Each Minister will be allotted 20 minutes and each Member 15 minutes. So please confine yourself to that. Even going at that rate, we have to carry on till 4 o'clock in the morning.

සිරිල් මැතිව මහතා
(නිරු, ශිඛිල් මැතිව)
(Mr. Cyril Mathew)

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා වගේ කකුසර, කෝනාගම, කාශ්‍යප, ගෞතම යන සිව් බුදුන් වහන්සේලාගේ ශ්‍රීභාද ස්පර්ශයෙන් අතිපුප්‍රතිස බවට පත් වූ මේ ක්‍රි.පූ.වසර 278 ක් තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවා සොයා ගැනීම ගැනත්, ඒවා සිතියමේ ලකුණු කීරීම ගැනත්, ඒවා ගැටපි

පත්‍රයේ රක්ෂිත භූමි වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ කීරීම ගැනත්, ඒවායේ පොළොවේ මායිම් ගල් පිහිටුවීම ගැනත් ගරු සංස්කෘතික ඇමතිතුමාටත්, රජයටත්, පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ සහකාර කොමසාරිස්වරයකු වන සිරිසේම මහතා ඇතුළු කීලාටර් මණ්ඩලයටත් අපි විශේෂයෙන් කෘතඥ වෙන්න ඕනෑ. මේ ජාතික උරුමය අපි ආරක්ෂා කළ යුතු දෙයක්. මේවා අපි ආරක්ෂා නොකළොත් අපේ අනාගත පරම්පරාව අපට සාප කරාවි. අවුරුදු දෙදහස් පන් සියයක් අපේ මුතුන් මිත්තන් මේවා ආරක්ෂා කළා. දැන් අපටයි ඒ වගකීම භාර වී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි මේ රජය තීරණය කර තිබෙන්නේ මේ සිද්ධස්ථාන ආරක්ෂා කරන්නට.

ගරු කථානායකතුමනි, මැලේසියාවේ ජනගහනය අතින් බැලූ විට ඒ රටේ මැලේ ජනතාව ඉන්නේ 53% යි. එහි වන ජනතාව ඉන්නේ 35% යි. අපේ රටේ සිංහල ජනතාව 73.9% ක් එනම් 74% ක් ඉන්නවා. දුර්ව ජනතාව—සාපනයේ ජනතාව—ඉන්නේ 12% යි. ඉන්දියානු දෙමළ ජනතාව ඉන්නේ 5% යි. මැලේසියාවේ සිටින මැලේ ජාතිකයන් 53% වෙනුවෙන් තානා විධි පියවරවල් ඒ රජය විසින් අරගෙන තිබෙනවා, මුස්ලිම් ආගම ආරක්ෂා කරන්නට.

අපේ සිංහල ජනතාව අහන ප්‍රශ්නය මේකයි: අපේ සිංහල ජනතාව 74% ක් ඉන්න විට ඇයි අපේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නේ නැත්තේ, අපි ඉන්න හින්දා තිකන් අපිට පිළිගෙන තියෙනවද, අපිට තුවටුවකටවත් නොසලකනවද, අපිට දෙකේ කොළයේ ගණනට භාර අරගෙනද, අපි ජන්දය දෙන තිසාද, අපි නමුත්තාන්සේලාව ආරක්ෂා කරන තිසාද, ආදී වශයෙන් සිංහල ජනතාව ප්‍රශ්න කරනවා. අපේ ප්‍රශ්න කීහිපයක් තිබෙනවා. මා නමුත්තාන්සේට මේ ඉදිරිපත් කළේ එක ප්‍රශ්නයක්. මම මැලේසියාව ගැන නව විකෘති විස්තර සහිතව කියන්නම්.

ගරු කථානායකතුමනි, අතින් ප්‍රශ්නය ඉඩම් පරිහරණය කීරීම—ජනාවාස පිහිටුවීම—ගැනයි. සිංහල ජනතාව කියන්නේ මේ රට ඒකීය රටක්, තුන් සිංහලයම ඒකීය රටක් වශයෙන් භාරගත යුතුයි කියායි. මේ ප්‍රදේශය දෙමළ කථා කරන ප්‍රදේශයක්, මේ ප්‍රදේශය සිංහල කථා කරන ප්‍රදේශයක් ආදී වශයෙන් භාරගන්නට එපා. මොකද ඒ? වැල්ලටත්, රත්මලාන, කොටගේන, වත්තල ආදී ප්‍රදේශවල දුර්ව ජනතාවට ගෙවල් ගන්නට පුළුවන්, නමුත් යාපනයට ගිහින් ඉඩමක් ගන්නට සිංහලයාට පුළුවන්ද කියා සිංහල ජනතාව අහනවා. තේසවලමේ නීතිය අනුව එය කරන්නට බැරිලූ, එයාලට පුළුවන් මෙහෙ ඉඩම් ගන්නට. නමුත් අපට බැහැ එහෙ ඉඩම් ගන්නට. මේ නිසා අපේ සිංහල ජනතාව කියන්නේ මොකක්ද? මේ රට ඒකීය රටක් නම්, සිංහල ජනතාව 74% ක් ඉන්නවා නම් මොකද නමුත්තාන්සේලා පාර්ලිමේන්තුවට ගිහින් අපේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නේ නැත්තේ කියා අහනවා. අපි මේවාට දෙන උත්තර මොනවද? සිංහල ජනතාව කියන්නේ සිංහල හෝ වේවා, දෙමළ හෝ වේවා, මුස්ලිම් හෝ වේවා, බර්ගර් හෝ වේවා ඕනෑම කෙනෙකුට ඕනෑම තැනක ඉඩමක් ගන්නට පුළුවන් වෙන්නට ඕනෑ; ඕනෑම තැනක ව්‍යාපාරයක්—වෙළඳාමක්—කරන්නට ඉඩ තියෙන්නට ඕනෑ; ඒ සියල්ලම ආරක්ෂා කළ යුත්තේ මේ ජන අනුපාතය අනුවයි කියා.

වෙළඳාම ගැන බැලූ විට, කොළඹ ඉන්න සිංහල වෙළඳුන් පමණක් නොවෙයි, බඩු ගැනීමට කොළඹට එන හැම කෙනෙක්ම මොනවද අපට කියන්නේ? මැඩියාසය බලන්න ඕනෑ නම් ඉන්දියාවට යන්න ඕනෑ නැහැ. පිටකොටුවට යන්න කියනවා. එය දුර්ව ජනාවාසයක්ල. මුළු මහත් වෙළඳාමම තියෙන්නේ අසිංහලයන් අතේ කියා ඒ අය අපට කියනවා. මම අහන්නේ මොනවද අපි මේවාට දෙන උත්තර? රටේ වැඩි ජනතාව සිංහලය කියනවා. 74% ක්ම ඉන්නේ සිංහල ජනතාවලූ. නමුත් පිටකොටුවට ගියාම සිංහල කථා කරන මිනිසෙක් සොයාගන්නත් අමාරුයි. ඒ වාගේම, නොග වෙළඳාමත් සම්පූර්ණයෙන්ම අසිංහලයන් අතේලූ තිබෙන්නේ. ඒ ඇත්තෝ අපට කියනවා පළමුවැනි ලෝක සංග්‍රාමයේදී සම්පූර්ණයෙන්ම නොග වෙළඳාම තිබුණේ සිංහල වෙළෙඳුන් අතේයි කියා; නමුත් අද බෙනකටවත් එක් කෙනෙක් සොයාගන්න බැරිලූ. තවත් කියනවා, අසිංහලයන් වෙළඳ ව්‍යාපාරයක් මුදල් දී ගන්නාසිත් පසුව ආයෝග සිංහලයකුට ඒක ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැලූ. එයාලා විකුණන්නේ ඒ ඇත්තන්ගේම කොටසකට පමණයිලූ. ඒ හා සමාන ඒකාධිකාරයක්ලූ තිබෙන්නේ.

කවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඇයි, මේ සිංහල ජනතාවට බැරී වෙලදාමට බසින්ත? මේ වෙලදාම කරන කවුරුවත් ගෙදරින් මුදල් ගෙනත් නොවයි මේ කටයුතු කරන්නේ. බැංකුවෙන් ණයට මුදල් අරගෙනයි මේවා කරන්නේ. බැංකුවට ගියාම මොකද වෙන්නේ? එතැන ඉන්න උසස් නිලධාරීන් මක්කොම අසිංහලයෝ. ලංකා බැංකුවට ගියත් එව්වරයි; හැටත් තැනලේ බැංකුවට ගියත් එව්වරයි; ඉන්දියන් බැංකුවට ගියත් එව්වරයි; කොමර්ෂල් බැංකුවට ගියත් එව්වරයි.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please! Hon. Minister, according to your own party agreement, each Minister is to take 20 minutes, but you have taken more than half an hour. How long more are you going to take to finish your speech?

සිරිල් මැතිවී මහතා
(*திரு. சிறில் மத்திய*)
(Mr. Cyril Mathew)

Just a few minutes more. There are just a few more points, Sir.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

But how long are you going to take? You have taken half an hour.

සිරිල් මැතිවී මහතා
(*திரு. சிறில் மத்திய*)
(Mr. Cyril Mathew)

Sir, this is a subject that has never been disclosed in this House before. I am speaking on behalf of 10,986,000 Sinhalese.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

But let us discipline ourselves. According to the Leader of the House each Minister is to be allotted 20 minutes. You have taken half an hour.

සිරිල් මැතිවී මහතා
(*திரு. சிறில் மத்திய*)
(Mr. Cyril Mathew)

There are just a few more points that are important—

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

All right. Then, five more minutes for a few more points.

සිරිල් මැතිවී මහතා
(*திரு. சிறில் மத்திய*)
(Mr. Cyril Mathew)

Then, in today's "Sun" it says—
"UDA asked to remodel Pettah"

දැන් මවුත් ප්‍රශ්න කරනවා මොකක්ද කරන්න යන්නේ කියා. ආපසු මේක අසිංහල ජනතාවකරයක් කරන්න යනවාද කියා ඒ ඇත්තෝ අහනවා. කොයි අන්දමින්ද මේක කරන්න යන්නේ කියා දැන් ඒ අය ප්‍රශ්න කරනවා. මේ ඇත්තෝ කියනවා ගරු කථානායකතුමනි, මේ විටකොටුව වෙලද ජනාධිකාරය අසිංහලයන් අතේ තිබෙනවා කියා. ඒ ඇත්තෝ වකුටර්ති රජවරු වගේලෑ; මහා රාජාලා වාගේලෑ; කුඩා රාජාලා වාගේලෑ. සිංහල වෙලෙන්දකුට ඇතිල්ලක් ගහන්නවත් ඉඩක් නැහැලු එතැන. මේ ප්‍රශ්න තමයි සිංහල ජනතාව ඉදිරිපත් කරන්නේ. මේක විශාල ප්‍රශ්නයක්. අද ජයේ මේ සිදු වූ සිද්දීන් සිදු වූණේ මේ හේතූන් උඩ තමයි.

මේ ප්‍රශ්න, මේ අසහනය, සිංහල ජනතාව අතරේ අවුරුදු විසිපහක් තිහක් තිස්සේ කැකැරී, කැකැරී පැයට පැයවා තිබුණා. ඒකට වුවමනා කළේ එක ගිනි පුපුරක් පමණයි. ඒක වැටුණා එද 24 වැනිද, ඒ නිසා මේක ඉතාමත්ම වැදගත් ප්‍රශ්නයක්.

කවත් කියනවා මේ සිංහල ජනතාව, රජය විසින් නිවාස බෙද දීම ගැන, විශේෂයෙන්ම කොළඹ ගැන ඒ ඇත්තෝ කියන්නේ මොකක්ද? ජාතික නිවාස අධිකාරිය හෝ වේවා, ජාතික නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව හෝ වේවා, තාගර්ක සංවර්ධන අධිකාරියේ ඉඩම් දෙනවා ව්‍යාපාරවලට. මෙය සෑම එකක්ම ආණ්ඩුවේ ආයතන. ඒවායින් ගෙයක් දෙනකොට, ව්‍යාපාරවලට ඉඩම් දෙනකොට, ජන අනුපාතය අනුව කළ යුතුයි කියන ඒ ඇත්තෝ අහනවා 'අප සියයට 74 ක් ඉන්න නිසාද, අපට දෙකේ කොළයට ගණන් ගන්න නිසා ද, අප ජන්දය දෙන නිසාද අපට නොසලකන්නේ කියා; මේ රටේ සුළු ජාතියට වඩා අත්ත විධිකයකට පත් කරන්නේ ඇයි' කියා. මේවාත් දැවෙන ප්‍රශ්න තමයි. ගරු කථානායකතුමනි, බොහොම දෙනෙක් මේ සභාවේ මේවා ගැන කියන්නේ නැහැ.

කවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මෙය විශේෂම කාරණාවක්. සෑම කෙනෙක්ම දැනගත යුතු කාරණාවක්. 1983 ජූලි මාසේ 24 වනදා වුණු මේ සිද්ධියත්, 1969 මැයි මාසේ 13 වනදා මැලේසියාවේ වුණු සිද්ධියත් එක හා සමානයි. මැලේසියාවේ තිබුණු ප්‍රශ්නය මොකක්ද? ඒ ජනතාවට එව්වරයි තිබුණේ විනුත්ගෙන්. එද මොකද වුණේ? මම ඉතා කෙටියෙන් කියන්නම්, මේ පොතේ තිබෙන දෙය:

Sir, in "The May 13 tragedy"—A Report—The National Operations Council, Kuala Lumpur, 9th October, 1969,—at page 29 it states :

"On the 11th and 12th May, 1969, the Democratic Action Party (DAP) and Parti Gerakan Malaysia held noisy, racially provocative and intimidating 'Victory' processions in Kuala Lumpur, followed by numerous splinter processions".

" 1969 මැයි මස 11 සහ 12 වෙනි දිනවල කුවාලාලම්හිදී නගරයේදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාකාරී පක්ෂය (Democratic Action Party) සහ PARTI GERAKAN MALAYSIA පක්ෂය ජාතිවාදී, ප්‍රභේදකාරී, ඒ වගේම හිංසාකාරී "ජයග්‍රාහක" පෙලපාලි රැසක් මෙහෙයවූවා. ඒව පසුව කොටස් වශයෙන් පෙලපාලි රාශියක් පටන්ගත්තා."

විනුත් පෙලපාලි ගියා. සටන් පාඨ කීව්වා. මහා මැතිවරණයේදී විනුත් පක්ෂයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් වී සුළු ආයත වැඩි ගණනක් දිනුවා. ඉන් පසුව මැලේසියානු ජාතිකයන්ට විරුද්ධව, ඒ අය ප්‍රකෝප කීරීම පිණිස, හිංසාකාරී සටන් පාඨ කියමින් විනුත් පෙලපාලි ගියා.

Page 29 :

" When passing by the Brickfields Police Station, the mainly Chinese participants shouted abusive remarks such as 'APA POLIS BOLEH BUAT-KITA RAJA " (What can the police do—we are king) and 'BUANG SEMUA POLIS MELAYU' (Sack all Malay policemen !)"

" Brick fields පොලීස් ස්ථානය පසුකරන විට ප්‍රධාන වශයෙන්ම චීන පෙලපාලි කරුවෝ බැණවදිමින් "පොලීසියට කරනව පුරවත් මොනවද—අපි හමයි රජවරු, මැලේ ජාතිකයින් පන්නා දමව් " කියා කෑ ගැහුවා."

කවුද මෙහෙම කීව්වෝ? විනුත්. මෙහි පසුබිම හැටියට තිබුණේ විනුත්ගේ වෙලද අධිකාරියයි.

[සිරිල් මැතිව් මහතා]

ඊ, "What can the police do—we are king! Sack all Malay policemen!"

කියමින් මැලේසියානු ජාතිකයන්ට විරුද්ධව විනුත් පෙළපාලි ගියා. ඒ වාගේ තමයි, මෙහෙත් දුට්ටි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ අය සිංහලයන්ටත් කීව්වේ. "සිංහලයා, විජය කල්ලනෝතින්ගෙන් පැවතෙන අයයි" යනාදී වශයෙන් සිංහල මිනිසුන් ප්‍රකෝප කරන්නට—පෙළපාලි නොගියාට—ඒ හා සමාන සටන් පාඩ් මේ ඇත්තෙන් කීව්වා.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please! I think you have taken over 35 minutes.

සිරිල් මැතිව් මහතා
(*திரு. சிறில் மத்தியம்*)
(Mr. Cyril Mathew)

I will take another two or three ninutes more, Sir.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

I cannot bring the others to order when an Hon. Minister is not co-operating.

සිරිල් මැතිව් මහතා
(*திரு. சிறில் மத்தியம்*)
(Mr. Cyril Mathew)

Sir, this is very important. Then in page 36 it says :

"Despite these extreme provocations, the Malay communities in the areas most affected by these insults showed patience and restraint. However, they brooded on the fact that even with the winning of only a few additional seats the non-Malays, particularly the Chinese had shown arrogance beyond belief".

හරියට මේ දුට්ටි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ උදවිය හා සමානයි. "To the Malays as a whole, the events from the 9th to 12th May, gave cause for fear over their future."

මේ සිංහල ජනතාවටත් හයක් ඇති වුණා.

"On the 12th May for instance the restraint of the police."

මේවා තමයි හොඳින්ම කල්පනා කළ යුතු.

"On the 12th May for instance the restraint of the police, and the freedom with which the Chinese flouted the law, caused, the Malays to harbour doubts as to the willingness or ability of the Government to deal firmly with such lawless elements."

මේ සියලුම අන්තවාදී ප්‍රකෝපක්‍රියා මධ්‍යයේ, එයින් බොහෝමයක් පිටාවට (ගැරහීමට) ලක්වූ මැලේ ජාතිකයින් ඉවසිලිවත්තව සංයමයෙන් යුතුව කටයුතු කලා. එසේ වුවත් මැලේ නොවන අන්‍ය ජාතිකයින්, විශේෂයෙන්ම විකුන් අමතර ආයතන කිහිපක් දිනාගත් පළියට හිතාගත්ව බැර නරම් කෝපයක්, වෛරයක් ඇතිකර ගැනීම ගැන මැලේ ජාතිකයින් කල්පනා කරන්නට පටන් ගත්තා. මැයි මස 9 වෙනි දින සිට 12 වෙනි දින දක්වා මැලේ සිද්ධීන් නිසා වූ මැලේ ජාතිකයින්ගේ අනාගතය ගැන බයක් ඇති වීමට හේතු ලබා. උදහරණයක් වශයෙන් මැයි මස 12 වෙනි දින පොලීසියේ ඉවසිලිවත්තමෙන්, විකුන් නිත්‍ය කසුකිරීමට (උල්ලංඝනය කිරීමට) ගත් නිදහසත් නිසා පවුති හිනි වෛරය ක්‍රියාවලට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නට රජයට ඇති උචිතතාවත් ගත්තියත් ගැන මැලේ ජාතිකයින් තුළ සැකයක් ඇති ලබා.

මැලේසියානු ජාතිකයෝ දවස් හයක් ඉවසුවා. නමුත් මේ අසහේ ප්‍රකෝපකාරී සටන් පාඩ්, කුසකවාදී ව්‍යාපාරය සිංහල ජනතාව අවුරුදු දහයක්ම ඉවසුවා. සිංහල පොලීස් නිලධාරීන් මැරුවා. ඒ වාගේම ආණ්ඩුවට පක්ෂ දුට්ටි පොලීස් නිලධාරීන් මැරුවා. ආණ්ඩුවට පක්ෂ දුට්ටි දේශපාලනඥයන් මැරුවා. මේවා අවුරුදු දහයකට විවා සිංහල ජනතාව ඉවසුවා. මැලේ ජනතාව ඉවසුවේ දවස් හයයි. දවස් හයක් ඉවසා 13 වැනිදා සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ හිටපු වින්තු මක්කොම මරා දැමීමා.

ඒ වාගේ දෙයක් තමයි, ලංකාවෙන් සිද්ධ වුණේ, අවුරුදු දහයක් ඉවසුවා, සිංහල ජනතාව. මැලේ ජනතාව ඉවසුවේ දවස් හයයි. ඒ නිසා අපි කෘතඥ වෙන්නට මිනි, සිංහල ජනතාවට මෙපමණ ඉවසීම ගැන. අපේ ජනාධිපතිතුමාට වගේම විශාල ඉවසීමක් තිබෙනවා, සිංහල ජනතාවට. නමුත් බැර වෙලාවක් අර ගිනි පුපුරක් වැටුණොත් ඉවරයි. මක්කොම ඇවිලී යනවා. ඒවාගේ දෙයක් තමයි 24 වැනිදා සිද්ධ වුණේ. අර පසුබිම තිබුණේ නිසයි, අර අසහනය තිබුණු නිසයි, එහෙම වුණේ, සිංහල ජනතාවගේ අසහනය අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ තිබුණා. ඉඩම් බෙදන්නට ගියත් ගෙවල් බෙදන්නට ගියත් ව්‍යාපාර සම්බන්ධව ඉඩම් බෙදන්නට ගියත් රක්ෂාවල දෙන්නට ගියත් එයාලා කියන්නේ මොකක්ද? මින් ඉදිරියට ජන අනුපාතය අනුව ඒ සියල්ලක්ම දිය යුතුය යන්නයි, සිංහල ජනතාවගේ ඉල්ලීම. ඒක ඇත්ත වශයෙන්ම සාධාරණ ඉල්ලීමක්. සියයට 74 ක් සිංහල ජනතාව ඉන්නවා නම් ඇයි ඒ අය මේ රටේ සුළු ජාතිකයන් වශයෙන් ජීවත් වෙන්නේ? මැලේසියාවේ කරන්නට පුළුවන් නම් ශ්‍රී ලංකාවේ කරන්නට බැර ඇයි කියලයි ඒ අය අහන්නේ. "පාර්ලිමේන්තුවේ එකසිය ගණනක් තමුන්නාන්සේලාට ඉන්නවා, තමුන්නාන්සේලා මොකක්ද මේ කරන්නේ? පොල් ගතවාද?" ඒ අය අපෙත් අහනවා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(A Member)

The Malays are a minority.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

I think you are now repeating yourself.

සිරිල් මැතිව් මහතා
(*திரு. சிறில் மத்தியம்*)
(Mr. Cyril Mathew)

Sir, there are one or two pages from a book—

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Are you going to read all those books which are available there with you ?

සිරිල් මැතිව් මහතා
(*திரு. சிறில் மத்தியம்*)
(Mr. Cyril Mathew)

I am not goint to read the whole book. I am not going to take advantage of your kindness so far, The book is called "The Malay Dilemma" and it is by Mahathir Bin Mohammed. He was expelled from his party. Now he has come back as Prime Minister. I will just read a few paragraphs. I have the translation in Sinhala, which I shall table. Please have it included in HANSARD*.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Is it your translation ?

* නව ශ්‍රී ලංකාවේ පළ කර ඇති, උපරි සඳහන් කළ පොතේ පිටපතක් මෙහි දැක්වෙයි. Reproduced at end of Speech.

[සිරිල් මැතිව මතක]

Page 109 :

"In the past the Chinese effectively excluded the Malays from all forms of business. The reasons why this happened are fairly well known. Those which concern racial characteristics are difficult to overcome. Indeed the only way is to urbanize the Malays. But we cannot wait for this to happen before the Malays reap the rewards which come with trading, and no matter how small a scale.

Consequently, protection must be initially afforded the Malay shopkeepers."

This is also what the Sinhala people ask.

"Most of the shops and markets in the new satellite towns must be allocated to Malays. But this alone is not enough. In order that the new urban dwellers patronize their own community shops, conditions must be created which will make it difficult or costly for them to buy elsewhere."

Page 132 :

"But the fact remains that should a Malay and an Indian be forced to leave Malaya, the Indian can settle down in India and be an Indian whilst the Malay cannot. Similarly, the Chinese, whatever he himself may think, is still acceptable to China should he find the need to go back. Indeed, we have no knowledge of Indians from Malaya being refused citizenship of India should they ask Indian citizenship. Similarly, overseas Chinese from Indonesia and Malaya were accepted with open arms by China when they were ejected for political reasons. Where can the Malays go if they should be banished from Malaya?"

That is what the Sinhala people ask—"Where can we go if we are chased out of Sri Lanka?"

"They would find no country which would accept them as a national because of racial ties. Even Indonesia does not regard the Malays as originally from Indonesia and will not automatically accept Malay exiles.

To be truly indigenous one must belong to no other race but that truly identified with a given country."

The last passage at page 133 :

"I contend that the Malays are the original or indigenous people of Malaya and the only people who can claim Malaya as their one and only country. In accordance with the practice all over the world, this confers on the Malays certain inalienable rights over the forms and obligations of citizenship which can be imposed on citizens of non-indigenous origin."

Sir, I have the translations also. Please have them included in HANSARD.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker)

Yes.

සහ මේසය මත තබන ලද ලියවිලි :

சபாபீடத்து வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் : Documents tabled :

52 පිටුව

අත් හැම කෙනෙකු මෙන් ම මැලේ ජාතිකයෝ ද කිඳුගස් ව්‍යාපාර ක්‍රමයක් අගය කරති. එහෙත් පුද්ගලයන් සහ ව්‍යාපාර කණ්ඩායම් අතර නීතිය යුතු තරගය වැඩි වැඩියෙන් ජාතික කණ්ඩායම් අතර පවත්නා තරගයක් බවට පත්වීමක එන බව පැහැදිලිවම පෙනෙන අතර එක එක කණ්ඩායමක් අනෙකා අහිතවා වැඩි වැඩියෙන් ගන්නටවියක සිටී. මෙය කාඩාරණ තරගයක් යයි කිසිසේත් කීව නොහැක. කිඳුගස්

ව්‍යාපාර ක්‍රමය උපරිම වශයෙන් පිළිගත් අමෙරිකාවේ පවා එක කණ්ඩායමක් හෝ කණ්ඩායම් කීපයක් විසින් පමණක් බටු මිල වැඩි කරන හිටිසුම් (Cartels) සහ ජනාධිකාරය බුක්ති විඳීම තහනම් කොට ඇත. එසේ වුව ද ජාතිවාදී මැදිහත් වී යන නිසා කිසි මලයාසියාවේ මේ පිළිබඳ කරුණු සඳහන් කරන්නේ කලාතුරකිනි. මෙහිදී අමෙරිකා වි ඇත්තේ මෙම කරුණුවලට මුහුණ දීමට අපොහොසත්වීම නිසාම කාටන් වැයැස්වීමට අවශ්‍ය ගැටුම ඇතිවීමට ඉඩ ඇති බවයි. - "The Malay Dilemma" by Mahathir Bin Mohamad.

THE MALAY DILEMMA BY MAHATHIR BIN MOHAMED

56-57 පිටුව.

තමන් සිරිත් පරිදි, මැලේ ජාතිකයින් තුළ ඇති කරුණට සහ අනුක්ෂේප අදහස්වලට ඉඩදීමට මවුන් තුළ ඇති අවංක කැමැත්ත (Genuine desire) නිසා මවුන්ගේ අදහස් ප්‍රසිද්ධියේම නිසා පැමිණි වැලකී ඇත. ඉතින් මෙසේ අනුක්ෂේප කිරීමට ඇති අකැමැත්ත, බොහෝ දුරට දක්නට ලැබෙන්නේ මැලේ ජාතිකයින්ගේ දියුණුවට අදාළ වෙනස්වීම් කරනට තරම් ගණනියක් ඇති ජනතාව තුළයි. මැලේ ජාතිකයින්ට විසි කරන කටු උක්ත පිළිගැනීම ගැන සමාව අයදන බොහෝ බුද්ධිමතුන් සහ දේශපාලන කායකයින් ඉන්නේ වෝදනාවෙන් කිඳුගස් ඉල්ලා සිටින පැත්තේ යි. (විත්තිය පැත්තේය.)

මලයාසියාවේ ජීවන තත්වය අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ඉහළ යන බව සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් පෙනෙන අතර, එම සංඛ්‍යාලේඛන ජාති පදනමක් මත ප්‍රකාශ කළ යුතු යයි ඉල්ලා සිටීමට කිසිවකු ඉදිරිපත් වන්නට හිතන්නේ වත් නැත. මෙම සාමාන්‍ය වැඩිවීම් (increases) නොමග යවන සුර බව කවුරුන් දකිති. උදාහරණයක් වශයෙන් කිහිප දෙනෙකු ලක්ෂ්‍යයක් විය යුතු අය උප්පත්ව සිටින විට ජන පුද්ගල ආදායම (per capita income) ඉතා සීඝ්‍රයෙන් වෙනස් වෙයි. ඒ ආකාරයටම එක ජාතියක අදායම සීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වන විට, එයින් සියළුම ජාතිකයින්ගේ ආදායමද යැනෙන ලෙස වර්ධනය වූ බව පෙන්වීමට උත්සාහයක් කෙරේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ජාතික දළ නිෂ්පාදනයේ (G. N. P) හෝ, ජන පුද්ගල ආදායමේ සුළු වර්ධනයක් වුවත්, එක් එක් ජාතියේ නිෂ්පාදනයේ සහ ආදායමේ විශාල විෂමතාවයක් (වෙනස්කම) පෙන්වනු ඇත.

104 පිටුව.

ආගම ද, මැලේ ජාතිකයින් තුළ සංස්ථාපිත තවත් බල රේගයකි. කිසිම වෙනස් වීමක්, කිසි සැලැස්මක් (Plan) කිසි දෘෂ්ටිකෝණයක් (විද්‍යාමය) ideology මැලේ ආගමට එරෙහි නම් එය සාර්ථක වන්නේ නැත. මැලේ ජාතිකයින්ගේ ප්‍රගතිය (දියුණුව) progress අරගලය ඉස්ලාම් ධර්මය පසෙක නිමිය යුතුයි. ඇත්ත වශයෙන්ම සමාජවාදීය තව දුරටත් සනාථ කිරීමට නම් ඉස්ලාම් ධර්මය තව දුරටත් පැතිර විය යුතුය.

79 පිටුව

ජාතීන් අතර සමානාත්මතාවක් පවතින බව කීව හැක්කේ සෑම ජාතියක්ම නීතිය ඉදිරියේ සමාන වනු පමණක් නොව, ඒට අමතරව, සෑම සමාජ කලයකම හා කාර්ය ක්ෂේත්‍රයකම මවුන් සිය ජනගහන ප්‍රතිශතයට හැකි තාක් දුරට සමානපාතිකව නියෝජනය වන්නේ නම් ද පමණකි. - "THE MALAY DILEMMA" BY MAHATHIR BIN MOHAMED

100 පිටුව.

ලතින් ඇමරිකානු රටවල් සහ ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල් වල, ජාතිය ගොඩනැගීමේ ඇමරිකානු අන්තර් බැලීම කැටිත කැටිතක් කර ගෙන ගිය අතර එය ඉතා සාර්ථක වූ සේ පෙනේ. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයට මෙන්ම මේ රටවල් වලට ද විවිධ ජාතීන් සංක්‍රමණය වූ අතර ඒ රටවල් වල සම්මත භාෂාව මව්නු පිළිගන්න. ඒ රටවල්වල ජාතික සංකේතයක්ට ගරු කළහ. අනතුරුව ජාතාන්තර වශයෙන් පිළිගත හැකිවූ ද පැහැදිලිව පෙනෙන්නා වූ ද එක්සත් ජනතාවක් බවට පත් වූහ. ජාතික සමගියේ දෙර විවෘත කර දෙන යතුර භාෂාව සේ පෙනේ. එම යතුර මුලික සංස්කෘතියක දෙර විවෘත කර දෙන අතර, ඒකාබද්ධ අධ්‍යාපන පද්ධතියක් මගින් එය, ව්‍යවස්ථාව, ජාතික කොඩිය, ජාතික ගීය සහ රටේ බලපවත්නා නීතිය වැනි එක්සත් භාවය පිළිබඳ අත්‍යවශ්‍ය වෙනත් සංකේතවලට ඇති දෙර විවෘත කර දෙයි. - "THE MALAY DILEMMA" BY MAHATHIR BIN MOHAMED

109 පිටුව.

පසුගිය කාලයේ දී විකුත් ඉතා සාර්ථක ලෙස සියළුම වෙළඳ ව්‍යාපාර වලින් මැලේ ජාතිකයින් ඉවත් කලා. මීට හේතු කුමක් දැයි ඉතා ප්‍රසිද්ධයි. ජාතිය ගුණාංගවලට අදාළ කරුණු යටපත් කිරීම ඉතා අමාරුයි. ඇත්තෙන්ම මීට එකම පිලිතුර මැලේ ජාතිකයින් කාගර්කයින් කිරීමයි. එහෙත් වෙළඳ කටයුතු වලින් මැලේ ජාතිකයින්ට ලැබෙන වාසි ඉතා කුඩා පමණින් වුවත් ලැබීමට ඉඩ තොරි, අපට එම කාගර්ක තත්වය ඇතිවන තෙක් සිටින්නට බැරිය.

මේ අනුව මැලේ ජාතික වෙළඳ හිමියන්ට ආරක්ෂාව මුලිකම සැපයිය යුතුය. තව කුඩා තරව වල පිහිටි සාප්පු සහ වෙළඳ පොළවල් වැඩි කොටසක් මැලේ ජාතිකයන්ට වෙන් කළ යුතුය. එහෙත් මෙසේ කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නැත. නම් කාගර්ක වැඩියත්ව මවුන්ගේම ජන කොඩියවලට අයත් සාප්පු වලින් ගනු දෙනු කිරීමට අනුබල ලැබෙන පරිදි අනා ස්ථාන වලින් බඩු මිලදී ගැනීම දුෂ්කර සහ අධික වියදම් සහිත කාර්යයක් වන තත්වය ඇති කළ යුතුය. - "THE MALAY DILEMMA" BY MAHATHIR BIN MOHAMED

132 පිටුව

මැලේ ජාතිකයකුට හා ඉන්දියානු ජාතිකයෙකුට මලයාසියාවෙන් පිටමං වන්නට කිව්වොත් ඉන්දියානු ජාතිකයාට ඉන්දියාවට ගොස් ඉන්දියානු ජාතිකයකු වශයෙන් ජීවත් විය හැකියි. මැලේ ජාතිකයාට එබඳු වරප්‍රසාදයක් නැත. එසේම වන ජාතිකයාට ද, මෙහි නම ගැන කුමක් සිතුවත්, ආපසු වන රටට යන්නට අවශ්‍ය වුවහොත් වන රට විසින් මෙහි බාර ගන්නවා ඇත. ඇත්ත වශයෙන්ම ඉන්දියාවේ පුරවැසි බව බලාපොරොත්තු වූ මලයාවේ සිටින කිසිම ඉන්දියානු ජාතිකයෙකුට ඉන්දියානු පුරවැසිකම ප්‍රතික්ෂේප කළ කිසිම අවස්ථාවක් අපට දැකගන්නට නැත. එමෙන්ම ඉන්දුනීසියාවෙන් සහ මලයාසියාවෙන් දේශපාලන හේතූන් නිසා පිටමන් කරන ලද විදේශීය වන ජාතිකයින්, විනය විසින් ඉතා පුහුණු වූ බාර ගත් බව අපි දකිමු. මැලේ ජාතිකයින් මලයාසියාවෙන් තෙරපුවහොත් මවුන් යන්නේ කොහොට ද? මවුන්ගේ ජාතික සම්බන්ධකම් නිසා මවුන් කිසිම රටක ජාතිකයින් වශයෙන් බාර නොගන්නවා ඇත. ඉන්දුනීසියාව පවා මැලේ ජාතිකයින් ඒ රටින් පුහුණු වූ ජාතිකයන් වශයෙන් ගන්න ගන්නේ නැති නිසා ඒ රට විසින් ද මවුන් කිරායාසයෙන් පිළිගන්නේ නැත.—

“THE MALAY DILEMMA” BY MAHATHIR BIN MOHAMED

කථානායකතුමා
 (ආපාතායකර් ඉවාර්කර්)
 (Mr. Speaker)

Yes. The hon. Member for Kalawana. Has the Hon. Minister finished ?

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා (කලවාන)
 (ති.ප්‍ර. ආරක් ඉත්තේවුට්ටේගම—කලවාන)
 (Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

He has nothing further to draw on, Sir.

සිරිල් මැතිව මහතා
 (ති.ප්‍ර. සිරිල් මැතිව)
 (Mr. Cyril Mathew)

Ah, about the flag. I entirely forgot about the flag. Here is the flag.

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා (කලවාන)
 (ති.ප්‍ර. ආරක් ඉත්තේවුට්ටේගම—කලවාන)
 (Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

Mr. Speaker, in addition to having to speak at a time when the whole country is going through the trauma of what happened during the last two weeks, I myself have further impediments placed upon me when I speak today.

As you know, there is judgment declaring me unseated from the constituency I represent, and in addition to that there is an order made under the Emergency proscribing the party to which I belong. So I really propose to use the time that I—(Interruption.) No. I have not. I really propose to use the time that I have to speak on this matter to put the point of view of the Communist Party before this House because serious allegations have been made that we have been involved, that we have been behind this, and that we have used the situation that occurred for some political purposes of our own.

I would first of all like to say that the allegation that is being made against us is a deliberate and despicable lie. I want to say that in no way, absolutely in no way, is the Communist Party ever, either before, during or after the events that took place in the last few days, involved in any of those events. Sir, the Government, looking for some peg upon which to hang their own

problems has now gradually unfolded a conspiracy. Today, the Hon. Prime Minister said that there is a dark cloud hanging over our country. He said, “Do not ask me from which side the cloud has blown here,”—not the cloud, the cyclone,—but the cyclone has come and he spoke of a big and powerful foreign power and local stooges.

Everybody knows against whom these allegations are being made. Well, it is an open secret. The BBC announced it. If you listened to the BBC, you would know that the BBC announced that the Government of Sri Lanka is trying to blame foreign powers, although not named. It is quite clear, the socialist countries, namely, the Soviet Union and parties of the Left in Sri Lanka. I am not speaking for all the parties. I cannot and I do not need to, but I speak for our party and I say that is is on record that on every occasion that racial violence occurred in this country our party has been in the forefront of those who were trying to prevent it and condemned them.

Now look at the way this story was built up. The Hon. Minister of State made a speech over the Rupavahini and the Radio.—(Interruption.)—No. I would in no way say anything like that about the Hon. Minister. I have the friendliest feelings for him. He started it. Probably it was on a Government decision that he made that speech. He started it and said it, and it is reported in the papers. I will quote the “Daily News ” because it is a Government-owned paper. It says :—

“ Organised force behind rioting ?”

What is the reason he gave on that day ? I want to draw the attention of the House to the fact that when His Excellency the President spoke—I believe on the 28th or the 27th ; I am not sure of the day on which His Excellency the President spoke—there was not a word about any Left party, not a word about any foreign power, but the Hon. Minister of State said that I has been uncovered that there is a foreign hand and some plan. I am quoting from the “Ceylon Daily News ” of 28th July 1983. It says :—

“ The authorities made the point ”

Now these are the authorities. I will come to these authorities.

“ The authorities made the point that the similarity of the pattern of attack, a conscious effort to prevent looting and destroy the goods in premises on which the mobs descended, and other evidence suggested the presence of some kind of organised force behind the violence. ”

That is the evidence, which the Hon. Minister told the Nation, upon which a conclusion had been drawn that there was a big organisation behind this riot. Now, Sir, if that is so, that is the pattern which the Hon. Minister spoke about—a pattern of looting and

[සරත් මුත්තේවෙගම මහතා]

violence : they take the goods, throw them on to the road and burn them, but do not loot ; the looters come later. He said that was the pattern and it had been observed all over.

I want to ask the Hon. Minister, has that not been the pattern on every occasion that this sort of thing happened ? I will quote to him, from a book written by Sir Ponnabalam Ramanathan about the racial riots in 1915 between the Moors—I think they used to call them the Moors—and the Sinhalese. The book is called “Riots and Martial Law in Ceylon, 1915” by Sir Ponnabalam Ramanathan. At page 10 he says : “Some of the more indignant Sinhalese entered the shop and threw out the goods on to the street which the people set fire to and burnt in the middle of the street”. So the pattern, if there has been a pattern, has been the same from 1915. Is that pattern, as the Hon. Minister told us, one of the main reason for drawing the conclusion that there was an organization behind it ?

Then, Sir, today we are faced with the situation that the Minister’s Secretary, who acts as the Competent Authority, issues statements from time to time.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(අங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Whole day long.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேவகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I think most of the announcements made, or the majority of the announcements made, over this period have been made by that Secretary, Mr. Douglas Liyanage. The last time when Mr. Liyanage came into prominence was when he was the first accused in the conspiracy case which has gone into legal immortality in the New Law Reports—the case of The Queen versus Liyanage and others. It was a conspiracy to overthrow the Government, the legally constituted Government of Sri Lanka, and a Sri Lankan court found him guilty, but he got off on a point of law before the Privy Council.

Now, this Mr. Douglas Liyanage says that three parties have been banned, one of which is our party. On Monday he issues a statement—that is on the 1st August—that they have been banned because either they have been involved or are likely to be involved in the future—(Interruption). He says these three parties—if you want I will show you that. —(Interruption) No. No. It is not the legal power. This is a statement of his giving the reasons for the ban. I do not have it here ; it is in the “Ceylon Daily News” of 1st of August. This is again from the “Daily News”, not from a paper published by this banned party. It is published by the government.

“Banned parties had hand in violence—Secretary” That is the headline. “Toppling the Government the aim”. Mind you, we wanted to topple the Government—not a joke ! “Evidence available ; appropriate steps soon.” This is all the Secretary’s press handout. “The JVP, the Communist Party and the Nawa Sama Samaja Party have been proscribed because the Government believes” not because there is a section like that but because the Government believes—“that they have committed or are likely to commit actions prejudicial to public safety, law and order and the maintenance of essential services”.

It may be in the section, but he says it has been banned because the Government believes that. It may be the words of the regulation, they are the words of the regulation, but it is said that the Government believes that. He does not say, that the Government believes that they were involved or that they are likely to be involved. Both. Which party was involved and which party is likely to be involved, he does not bother to tell us. So, Sir, this is the position.

His Excellency the President is the head of the country. He came on the radio and on television, but he did not mention one word about any of these parties, not a word about a foreign power.

I want to ask the Members of the Government group,—Today His Excellency the President addressed them—did he say in his address to the Government Group today, “The parties of the Left, the parties that were banned, were involved” ? I challenge them, because I know for a fact that His Excellency the President did not say any such thing today either. That is why, Sir, I say that this is deliberate attempt to throw the whole blame for what happened on us, to use it internationally and nationally. I know the decisions that have been taken. When the Government was in a panic they took certain decisions to discontinue diplomatic ties with certain countries.—(Interruption) Of course, you took decisions. There was an argument about whether to expel the whole embassy, to break off complete relations or do it by expelling certain people declared *persons non grata*.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(අங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

No ! No ! That is not correct.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேவகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

You may say that, but I am saying it with responsibility and I know that a decision was taken. And furthermore, when you were in a panic you took a decision to get down troops from a certain country.

மன்றத்தினர்
(அங்கத்தினர் ஒருவர்)
(A Member)

No! No! No!

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Of course, you took it. The only thing is, you were watching the situation. Probably that danger has now passed and you decided not to do so. Those decisions were taken, Sir, and Mr. Narasimha Rao, the Foreign Minister—

கலாநாயகர்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please!

If it refers to the Hon. Minister and he denies it you must accept the denial.

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I accept his denial. He may not know it. I will say this : the Indian Foreign Minister Mr. Narasimha Rao said on the Floor of the Lok Sabha yesterday that there is quite a lot of substance in the UPI report. What was the UPI report? That you were asking for personnel from America, from England and some other country.—(Interruption) Well, I am telling you what Narasimha Rao said.

சுரு. லலித் அத்துலத்முதலி (வெடிக் கிழக்கு வியாபார அமைச்சர்)
(Mr. Lalith Athulathmudali—Minister of Trade and shipping)

That is not true.

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

May not be true. I am only saying that the Foreign Minister of India having come here, discussed with them and gone back, went to the Lok Sabha, and that is what he said. I am not saying it is true. I am only saying he said it. Whether it is true or not is another matter altogether. You can deny it. I am only saying that he said it.

கலாநாயகர்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The Minister's denial can go on record.

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

The denial can go on record or anywhere, but the fact is that Mr. Narasimha Rao said it. That also can go on record.

சுரு. லலித் அத்துலத்முதலி
(Mr. Lalith Athulathmudali)

I rise to a point of Order, Sir.

The hon. Member must produce that statement.

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I definitely do not need to produce that statement. How can I produce that statement?

சுரு. லலித் அத்துலத்முதலி
(Mr. Lalith Athulathmudali)

I am on a point of Order.

What is he saying now? He is saying Mr. Narasimha Rao said that there was some substance in the UPI report. Now, in that report there are 101 things that were said. There is nothing in Narasimha Rao's statement where he specifically says this part of the UPI report is right. He makes the statement that a part of it is something about foreign troops, and he tries to marry these two parts that do not join. That must be withdrawn, Sir.

கலாநாயகர்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Unless you can quote, I think I would like to ask you to withdraw it.

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am not going to withdraw it. I am saying that Mr. Narasimha Rao said exactly that.—(Interruption)

சுரு. லலித் அத்துலத்முதலி
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

Narasimha Rao never said anything about foreign troops.

சுரு. சரத் முத்தேவகம்
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am not going to withdraw it.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! You are saying that somebody said it somewhere ? From what are you quoting ?

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

You do not have to be there to say it. I am taking the responsibility for it.

ஹரீந்த்ர கோரடா

(திரு. ஹரீந்த்ர கோரடா—பொது நிர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Harindra Corea—Deputy Minister of Public Administration)

I can help you, Sir, because, unless the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) has an independent text of the speech made by the Indian Foreign Minister with him, which I do not have, I have the same source he has. The speech made by the Indian Foreign Minister is reproduced in today's "Daily News" and there is not a single word about that. In fact, the only thing he says is, "We have asked the Sri Lankans to tell us what things they need and what quantities and where. We have been for it."

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Is that a point of Order ? I want my time.

ஹரீந்த்ர கோரடா

(திரு. ஹரீந்த்ர கோரடா)

(Mr. Harindra Corea)

You are misleading the House. There is nothing in this.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, Please ! From what are you quoting ? What is your reference ?

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am taking responsibility for the statement as a member of this House. I say that Mr. Narasimha Rao said that in the Lok Sabha—(Interruption).

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! What is your authority ?

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

My authority is that I have got it from a reliable source.

அங்கத்தினர்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(A Member)

From where ?

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

He has already pointed out that the reference to that statement is that it was in the "Daily News".

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

That is a report in the "Daily News". That is a censored paper. Surely that is not going to carry Narasimha Rao's statement. Yesterday there was a report in the "Daily News" of a debate in the House of Commons.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think you must speak with a sense of responsibility. If you are saying that he has said something to that effect, please quote the authority.

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I cannot quote the authority. I am saying that I have a reliable source which I do not want to disclose.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

How can the House accept that ?

சரத் முத்தேவெகம்

(திரு. சரத் முத்தேவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

You will be surprised, Sir, to know from where I got that.

அனந்திசா தே அலிஸ் (ராசா அமைச்சர்)

(கலாநாயகர் அவர்கள்—இராசாங்க அமைச்சர்)

(Dr. Anandatisa de Alwis—Minister of State)

That is a revealing statement, Sir.

සරත් මුත්තේවුට්ටේ මහතා
(திரு. சரத் முத்துவேகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Yes, it is. But it does not reveal my source.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Unless you quote from some reference avoid talking about that.

ආචාර්ය ආනන්දතිස්ස ද අල්විස් මහතා
(கனாநிதி ஆனந்ததிஸ்ஸ த அல்விஸ்)
(Dr. Anandatissa de Alwis)

I asked him, "From which embassy did you get that?" And he then says, "You will be surprised"

සරත් මුත්තේවුට්ටේ මහතා
(திரு. சரத் முத்துவேகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I said you will be surprised at my source, because it is very close to you all. You think I am going to let them down when they give information?—(Interruption).—

Then, Sir, I want to ask the Government, can they blame us when you look at the record of what has happened; how these incidents started? Can they father it on another party because of what happened? Firstly, there had been a number of killings by terrorists in Jaffna or in other parts of the Northern Province which had been leading up to a very dangerous situation. Then on the 22nd and the 23rd—I do not know the exact date—but by the 24th 13 bodies of soldiers killed by a mad man or group of mad men, who obviously had no regard for the safety of the life and liberty of their compatriots in this part of the country, were brought to Kanatte, I myself happened to be passing that way at about 3 o'clock to go for a funeral, to go to a house where there was a funeral on the Model Farm Road. I did not know anything about these 13 bodies till I saw a constable at either end of the bottom of part of Bullers Road where Raymonds is, and the other end where you get out on to Castle Street. A lot of people were converging towards Kanatte and towards Raymonds from all direction. I asked the constable who was on duty at the other end, at the Castle Street end, what had happened and what this was. Then he told me that some 15 bodies were being brought, and I asked what 15 bodies? He was ready to give the information. He said 15 bodies of those people killed there, and so on. Then I went to that funeral house and came back and made inquiries and found out what had happened. I think, Sir, the Hon. Prime Minister or some other Government speaker related the events that happened in Kanatte. Of course, the conversation that I have heard is absolutely different, because what I have heard was

that the bodies were to have been buried in Kanatte—according to the papers also—with full military honours, and the relatives who came there, the members of the families of the deceased, demanded the bodies. This is what I have heard. There was a big crowd gathered which closed up the graves that had been dug and generally created some trouble.

Now, Sir, that was an explosive situation—that 13 bodies of Sinhalese people, soldiers who had been killed by these lunatic fringe terrorists without any regard for Tamil people and property, here, had been brought here. That was a situation which was explosive. What happened? By the night of Sunday the 24th, Borella had erupted into violence. Thimbirigasyaya junction two hours later, at about 1.30, had erupted into violence. What did the censor Mr. Liyanage do? He allowed all the following morning papers a report which said, "Thirteen soldiers killed in Jaffna". It is a full story. What is the earthly use of the censor? The names were mentioned revealing that they were all Sinhalese. What is the earthly use, I ask? Is it we who put that news in the papers—the left parties? Was not that news the spark off point for the trouble? The Government must look at themselves. It is not a question of blame. But do not blame others? Do not try to father the blame on us? Look where the blame is. See who did it deliberately? To put that news item in the front page of every daily newspaper! You might as well have got up the people somewhere and told the people, "right strike today". It is tantamount to that. That is exactly what happened. By 10.30 or 11.00 there was mayhem. A lot of us saw what happened at some different points in the city. I myself when I was coming back from Moratuwa up to Dehiwala junction there was no trouble. At Dehiwala junction the road was impassable and I came through that Zoo road, and when I got to Kohuwala I saw a body burning on the road. Again by the time I came to Pamankade the roads were impassable into Colombo. All the traffic was moving out in one mad rush. Everybody knows that. I do not want to recall the gory details. One might have stood like Mark Antony and said,

"Oh, judgement, thou art led to brutish beasts and men have lost their reason."

That is exactly what happened. Could you blame us for all that, for putting in the newspapers that 13 people have died and for taking no action on the 24th? Could you not have the curfew imposed on the morning of the 25th when two points in the city had been attacked? Was it us who prevented that curfew? Could not some leader of the Government have come on the State media that night or immediately afternoon and appealed for calm? Was it we who prevented that? Surely, just because something has happened, just because some people give you reports, you believe them. These are the same people who gave

[புரத இன்னைப்புவேளை மொழி]

reports to other Government also—the C.I.D. I do not want to mention the names. Look carefully. I would like to ask His Excellency the President—I have no way of asking except through this House—to look carefully because interested parties might try to cover their own omissions by making a scare story and landing the whole blame on somebody also. That is what has happened. There are people—very powerful people—who would like to manipulate certain situations and there are obvious scapegoats appointed. Communist Parties are obvious scapegoats. The Soviet Union is an obvious scapegoat. Surely, the future of this country, the whole policy of this Government, the history of this country, the Non-aligned Movement, all these things are not going to be thrown into jeopardy because some fellow gives you a report! That is what happened. Just because these things happened, and just because the Government also delayed and failed to take certain steps, therefore, the blame must be put on somebody else! Everybody knows, Sir, the houses and areas that were attacked, that State C.T.B. buses came with thugs. Surely, I am not telling this to make some point. If you go and ask your friends in those areas, you will know. Electricity Board vehicles brought some thugs to Agalawatte. I am not saying that the Electricity Board Chairman or somebody else or the Minister gave an order. That is not the point. The State apparatus was used. I mean, if you want to say “no”, and thinks that that solves the problem, look at it, the truth is there—(Interruption).—There are none who, they say, are so blind as those who having eyes do not see.

I want to ask the Government, look at the statement made by the Minister of Rural Industrial Development. What does it say? Look at that statement carefully. It says :

“It is more than unfortunate that these elements of disaster, these squads of *goondas* and rabble have been allowed to wander freely causing havoc and inflicting misery of such proportions with impunity”

Was it we of the left parties that allowed the *goondas* to roam the streets with impunity? Was it we? Was it we who could have prevented them from loafing the streets with impunity? Or was there somebody else, some other authority who could have stopped it? You better tell this House what you really meant when you made that statement—(Interruption).—

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)
(A Member)

I do not know, when did you do that?—(Interruption).—It is there. Unless you have done that afterwards.

கவனம் செலுத்து

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Member is holding the Floor. Please carry on.

புரத இன்னைப்புவேளை மொழி

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Then Sir, we have two very unfortunate incidents. 35 prisoners were killed on one occasion and 17 or 18 on the next occasion. The censor issued a statement about the deaths. You cannot take the censor seriously because he issued a statement about the deaths and—(Interruption)—I am coming to that. I am not for Eelam. He gives the fatality figures. That is also in the paper of the 1st August. On July 25th in the Colombo and Greater Colombo area 36, outside 11. That is, he is giving the deaths up to that time. 35 people have died in the Prison. This figure of 179 on the 1st of August includes the 53 killed in the Prison. On the 26th he gives the number as 36 in Colombo and Greater Colombo. So that means outside the Prisons only one man, Mr. Speaker, only one man has died on the 25th in Colombo and Greater Colombo. Everybody knows that that is not so. What are these figures that he gives? Of what worth are they? Up to today he says it is 279 or some such number. We cannot believe what he says because this gives it the lie. I ask the Hon. Minister to kindly consider this. On the first August the figures carried in the “Daily News” up to the 26th July were—36 deaths in Colombo and Greater Colombo area including the 35 died in the Prison. Only one more man in the Colombo and Greater Colombo area has died. I say Sir, with great respect, that those figures are of no use. He is one of the people who has not done his job properly because I say and I say with a sense of responsibility, that his censoring of news was done in an irresponsible way leaving very much to be desired. The Government says that there was a pattern. I want to ask about the pattern.

What happened in the DDC elections in Jaffna? Then in 1981 August there was another outbreak of communal violence. Ratnapura was one of the areas affected. His Excellency the President visited Ratnapura. He came back the following day and made a historic speech at the Ramakrishna Mission to the UNP. What did His Excellency the President say? He said some animals have committed some outrages. From where did these animals emerge? He asked. Having seen the carnage he came back and said, “from where did these animals emerge?” He said, “I am sorry to say that some people from my own party have been responsible.” That was in July 1981.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)
(A Member)

He is the only man who speaks the truth.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

He said "I feel ashamed". Then, Sir, look at the rest of the things that happened. I will give you only a few incidents. One day Prof. Sarathchandra was making a speech at the ACBC hall. Then some people came in a CTB bus, attacked that hall, assaulted that old man put him on the road and went off.

මන්මුරසේ

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

How did he go ?

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Look at the pattern. Then three Judges of the Supreme Court delivered a judgment in the fundamental rights case of Mrs. Vivienne Goonewardena. Three or four days after that on a Saturday morning, *Goondas* in CTB buses went opposite the houses of those three Supreme Court Judges and demonstrated; Telephones were not working, police were not contactable. In this context when you say that there was a pattern, in fact there are many patterns and one of the patterns is a very dangerous pattern, and that is that the Government may find that they are incapable of restraining some of their own people, and that the ability to maintain order, to guarantee the safety of people is slipping from their hands. I say this with a sense of responsibility, as a man from a minority party.

I want to know this. Do you give us the guarantee, not from the process of law—you can do anything, arrest us, charge us and if we are guilty punish us; we have bowed to the verdicts of courts—but do you guarantee to us safety from thugs? (*Interruption*)—I am not so sure. Your record is not so clean. That is the problem, Sir, because, look at what has happened. That is the pattern I was saying is going to emerge, and that is why I say that it is not easy to just take the blame and land it on somebody.

I want to say on behalf of the Communist Party that we have an impeccable record on inter-racial relations in this country, both as a party and as individuals. I feel very surprised and hurt, Sir, that it has been said that we used such a situation whatever it was, to get into power or do anything that is in the imagination of their heads. In the last few days, after the 24th, I have spent more time helping people in distress—I myself personally and several other people in our party—and to be accused that we used this situation, is unheard of.

Sir, a friend of mine, a British Communist rang me up from London, and said that the TV in London showed all this carnage in Colombo, and then some

days later the BBC announced that the Government says that the Communist Party is responsible, and he asked me what has happened? "What has happened to you fellows? Can you do this kind of thing?" What I mean is, you could say anything but that is all right; that there was a strike, that we tried to overthrow the Government through that or anything. But, to say that we used some communal riot and got into that and tried to manipulate that for our own purposes is I say again on the Floor of this House a diabolical lie.

Then, Sir, what has happened as a result of all this? Exactly what you are trying to prevent is going to happen. You are trying to prevent a division of country. What has happened today? Up to now 2,500 odd people have been sent to Jaffna and some more are to be sent. How many Sinhalese were brought back up to yesterday? About 700 or 800 Sinhalese have been evacuated from Jaffna. What are you doing? You are creating a Cyprus in this country. Very soon there will be boarder guards, Tamils on one side and the Sinhalese on the other side. The Hon. Minister for Industries said that you must have the liberty to go everywhere. That is quite right. But what is going to happen in effect? After what happened here in Colombo, I do not know whether any Tamil will trust any Sinhalese hereafter and vice-versa. We will be always having to look over our shoulder if we are living in majority Tamil areas or majority Sinhalese areas. We have to look over our shoulder to see what is happening.

Sir, this is not a time to apportion blame. This is a time to be a little responsible, particularly the Government. It is their duty to govern and when you say that you will not give Eelam, I quite agree you cannot separate this country. Then, you will have to guarantee all the people of this country, because all are citizens of this country, the freedom of life, of liberty, of passage in and out of any place of work and so on. That is why I say that the Government has a lot to be blamed for in this situation. I am deliberately not using too harsh a word. I could, if I want to, make several allegations. I am deliberately not doing it because it will spoil the atmosphere further. It will do more harm than good. I do not want to name names or make accusations, but I say that you have to look at this problem, not to find scapegoats but to solve this problem. That is why I say, Sir, that this approach will not do. What are you going to do now? You are banning the only party that is legally available to them. You are sending them underground to join the other terrorists.

I want to say finally, before I close, the position of the Communist Party regarding a separate State. We are opposed to a separate State. While we concede to

[සිරිසේන විමසීමේදී මහතා]

the Tamils the right to determine their future, we ourselves do not advocate a separate State in this small country. It is not feasible. It is not geographically feasible, it is not politically feasible, it is not economically feasible, and that is why we oppose that. We oppose a separate State because neither the Tamil working people, the Tamil workers and peasants in the North nor the Sinhalese workers and peasants will benefit from it. They will both lose by having this country fragmented. So our position on this is unequivocal and clear, But I want to say this, you have banned our Party. You have taken the General Secretary and there Members of the politburo into custody. So, it is not possible for us to meet and discuss this Bill to decide what stand we should take on it. That is why I was talking on some other matter, because we cannot take a stand on this Bill. While our position is against separatism, against any demand for Eelam and while we will advocate against it, on this Bill we cannot meet now legally. Part of the politburo which decides urgent matters is in custody and therefore on this matter, we, the Communist Party, cannot take any position.

I Want to say one thing. I want to ask the Hon. Minister of Industries one thing. You said you are talking on behalf of the Sinhala People. I want to ask you, what happened to the soldiers who were shot - their families? What happened to the policemen who were shot and their families? How much compensation were they given? I have agitated a case that the hon. Deputy Minister of Defence knows, about a soldier in my own part of the world. While you gave them some small sum, you gave one hundred thousand rupees to each family of the UNP Tamils who were killed. They were not soldiers who were laying down their lives in the front. They got hundred thousand rupees ! but those soldiers got much less and the policemen even less. So I want to ask the hon. Minister of Industries, the next time he gets the opportunity, to look at that aspect of the matter and see that they also get at least the hundred thousand rupees that were given to those DDC or TC candidates, the Tamil UNP candidates who were shot by the terrorists.

That is all, Sir.

අ. න. 8.40

ගාමිනී දිසානායක මහතා (ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා)
සහ මහවැලි සංවර්ධන පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(නිල. කාමිනී දිසානායක, කාணி කාணி අයිතිකරුන්
අනුමැත්තක් මකාවලි අයිතිකරුන් අනුමැත්තක්.)

(Mr. Gamini Dissanayake - Minister of Lands & Land Development and Minister of Mahaweli Development)

Mr. Speaker, it was my intention that I should confine my contribution in this debate to deal entirely and only with the decision the Government has made

to prohibit the espouse of the cause of Eelam and also to prohibit by law the functioning of the political party whose representatives have been seated opposite us in this House, the TULF, the leader and Members of which are not present in this House today. But my good Friend the hon. Member for Kalawana raised certain matters which were principally concerned with the declaration of His Excellency the President in relation to his Party in dealing with the incidents which lead to the events of last week, about the speech made by the Indian Foreign Minister Narasinghe Rao about the lapses of the Government in relation to this matter, about the burial of the bodies and the innocence of his Party. Therefore, I shall make some effort, at least partially to meet some of the matters raised by my good Friend.

Sir, I always felt, as I do now, that my good Friend the hon. Member for Kalawana is perhaps the most innocent Communist in the world. I held that view then, I hold that view now and, I think, I shall continue to hold that view. I say so with a great sense of responsibility. I do not wish here, because I am not apprised of the facts; indeed the Government is not possessed of the facts, therefore we will not be in a position, to say anything about whatever the Competent Authority may have said. I myself have not been drafting those statements. The president and the Government have been acting under extreme pressure to maintain and continue and sustain a legally established Government. Indeed, most segments of the Government, different corporations, different departments, are being worked by skeleton staffs. But I do wish to say that there is this fundamental fact, that a great City, in fact the capital of our country, has been burnt virtually to cinders. This we know.

Many speeches were made in the House today; details of the carnage that took place have been mentioned. Tamil houses, industries and businesses have been singled out for arson. Thousands have lost their jobs; many have lost their lives. It came like a thundestorm, unannounced, and it has gone away. For three or four days the Government was embattled with the task of maintaining law and order and in the background of what took place in this country for the last six years - the butchering of soldiers, the killing of police constables, the absolute terrorism that was launched in the Northern Province, - indeed the morale of the forces being so low it was almost a difficulty, if I might say so, in getting them to do their duty at the time of crisis. There were lapses but the forces realized, I think in time, that this was not a mere communal outburst and very soon they set about their task of doing their duty and restoring law and order.

The hon. Member for Kalawana is not here, but I wish to tell him that investigations are now proceeding. A lot of missing elements are falling into

place. When matters like this happen, it is difficult to get the necessary evidence, but have no fear. This Government is going to reveal to this country the entire truth, warts and all, even if it means that a part of the blame or the whole blame should come on the Government. This I will assure the hon. Member for Kalawana. A lot of matters are relevant as to what certain foreign personnel here were doing, obtaining 30 to 40 curfew passes from one police station and as to why they wanted those curfew passes. In relation to what my Colleagues the Hon. Minister of State, the Hon. Minister of Trade and many other Ministers and Members of the Government have said, we feel that there is much more behind the smokescreen of this communal outburst than meets the eye. We feel that what was attacked was the free economy of Sri Lanka. We feel that an effort – a successful effort – has been made to bring the Government to disrepute, to tarnish its name and to set the clock back by a decade or two.

While I am not in a position to answer the many rhetorical questions posed by the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama), let me assure him that we shall endeavour – not endeavour ; we certainly will come before the country and expose whatever we come to know, unlike in 1971 when, as the hon. Deputy Minister will concur with me, some of the facts the then Government came to know regarding various types of action and operations in the country were never either officially documented or revealed to the country.

Mr. Speaker, we face a situation where it is not merely a question of the CTB transporting some goondas or of demonstrations before the residences of Supreme Court judges. The Supreme Court itself has come to certain views about the right of people to demonstrate. They have held that there is no contempt of court. If the hon. Member for Kalawana is in any way trying to equate these events with what has happened as an aftermath to the violence that took place in Colombo, all I can say is that his vision is somewhat blurred.

The hon. Member for Kalawana asked, “ Are you doing the correct thing in proscribing, by law, the only representative party of the Tamil people ? ” He expressed his sorrow and said that certain office-bearers in his party were in custody and his party could not take a decision as to what they should do in Parliament and that he could not come to a decision. He said that, and that is probably why he left the House soon after his speech. The hon. Member should understand that this Government has come to this decision because, among other things, we feel, as we have felt for some time, that the very structure of democracy has been stretched to its giddiest limits.

Although our Constitution guarantees a unitary State, the call for a separate State was allowed to be espoused. I wish to refer to an article published in “ The Hindu ”, a very respected newspaper in India. This was published on 26th March, 1979 and speaks about the performance of our Leader of the Opposition. “ A mischievous performance ” it said. The article goes on to say :

“ What is most objectionable about the performance of Mr. A. Amirthalingam, the TULF leader from Sri Lanka, on his current visit to India, is hardly the fact that he has been abusing Indian hospitality. His cynical statements during a tour of the United States last year—when he harped on the insecurity-cum-separation tune—should have prepared everyone concerned for his wild outburst on the issue on Indian soil this time. The real point is that the demand for the break-up of Sri Lanka through the formation of ‘Eelam’ is as mischievous as it is socially, economically and politically untenable. Mr. Amirthalingam administered a fresh jolt to the hope that the sober sections of the TULF are on the point of giving up their separatist demand when he not merely renewed it but reportedly put forward an even wilder vision. ”

Then, Sir, this editorial goes on to say :

“ But above all, the demand for a separate Tamil State must decisively and finally be rejected for two reasons ; in the first place, it runs counter to the integrity of Sri Lanka as a unitary and independent State : secondly, it puts forward the preposterous proposal for an immense human dislocation, since more than half the nearly three million-strong population of Sri Lanka Tamils and Tamils of Indian origin in the country live outside the northern and eastern provinces and less than one-third of them live in the northern province from where the separatist slogan springs. ”

Then finally, Sir :

“ What is even more disturbing, the disruptive rhetoric will, even while it is evidently in response to the stances of the extremist sections within the TULF, aggravate the already tense situation created in parts of the northern districts by the activities of the killer and terrorist gangs that take cover behind the totally undeserved name of ‘Liberation Tigers’. ”

This is the “ Hindu. ”

Then, sir there are the public utterances of Mr. Amirthalingam. There may be many utterances of other members of the TULF.

Now I am reading from the CID report. At a TULF meeting on the 5th of March, 1983 at Kalawanchikudi, this is what he said :

“ In 1956 we performed ‘Sathyagraha’ on Galle Face Green and the next day communal troubles erupted in Amparai area. At this time the Tamils of Thuraineelavani opened fire on an Army Jeep which was later set on fire. It is a matter of pride that the Tamils of the East fired at the Army even before the shooting in the North began. ”

Then, Sir, at the TULF meeting held on the 20th of November, 1982 at the VC ground at Valaichenai he said :-

“ We cannot gain freedom all of a sudden. Generations have to fight for this cause. So far no other country has recognized ‘Tamil Eelam’. But when a country does so, action can be taken to establish ‘Tamil Eelam’. ”

[ශ්‍රීමති ජිසානායක මහතා]

Then at the TULF meeting held on the 28th of August, 1982 at Trincomalee this is what he said :

" I am prepared to even sacrifice my life at any time to achieve 'Eelam' for the good of the Tamil people. During my visit to India, I had discussions with M. G. Ramachandran and was able to obtain a definite pledge from him about the safety of our Tamil youths arrested in India. "

This is a proposition that has been completely denied by Mr. Ramachandran at a later date.

Sir, there are many other statements like that. On the occasion of the opening of a new library on the 5th of February, 1982 at Kankasanturai this statement was made :

" When a liberation fighter is shot dead, some alleged that the TULF had a hand in it. Who is this youth ? Why should he be shot dead ? He was associating closely with me. As soon as he was killed, his father rushed to my house. There may be differences, in ideas between the TULF and this youth ; but he fought for the liberation of Tamils. That is why his brother was given an appointment by the M.P. for Vaddukkodai. "

Then at the TULF meeting held on the 14th of July, 1979 at Valaichenai this is what was said :

" The youths are ready to shed their blood or to sacrifice their lives for the 'Liberation of the Community'. Tamils should not be divided and must be prepared to struggle. When the time is ripe, be ready to play our part. "

In a speech delivered at the Colombo branch meeting on the 22nd of November 1978, at Wellawatte :

" The Tamils have to struggle against the powerful and cunning Government. Therefore, the Tamils must also adopt cunning methods towards its liberation struggle. "

On the opening of the " Suthanthiran Press " on the 10th of July, 1978 in Jaffna :

" In the same way Hitler's atrocities paved the way for Israel's birth, atrocities of Sinhalese thugs on the Tamils is paving the way for the birth of Tamil Eelam. "

At the funeral of terrorist Sivakumaran on 7th July, 1974 at Urumparai :

" Sivakumaran lived as a hero and died as a hero with the only ambition of gaining independence for Tamils. All Tamils at the burial grounds should pledge to continue the struggle for independence for Tamils and till this is gained they should not retreat and rest. "

Then, Sir, the late Mr. Bastianpillai had recorded a statement of what Mr. Amirthalingam had said to him on the 23rd October, 1973. Mr. Amirthalingam is reported to have told IP Bastianpillai this before his murder :

" So you are the famous Bastianpillai I have been looking for ? I have heard several stories about you. You are a traitor No. 1 of the Tamils. A new Government will be formed and I will be in that

Government. I will then see that your uniform is removed and chased out, so that you will come back here. Then the youth of the Tamil community will deal with you. "

A similar threat had been made by Mr. Amirthalingam to another police officer, IP Pathmanathan, on 16th January, 1974 in the presence of the Magistrate of Jaffna. The Magistrate ordered Mr. Amirthalingam out of court but later called him in, and Mr. Amirthalingam apologized to the Magistrate and the Superintendent of Police. IP Pathmanathan was also subsequently killed by terrorists. It appears to be more than a coincidence that these two police officers, who were considered traitors by Mr. Amirthalingam and threatened by him, died not of illness or due to natural causes but by other means as wished for by Kasianandan.

I have got, Sir, numerous occasions in which, while professing to follow Gandhian policies in Parliament, statements have been made outside this country and inside that the Tamil United Liberation Front is committed to achieving Eelam, whatever the means were. Therefore, Sir, if my good Friend the hon. Member of Kalawana says today that we are proscribing the only party representative of the Tamil people committed to the democratic process, I think my good Friend is not possessed of facts which happened during the period he was in Government nor of facts since 1977.

Then, Sir, there was the occasion when Mr. Vaikunthavasan did the famous act at the United Nations, when just before our Foreign Minister had to mount the rostrum to speak on behalf of Sri Lanka there was this impostor who went pretending to be the Foreign Minister and for two minutes made a speech, the text of which I have with me. It had been deliberately framed so that it could be delivered in two minutes. This is what the Leader of the Opposition of Sri Lanka says in the preface to the book published in London, hailing Mr. Vaikunthavasan as a hero who performed this trick in the United Nations—signed by Mr. A. Amirthalingam, M.P. Secretary General, TULF, 25th October, 1978.

" Mr. Krishna Vaikunthavasan is well-known in Ceylon as one of the forerunners of trade unionism among the public servants. As the General Secretary of the Government Clerical Service Union, he played a significant role in the victories won by Marxist parties in the early years of independence after 1948. This publication coming from the pen of a person with this background should serve as an eye-opener to anyone who may yet be dreaming of living in unity with the Sinhalese. Mr. Vaikunthavasan has very succinctly brought out the case for self-determination for the Eelam Tamil nation and the need for Tamil National Liberation from the Sinhala neo-colonialists. The present need of the hour is publicity among the nations of the world for the Tamil cause. Mr. Vaikunthavasan placed Tamil Eelam on the map of the world when he took the podium of the United Nations General Assembly before the Foreign Secretary of Sri Lanka. The Tamil nation owes a debt of gratitude to Mr. Vaikunthavasan for that master stroke and for

continuing to play his part in propagating the Tamil demand through this publication. It is up to the nation to use its ability, courage and untiring efforts for the achievement of its freedom."

This is the leader of the party which professes to follow Gandhian policies.

Then Sir, each time a soldier is shot dead, each time a police constable is shot dead, when Bastianpillai was shot dead, when others were shot dead, what is the propaganda? The propaganda is that the troops are raping the girls of Jaffna. Has Mr. Amirthalingam or any Member of the TULF come before this House even on one occasion and given the name of one single who was raped? Never!

This is what the Manifesto of the TULF said before the 1977 Election. "Tamil women have been raped and pregnant women slaughtered to pieces on the public highways," etc. Sir, such statements cannot be accepted if there is no proof. I think, there is one important point that the entire leadership of the TULF missed, which, leave alone as politicians, as human beings they should have acknowledged, namely that there has been no Government other than this Government which, short of accepting the separatist principle as the hon. Member for Attanagalla said, has gone so far as to ameliorate the conditions of the Tamil people, including the recognition in the Constitution of this country that many of the grievances should be rectified. For example, the language laws are no longer subservient to the principal statute. Tamil has been recognized as the national language in the Constitution of our country.

தலைவர் கவனத்தை

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! I think you have taken five minutes more than the time that you wanted.

வாழை உரையை

(திரு. காமினி திசனாயக்க)

(Mr. Gaminis Disanayake)

I will be speaking for only five more minutes.

Therefore having gone so far to recognize, ameliorate, negotiate with the prevalent problems facing the Tamil community, we feel that the time has now come when no Tamil is safe in this country so long as communal passions are being kindled by a group of people who do not seem to be having any proportion or balance as to what they set out to do. It is relevant perhaps, at this point of time to recollect the person in Tamil politics who first propounded the principle of separatism. That is Mr. C. Suntheralingam. Quite contrary to public belief it was not Mr. S. J. V. Chelvanayakam. It was not any other leader. It was Mr. Suntheralingam, whose party was then known as

5-A 71758 (83/08)

Ella Thamilai Ottumai Munani. Therefore, Sir, I think we should all realise that the continuation of the Tamil United Liberation Front as a recognised political party is a danger to the country and to the Tamil community itself. The whole claim is based on the principle that what is their traditional homeland should be declared the state of Eelam. Having stated that here, their purpose is much beyond. They are asking more than 50 million Tamil people living in various parts of the world to make that Eelam State their home state. Can you imagine 50 million people coming to settle down in the future State of Eelam? No, Sir. The whole proposition is unviable. It is in direct derogation of the sovereignty of our country and the territorial integrity of our country. It is against the Constitution. There has never been in the history of our country a period in which there has been a Tamil kingdom which did not recognise the suzerainty of a principal kingdom is Sri Lanka.

If one wants to know the homeland of the Tamils, I think all the parties here will join with me and our Government when we say, the entire country is their homeland. They have the right to live anywhere in this country. The 1.5 million Tamils living in Colombo did not ask Mr. Amirthalingam's permission to come and live here. The Tamils living in Nuwara Eliya, Bandarawela and Haputale did not ask anyone's permission to come and live there. No, Sir. The argument is a fallacy from the beginning to the end, and I think it has now reached the point where the sole responsibility for the protection of all the communities in Sri Lanka must be taken by the Government. My good Friend the hon. Member for Kalawana (Mr Sarath Muttetuwegama) who is so concerned about the democratic principles, kept on asking. "Is this democracy? Is that democracy?" May be we cannot continue with this system. May be that we will have to adopt the Soviet system. We will gladly do so if it is necessary to protect the sovereignty of our country and the integrity of our country, and as my Hon. Colleague the Minister of Industries said, for the purpose of protecting our civilization which has a recorded history of over 2,500 years.

I thank you, Mr. Speaker.

பு. வைத்தியன் (குமேசு கர்ணன்) (பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—கிராமிய கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சர்)

(Mr. S. Thondaman—Minister of Rural Industrial Development)

Mr. Speaker, the Hon. Prime Minister in the course of his speech referred to the fact that my organization was a constituent part of the TULF and that the TULF had the resolution for separation adopted when we were part of that organization. It is true that wherever I am my co-operation is available on my own terms, and we were there on the basis of that

[එස්. තොන්ඩමන් මහතා]

co-operation, but as far back as 1976 we have unequivocally and in clear terms declared not only our opposition to the idea of separation but the futility of the exercise as something that will not solve the problem of the Tamil-speaking people. We made it very clear at the time of the adoption of the resolution, and in fact the reservation of the CWC was incorporated in the very resolution, the Vaddukoddai resolution. At that time, in fact, I was out of the country. When I came back I clarified our position through my own paper, where we made it very clear that as far as the resolution is concerned, the CWC will be opposed to it and we considered it as something not in the interests of the Tamils. I would like to table this CWC paper. That is the position of the CWC. Therefore, it is not a problem for me as far as taking of a decision is concerned. We have been consistently against a separation and therefore, I am glad to participate in this debate.

There is one thing I must say. As far as the Tamil leaders are concerned, so many Members here were trying to show that they are very unreasonable, that they had been very obstinate. That is not the case. I am sorry to say as far as my knowledge goes, that is stretching too much. In fact the Tamil leaders have been very very reasonable. They have been co-operative with every Government that was in power. They negotiated and came to an agreement with the SLFP, and there was the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact. It was the Government of this country at that time which was unable to honour it. Again, when Mr. Dudley Senanayake took charge of the Government, they came to an understanding with him. Although they asked for extreme demands, they never hesitated to come to terms by negotiation.

The Governments in power after coming to an agreement with the minority, were not able to implement it. The Prime Minister who made Sinhala the Official Language in 24 hours was not able to honour the agreement that was entered into. Mr. Dudley Senanayake, another Prime Minister was unable to do it.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන)

(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க—நுவரெலியா-மஸ்கெலியா

இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Anura Bandaranaike—Second Nuwara Eliya-Maskeliya)

Who opposed that ?

එස්. තොන්ඩමන් මහතා

(திரு. எஸ். தொண்டமான்)

(Mr. S. Thondaman)

That is different. The major political parties, the Sinhala parties, wanted us to trust them. But you cannot be trusted because you do not honour your own

agreement (*Interruption*). Even now what is happening? It is true that the TULF has adopted separation even against our advice. They are not refusing to go and negotiate. Before this Government came into power, I was able to arrange for the Leader and the TULF to meet at my own residence and some understanding was arrived at, and that was reflected in the manifesto.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගලල)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

What is the manifesto ?

එස්. තොන්ඩමන් මහතා

(திரு. எஸ். தொண்டமான்)

(Mr. S. Thondaman)

The UNP manifesto. Yes, I will read it to you. The Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) was reading it.

කථනායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

එස්. තොන්ඩමන් මහතා

(திரு. எஸ். தொண்டமான்)

(Mr. S. Thondaman)

As far as the resolution was concerned, the TULF came to an understanding and they worked and negotiated with this Government, in spite of the fact that the youths were against them. But we dragged on for so many days, and so many years; nothing happened. In that process they became unpopular with the youths. Then when I joined the Government, I played the role in bringing about national unity not only between the CWC and the UNP, but also between the TULF and the UNP. I did my best to get the TULF also to work with this Government. When I knew that things were not going the right way, I wrote to His Excellency the President on the 29th of March this year.

His Excellency J. R. Jayawardene,

President of the Republic,

Presidential Secretariat,

Republic Square,

Colombo 1.

My Dear President,

I am writing this letter after considerable thought, because I feel it my duty to bring to your notice certain matters which do not augur well for the future.

I was disturbed and distressed at the trends surfacing, even at Cabinet level, that do not inspire hope, especially in regard to the solution of the problems facing the minorities.

These trends, I am afraid are not conducive to the creation of a climate in which we could hope for a solution to the problems of the Tamils. This issue has to be solved, not only in the interests of the Tamil community, but in the larger interests of national unity and development.

If this problem is not resolved during the tenure of office of Your Excellency, there is no likelihood of it ever being solved at all, in the future. It was in that belief that I joined Your Excellency's Government to further strengthen your hand.

I am sure, Your Excellency will recall the meeting held at my residence in 1977, on the eve of the general elections, where Your Excellency and the leaders of the Tamils United Liberation Front exchanged views and identified the problems of the Tamil speaking people. We were happy that this understanding was reflected in the UNP manifesto, with a view to resolving them, once you came to power.

But after five years in office, it has become clear that whatever steps have been taken have been inadequate to resolve these problems. This has resulted in the creation of an atmosphere of mutual distrust and suspicion, giving a lever to communal elements to make a mockery of the whole issue.

Needless for me to reiterate to Your Excellency, that this is a matter that needs the serious and immediate attention of the Government, so that the Tamil speaking people could be convinced, through positive and meaningful action, of the bona fides of the Government, in so far as their interests are concerned. I would urge Your Excellency to treat this matter as a national priority, so that this impasse could be ended for all time.

Another matter which also needs equal priority and calls for solution without further delay is the question of the stateless.

We were really reassured and heartened to read Your Excellency's statement in New Delhi in regard to the problem of the stateless, especially in the light of the unhelpful views expressed by Hon. A. C. S. Hameed, Minister of Foreign Affairs, during our discussions here, on the subject in December last year.

This problem, as Your Excellency is aware, has been dragging for thirty five years and the mounting suffering of the people who have been deprived of their rights is immeasurable. I have had occasions to bring to Your Excellency's notice the problems that they encounter in everyday life, even from unexpected sources.

Your Excellency has always expressed concern and sympathy for these people and now is the opportunity to give concrete shape and content to your feeling for these people. If positive and meaningful action is taken to bring to an end this vexed problem, I am sure, that it would further redound to the credit of Your Excellency.

No moment could be more propitious, more opportune than now, when the country has given Your Excellency a massive mandate at the Presidential elections and endorsed it further at the Referendum, to resolve this problem. Therefore, if action could be initiated in this direction, before the by elections, it would be a great step forward in uplifting this weakest section of the population and merging them with the mainstream of national life.

Thanking you.

Yours Sincerely,

S. Thondaman.

This was the letter I wrote when I felt that the way in which we expected the minority problem was to be solved was not being done. It is not today that I am saying this, but it was in March this year but it said this because I knew that things were going from bad to

worse. The TULF people, although their aim and goal were a separate State, they never stood for that. In fact, they always thought the only solution of the minority problem is a separate State. But His Excellency the President felt that through Development Councils it was possible to solve it. They accepted it and they were prepared to give it a trial, to work it. Then what happened? They wanted to contest there. I told His Excellency that those people are coming to your way of thinking and they prefer to give them a trial, why do you not make them slaves to your idea instead of chasing them away? They said, "We are a national party and therefore we must go and contest" In the process all sorts of trouble took place. (Interruption) Why? the elections.

மன்திரிபரகேன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

They shot us dead. That is what happened.

சி. சோண்டமன்

(திரு. எஸ். சோண்டமன்)

(Mr. S. Thondaman)

Here he is trying to help you. If you are trying to challenge his own existence who will work with you then? The Hon. Minister of Industries, he told once: Kill them and—

மன்திரிபரகேன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

He said that it was his personal view, that he is not speaking for the Government. (Interruption)

சி. சோண்டமன்

(திரு. எஸ். சோண்டமன்)

(Mr. S. Thondaman)

I will tell you. What I would like to say is that even while I am speaking here about a hundred thousand innocent Tamils are languishing in the refugee camps.

This is a moment of great tragedy, pain and sorrow when people have been rendered homeless, penniless and without a future. Still these thousands have borne this trauma and hardship with remarkable courage and fortitude. There are many people who claim that these disturbances are a further manifestation of the Sinhala uprising against the Tamil. But I do not share this view. The vast majority of the Sinhala people condemn there atrocities on these innocent Tamil people and have shown sympathy and understanding. Many have braved and given shelter in their own homes in spite of intimidations and threats. In those circumstances, to say that this is a Sinhala uprising against the Tamils is absurd! On the other hand, I am now reminded of what the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwagama) was asking: "Who were

[*உட. தைன்மென் மென்*]

these people? Where were they parading? and all that. My own understanding that this was like the Attanagalla Sathyagraha that we all attended. There was a similarity between this and the Attanagalle incident. There also the Army and the Police were on lookers, so the lawless elements had their own way. There also those in power at that time found excuses and supported the lawless elements; here also we have people who are supporting these elements. Therefore, this is a thing one must easily identify. The hon. Member for Kalawana said a little earlier that when last time there was communal riots, His Excellency the President want all out and said:—"I am ashamed to be a Sinhala—I am ashamed to be a Leader of a Party and if necessary I will give up!" He used these strong terms. But, unfortunately, this time when very much more serious difficulties took place, but I am sorry to say that, not only His Excellency, but none of the Ministers who came expressed even regret for these victims. I am so sorry, if its not correct, I accept it. His Excellency the President called these lawless elements—(*Interruption*)

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. லலித் அத்துலத் முதலி*)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

On a point of Order. I think there is a misunderstanding. If those speeches were read, I do not think these inferences could be drawn.

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

If it is wrong, I will be the happiest man because I have come here to strengthen the hand—(*Interruption*).

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. லலித் அத்துலத் முதலி*)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

If you had listen to the radio and the TV—(*Interruption*).

கலாநாயகர் அவர்கள்

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please!

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

If you say you express sympathy. I will be the happiest man.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please. You must avoid commenting on the conduct of the President.

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

No, I am not commenting. I have the highest regard for the President. If anybody has co-operated with the President—

கலாநாயகர் அவர்கள்

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

I am only cautioning you.

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

I like this to be understood, Sir. Today we are trying to find excuses—like the Attanagalle doctrine. You are following it completely! That is my understanding. If my good Friends say that they have expressed regret and have indicated their sympathy for the people, then I will be very happy. (*Interruption*)

கலாநாயகர் அவர்கள்

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order please! Stop your cross talk and address the Chair!

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

I was happy my good Friend the Minister of Industries was very frank it is much better to work with people who are very frank. Then we know each other well.

I am now satisfied that the Dharmishta policy of His Excellency the President has almost failed. that is my opinion.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

There again you are commenting please. Order!

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

I am prepared to withdraw it because it is not my intention to—

கலாநாயகர் அவர்கள்

(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(Mr. Speaker)

Are you withdrawing that.

உட. தைன்மென் மென்

(*திரு. எஸ். தொண்டமான்*)
(Mr. S. Thondaman)

I have withdrawn already.

மன்றத்தினால்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(A Member)

This is nonsense.

එස්. ටොන්ඩමන් මහතා

(திரு. எஸ். தொண்டமான்)
(Mr. S. Thondaman)

We have joined to strengthen the hands of His Excellency the President, and unfortunately this is my own opinion—those who have pretended to be with the policy of His Excellency have not been honestly following it. I have been very sincere, very honest in the belief that we can find a solution to all the problems of the minority and then we could all live peacefully. It is very unfortunate that we are now trying to appease people who have been doing criminal acts, lawless people, and in this way we cannot create national unity or development. In a unitary state there must be protection. The Government must give protection. It has completely failed this time. We cannot allow this to continue. This is not the first time we have suffered. In 1977, '79, '81, '83—(Interruption). We are human beings. Yesterday the "Daily News" wrote about "Dumb Friends", They are trying to prevent cruelty to animals. Today the whole country is on fire. People are dying. Hundreds of thousands of Tamils are suffering but the "Daily News" the government organ, writes about dumb friends. They are interested in cruelty to animals. We are reduced to that hopeless position.

It is not my intention to take too much of your time. (Interruption) Over 100,000. No, no; all over. But a lot of people are in private homes. They will come out. When they come out it will be more.

කථාතාසකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

You have only two minutes more.

එස්. ටොන්ඩමන් මහතා

(திரு. எஸ். தொண்டமான்)
(Mr. S. Thondaman)

In a multi racial, multi lingual country, people must be naturally live as brothers and sisters. There is no room for frustration and bitterness, vengence and vendetta except at the cost of human life, suffering, misery and economic disaster as we are witnessing now.

While we do support the move to prevent the separation, that should not erect further barriers between the two communities. Let us hope that the blood bath the country has taken and the baptism of fire that has purified the souls of the people will once and for all bury the anger and agonies of the past. So

that, Sir, from our past mistakes, our misdeeds we would veer away to the path that leads us to peace, progress and prosperity where communal cries and racial rancour will be things of the past.

අනුර බන්දරනායක මහතා (නුවරඑළිය-මස්කෙලියා දෙවන)

(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க—நுவரெலியாமஸ்கெலியா இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Anura Bandaranaike—Second Nuwara Eliya-Maskeliya)

Today, under glaring search lights, heavily guarded armed guards outside the Parliament, helicopters parked all over the lawn, members of this House have been summoned.—(Interruption) All over the lawn. Only one? Members of this House have been summoned. Sir—(Interruption). Somebody has to run very fast from here. I think both of us know who it is, but it is better not to mention who it is. With our cars half a mile away from this House we have been summoned by you to debate the Sixth Amendment to the Constitution of this country.

In the first page of the Constitution it clearly states that Sri Lanka is a unitary State and all the parties that are represented in this House so far, have quite unequivocally accepted that fact. By the Sixth Amendment we seek to prevent any political organization from advocating, supporting, espousing, financing and encouraging any attempt to form a separate State in Sri Lanka. If any one were against this concept he or she is liable to very strict and strong punishment hitherto unknown in this country. This, Sir, is an attempt, a late attempt, to try and stem not only the unprecedented racial violence that has broken out during the last few weeks, but also an attempt to stem the increasing demand for a separate State by the Tamil people of the North.—(Interruption).

So here at this point I think it is my duty to inform this House of the clear stand the Sri Lanka Freedom Party will take regarding the Sixth Amendment. First of all, Sir, we have always held firmly to the belief that Sri Lanka must be and will always remain a unitary State. Our position on that has been perfectly clear and uncomplicated. We shall never compromise on that, Sir. We have ruled this country for 16 years. We have been in the Opposition for the same number of years and our position in the Opposition and in the Government has always been the same and will always continue to be the same. While safeguarding and protecting the interests of the minorities in this country, the Sri Lanka Freedom Party will never permit the rights and the position of the Sinhala people to be eroded in any manner whatsoever. That has always been our position. This is the only country we have and as the Hon. Minister of Industries very eloquently pleading the cause of the Sinhala people, put it very correctly, we have nowhere else to go. Therefore, we will always fight in this House and

[අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා]

outside this House any attempt to form a separate State in this country. Our position is perfectly clear on this and let there be no doubt. Therefore, the position of the Sri Lanka Freedom Party regarding the Sixth Amendment is that, we will vote with it and we will support you wholeheartedly to carry it through without any division in this House.

Now, it is with a tremendous sense of pride not only as a Sinhalese but also as a Sri Lanka Freedom Party member that I recall that it was my father's government in 1956 that first gave back the lost heritage of the Sinhalese people by making Sinhala the Official Language of this country. I say this proudly not only as a Sinhalese, but also as a member of the Sri Lanka Freedom Party.

Now, Sir, I am surprised and somewhat saddened that on this occasion the Hon. Prime Minister in the opening address to this House tried insidiously to insinuate that the Sri Lanka Freedom Party used the 'Sinhala Only' cry because the United National Party made it their election platform. This is factually and historically completely false and inaccurate. Therefore I am quoting from the only authentic work on the 1956 General Elections, written by a person called Mr. I. D. S. Weerawardana, where at page 98, he says very clearly—

"It was seen earlier that till about January 1956, the UNP stood by its parity policy. When the Sinhala Only campaign in the country grew to be almost irresistible the UNP decided to make a dramatic gesture of concession to a popular demand and seek a mandate to implement it. By the time the UNP decided to accept Sinhala Only however, the SLFP, VLSSP, the Bhasa Peramuna and several politicians of various other political persuasions had already decided for Sinhala Only."

The UNP decided on a Sinhala policy only after the SLFP made its position perfectly clear on it.

"From the UNP point of view therefore, the mere acceptance of Sinhala Only was not enough although the acceptance of Sinhala Only itself had to be justified. The UNP Manifesto declared that it would make Sinhalese the official language if it were returned to power. No mention was made in the Manifesto of the place that Tamil would have in such a scheme of things."

Sir, the Hon. Prime Minister tried very hard, without mentioning it, to insinuate that the Tamils decided on the course of federalism, and thereafter for a separate State, after Sinhala was made the Official Language of this country. That may be factually correct. But the Hon. Prime Minister had conveniently forgotten that it was his party also that promised Sinhala Only in 1956, to make Sinhala the Official Language of this country. So, if the UNP had in fact on the 1956 elections you would have followed the same course which would have led to federalism and eventually to Eelam. Therefore, I mentioned this

because I do not want inaccurate statements of historical facts to be mentioned in this House and for them to go unchallenged.

Sir, no better advocate of the Sinhala cause than my Friend the Hon. Minister of Industries, Mr. C. Cyril Mathew, has so eloquently praised the Sri Lanka Freedom Party Sinhala Only policy in now what is called the famous book of his, the title being "සිංහලයාගේ අදිසි තතුරා" written by him in 1970 and printed on the 1st of February of that year. This is what he says about the SLFP :

"මේ අතර මේ රටේ සිංහලයා තුළ පැවති නොසතුටුකාරී කැළඹී අවුත් අවසානයේදී එකම බල වේගයක් බවට හැරී, සිංහල උගත් බහුතර ජනතාවගේ හදවත් තුළ කකියමින් තිබුණු, සංස්කෘතිය, ආගම හා භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රාර්ථනාවක් එතෙක් කල් යටපත් කරමින් පැවති බැව් සියල්ල 1956 අප්‍රේල් මස මැතිවරණයේදී කඩා බිඳ දැමුවා."

This is not said by an SLFPer. This is said by the United National Party's Minister of Industries and Scientific Affairs.

"මෙම සටනේ පුරෝගාමීත්වය ඉසුරුවේ බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේ. සිංහල ගුරුවරයා, සිංහල ලේඛකයා, ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයා සහ ඒ අනුව හිය සිංහල වට පිටාවක හැදුණු වැඩුණු සිංහල උගත් මුළු මහත් ගැමි ජනතාවයි."

එම 1956 ජූලි (සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පහත ඉදිරිපත් වූ) සිට වර්ෂ 1966 ජනවාරි 8 වෙනිදා (දෙමළ භාෂා (විශේෂ වී වීඩාන) නියෝග පහත ඉදිරිපත්වූ) දක්වා වූ අවුරුදු දශකයකට ආසන්න කාලය තුළ බණ්ඩාරනායක රජයක් ගේ සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් එතෙක් නිදැකවම ක්‍රියාවට නැගෙමින් පැවතුණේය.

ගත වීම් ගණනක යටත් භාවයෙන් පසුව, බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේට, සිංහල ගුරුවරයාට, ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයාට, සිංහල ලේඛකයාට සහ සිංහල උගත් ජනතාවට නැවත වරක් තම මාතෘ භූමියේ මනුෂ්‍ය කෙළවරකට හිය මඟවා ගමන් කිරීමට කරම් සිංහල භාෂාව හා සංස්කෘතිය පිළිබඳ ජයග්‍රහණ ප්‍රබෝධයක් ඇති විය."

Here is an eloquent testimony to the proud record of the Sri Lanka Freedom Party, which we have no reason to be ashamed of or shy of. I am sorry that the Hon. Prime Minister tried insidiously to show that the SLFP was the cause of this problem after the Sinhala policy implementation in 1956.

Now, Sir, on question of terrorism may I say that we have always opposed any form of terrorism aimed at achieving whatever means they want to achieve. Terrorism must be condemned in all its forms. We have done so in the past and we shall continue to do so in the future. Let there be no mistake about that.

Now, Sir, let me get on to another aspect. The events of the last two weeks have left this country shattered, shocked, and virtually dismembered. This, Sir, is obvious. I will deal with it later. Let us not try to find scapegoats. Why do you not assume in all fairness that this was a genuine eruption of Sinhala agner? Why has not a single person argued that? The patience of the Sinhala people had in fact run out. It should never have run out, but it ran out. The genuine Sinhala anger erupted like an ever live volcano when the thirteen bodies of the Sinhala officers of the Army were brought to Kanatte. Thereafter the looters may have walked in. Members of various political

persuasions and political parties may have joined in the looting. I am not saying no. But to try and find one single villain or two or three villains is not going to be the answer to this problem.

As Sinhalese indeed, while emphasising that our rights must be preserved, we shall not sacrifice any one of our rights. As a Sinhalese I am ashamed that in fact innocent Tamil people, Tamil people who lived in our part of the country who never advocated separatism in this country, who never gave one cent in finances to the cause of Eelam, who would probably have never voted for the TULF—and may I say this, that every single Tamil whom I know in Colombo voted for the United National Party in the 1977 General Elections, in toto. In the Colombo West Electorate, in the President's own electorate, how did the Tamils of Bambalapitiya, Wellawatte, vote? Entirely for the United National Party. The Tamils of Colombo Central—my good Friend the Third Member for Colombo Central is here—voted virtually for the United National Party. It is they who have suffered by this meaningless violence. It is they who have had to pay the price for the acts of irresponsible terrorists in the North. It is their houses that have been burnt. It is their business establishments that have been destroyed for ever. It is they who have been killed.—(Interruption.) How do you know? These are innocent Tamils. None of them said that they are going to support terrorism.—(Interruption.) All right. Hit those fellows who said they will support it. But why do you want to unleash unbridled terrorism on harmless innocent Tamils?

There are 80,000 Tamils in refugee camps. My good Friend the Hon. Minister of Rural Industrial Development said that there are 100,000. I read in the morning papers that there are 80,000 Tamils who are paying the price for the irresponsible acts of the terrorists.—(Interruption)—There are no Indian Tamils but Jaffna Tamils. Most of them are Jaffna Tamils. Indian and Jaffna Tamils?

Sir, 267 people have been killed according to the Government report; 1,438 known cases of arson; 76 cases of looting detected by the police. Thousands have been undetected. Then there are 296 cases of mischief and assault; 96 cases of minor violence and nearly 80,000 Tamils are in refugee camps. I also can make a speech evoking Sinhala sentiment. As much as you feel for the Sinhala Buddhist cause I feel for it and as a party we have done everything that we can for the Sinhala Buddhist cause. But if the minorities of this country have opted to live with us, it is a telling testimony that of those 80,000 Tamils who are in refugee camps 70 per cent, even after violence on them, opted to live among the Sinhala people. Seventy per cent of those who are in refugee camps do not want

to go back to Jaffna. Then, Sir, is it not our right, our duty, whichever Government is in power, to afford them protection, to afford them safeguards to live among the majority community without being subjected to acts of terrorism and vulgar chauvinism?

Now, Mr. Speaker, for four days after the incident broke out—I do not want to blame anybody—nobody came on television or over the radio. The country was virtually burning; unprecedented acts of violence had taken place in Colombo and the suburbs. For four days we heard no Government view. His Excellency, on the fourth day, addressed the nation on television. I must say that of all the speeches made by the Ministers up to date, his was truly the only humble speech I heard. He was candid enough to admit, he was intellectually honest enough to admit that in fact he and his Government had made mistakes. That is the way a Leader must behave. What did the Cabinet Minister say? I do not want to mention their names. They were trying to look for scapegoats, they were trying to put the blame on others, but the President, complimenting him I must say, never found fault with anybody. He never tried to look for scapegoats. He took the responsibility as the Head of State. He must be ashamed to lead a party with people like some of you!

Now, Sir, we heard a number of other speeches. I myself have my warmest affection for the Minister of State in this House and outside. I am sure he would have never said this if he was not convinced and did not believe it. He was like the Wizard of Oz. He created fantasies. First he saw an international plot which I will deal with. I do not want to embarrass him in any way; I am fond of him. He is one of the few Ministers in his House who ever complimented the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike without the slightest hesitation. I thank him for that. But here I must say that I was rather surprised at what the Hon. Minister said at a press conference yesterday. I am quoting from the "Ceylon Daily News" of Thursday the 4th August 1983.

"Fielding reporters' questions, the Minister declined to identify any foreign country suspected of involvement in the unrest. 'We are a non-aligned country friendly with everybody. We will not name them'."

Sir, he is a responsible and intelligent Minister of this Government. If he genuinely believed that there was a foreign power involved in this whole operation I think he should take us into his confidence and name the countries because as a result of the statement of the Hon. Minister every country is looking at each other and asking, "Is it us?" The Russians are asking the Indians; the Indians are asking the Americans; the Americans are asking the Chinese and the Chinese are asking the Japanese. Even the Maldives are asking, "Is it us? Are we suspected?" By his

[ප්‍රඥාප්තියක් මගින්]

showing, he is a master advertizer and a master salesman. He has sold the idea and he has reaped discordant notes among all the foreign embassies in this country.

Now, Sir, Winston Churchill, during the second world war kept the House of Commons informed of every vital decision that the Cabinet made at that time. We are almost in a state of war at the moment. The Hon. Minister has said this morning that we are more than normal. Therefore, I think, it is his duty, as he is to speak today, to tell us who was responsible. If we are non-aligned it is precisely why he must say it. When you say that we want to be friendly with everybody, you should have never made that statement. The Hon. Prime Minister came to this House today and tried to defend this position. He was talking about a *suli sulanga*. He said when a *suli sulanga* comes and hits the country you do not ask from where it comes. That is the most irrelevant argument that I have ever heard. Here you specifically say that a foreign country is involved; when we ask him to name it he says, "Do not ask from where the *suli sulanga* came." This is the kind of crap that the Government wants the Opposition to accept. I hope the Hon. Minister of State, the gentle, warm person that he is, would tell us and give us a small peak into this world of ours.

Now, Sir, I do not want to labour that point any further, but may I say that there is another matter which I think requires clarification. The British Broadcasting Corporation and All India Radio announced, I believe, on a number of occasions, that the Sri Lanka Government has sought foreign military assistance. I will accept it if the Government denies it, but this news has been broadcast on both the BBC and AIR on a number of occasions.—(Interruption). You deny that? I accept the denial of the Government. In fact I asked this question to clarify this because this has done quite a lot of damage to our interests. I will deal with it later.

Now, the Hon. Minister of State, when spinning his wonderful theory, referred to a local conspiracy. I think my Friend the hon. Member for Kalawana has adequately dealt with that. There is no need for me to labour that point. But may I say this? If there have been any local political parties involved in this, it is a serious matter. If there are no local political parties involved in this and you have falsely accused them, it is an even more serious matter. I do not know the role played by the JVP. We put them in jail. You let them out. You unleashed them on the political processes of the country. Sir, it is an ironic twist of history that those who let them out had to re-lock them.

Now, let us leave all that aside, let us say that it is an old chapter. My Friend the Hon. Minister of Finance is here. I am sure he has studied Machiavelli's "Prince" and the discourses as closely as I have. Machiavelli has very effectively argued, when the blame is coming to you please divert it in another direction. Divert the blame that is coming upon you on to somebody else; otherwise the wrath of the masses would be on your head. Sir, I could not locate the exact quotation but I think it will suffice when I say I remember it very well. Now, Sir, I am sure there are some gentlemen on that side who have read Machiavelli. I am sure the Hon. Minister of State has read him over and over again. So if these parties are not involved in this, let us not go on a witch-hunt.

Sir, as the hon. Member for Kalawana says his party is not involved, I am prepared to accept his word, though I do not believe a word of what some of the members of his party say. The hon. Member for Kalawana is a gentle man, though I do not subscribe to his political persuasions at all. I do not think anybody has condemned the Communist Party and the JVP as much as I have in this House. But, Sir, if they are not involved I do not think it is fair to keep them under lock and key any more.

Sir, may I also say that the "Dinakara" newspaper has also been sealed? It is a funny thing, because since these troubles broke out on Sunday night, the 24th July, this newspaper has not been even printed once.—(Interruption).—Who has seen it? Furthermore, there is a very strict censorship on. If you do not want anything to be published, why not censor it? Why seal the newspaper? This is something which I do not understand. If you feel that they are publishing irresponsible things, then close it down. But you closed down a newspaper that has not printed a word since this trouble broke out. This is something which I find very difficult to explain.

Now, Sir, having heard my gentle Friend, the Hon. Minister of State, I must say that all the remarks I have made are without any malice. He knows it. He was followed by the Hon. Minister and First Member for Nuwara Eliya-Maskeliya who gave us a learned discourse on the Mahaweli. He was followed by my Friend the Hon. Minister of Trade who kept smiling ever so often that I was wondering whether he was appearing on an advertisement for "Pepsodent". He was smiling so sweetly, as if the whole world was full of song and smiles. Then followed the Hon. Minister of Finance. I did not have the pleasure of listening to the Hon. Minister of Transport, but by the end of the month we would have seen the entire Cabinet on TV. Every evening we are shown given these gentle ceremonies.—(Interruption). Yes, a variety entertainment.—(Interruption). If you give me a chance, certainly.

Now, Sir, let us get on to a more serious matter. There is an incident which I must refer to not only as a Sinhalese but also as a responsible citizen of this country—something about which we should all be ashamed—and that is the massacre of the 52 prisoners who were in the Welikada Prisons. I am not defending Kuttimani. He may be a murderer. But there were 30 prisoners of the 52 who were awaiting trial. None of them had been found guilty of any offence or crime. Some prisoners, we are told, took the law into their own hands, broke into those respective areas and slaughtered 35 suspected Tamil terrorists. That could have happened. But it is a shameful episode and it will be recorded with shame in the history of this country.

What should the Government have done thereafter? The Government should have immediately removed every single Tamil prisoner who was held there to another place. But they did not do that. 48 hours later, another 17 Tamil prisoners were slaughtered. I am not holding a brief for those terrorists and I do not condone their acts but when they are detainees they come under the custody of the Government. It was the bounden duty of the Government to safeguard the lives of its prisoners.

Take the case of Britain. They have a decade-long problem with the Irish Republican Army, the IRA. Day in and day out there are isolated acts of terrorism in England. There are hundreds of IRA prisoners in British jails. Some of them starve themselves to death, like in the case of the Irish MP. But not one single IRA prisoner has been touched inside a British jail. There are terrorists in many other jails all over the World—in the United States, in France, in West Germany and also in some of the communist countries. Nobody knows what happens in these communist countries, but in free and democratic countries none of the terrorists who have been locked up have been touched by other prisoners.

This is a serious matter. I appeal to the Government not to try and whitewash this incident. Do not try to safeguard those prisoners but take the responsibility. I am not in any way trying to pin the blame on the Hon. Minister of Justice. I believe he was not in the country at the time this happened. I am sure that if he was here he would not have allowed this to happen. You have to seek the truth and punish everyone responsible. This is a shameful episode and something which not only all political parties but all citizens of this country will be totally ashamed of.

I am glad that the Hon. Minister of Mahaweli Development did not try to make this Debate a cheap scoring ground with a run here and a run there or with a shot here and a shot there against his opponents. The situation is far too serious and far too grave for us to

indulge in such cheap politics. If today—I do not want to mention names—any speaker in this House tries to insinuate by innuendo or otherwise—though names were not mentioned innuendoes were made, which is more serious than names being mentioned—that the SLFP may be responsible for this, may I say on the Floor of this House that we do not intend to topple this Government or any Government on the miseries of the Tamil people or on the extravagances of the Sinhala people. No, Sir! Forty per cent of the people of this country voted for us. We have formed governments and we will form governments in the future. You have been duly elected by the people, and we will allow you to carry on for the next six years until the next elections without any violence aimed at the overthrow of the State. We have always believed in this, and I say firmly that if anybody tries to insinuate by innuendo that the Sri Lanka Freedom Party were responsible for this, that person is speaking with malice and irresponsibility, whoever that person may be.

Now, sir, we all admit that the economic and social life of this country has been destabilized. There are over 10,000 Sinhalese who have lost their jobs as a result of the burning of so many factories—(Interruption).—I do not know the figure. I believe it is 10,000. It may be more. If it is more, it is more serious—(Interruption).—Yes, precisely. Most of it is in the electorate of the Minister of Trade. He should know better than all of us the way the Sinhalese have been unemployed. He has once again to re-employ them.

කථනායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You have taken half-an-hour almost.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

I will not take more than 10 minutes more.

කථනායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Five minutes more.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

A little more, Sir. I am just winding up.

Sinhala boutiques have been burnt. 80,000 Tamils have been destabilized and they are living in refugee camps. You should divert all your attention to solving this. We will give you all the assistance that we can

[ஈழர் லிஷ்டர்லகை மலகை]

give as a responsible political party not only to rehabilitate those innocent Sinhalese who have suffered but also to rehabilitate innocent Tamils who have been at the receiving end of this meaningless savagery and brutality. Therefore, let me say one thing. We do not wish to make cheap political points of your misery. This is a national crisis, a crisis that faces every Sinhalese and every citizen of this country, be he UNP or SLFP. Therefore, as a responsible political party we will give you all the assistance necessary to rehabilitate these innocent people. We do not wish to score political points over the misery of harmless innocent people.

கல்தகைகல்தகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The hon. Member will have to wind up now.

ஈழர் லிஷ்டர்லகை மலகை

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, the hon. Member for Akmeemana has very kindly consented to give me 15 minutes of his time.

கல்தகைகல்தகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I do not think his name is there. The name of the hon. Member for Akmeemana is not in the list.

ஈழர் லிஷ்டர்லகை மலகை

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandarnaike)

His name is there.

கல்தகைகல்தகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

No.

ஈழர் லிஷ்டர்லகை மலகை

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandrnanaike)

All the names of MPs who are speaking are there.

கல்தகைகல்தகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Take another five minutes.

ஈழர் லிஷ்டர்லகை மலகை

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandranaike)

Akmeemana, not Hakmana.

கல்தகைகல்தகை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

No, it is not here. Carry on.

ஈழர் லிஷ்டர்லகை மலகை

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Mr. Pathirana's name is there. Anyway I will not take more than ten minutes, Sir.

The other fact that this Government has to consider is the irreparable damage that has been done to our image internationally—in Britain, the United States, Australia, France, the Federal Republic of Germany, India, the Philippines, Malaysia, every country that is friendly towards us. The picture that has been painted of the recent events in this country is extremely unfortunate and sad. The Sinhala people have been portrayed abroad as an uncivilized, brutal savage people, which we are not. Two thousand five hundred years of Theravada Buddhism has not taught us to be savage or brutal or impatient or intolerant. Just because a handful of Sinhalese took the law into their hands, the majority community of this country cannot be slandered abroad. Not a single Sinhalese, whatever political persuasion he may be, will ever permit our international image to be tarnished. The newspaper reports and pictures of dead bodies, the burning on the road, burnt shops, shelled out houses remind one of Beirut. These have been reproduced abroad in newspapers and over television and radio. Every media has been used abroad, very unfairly, to tarnish the image not only of Sri Lanka but also of the Sinhalese people. Therefore it is the bounden duty of this Government and this administration first of all to correct this, because more than any other Government, as the Hon. Minister of Finance will agree with me, this Government has sought foreign assistance for its so-called development work. You have sought foreign investment more than any other Government in this country has ever done before. Therefore your international image or international reputation must be completely untarnished. It is the bounden duty of the Government to correct it. As Sinhalese, if we go abroad today, we walk feeling guilty subconsciously with the blood of the Tamil people on our hands. That is the image that they have painted abroad now. For example, a friend of mine telephoned me from London the other day, a Tamil friend, and said that when he rang up the Sri Lanka High Commission in London and asked for information about the charges that are levelled against this Government and our people on the British television, the answer he was given was, "We have no information from Colombo". This is our biggest mission abroad—the High Commission in Britain. If they say, "We have no information," Sir, we have reached a pathetic level.

Two Sinhalese have been killed in Paris. What protection has our Embassy in Paris sought from the French Government? We pass in this House millions of rupees to keep going our Missions Abroad. If they cannot act at a time like this, why should we have all these Embassies? Close them down. We pay fantastic salaries to these officials, pay fantastic rents to keep them going, give them unlimited entertainment allowances, and if they cannot stand by the country and the Government—(Interruption). Precisely, palatial cars and houses—if they cannot defend the Government, whatever the government may be, at a time like this, close all the Embassies down. There is no point in having them.

Then, Sir, I must say one thing about the Hon. Foreign Minister. It is the duty of the Foreign Minister to have mounted immediately a counter offensive against this campaign against the Government and the Sinhalese people abroad—more, the Sinhalese people. Today I am sorry to see, once again, the Hon. Minister of Foreign Affairs has leapt into a jet and gone to Geneva for some innocuous conference on racism. Surely he should have stayed here. He should have sent somebody else or not sent anybody at all. It is his duty to have stayed here—(Interruption). I know the Hon. Minister is a member of the committee, but his presence here is more important when our international image is being tarnished beyond repair. What has the Hon. Minister of Foreign Affairs done? I am ashamed as a Sinhalese to go abroad honestly because our reputation has been brought down to the mud. You will recognise this, the Hon. Minister of Finance, as you go on your several foreign missions to seek money. You will realise it in the months to come.

සාධාරණ ආනන්දචන්ද සි ද අල්විස් මහතා (රාජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(கலாநிதி ஆனந்தசிவன் சி அல்விஸ்—இராஜாங்க அமைச்சர்)

(Dr. Anandatissa de Alwis—Minister of State)

He met Rao and he also went to Delhi and saw Mrs. Gandhi.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

I have no doubt about that. It is not a question of Mr. Rao or of India, but of our image abroad. Therefore, now that the Minister of Foreign Affairs has gone let him stay in Geneva till the summer is over. Please, somebody else take over this, form committees or do something, and do something immediately to correct the wrong impression that had been created about the Sinhala people abroad. That is all I say about that.

Before winding up my speech, Sir, may I say one thing. I think all of us on both sides of this House are indebted to the Army and the armed services. It is a

tribute to the Army of this country and the armed services, being a Third World democracy, that they have not up to date interfered with workings of a civilian government. Since 1948 successive UNP, SLFP, Governments have been able to rule this country and control situations as the 1958 Emergency because of the Army. In 1962, when certain frustrated elements in the Army, whose first accused Mr. Douglas Liyanage's name we hear from dawn till dusk, that foul conspiracy hatched amongst a certain group of people belonging to a particular religion and tried to upstage and throw out the democratically elected Sirimavo Bandaranaike Government of 1960, the Army stood by the government against their superiors, against the Royce de Mels, the Jungle Dissanayakes and the F. C. de Sarams. The average ordinary Army Officer and the armed services stood by the elected government of this country. For that we owe an eternal tribute and homage to the Army. In 1971 when there was an armed insurrection in this country when there was a civil war of unprecedented proportions. The armed services stood by the government of this country, and since you came to power in 1977 they have always stood by you, fought your battles for you, quite correctly, and also fought the battle that was waged on July 25.

Sir, I am glad that I have had this opportunity of paying an everlasting tribute to the Army and the armed services of this country, not only for the services that they rendered to all government but also for not interfering with any civilian administration in this country. Look at our neighbours. Look at Pakistan where a civilian elected President was overthrown and brutally murdered by the Army and where there is an unashamed dictatorship of the army. In Bangladesh the same thing has happened. Most of Africa has military governments. The whole of Latin America has got military governments. And we, Sir, are proud being a small undeveloped country, we have been able to contain the army and make them work within the accepted norms of democracy and Parliamentary democracy.

Sir, I am glad that the Hon. Minister of Industries always mentions this. There are many things that we do not agree with him, but he is one of the few Ministers on that side who has the courage to fight for the army officers in the North, the Sinhala army officers who have been brutally murdered, and as the Member for Kalawana has rightly pointed out please pay the families at least 500,000 rupees. If you can pay 100,000 rupees to the families of your UNP organizers who have been murdered, when they were not on duty — they were defending no Government — these poor army officers have to defend their Government in the North against terrorism and against the continued attack of terrorists—it is your

[சிறுர் வன்மீர்தாயக மததா]

duty to, at least, give 500,000 rupees to every family of every army officer killed in the North in the course of their duties. That is something which you and all of us owe the army and the members of the bereaved families.

Now, Sir, having said that, May I say finally that we are supporting this bill with no reservations, with no political benefit to gain. As a party that has always safeguarded the interests of the majority community. We believe that what you are doing is something that we cannot oppose. But as serious minded people—I am sure there are some of them in the House who are serious-minded—will concede, by bringing this Bill today, the Sixth Amendment to the Constitution, you are firmly establishing in the Constitution of this country the concept of a unitary State in no uncertain terms. This country will remain one hopefully, for time immemorial. By making this country a unitary State, by enforcing it with stringent laws and safeguards, what do you want the country to think? Logically what follows? That we want to live with the Tamil people even though they may not want to live with the Sinhalese. We decided or we shall decide tonight that we do not want ever to be separated from our Tamil brethren. That is the sum total of this Bill.

Therefore, Sir, if we have decided to live with them, the next logical step to go from there is to see how are we going to live with them. Are we going to live with them in a state of permanent war or are we going to live with them in a state of permanent peace? That is the question, that must be addressed to all the right-thinking people of this House. If you want to live with them in a permanent state of war, then I think, Sir, this problem will go from bad to worse. It is only the beginning of the problem if that is your attitude. I am sure it is not your attitude. If you want to work with them peaceably, do you think honestly that this Amendment will go towards that end? Take the Tamil United Liberation Front for example. I hope they swear in on the 9th with the rest of us. But if they decide not to for some reason or the other, then the entirety of the North, 10 per cent of our population, will be unrepresented in this House for the first time since adult franchise since 1934; for the first time the Northern Tamil community of this country will be unrepresented in the legislature. I am not arguing the merits of their keeping out. I am not saying it is good or bad, but for some reason of their own if they decide to keep out, you remove from the body politic the most important minority of this country, you remove them from the body politic. And what do you do with them thereafter or what will they do themselves? They will become prisoners in the hands of the terrorists and extremists in the North. Well, I concede the fact that terrorism and the 'tigers' were nurtured by the TULF. There is no doubt about that. But there are moderates

in that party, as the Hon. Minister knows very well. (*Interruption.*) Well, I am assuming that they may not come. If they come the problem will not arise. Let us not go into that. There are moderates in TULF who would genuinely want to find a solution.

கல்தாயகமது

(சுபநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I think it is high time you wound up.

சிறுர் வன்மீர்தாயக மததா

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am just finishing up.

கல்தாயகமது

(சுபநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I know others are disturbing you. I know it. You carry on.

சிறுர் வன்மீர்தாயக மததா

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Quite right. (*Interruption.*) No, they will not join us and we will not join them. Do not worry about that.

சிரில் மதுவீ மததா

(திரு. சிவில் மதுவீ)
(Mr. Cyril Mathew)

Are you saying that the terrorist will allow them to come.

சிறுர் வன்மீர்தாயக மததா

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

But, Sir, if you remove this volatile minority from this House and you put them into the hands of the terrorists the extremists, let us consider—I am not making any political declarations here in the House—the consequences of that Act. That is all I want the Hon. Ministers and the Members of the Government to consider very carefully before voting for this Bill, which of course we will not oppose.

Now, Sir, finally—

கல்தாயகமது

(சுபநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I thought you had already finished your final point.

சிறுர் வன்மீர்தாயக மததா

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

There is one final point. That is all I wish to say about this matter. Finally and finally, may I say this: in the years ahead that the Sinhala people try to bring

the two communities together on a basis of a firm foundation of peace and understanding. This, what happened last week has given way to Sinhala chauvinism, has firmly established the supremacy of the Sinhala people, unfortunately in a wrong way. We have become the conquering heroes. Let us as a majority community extend our hand of friendship, our hand of compassion, of understanding, to the Tamil people and try to convince them that they can in fact live with the Sinhalese without being subjected to humiliation and degradation. (*Interruption*) I entirely agree with the Minister of Trade. Now that we have been branded abroad as a race of savages and brutes, let us assure the world and this country—more than this country, the world—that the Sinhala people are not only a gentle people but a great people, nurtured by 2500 years of Theravada Buddhism, of an unlimited civilization and history, together, that the Sinhala people are great as they really are.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please. The Deputy Speaker will now take the Chair.

சபாநாயகர் கலாநாயகர் இடம்விட்டு, கிடைக்கக் கலாநாயகர்
[கலாநாயகர் இடம்விட்டு] இடம்விட்டார்.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிரமத்தின்படி
நிங்கவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோர்மன் வைத்ய
ரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereas MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY
SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

சார். ஜே. சி. டி. மெல் மனா (இடம் விட்டு வந்தார்)
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்-நிதி, அமைப்புத்திட்ட
அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel—Minister of Finance and Planning)

Mr. Deputy Speaker, Sir, I consider it a great privilege to follow my honourable Friend the Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya. He made a very skillful speech in which he referred to my honourable Colleague, the Minister of State as the Wizard of Oz. When I was listening to his speech and to the speeches of some of the other Members in the Opposition ranks I could not help feeling that there was a tinge of the witches in Macbeth, not of the Wizard of Oz, in some of those speeches. I was reminded of—

“Double, double toil and trouble,
Fire burn and cauldron bubble.”

I must say in firmness to the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya that he did not try to fish in trouble waters. I must pay him that tribute. He made some very constructive and valuable suggestions for the future which I am sure the Government will take heed. He referred in particular to the Army. On behalf of the Government, I would like to pay a second tribute to the Army. I paid one in my first speech over

the radio and the TV. The Army's patience has been strained almost to bursting point during their duties in the North. I think we must pay a tribute to all the officers in the Army and the Police who gave their lives in the North in the last five years. I think you will pardon me, if I would quote that old poem, that “at the going down of the sun and in the morning we will remember them” The members of the Armed Services and the Police who gave their lives in the fight against Eelam in the North. I must reassure the Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya that we have not forgotten them or their widows or their families. In the case of each policeman or police officer or member of the Armed Services who lost his life in the battle against Eelam, we continue to pay the full salary with allowances to the widow or the members of family till the age of 55 as if he had been alive. This is something unique in the history of any army or of any police service in the world. No country has done this. It is not like giving a little gratuity once and for all which the poor widow might finish off in one year. We continue to give the full salary with full allowances till the age of 55 as if that officer in the army or in the police had continued to be in service. Then at the age of 55, we grant the full pension as if that person had been alive at the age of 55, so I think when we take these things into consideration it is much better than giving the hundred thousand rupees. So please do not think that we forget these people who have given their lives in the cause. The Government will look after them.

Then Sir, the Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) waxed eloquent about the need to maintain good relations with India. This Government has always considered the maintenance of the most cordial and friendly relations with India as one of the corner stones of its foreign policy, I must assure this House. Friendship between India and Sri Lanka is not the private property of the Sri Lanka Freedom Party. Friendship between India and Sri Lanka has been one of the guiding lights of the foreign policy of this country since Independence. It is so today and it will remain so in the future. I think if any testimony is needed the speech made by Mr. Narasimha Rao on the 2nd of August at the Lok Sabha is eloquent testimony to the fact that this country maintains and will continue to maintain the most cordial and friendly relationship with our Indian neighbour. So I do not think there is any cause for the Opposition to worry about this matter.

The hon. Member for Attanagalla and certain other Members also referred to the fact that they exhorted the Government not to make excuses. I want to inform this House and particularly the Members of the Opposition that this Government does not believe in offering excuses. This is not the time for excuses, this

[පේ. ජේ. ඊ. ද මැල මහතා]

is not the time for us to trot out excuses and find scapegoats. This is a time for us to find solutions to the problems of this country. Sri Lanka, as you all know, is passing through a crisis, a political crisis, an economic crisis as a result of all these troubles, as I outlined in my speech over the T.V. two days ago, and also probably a social crisis, a crisis in race relations. The history of all countries show us that Nations pass through crises at different times in their history. This is one of the inexorable laws—the inevitable processes of history—as my good Friend the 2nd Member for Nuwara Eliya-Maskeliya will admit. Sri Lanka is no exception. We have passed through such crises in the past and have been able to overcome them, whatever the difficulty.

We have passed through such crises from the beginning of our history in 543 B.C. We have faced such crises and overcome them even after independence. We faced several invasions from India from the time of Sena and Gutthika, even before the time of Dutugemunu, from the time of Elara, from the time of the Cholas. The Sinhala people were able to beat back those invasions and assert their sovereignty and their territorial integrity. We faced the imperialists, the Portugese, the Dutch and the British. We finally lost our independence, but the Sinhala race, and the sinhala culture survived, even though we lost our political independence.

So, although I do not in any way underestimate the political crisis that we face, I do not think there is need for us to be too discouraged. Other nations have faced similar crises. As the Hon. Minister of Industries mentioned, there was even a more serious crisis in Malaysia, crisis of race relations between the Malaysians and the Chinese in 1969. People then thought that Malaysia would never be able to get over their problems. But within a few years Malaysia has not only revived but it has one of the most thriving economies in the entirety of South-East Asia, if not the whole of Asia. There was such a crisis in race relations in Hong Kong. I remember I was passing through to China then as a member of the Sri Lanka Freedom Party. In 1966 Hong Kong was almost shattered by a racial crisis. There were attacks on the Chinese population. The shares stumbled. Property values became a quarter or 1/10 of what they should be. Everybody lost confidence in Hong Kong. I happened to be there at that time. But within a few years Hong Kong revived.

So I think if we go on like this, if we restore law and order in the way that we have done in the last three or four days, if we have firm and strong government tempered with justice, with social justice and economic justice for all—I believe in strong

government but strong Government tempered with justice in the true spirit of a democratic socialist society where exploitation of man by man will cease gradually—if in accordance with the UNP manifesto we go on these lines, I think whatever our present difficulties are, Sri Lanka will revive and we may even learn from our difficulties to work harder, to sacrifice more and to build our country. Phoenix-like I think we will rise again from the ashes of the last week. So I think this is not a time when we should vent our anger or our rancour. This is not a moment even for sadness or sorrow. This is a moment for reflection for viewing everything that has happened in its true, correct, historical perspective and to find solutions for our problems so that we will have peace and harmony in this land and we will have political stability and we will have the economic stability and growth which will give employment to our people once more and raise their living standards as we go along.

Therefore, Sir, it is our bounden duty at a moment like this to get our priorities right. What should be our priorities at a time like this? I think the Sixth Amendment to the Constitution lays down one of the priorities of this Government. I think we have allowed this movement for Eelam to go on too far. We should have taken action against it much earlier as the Hon. Minister for Industries has so often stated in this House. I think, our President believed in the bona fides of the leaders of the Tamil United Liberation Front. I was also one of the Ministers who believed in their bona fides at least in the first two years though I began to lose confidence in them during the last two years. Sir, I thought that this was one of the last chances we had to solve this problem in a state of friendship with the leaders of the Tamil community, because we happened to know them. We belonged to the same generation, the leaders of the Tamil United Liberation Front and I, and the Hon. Minister of Justice, for example, were in the university together along with the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonasinghe). We could at all times communicate with each other. We were friends in those days and remain friends even now on a personal level. But we knew that this would apply only to our generation. Our children did not know each other. We knew that this problem could only be solved in our life time, if it could be solved at all, and that is why I, for one, supported His Excellency the President not hundred percent, but two hundred percent in his endeavours to solve this problem in the last four years in a spirit of amity, in a spirit of dialogue with the leaders of the Tamil United Liberation Front. But now I feel that this confidence was misplaced. While many of the leaders of the Tamil United Liberation Front were making money in the Sinhala areas, in the law courts, in accountancy and in many other professions, in business and so on and so forth, their followers were

making bombs in the North. While they were practising law in Colombo their followers were practising lawlessness in Jaffna, terrorism in Jaffna. So I think the Government though late has taken the correct action in introducing the Sixth Amendment to the Constitution, which I hope would put an end once for all to this movement for separation in this land.

Sir, how much has the cry of Eelam cost us in the last few years or in the last few days for example? 279 lives have been lost because of the cry of Eelam. 79,000 displaced people are to be found in the camps alone, probably 100,000 people have been displaced in all, 2 million people are living in fear, the whole country is plunged in chaos, our economy is pushed back, maybe by three years, or maybe even by five years. How many factories, shops, business establishments and houses were destroyed as a result of the cry of Eelam? I do not think we should go into the secondary causes, we should go into primary causes. It is as a result of the cry of Eelam, as a result of the terrorism in the North that there was a backlash in the Sinhala areas. It is not that I am for a moment condoning the actions of the goondas. But Sinhala nationalism has come to a breaking point. The patience of the Sinhalese people have been exhausted. I do not think we should be ashamed to talk about these things in the House.

I think the need for too much politeness has blinded us to some of the realities of the situation as the Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs stated earlier. I think we have to look at matters squarely in the face now and find solutions to our problems.

How much has the cry of Eelam cost us? Production has been dislocated - tea, rubber, and coconut production. I think a tea store with Rs. 50 million worth of tea has been destroyed. That tea was in the point of being exported. Then regarding foreign investment and local investment, foreign investors have been scared out of their wits. We are ashamed even to hold a foreign investment seminar at least for a few months.

Regarding tourism, I have myself seen reports from the British travel agents' associations published in the "London Times" advising tourists not to come to Sri Lanka. Foreign governments have been advising people not to come to Sri Lanka. How much will tourism suffer in the next few months I do not know - all as a result of the cry for Eelam.

We have still a tendency to blame our own people. We must go to the root causes of the problem, not to the secondary causes of the problem. It has created political instability in the North and East for several years. We have to admit that. There was political

instability all over the country for a few days last week. We are just getting over the problem. Our army and Police personnel have been killed for seven years since the Vaddukkoddai resolution in 1976. Can any country tolerate this type of thing any more? It is because we have come to end of our tether that we are compelled to bring the Sixth Amendment to the Constitution.

I think the Amendment itself has been dealt with at great length by the Hon. Prime Minister. So I do not wish to go into that in detail. But I think there was some criticism in the foreign press about fundamental rights and freedom of speech, freedom of assembly and freedom of association. I think we should disabuse the foreign press of some of these Victorian myths which they still cling to. Freedom of speech, freedom of assembly, freedom of association, are all very good as long as they do not infringe on the peace and harmony of a multi-racial society. Our Constitution specifically lays down in Article 14 (1) (a), (b) and (c) that the fundamental right of freedom of speech, the fundamental right to form political parties, the fundamental right of association and of assembly shall be subject to such restrictions as may be prescribed by law in the interests of racial and religious harmony.

So it is in the interests of racial and religious harmony in this country that we are introducing this Sixth Amendment to the Constitution which will, up to a point, circumscribe the unlimited right to freedom of speech, the unlimited right of freedom to form parties, the unlimited right of freedom of association and assembly in this land.

Sri Lanka is not the only democratic country in the world that has banned separatism and separatist parties. For hundreds of years the British fought against separatism in Ireland. I remember in my school days and in my University days reading of Henry Grattan, of Daniel O'Connell - I am sure my good Friend from Matugama must be remembering these names because we were contemporaries - of Charles Stewart Parnell, all fighting the British over a period of 200 years on this same issue of separation. From that time, from the time of Henry Grattan down to the Queen's Speech this year in parliament, they have been fighting separatism and terrorism in Ireland. The Queen's Speech this year, two months ago, to parliament prescribed legislation as a course of action of the Government in the next few months namely, to introduce more stringent legislation against terrorism and to circumscribe the present law of evidence in Britain to deal with terrorism, to increase police powers to deal with terrorism more or less on the lines of the prevention of Terrorism Act in this country. So even in the so-called democratic country like Britain they are taking similar action, even stronger action than we are taking in this land.

[ස. සේ. ජී. ද මැල මහතා]

What did India do against separatism? We all know what they did in Kashmir. Sheikh Abdulla was in jail for twenty years for advocating separatism in Kashmir. He was in jail for twenty years and he was only released a few months before Pundit Nehru's death. They banned separatism in Madras in the time of Annadurai. They brought Tamil Nadu directly under central government rule when they advocated separatism. They banned the Karunanithi Movement when he was Chief Minister of Madras sometime back. Do they allow separatism in Assam? Do they allow Kalisthan in Punjab? Does Pakistan allow Paktoonistan in the north-west frontier? What happened Nigeria? Two million people died in Biafra when they advocated separatism. No country in the world has any scope for separatism. The concept of territorial integrity is one of the inviolable laws of any Constitution in the world. So, I think, when even the bastion of democracy like the "London Times" talk of infringement of democratic rights in this country, they are barking up the wrong tree. Will they allow the Scottish Nationalist Movement to establish a separate state in Scotland? Will they allow the Welsh people to establish a separate state in Wales? I think the lines are clear. The government at long last has taken correct action and I think we will be able to restore law and order and a firm government in this land with the support and co-operation of the armed services and the police.

ಶಿවෝප් කථනායකතුමා

(பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! You have exhausted your time.

සා. සේ. ජී. ද මැල මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. டி. டி.)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Ten minutes more, Sir, with your permission.

Now I would like to deal more briefly with some of the efforts His Excellency the President made in the last six years to solve this problem on an amicable basis. There was first the recognition of the Tamil language as one of the National languages of this country, enshrined in the Constitution itself for the first time in this land. Then he settled the problem of the admission to the Universities on a fair basis acceptable to the leaders of the Tamil United Liberation Front. He was discussing the question of employment on proportionate basis but no solution had been arrived at. Then there was the question of devolution of power, of regional autonomy, and for the first time we established District Development Councils in this land. There were some problems about the delegation of financial power but some solutions were being worked out, and given time and sympathetic

understanding, I am sure the whole concept of District Development Councils would have been established to the satisfaction of all the minorities in this country. He carried out his promise of a round-table conference at the time when the new Constitution was framed in 1978. He invited all parties represented in this House to a series of round-table conferences to discuss the proposals for the Constitution. It was not his fault that some of them did not turn up for these conferences. Over a period of nearly 2 1/2 or 3 years we had a monthly or a fortnightly dialogue with the leaders of the Tamil United Liberation Front. His Excellency the President, the Hon. Prime Minister and several Members of the Cabinet, depending on the subjects discussed, used to participate in this fortnightly or monthly dialogue which went on for nearly 2 or 2 1/2 years. So this Government did everything within its power to solve this problem on peaceful and amicable lines.

In the end, His Excellency the President summoned a round-table conference at which he intended to place before the leaders of the Tamil United Liberation Front his new proposals for the future to solve all outstanding problems including the problem of delegation of financial power to the District Development Councils to make them work. It is not his fault nor the fault of this government that the parties that were invited, with the exception of the Ceylon Workers' Congress, refused to accept the invitation and attend the conference. So, I think His Excellency the President and the Government, as this is a democratic government, has done its very best to solve this problem by discussion and negotiation. If it has failed, the leaders of the Tamil United Liberation Front and their followers, the terrorists in the North, should take full responsibility for the failure of these efforts.

Mr. Deputy Speaker, in conclusion I think this whole House will agree that we cannot allow any organization, any party or any set of individuals to carry on any movement like this to divide our country, to create political instability in our land, to exacerbate racial feelings in such a way that it leads to the destruction of our economy, the destruction of our factories, the diminution of employment, the destruction of the means of livelihood of our people, the decline of production and export, the destruction of foreign investment and tourism and, above all, the destruction of the good image of this country in the world, which would surely lead to a decline in foreign aid upon which our entire development programme depends.

This is what the TULF would have done and continued to do if we had allowed them to propagate their theories of separatism. I think the Government,

at long last, has taken the correct step. I must thank all the Opposition parties for giving their wholehearted support to the Government on the proposed Sixth Amendment to the Constitution. Thank you very much.

කේ. ඩබ්ලිව්. දේවනායගම් මහතා (සවිදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(ශ්‍රී. කේ. උපේන්ද්‍ර. ජයවර්ධනපුර-ඉන්ද්‍රාජයාලය)

(Mr. K. W. Devanayagam—Minister of Home Affairs)

Mr. Deputy Speaker, it is with an overwhelming feeling of sorrow and distress that I rise to speak on this occasion after the wanton destruction of life and property of the Tamil community and especially because the people who have suffered are innocent people, people who had no link whatsoever with the movements in the North, people who were born and bred in Colombo and who could equally with the Sinhalese say, "This is my own, my native land". It is the tragedy of these people that confronts us today.

Sir, you may not be able to understand the feelings as I do because there is a refugee camp in my own house with about 100 people there. Some of the people came with only the clothes they were wearing. One gentleman had saved and with great difficulty built a house, but now he is left with nothing at all. And so the gruesome story goes on.

Mr. Deputy Speaker, I am as surprised as the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya at the atrocities that have taken place, at the barbaric way in which these atrocities have been committed. In a nation like ours, which professes the Dhamma, people have not just been murdered; they have been burnt alive. It was cruelty of a kind which I do not think we can ever picture. I think there must be a spiritual and moral degeneration of our people. These incidents are an indictment on the religious order of this country because every person who took part in them belonged to one religion or another.

It is in this context, whatever be the reason, that we have chosen once and for all to see an end to this problem. I am the only elected Tamil Member in the UNP. I have been so from 1965. I have been born into UNP politics and have been nurtured in it. I was opposed in the first instance to the Federal Party and thereafter to the TULF. I have gone into the entire process of the minority problems and the language problem and how these thereafter escalated.

As the Hon. Prime Minister said, there was a time when a party was formed for the protection of the rights of the Tamils and in which all political parties participated. It was limited to six points without interfering with the political ideology of the party to

which you belonged. But after that it did not work and we parted company. That was during the 1970-77 period.

As I said, I have been with my party in prosperity and adversity, in government and in opposition, and throughout that period this problem had surfaced. As you will know, it had come to a point in 1977 when our party, the United National Party, felt that this problem must be solved, and in the manifesto His Excellency clearly brought it out that the minority problem would be settled.

In 1966 when the Government was formed the Federal Party was in the coalition government with us. I was in a most embarrassing position because I have contested them and when I came into the Government they were in the Government with us, the whole time conflicting. But that goes to show that there can be a dialogue with the party. However, the leadership was not able to contain itself and allowed the issue to escalate.

But His Excellency was determined to solve this problem, and the first thing that we did when we came to power was that we drafted a Constitution. One of the important things that Mr. Chelvanayagam had mentioned in the memorandum to the UNO was that the Tamil language provision was a mere law and that it should be put into the Constitution. Thereafter not only did we put it into the Constitution, we had a full chapter. Article 22 gives the entire facilities that have been afforded to the Tamil language.

Mr. Speaker, I like to expatiate a little on the question of the Tamil language issue. It has been settled to a very great extent. Most of them do not understand. In Article 22 it is clearly said that in the North and the East the language of administration is Tamil. Not only is Tamil the language of administration, but in the courts it is the language of record. Not only can a case be contested in Tamil but the record shall be and is in Tamil—those are the very words. In fact, I had a tussle to get that into the Constitution. It followed the previous section which said that Tamil shall be the language of administration and not the language of record. When it was taken up before the Cabinet, I remember my Hon. Friend the Minister of Trade, who appreciated the problem, supported my view. For example, in the Eastern province where there is litigation only between Tamils, what is the idea of having Sinhala only as the language of record?

So I want to emphasize that in the North and the East the Tamil language, as far as the courts are concerned, is an official language, which must probably none of the people of the TULF are able to understand. They will do so if they have analysed the issues, if they know how much of the language rights we have conceded in the Constitution.

[සේ. ඩබ්ලිව්. දේවනාචාරම් මහතා]

Of course, there is very little left to be fulfilled because of the lack of implementation of the Constitution. I must say that the root cause for the entire dissatisfaction of the minority is the lack of implementation. I remember, when this was taken up in the Cabinet His Excellency in exasperation said, "How can you expect a Sinhala Minister to administer your Tamil language?" It is a fact that thereafter a committee was formed and it was entrusted to the Minister of Regional Development. I think he has not fully done his duty. Otherwise it will not be in this state. I say it with great distress.

Not only that. Mr. Deputy Speaker, I would also like to say that in his efforts His Excellency the President has been very patient. He has been always hoping against hope that by dialogue we would be able to convert them. But he does not understand them as I understand them, and I have told him a hundred times because of the experience I have had throughout my political career being against them and being able to understand their attitude.

You will remember, Mr. Deputy Spekaer, that after the No Confidence Motion on the Leader of the Opposition there was a tremendous upset and His Excellency tried to appease them. He said one thing: "You restrain yourself and do not talk about Eelam for six months and we will have a dialogue". And, as he said, for six months there was peace in the country because nobody heard the Eelam cry. I am saying this because of what was experienced. The cry was stopped for six months and it produced peace and harmony. And, I think, as the Hon. Minister of Finance said, if it is not there, there will be eternal peace in this country.

I do not want to take much of your time. I only want to bring out the unrealism of a separate State, because in the Eelam cry we of the Eastern Province are also put into this basket. I do not know how we can fit into it because from Pottuvil to Amparai and down to Thennamarawadi it is often said that it is like a *pittu bamboo*—coconut, pittu, coconut, pittu, coconut, pittu; Tamil, Muslim, Tamil, Muslim, Tamil, Muslim. How on earth you are going to draw the dividing line of Eelam in the Eastern Province I do not know. Because of this unrealism and impracticability this cry of Eelam has caused so much of distress. It is a matter of great regret. It is also evidenced by the fact that in the Eastern Province out of twelve seats ten seats belong to the United National Party. Therefore, it is impossible to consider us as forming any part of that Eelam.

There is this also, Mr. Deputy Speaker, that the Hon. Minister of Trade mentioned. Now, it is not enough for us to talk about appeasing the people, we must go to them and find out their problems. The rebuilding of the confidence of these minorities, as I

said, who have suffered, which only they know, is a matter to which we have to have a very different approach. We have to instil confidence into them, because there are some as my friend said about 30 per cent of them who can never go to Jaffna or to Batticaloa. They must remain in Colombo because it is their home and I am sure that the Government will do something for those who have lost everything.

Before I end I want to refer to my Hon. Friend, the Minister of Industries. He is a very good friend of the Tamils because his very good friends are Tamils and I am also one of his great friends. But at the same time, he is a Ariya Sinhala. He is an enigma in himself, but at heart he is a very good friend, I say of the Tamils too, because there are many Tamils who live near him who have been very devoted friends of his.

But today, he went one chapter better because he read something about Malaysia. I think he has misunderstood the entire book, and that was about the trouble between the Malaysians and the Chinese and various people, and he tried to draw a red herring across the trail by comparing it to the problem here today. I think in good faith the Hon. Member did not mean anything else rather than emphasize the fact that there is an escalation or building up of tension in the majority community and that it was this that led to this. But at the same time the Government Free Trade Zone policy and all that went by the board according to him. Also he went to the other extent of bringing in religion as a part of this theory. I do not know whether he likes to follow the footsteps of Khomeini and have a Government like his. But all that was in good faith, as I said, and he did not mean anything much, but at the same time he must also be aware that at a time like this when feelings are exasperated and even people like us are not without suspicion, a word of caution would be the line of prudence that anybody would have taken.

I would like to end my speech by reading to you from a letter sent to me.

The events of the past few days place a choice before us: to continue on the course that led to them or make those events the turning point in our relations with the Sinhala people. My plea, fervent and urgent, is that we take the latter course.

Our most important need at this time is to know what we as Tamils contributed by our choice of leaders, of policies and tactics to the present agony and despair of our people. That should be the starting point for deciding what we should then do with regard to the future.

Our cardinal error, I believe, was to have perpetuated and intensified communal thinking in this country when, for a racial minority, the cardinal need was for such thinking to diminish. Indeed, from the 'Forties when we orchestrated demands for Fifty-Fifty to the 'Seventies when we began making demands for a separate State we did everything in our power to frustrate what

should have been to our greatest interest: the emergence of Sri Lankan nation, able to command a higher loyalty than the loyalty of the constituent peoples of this country to their separate communities. We even came to believe and act as if there was a Tamil solution to Tamil problems.

At first, we only sought to achieve our objectives through parliamentary and constitutional means. We did not seek to break the integrity of Sri Lanka. But, we missed the main point of a parliamentary system: the winning of a majority in Parliament or of majority support for us there. For a small community, this meant pragmatism in the formation of objectives and gradualism in the definitions of strategies. It meant working with the parties of other communities, keeping Tamil issues away from the centre of political debate and strenuously avoiding the danger of Tamil issues becoming the grist of politics in the South. Above all, it meant a national approach to the resolution of communal problems.

Instead of steering these prudent courses, most when the going was rough, we adopted populist and agitational options. Populism in a multi-party system stimulates competitive bidding for votes. The competition takes place without the restraint of wisdom, prudence, or of the larger interest. In yielding to the temptation, our leadership paid little heed to the fact that playing for popularity in a minority electorate can only expand the favoured Party's popular base to the limits of that electorate. It cannot go do so beyond. Unpardonable in a party of the majority, it was suicidal as an instrument of minority objectives. Indeed, with each new escalation of Tamil demands in response to competition for popularity in the North, any sympathy for us in the wider electorate of Sri Lanka diminished and fell away as an almost equal an opposite reaction. Besides, political agitation on Tamil issues, at the fevered level it was maintained by us over the years, kept racial issues on the boil. No leadership or party of the South could seek an accommodation of Tamil problems in this context without utterly losing its political base there.

Far from being a genuine expression of a nationalist upsurge of Tamils, Eelam was the direct offspring of these conditions. It was the culmination of our populist course, a confession of our failure to use democratic processes wisely and to the advantage of a community that could never hope to achieve majority support in the country or in Parliament by itself, and evidence of failure of leadership and the desperation of our courses.

Although the hour is late, it is not belated for a number of steps Sri Lankan Tamils can take, some of them in the North and some elsewhere, to finally bury the hatchet in our relations and reverse the runaway course of events that their marked deterioration has brought about. We will, then, have laid unshakeable foundations for any steps to resolve Tamil problems—such as they are and reasonably exist.

Equally logical was the TULF's dilemma and paralysis. Another mistaken premise was that Sri Lanka could be divided. The Island is not only small. It is compact and marked off. No physical barrier makes for the opaqueness of any part. A strategic as well as a geographical integrity, no part is safe unless the whole is secured. The whole Island is endangered if any part is made unsafe. It is, in other words, an indivisible entity. A third mistake of premise is that as a territorial concept Eelam ignored the demographic and social reality of a Tamil population that lives throughout the length and breadth of Sri Lanka.

Therefore I would suggest that we forever abandon all ideas for the use of force or threat of force in the pursuit of the objectives of our community.

Let us finally draw the curtain down on Tamil communal parties acknowledging that there is not Tamil solution to Tamil problems.

Let us take every step possible to make the Law Enforcement Agencies in the North, who are combating terrorism, feel they are not Occupation Forces in enemy or alien territory, but forces given to the enforcement of laws which have foundations in our consent. Let them be befriended. Action and reaction in the North will then contribute to snowballing good relations—not as they have been to snowballing ill-will. The change might well become one of the corner stones of the general amity of the Sinhala and Tamil people.)

Finally, I hope that this bill will end the bitter dissatisfaction that is here in the majority community which has also escalated right into the country.

අතිල මුණසිංහ මහතා (මතුගම)

(திரு. அனில் முணசிங்ஹ—மதுகம)

(Mr. Anil Moonesinghe—Matugama)

Mr. Deputy Speaker, at this rather late hour it is my privilege to speak on behalf of the Sri Lanka Freedom Party on the Sixth Amendment to the Constitution. I speak here today with an acute sense of history—because when I first came into this House in 1956 I came in the midst of the first troubles of language and the Federal Party got representation here in 1956 led by Mr. Chelvanayagam. At that time I belonged to the Lanka Sama Samaja Party and I still remember that. I do not think that there is anybody in this House today who voted with me on the Sinhala Only Bill, because our party at that time decided that Sinhala and Tamil should both be State Languages and therefore we opposed the Sinhala Only Bill while, I think the Members of the Sri Lanka Freedom Party and the United National Party voted for it. But today with hindsight behind us it may be we would have voted for the Sinhala Only Act after bringing an amendment to make Tamil also a State Language. That was so many years ago. But, today Tamil is on the Statute Book as a National Language. I think for that course of action we should applaud His Excellency the President. Now, today in this Honourable House almost all the speakers have been very thoughtful, mindful of the great disaster that may befall this country and made their speeches in a responsible way. I noticed that there was a departure from the speeches made on the Television, where there was an attempt to show that the troubles of the recent past was due to some unseen hands, and my good Friend the gentle member for Kotte was the first to really expand on this subject and I believe that they are having two thoughts on it.

I was an eye-witness to some of these events and the hon. Minister of Finance said that what happened during this last week was a reaction of the Sinhala people to the action of the extremists in the North killing thirteen military personnel. Why read into it more than that? I saw people running around with weapons in their hands; how many times my vehicle was stopped by young people wanting petrol to destroy shops. They were in a frenzy! And to read some sort of

[අතිල මුණසිංහ මහතා]

pattern into it except the pattern of rational frenzy, is I think, taking it too far! I saw the opposite also. The other day I went to Ja-Ela and on my return near Peliyagoda, I saw a number of vehicles coming in broad day at about 11.30 or 12 blinking their head-lamps at terrific speed. So I asked them what the trouble was. They said "Do not go into Colombo, it is in the hands of the Tigers!" and they ran away. I know that this was not true. So I went a little towards that direction, but the amount of traffic coming out was so dense that it was impossible to proceed. I went to Ragama to get on to the Kandy road. At Ragama I was told that the Tigers were advancing and we were told to turn towards Kadawata. At Kadawata I went to the Police Station and there I saw the police on the roof! A sergeant come and I told him that I wanted to go to Colombo. He said: "සර්, කොළඹට යන්න එපා. කොටි අල්ල ගනියි. හරි කලබල තියෙනවා." Now, nobody has mentioned to this hon. House that the Police alert had been given: that two parties were exchanging fire. They did not know who they were and they suspected that the Tigers had a hand in it. That is why you find the police on the roof-tops. Not only at the Kadawata Police Station, but at many Police Station! Now what was the pattern there? Who gave that information? I challenge the Hon. Minister. Please check with the hon. Deputy Minister of Defence. He will certainly bear me out that there was a police alert.

Then I had much greater trouble with the people on the road from Kadawata to Colombo. It took me two hours because there were road blocks every two minutes. Some of the youngsters may have been 13 or 14 years old, and they had weapons in their hands. I saw some people with swords of the 1850s. Some of them came and tapped my windscreen. I was much luckier than the Hon. fair Minister who had the wind screen shattered and might have been manhandled, I do not know. Was that a pattern? People asked me are there any Tamils in the car? I had given a Doctor a lift. Dr. Wijayanarayana. I met him on the way and I gave him a lift to Colombo. So he introduced himself to me as Dr. Wijayanarayana. Unfortunately for me at one point I said there are no Tamils here, there is only Dr. Wijayanarayane, and do you know the reaction? They said "එහෙනම් උන් දෙමළෙක් වෙන්න ඕනෑ." So you can see that the people who came and stopped vehicles did not follow the pattern the Hon. Minister of State was talking about. It was all in a frenzy and they were there on the road from Kadawata to Colombo to prevent the Tigers from attacking Police Stations, from taking over Colombo and the whole of our country.

So you can see the panic that there was. Now this atmosphere is not very good. It is not conducive to the development of our country. That is why on behalf of

the SLFP we want to offer the Government our support in fighting all the separatist moves of the North or from whichever quarter they came. Also, we would like to say that the Government itself has created some of these problems. We did not create those problems. Some hon. Members mentioned the fact that we did not vote for the Anti-Terrorist Law. You had the Anti-Terrorist Law in action I believe from 1978 onwards. (Interruption) How much later? I was not here so I thought it was somewhere in 1978 or 1979. Anyway you had the law in your hands. But what happened? Terrorism escalated, which the Hon. Prime Minister admitted. Today you have had to bring before this House declarations on emergency to be voted for every month, for the last two or three months, and this is going to continue in the coming period. (Interruption) I beg your pardon. there are different methods of fighting terrorism. Why are you getting frightened of that? You can bring in all the terrorist laws in the world, but you cannot stop terrorism unless you get at the root cause of it, and that is why you must try to analyse and find out. Today for the first time after six or seven years of your Government we saw that there was dissension and discord. We could see the strains showing amongst the Hon. Members in the Front Bench, and this is going to happen more and more during the period ahead. I have seen this happen before. I want to ask you—(Interruption) Then, you were not here to see how two or three different Ministers were speaking in different veins—(Interruption)—You were not here then. If you were listening and if you did not perceive that, then I pity you, Hon. Minister. You cannot have personal opinions. If you are in the Cabinet you must take collective Cabinet responsibility. You cannot express one opinion here and another opinion elsewhere and say, "Well, I am not responsible for this. This is my private opinion". You cannot do that: not in Cabinet Government—(Interruption)—The more you say that the more you become ridiculous.—(Interruption)—I heard one Hon. Minister say that he is not speaking as a Minister but as a Sinhalese. Are you not a Sinhalese? Then what were you speaking as if you were speaking as a Sinhalese? I am speaking as a Sinhalese and I want to say—

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

You never spoke as a Sinhalese before!

අතිල මුණසිංහ මහතා

(திரு. அனில் முனிசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

That is what you may have thought. But I want to tell you that it is we who fought for this country. But it was not with our mouths. Mr. Deputy Speaker. I want

to tell you—(Interruption). We fought for parity—(Interruption). Certainly, but that is not an anti-Sinhala act. You have brought in Sinhala and Tamil as national languages. What is that? Is that not parity? You can say whatever you like. Today, His Excellency the President has brought about a state of affairs which makes it much easier for us to solve these problems—(Interruption). You know I can quote to you examples of terrorism that have had laws of terrorism against it, but they were never able to quell it because basically we must have a political solution. You can bring your terrorist laws but you must also rest assure that you have some solution to the problems—(Interruption). I will tell you something. This is a very serious stage in the development of our country. So please listen very carefully and do not talk irresponsibly like somebody else who says, “I am talking like a terrorist.” I am trying to solve this problem. You have minorities who are in Sri Lanka today Tamils who live in Colombo today who do not know what is happening—(Interruption). They know? Have you gone and spoken to them? I only want to tell you this. You can make it a vey big joke but it is not a joke. I can tell you that. What we want to do is to have a minority community that is satisfied.

Sir, some Hon. Member spoke about Scotland, Wales. Really you have two different nationalities there—Scots and Welsh. They are living in Britain, the United Kingdom. There was a demand for separation but you know that the separatist parties did not get the vote. Why? Because the English people were able to satisfy the minorities and give them certain concessions. Now, we are the major party, major race here. We must be able to satisfy the minority people—(Interruption).

மெம்பர்ஸ்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

There are other people—

ஊர்ஸ்

(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I know. All I want to say is that His Excellency the President, according to the Hon. Minister of State, had mentioned this. I quote from the Ceylon Daily News of Thursday August 4, 1983 :-

“President Jayewardene had told his Ministers that he had intended to tell at the all (Parliamentary) party conference that he had summoned that the separatist demand should be abandoned.

He intended thereafter to withdraw the Prevention of Terrorism Act, withdraw the armed forces from the northern provinces, call the terrorists and talk things over”.

This is not what I am saying. This is what your President has said.

“He was even prepared to offer them an amnesty,”

Sir, those are the words of a responsible statesman—(Interruption).

ஊர்ஸ்

(திரு. லலித் அத்தலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)
On the basis of—

ஊர்ஸ்

(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Precisely ! precisely ! I know that.

ஊர்ஸ்

(திரு. லலித் அத்தலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

Even then you will have to—

ஊர்ஸ்

(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Did I say that this condition was not given ?

மெம்பர்ஸ்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Why did you not say that also ?

ஊர்ஸ்

(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I will say it. I was going to say it. All I am saying is, nobody in this country, no Sinhalese will ever allow the establishment of Eelam. That is accepted by all. Surely, there is no argument about it. All I am trying to tell you is, that after having stated that, we must make some arrangement with the minority community. Otherwise, we will have a constant civil war on our hands. And I say, with a great sense of responsibility, there were troubles like this in other countries. For instance, you know the case of Cyprus. In Cyprus there were two communities—the Greeks and the Turks. They fought each other up to the point when the Turkish army landed in Cyprus and still continues to be there.

ஊர்ஸ்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! The Hon. Deputy Chairman of Committees will not take the Chair.

ஊர்ஸ்

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி லின்னு அகலவே, குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. எட்மண்ட் சமராவிக்ரெம்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Mr. Deputy Chairman, Sir, I could sense that the Government was in disarray today. When I listened to the Hon. Prime Minister he was not himself. His speech that he gave today was not the scintillating one that he normally gives in this House. I saw that he was in retreat. Because, the Hon. Prime Minister should have taken this House to his confidence and told us about the various parties and groups that were plotting, had arranged for all these massacres and looting. but we did not hear anything from him. As a matter of fact, the Secretary to the Ministry of State was able to give more information to the public than the Hon. Prime Minister was able to give in this House today. A serious happening like this—a massacre of prisoners never before happened in this country of ours—tarnished our name abroad: the massacring of innocent Tamil people. Near Welikada I saw a man—I do not know whether he is a Tamil even. He was pulled off his bike, hit on the head, put on the ground, the motor bike was put over him and he was burnt alive. The whole of your Government, the armed forces with tommy guns were not able to do something! You want me to go and do something! I have saved enough Tamils during the last period. I do not know how many you have saved, my hon. Friend, but I have saved enough. So, in fairness, all I want to say is this. I am not trying to score any debating points. I am very concerned about the future of our country and that is why I am speaking in this vein. I have had, as somebody said, a very bad time in 1956 after voting against the 'Sinhala Only' Bill. I could not go to my constituency for about three months.

பிரதி உறுதி

(திரு. சிநிஸ் மத்திவ்)
(Mr. Cyril Mathew)

This is Parliament.

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

That is right, but we faced all that. I am telling you that it shows how sincere we were. We suffered for our ideas. That is why I can say without any fear today that as a Sinhalese I want to see this country as a united Sri Lanka without any separation. We must give the minorities the idea that they are safe in the country. You take the Tamils today. Do you feel that they are safe? they do not know what is going to happen to them. Many of them are thinking of going abroad, but how many can go abroad?—(Interruption). That is not true. We want to tell you that as far as the SLFP is concerned we are offering you our hand in support to carry out this policy of a united Sri Lanka—(Interruption). About Mr. Kobbekaduwa I can tell you this. He is a person who went out of his way to say that we want to settle the Tamil problem.

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

A question for the hon. Member: tell us clearly what is the present position of the SLFP on the Anti-Terrorism Law?

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

On the Anti-Terrorism Law? Well, we are still bound by the decision taken at that time. All that I am trying to tell the Hon. Minister of Trade and Shipping and this House is that you can fight terrorism with many weapons. I repeat once more—

உறுதிப்படுத்தல்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

What is the decision?

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

At the moment we are bound by that decision.

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

What is the decision?

உறுதிப்படுத்தல்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

உறுதி செய்தல்.

தமிழ் இனமீதான தீர்ப்பு

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I am a new Member of this party.

உறுதிப்படுத்தல்

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He was not in the House at that time.

உறுதிப்படுத்தல்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

You let him answer.

உறுதிப்படுத்தல்

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

It is very clear. As far as we are concerned, we are not for terrorism at all. There is a law that has been laid down. I know what they are trying to drive at. The fact remains that the SLFP is against terrorism. Every one knows about it.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Anti-terrorism Law ?

மன்றத்தினர்

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

We also know that this law was framed for the North but that it can be used in the South also.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Are you for it or not ?

மன்றத்தினர்

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

It can be used against us and it can also be used against you. From today onwards, when this Bill is passed, it can be used—

மன்றத்தினர்

(திரு. லலித் அத்தூலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

Are you for it or not ?

மன்றத்தினர்

(குழுப் பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! The hon. Member can go on.

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I am sorry that I could not answer that question honestly because I joined the SLFP recently.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

My God !

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I want to tell you that very frankly.—(Interruption.) You do not like my being honest ? I am telling you the truth.

மன்றத்தினர்

(திரு. லலித் அத்தூலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

No. I like your being honest. I am asking a question on the basis of your honesty. In your honest position, when you joined the SLFP did you accept their policy on the Anti-terrorism Law or do you reject it now ?

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

There are a lot of policies that you do not know of about your own party, or the history. Many of you vote for your Party's policies without accepting them. So very often, in this particular case—

மன்றத்தினர்

(குழுப் பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please !

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I want to tell you that the Anti-terrorism Law was used—

மன்றத்தினர்

(குழுப் பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

You address the Chair. There is no purpose in having dialogues. I can give you another 5 minutes. There are so many other Hon. Ministers and hon. Members who have to speak. The Hon. Prime Minister too has to speak. I can give you another 5 minutes.

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

No, Sir, I have half an hour.

மன்றத்தினர்

(குழுப் பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

When you have dialogues you take so much of time.

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Sir, that is part of the game !

மன்றத்தினர்

(குழுப் பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! You continue now.

மன்றத்தினர்

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

All the policies of the parties are not known to all at a given time. But I really want to tell you honestly that the Anti-terrorism Law could be used even against the people in the South. I know the situation. I will tell you why if you want to know. Do you know that the

[தமிழ் இனமீத மனதை]

law and order situation in this country has been deteriorating during the past period? I will give you examples.—(Interruption). That is your opinion. Let me tell you something. In 1977 after the elections there were a number of attacks. The siriwardena Committee was appointed.—(Interruption). Sir, in 1977 the Siriwardena Committee was appointed by your Government. Where is the Report? No Report was given. Then you know there was an attack on the meetings held at the ACBC where a Professor and Bhikkus were assaulted. What was the result of it? Was there a prosecution? (Interruption). What is the case?

தமிழ் இனமீத மனதை

(திரு. லலித் அத்தலமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

There was a case in the Magistrate's Court of Colombo. There was a private plaint.

தமிழ் இனமீத மனதை

(திரு. அனில் முனசிங்கம்)

(Mr. Anil Moonesinghe)

That is what I am trying to tell you. There was a private plaint because the State did not bring a plaint against them. Therefore, it is because of this background that you have a problem where the SLFP is concerned. They were worried, a number of acts like that went unheeded. Complaints were made to the Police but no action was taken. Therefore, it is because of this that I want to tell you something.

Sir, today we have empty seats here in front. Do you know that when the TULF became the Opposition in this House, we could judge whether the TULF was performing its functions properly or not? I am very sorry to say that the TULF has never acted as the Opposition of this whole country.—(Interruption). If they were here today I would have told them to their faces. I want to tell you very frankly that part of it was your doing.

மனதீடுபடுகிறது

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

மேலே கூறியதை மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கிறேன். "பிடிபிடிப்பை" கிரேக்கம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

தமிழ் இனமீத மனதை

(திரு. அனில் முனசிங்கம்)

(Mr. Anil Moonesinghe)

May I tell you something? The other day I met Mr. Amirthalingam. Mr. Amirthalingam told me about 3 years ago, that as far as the TULF was concerned—(Interruption). Please listen to me. this is very important. Mr. Amirthalingam told me that as far as the TULF was concerned they accepted the position that they could never get a separate State in

Sri Lanka because the sinhalese would never agree to it. He is a realist but unfortunately his realism is bound up with the politics of the North. That is why when the Hon. Minister of Finance and other Ministers attacked the TULF, I thought their attack should have been tempered by the fact that the TULF, and the Federal Party before them, had a very easy time. For 25 to 30 years the same people were re-elected over and over again for the simple reason that they were a Tamil party fighting for Tamil interests. They had no problems at all, unlike those of us from the South. Those from the UNP and SLFP had to go to their constituencies and fight against each other for votes but they had no problems at all.—(Interruption). LSSP MP's also had problems.

The TULF began to be moulded by the realities of the political situation in the North and they became victims of that situation although none of them really believed in it. As the Hon. Minister said, many of them were making money in the courts here and living a double life. They were saying one thing here and doing something else in the North. They became victims of the political situation, the political realities of the North.

Unfortunately, the Tamil community has not been able to bring forth an outstanding leader like Sir Ponnambalam Ramanathan or Sir Ponnambalam Arunachalam.—

தமிழ் இனமீத மனதை

(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

How long will you take to wind up?

தமிழ் இனமீத மனதை

(திரு. அனில் முனசிங்கம்)

(Mr. Anil Moonesinghe)

About five minutes.

தமிழ் இனமீத மனதை

(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

You can do it in three minutes.

தமிழ் இனமீத மனதை

(திரு. அனில் முனசிங்கம்)

(Mr. Anil Moonesinghe)

The situation is not as simple as the government portrays it to be. You may be able to tell the TULF to give up their demand for a separate state of Eelam and to come and sit here but they will find it very difficult to do that unless you are able, at the same time, to show them a way out of this situation. I feel that as far as this Amendment is concerned, you are not leaving room for the TULF to manoeuvre. You are going to deprive them of the right to own property, of the right

to have resort to trade or to practise their profession. What are you really trying to do? We must leave them room to manoeuvre, to develop into a democratic opposition, a democratic system and for a democratic party to emerge in the North.

You can bring in all the laws and you have all the powers to do that but you do not have the power to win over the Tamil community. You must leave an avenue open for the democratic element in the North to come up. They have to give up their cry for Eelam - (Interruption). I do not think the Hon. Minister understood the point I was trying to make. The TULF themselves became victims of the political realities of the North.

சார். டி. ஜி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

They sowed the wind and reaped the whirlwind.

சார். அனில் மூனசிங்ஹே

(திரு. அனில் முனசிங்ஹே)

(Mr. Anil Moonesinghe)

Yes, and thereby hangs a tale. How are we going to win over the people of the North? That is what I am trying to say. The Hon. Minister of Trade, the Hon. Minister for Mahaweli Development, both tried to bring out the idea that this is not the final solution. But some of my hon. Friends have not understood the point that I was trying to make. They were trying to make me out to be a terrorist. What I am trying to do is, as a far-seeing member of the Sinhala community, as a far-seeing member of the Sri Lanka nation and as a member of the Sri Lanka Freedom Party, I am trying to put forward to you the idea that we must try to win over the Tamil community. Now you have brought forward this Amendment.

இளம்பிள்ளைகள்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

The younger members are trying to win over the female section.

சார். அனில் மூனசிங்ஹே

(திரு. அனில் முனசிங்ஹே)

(Mr. Anil Moonesinghe)

You have brought the Sixth Amendment. That shows the determination of all the parties here to fight against any form of separatism. Then, from that time onwards you must try - I think His Excellency the President has tried to do this in the past - to bring about a dialogue with the Tamil speaking-people in the North as well as in the South, and only by that method will we be able to establish a sound democratic system in this country.

சுயேச்சு அமைதிப்படைகள் (சுயேச்சு அமைதிப்படைகள்)

(கலாநிதி அனந்தசிவன் த. அல்விஸ் - இராஜாங்க அமைச்சர்)

(Dr. Anandatissa de Alwis - Minister of State)

Mr. Deputy Chairman, Sir, we have come a long, long way from a historic occasion when in the Colombo harbour great leaders of this country, leaders of the Sinhalese, went to receive a Tamil returning from abroad. This Tamil had gone to London and with great eloquence fought the views of the British Governors who were repressing the people of Sri Lanka, had convinced Whitehall that the Sinhalese temperance movement was not a revolutionary movement but a movement of peace and at most a movement for a share of responsibility in the government of this Island.

Many of these leaders were about to be shot, as some of them were - some of the great names that the Hon. Minister of Industries reminds us of. These leaders were released and restored to dignity because of the eloquence of Sir Ponnambalam Ramanathan. The leaders of the Sinhalese united the horses that were tied to the carriage in which Sir Ramanathan would have ridden and pulled that carriage across the streets of Colombo. That, Sir, is the level of dignity, level of eloquence in action, of which the Sinhala people are capable, in appreciation of action which are generous, which are great and in the national interest. It is of that race, Sir, that the British press today takes such great delight in showing to the world that we are a repressive, savage, ungrateful, impossible people.

Today, in this House a member of the Indian Tamil community, risen from the ranks of those people who have toiled in the tea industry, brought to this country in ancient times by the British, and now ranking with us as a Cabinet Minister in the Jayawardene Government, spoke with great feeling, with great desire to unify this nation, showing the possibilities of working towards a solution in the future. Today we heard the Hon. Minister of Home Affairs, who has for some time been with some of the leaders of the TULF and later with us, consistently pointing out to the Tamil people that the way to the solution of their problems is not in conflict, not in terrorism, but in acts which demonstrate that the Tamil people really want a solution to their problems and not some debating points in the capitals of the world.

There was a time, Sir, when this House used to shout at the Members of the TULF opposite. I will remember myself, when I had ceased to be Speaker and had come down to the Floor of the House, in one of my first speeches appealing to the hon. Leader of the Opposition to say one single word of condemnation of those who kill public officers in the North. I remember, Sir, in July 1967, my appealing to the

[පාවාදිය ආනන්දතිස්ස ද අල්විස් මහතා]

Leader of the Opposition, when he shed crocodile tears in this House on an injury to Manjusri. I pointed out to him that in that same incident Gurusamy, a public servant, had died. I told him, "Manjusri is alive, Gurusamy is dead. You have tears for Manjusri, but you are silent about Gurusamy".

Sir, if you look back to the last fifty years of responsible government and attempts to have responsible governments in this country, you see a sad picture which vividly illustrates the point that the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonesinghe) was making towards the end of his speech. The Tamil people are a great people. They have a civilization which goes back to eight thousand years. I have said this before in this House. They are a cultured and peaceful people. But they have had the misfortune of never having had leadership after the Ramanthans and the Ponnambalams of ancient times worthy of such a great nation. Look at the offer of the Donoughmore constitution in 1931. What did Jaffna do? They boycotted that first election. From the beginning when it was possible to work out a solution for the Tamil people of this country to make one nation of all of us, Tamil leadership set out its course not for unity but for disunity and dismemberment. The Tamil people suffered then, the Tamil people suffer now. By their policy of not contesting the election in 1931, for four years they denied to the people of Jaffna representation which had been given by Britain in that first State Council which met in the old building which we left a few months ago. That was the character of Tamil leadership.

Then, Sir, I will skip over many years of time in order to finish this debate early—we had that ridiculous example when Mr. G. G. Ponnambalam packed a gathering in the Town Hall in Colombo when Lord Soulbury and his Commissioners came here to investigate and report to Britain on what further measures should be taken for the self-government of Sri Lanka. G. G. Ponnambalam went round the country making a demand for fifty-fifty. He packed that place making a drama of it. He bolted over a window, dramatically entered the floor and delivered a speech as if he were appearing before a hung jury. He painted a picture of the Sri Lankan Sinhalese as ungrateful, as untrustworthy, as people who could not govern with justice, mercy or even dignity. All this for a Tamil population which did not consist of more than thirteen per cent of the whole! He demanded of the Soulbury Commission that they should be given fifty-fifty. What did that mean? That in a House of 100 Members the minority communities in Sri Lanka must have 50 seats, that if there are 100 jobs the minorities must have 50 of them, even though they represented only 13 per cent of the total population.

Sir, however thoughtful, however restrained and cultured even the British House of Commons might reputedly be, what would you think if the Scots tomorrow demanded that the 637 seats in that House should be divided with 332 for Scotland? Oh! I can see the headlines in the "London Times," denying as they are, forgetful as they are, of the pillage and plunder of the Indies and of this Island and of its empire. The people who shot in Amritsar innocent people meeting in a square and asking for independence, the people who created the Black hole of Calcutta writing with such great arrogance today about justice and independence in one part of their old empire! I suppose when the Irish come and lay bombs in Trafalgar Square they garland them!

But I do not blame them entirely. Not only does the Tamil leadership behave in this way, Mr. Speaker, when you see all the incidents that have preceded this. When the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike himself, another of our Sinhala leaders, took courageous steps to try and settle these issues and sat down and talked with Mr. Chelvanayakam, there was always a section of the Tamils wanting to accept and grasp the hand of Sinhala friendship, but there was always another section of Tamil leadership hell bent on destroying any talk of amity, any talk that might successfully end in peace and harmony between the communities. It is not the Tamil People, not the mobs in Borella or anywhere else who have caused this mayhem. The responsibility lies solely and firmly on the shoulders of Tamil leadership not merely in the TULF but Tamil leadership from 1931 to date. That is a historical fact which can be documented step by step, but I do not wish to take up the time of this House.

There is also, Sir, within this, other realms and objectives of various other sections of that community. I do not entirely blame Western liberals when they are so easily deluded, because it is always easy in some countries like Germany and France to get asylum. You have only to scream that you are being persecuted and the arms are opened. They believe so quickly. Memories of Hitler and Hitlerism are so new and vivid in the minds of European people that they readily accept and believe any fairy stories that they are told without proper examination. Young Tamils here who cannot enter those countries for employment are rushing there across the frontiers to pretend that they are being persecuted, and probably they are given an allowance to save them from the persecution of these Sinhalese who are hot on their heels. Therefore, we make a profession out of the disabilities that some of the Tamils may have in this country and some of the problems that they may face. The Government of Australia readily, promptly, immediately offered refuge to 3,000, a country which does not show such generosity for equally able, perhaps more gifted Asian

immigrants who had been knocking on their door for 10 years. These are all manipulated by an international agency system working on behalf of these people. Why, Minister Wilson in the British House of Commons once explained that in the Nigerian holocaust, the Brafran war, the case of the Government did not seem to be heard at all, the Government of Nigeria, and he placed that at the door of very skilful public relations agencies working from Switzerland.

Money is being collected, Just a few days ago, I had a letter from someone in Germany who had been talking to a Sri Lankan lady under the impression that she is an Indian and confessed to her that he was getting money under the guise of being persecuted and some of that he was sending home to Jaffna, and he was living rather well on it. This has become an international industry in some parts of Jaffna. These elements are also there.

President Jayewardene made a very honest effort when he came to power to find a permanent solution to the problems that have beset this country in regard to minority issues. It was clear to everybody that there was a supreme opportunity to bring permanent peace to this country and to all of its people. It was patently clear that there was sincerity and generosity. Which other Constitution, Mr. Deputy Chairman of Committees, in the world has been changed to make it justiciable for the minorities to go before the Supreme Court and say, "I have not been selected because I am a Tamil or I am a Muslim." In how many other countries is it possible to find such a clause in the Constitution? It is there in the Constitution of Sri Lanka enacted by this Government, voted on by these hon. Members of this House, supported by the Opposition. And yet, the picture presented of Sri Lanka abroad, particularly in Britain, France and Germany, is that there is a Government trampling on the liberties and privileges of minority people.

President Jayewardene not only did that, he gave to the place of the Leader of the Opposition an honour and importance rarely given in the past in this House by any Government before it. He insisted that all of Ministers of his Cabinet should pay due regard to that office. He said that parliamentary democracy in the Westminster style could not function unless the Government respected not only the office of the Prime Minister, not only the Office of the Speaker, but the Office of the Leader of the Opposition as well. No request of the Leader of the Opposition was ever refused or rejected. Special steps were taken to provide him with luxurious quarters in the residence of Members of Parliament. I have not seen a reference to this in any part of the world in any foreign press.

When the Members of the Tamil United Liberation Front went to America and told a lot of fairy stories to the Parliament of that State of Massachusetts, persuaded that House to pass a resolution condemning Sri Lanka at a time when we had with great recourse to patience to been sitting down and talking with them week after week, month after month. When they returned nobody in this House opposed the hon. Member, the secretary to that party. In fact I brought to their attention the speech I made in this House at that time. I pointed out, Sir, that although they had got the Americans in one small State in America to do that, on their return this House had treated them with complete charm. I asked them, in which other country in the world could such a person who had gone to a foreign country and got a State in that country, a legislature in that country, to attack this country, return to it and be met with a joke and a pat on the back? In any other country, reasonably he would have been assaulted. But in this House, the hon. Member came back amongst us to be treated with great charm and dignity. And it is this people, this nation, that is shown abroad as being ungenerous! This House is shown as one that will not tolerate criticism of the Sinhala race. This little country is shown as a place where no Tamil is safe.

The figures are being trotted out tonight and given out by my Secretary to the press - 60 thousand, 70 thousand, 80 thousand in refugee camps. A great many of those people are in the protection, at great risk to themselves from the mobs, of Sinhala people in this country. There are Members of this House who have carried them in their cars. The hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonesinghe) did so himself, perhaps, unknowingly, but he would have done so even if he did know. That is the generosity of the people of this country. That is how they react. They will fight a principle; they will lose their tempers, but they will also rush to the rescue of the fallen. Time after time we have shown evidence of that. There are Sinhala homes that have been burnt because they offered refuge to neighbours and friends. I had to go in the middle of the night to rescue - I do not want to mention places because it is still not safe to do so - young Sri Lankans had taken in their neighbours to save them, to protect them, to look after them and to feed them. And during curfew time they sacrificed their own food to collect food for those in the refugee camps.

Therefore, I want to say, Sir, that the misrepresentation the leadership of the Tamil community has given to this country has been ashamed. And I hope that with this experience, at least the correspondents who have come here will not report only the passing events.

[ප්‍රධාන මහත්මියතුමා ද අලුතින් මහතා]

It can happen in any country, anywhere in the world. After all, in London there were riots because the Sikhs could not wear their turbans. After so many years of having it good, surely the British can allow somebody to wear the turban? And to their shame let them remember that they inspected the virginity of the women who were trying to come into their country, the British Customs. Questions were raised in the British House of Commons. Are these the people who are writing editorials about civilization in the colonies? When racism raises its head, Sir it does not make any difference whether you are a Tamil, Sinhalese, British, American, or whoever you are. It is easy for the Americans now. What have they done with the Indians? They have given them Wounded Knee! The Australians have thrown their doors to three thousand Sri Lankan Tamils. What has happened to the Aborigines? Having fixed them for good, they show a generosity to others which is really touching and warm. These problems will end only when the economic causes for these are removed. People talk of political problems.

The basis of this hostility among people, this hatred is based on fear, and this fear is economic fear. When everyone can have enough to eat, when everyone feels not threatened, but feels that he can share, when the economy grows, only then is it possible to have what is called justice. Until then will justice always be on the side of the stronger echelons and the stronger battalions. Those of us who still have faith in the philosophies of Marx will understand that the broadening of economic opportunity, so that the base shares as much as now resides at the summit, will be the day when solutions will become easier than now. Until then, Sir?

The question has been raised, what are we going to do with the Tamils unrepresented? I was asked this question by Mr. Tully of the BBC. It is a very profoundly important question. We must find an answer to that. To my mind, we Sinhalese in this House owe an even greater duty than we had before, now that the TULF has left us; this House has a great burden cast upon it to give leadership not only to the Sinhalese, the Muslims and the other people living in the Sinhala areas but to the Tamil people as well. It is time, Sir, we went forth among them. We must demonstrate our sincerity by rehabilitating those who now suffer in the rehabilitation camps. I am not concerned with the wealthy, those at the commanding heights of the economy; I am concerned with those simple folk whose only crime is that they want to be left in peace, those folk who never had anything to do with Eelam and who simply threw up their hands and said, "Why will not these people, our leaders, leave us alone?". They are looking to us for leadership, and as

ever, Sir, as in times past, we will go forward, save them from the terror of their own people, terrorists of their own kind, offer them succour, offer them friendship, and work once again towards the great ideal of one nation, one people, one country, and that in Sri Lanka.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා (රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා සහ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා)

(*திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—பொது நிர்வாக அமைச்சரும் பெருந் தோட்டத் தொழில் அமைச்சரும்*)

(Mr. Montague Jayawickrema—Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries)

Mr. Deputy Chairman, I am glad to follow my Colleague the Minister of State. This is a very important day. We came here at 3 p.m. and now it is past midnight. Nine hours we have been in this august Assembly wanting to write into our Constitution an important amendment.

Now, Sir, before I come to certain of my thoughts I must pay a tribute to the British people. Britain has had a long history of democracy. I am trying to do so for one salient reason. The reason is this. Recently a Member of Parliament of the Opposition in Britain, asked the Government why it should continue the invitation to His Excellency the President to come to Great Britain as a State Guest and invited by Her Majesty. The Under-Secretary of State who replied stated, "We are proud to invite His Excellency the President of Sri Lanka. He heads a Government that believes and practises democracy." Now, Sir, when you look round the countries of South-East Asia, you will know that this country, ever since it got the right of the vote 50 years ago, has pursued the path of democracy and practised what we believed the manifestos of each party represented. Now, Sir, this is an important day since we are writing into the Constitution something that has never been done before, though our Constitution makes it clear that we are a unitary government. The most important Section in the Sixth Amendment is 157 (a)—

"No person shall, directly or indirectly, in or outside Sri Lanka, support, espouse, promote, finance, encourage or advocate the establishment of a separate State within the territory of Sri Lanka."

Now, do the people in Sri Lanka know what the cry of Eelam is? I am certain most of the Tamils in the Southern part of Sri Lanka do not know what the cry for Eelam is? It is nearly one half of our country. The cry for Eelam is from the Peninsula up to the Yala sanctuary. That will include Trincomalee. It would also include Batticaloa right down the coast almost up to the gates of Hambantota; on the other side, right down to the boundaries of Chilaw and in the centre almost next to Anuradhapura. I am also glad to see that everybody here is totally opposed to Eelam. So can any responsible political party make such a demand from any Government?

And what is more, Sir, what upset the Sinhalese people and also some right-thinking Tamils was when the TULF nominated to this House a man convicted of murder—Kuttimani. What is more, when we asked them, “Why did you do this?”, they said that Kuttimani has appealed to the Supreme Court. Now, this is the way that the TULF acted—gradually and systematically it upset the majority community when the whole time His Excellency the President was stretching out his hand of friendship and the whole time the Hon. Prime Minister was stretching out his hand of friendship. The leader of our country, the Prime Minister of our country, the members of our Cabinet and this Government went all out to say “We are your friends. We do not forget what people like Sir Ponnambalam Ramanathan have done for this country. Why do you not understand us: and why do you not discard what no country would like, a separate State within the confines of 25,000 square miles?” We are not a large country; we are not like the United States of America or West Africa. We are an island race with a population of 15 million people and an area that can never expand. It is confined to 25,000 square miles.

Sir, at this stage I also want to emphasize that we are very sad indeed that we should be misrepresented in the foreign press. I do not say the entire foreign press has misrepresented this country. This country is one that has been ruled by two democratic parties, one led by Mr. Bandaranaike, who was also a great democrat and after that by a series of Prime Ministers including Mrs. Bandaranaike—a series of Prime Ministers on this side who believed in democracy.

Now, I think the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) made a long speech and suggested that we should have the best of relations with our great neighbour. I want to mention on this occasion that His Excellency the President of this country was a great admirer of Mahatma Gandhi. He was also a great admirer of Rajagopalachari, President of India at one time, and the closest friendship exists between our President and India, and Mrs. Gandhi. (*Interruption*) You need not make fun about all that. But I want to tell you, I suppose you will be very happy if there is friction between this Government and the Indian Government, because sometimes you have certain intentions which are unworthy of expression in this House. We have the greatest friendship not only with Morarji Desai, we have the greatest friendship with Mrs. Gandhi, and her attitude during the last two days will amply prove this when she said, “We have no intention, apart from helping this country, to interfere in the politics of a country whose President has been democratically elected by a vast number of people in Sri Lanka.” So do not try to advise us as to how we should behave with

other countries. We are quite aware of our attitudes, and the decisions we make are completely independent, and this Government will act according to international custom and will act according to our conscience.

Now, Sir, I have told you what Eelam means. The demand for Eelam means the separation of about half of our country.

Now, Sir, the hon. Member for Attanagalla, I think, mentioned in the press that he is going to move an amendment. That I read in the press, and somebody in this House read it. The hon. Member wants to go further than us—he wants to hang them. But we do not have any intention of hanging any Tamil.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාක්කොඩි*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Laws existing in this country—(*Interruption.*) It could be justified if he has done anything treasonable. That is all I said.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(*ශ්‍රී. මොන්ටේගු ඉයාබික්‍රම*)

(Mr. Montague Jayawickrema)

No explanation is necessary.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාක්කොඩි*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

But you are going on a national policy now.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(*ශ්‍රී. මොන්ටේගු ඉයාබික්‍රම*)

(Mr. Montague Jayawickrema)

He said that government national policy is not going far enough. What did he mean when he said the United National Government is not going far enough?—(*Interruption.*)

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාක්කොඩි*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It has been canvassed in court also now, and today the decision has been given, and in the decision it has been said that at a future date this has to be contested again. Now, Sir—

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(*ශ්‍රී. මොන්ටේගු ඉයාබික්‍රම*)

(Mr. Montague Jayawickrema)

His prophecies will never materialise. You are trying to tell us, in other words, that your Government will make this treasonable.

லக்ஷ்மன் பசகோடி ம஠ன
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)
 No.

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

You are prepared to hang Amirthalingam ?

லக்ஷ்மன் பசகோடி ம஠ன
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)
 No.

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

And Sivasithamparam, as you hanged Somarama by retroactive legislation. We do not intend hanging anyone. I must tell my Friends on that side, we were elected by a 4/5th majority. (Interruption.)

மேதிரிபால சேனானாயக ம஠ன (மட்டிபிபி)
 திரு. மைத்திரிபால சேனானாயக்க—மதவாச்சி)
 (Mr. Maithripala Senanayake—Medawachchiya)
 By a 5/6ths majority.

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

By a 5/6ths majority, as my hon. Friend the Leader of the Sri Lanka Freedom Party said. But when His Excellency the President said that he is forming a Dharmista Government he never hanged one single person convicted of murder. And I am glad that the British House of Parliament not two weeks ago overwhelmingly overthrew a resolution to bring back capital punishment. We do not do what the SLFP does—to bring retroactive legislation to hang somebody !

லக்ஷ்மன் பசகோடி ம஠ன
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)
 Who said this ?

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

Exactly. But we do not do it. Even the British Government has not done it.

லக்ஷ்மன் பசகோடி ம஠ன
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)

Let me quote this and once and for all finish this. It is very clearly stated by the counsel.—(Interruption). It is in the “ Ceylon Daily News ” of 4th August 1983.

“ He submitted that a person spoke of ‘eelam’ not because he had a right but because there was no opposition. The legal issue had never been thought of. He would admit that there was at present no local law. ”

So, thia. is enough. He does not realize it. He should read the papers.

தியேபர் காரக ஸபாபதிஜும
 (குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்)
 (Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! The Hon. Minister can continue now.

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

Would you kindly use your good offices and stop these people who are like Jack-in-the-box. ?

தியேபர் காரக ஸபாபதிஜும
 (குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்)
 (Mr. Deputy Chairman of Committees)

I have done that earlier and I will certainly do it again. You can continue.

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

Thank you, Sir. I am greatly indebted to you for curbing the interruptions emanating from time time from my good Friend from Attanagalla. Now, Sir, some hon. Members referred to certain—(Interruption).

தியேபர் காரக ஸபாபதிஜும
 (குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்)
 (Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please !

மோன்தேடி பசவிகும ம஠ன
 (திரு. மொண்டேடி ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

I know that you will be sadly disappointed.

தியேபர் காரக ஸபாபதிஜும
 (குழு உப தலைவர் அவர்கள்)
 (Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! Hon. Minister, you address the Chair. Then there will be no trouble.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

Sir, I want to tell you this. I have been too long in the politics of this country, nearing my 25th year, to go to any place under any circumstances, and in any capacity but I remain in Sri Lanka serving my country. That is all I am saying.

Now, I also want to tell you this. The hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) said "This is not in a sense of criticism", my good Friends of the Sri Lanka Freedom Party to understand that. This is just for the record. When the original Motion to make Sinhala the Official Language was mooted it was our President who voted for the Sinhala Language.—(Interruption). Wait, wait; I am going to tell you. I do not want to say anything disparaging of a great Leader like Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. But Mr. S. W. R. D. Bandaranaike opposed it. Are you going to deny that? Are you going to deny that when people like Sir Razik Fareed, his Excellency the President and Mr. Dudley Senanayake, during the State Council days, voted for it your leader opposed it? He voted against it and now you say that the Sinhala only Motion was mooted by Mr. S. W. R. D. Bandaranaike and no one else. This is only for the purpose of record. He did oppose it. I do not have the time to get the HANSARD and show it to you but I will do it next time. Now, we all said that we oppose the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact. Why did we oppose it? Our President did a march to Kandy and opposed it. We all campaigned against it, and Mr. S. W. R. D. Bandaranaike had to abrogate it. We did it for the simple reason that in the Bandaranaike-Chelvanayakam pact he allowed district councils of non-contiguous areas to amalgamate. For instance, Jaffna could have amalgamated with Sabaragamuwa. So, we thought that it was not the correct thing to do. That is why we opposed the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact. And Mr. S. W. R. D. Bandaranaike abandoned it. I am glad that my good Friend from Attanagalla agrees with me because I am sure he knows the reasons why we opposed it.—(Interruption). That is our Friend here. What was he called? He was called Imbulgoda Booruwa! Yes, but we did call him *weeraya* then.

Sir, I do not want to digress because I do not think this is the occasion when one need digress. This is a very solemn occasion. Sir, I speak with a great sense of sadness. I am glad that the hon. Member for Medawachchiya said—as somebody else also said that when he heard the speech of His Excellency the President, he was moved. He made an appeal to the country to understand the problem, and that helped a lot.

I am also glad that the Hon. Prime Minister made an eloquent speech and his theme was, "Why do you want to destroy people. Why do you want to destroy what was built during 100 years, why do you want to burn, why do you want to loot, why do you want to kill?" Those were the themes express by His Excellency the President and the Hon. Prime Minister and the people must understand that no Sinhalese, other than the disgruntled and dissatisfied, will ever want to do any harm to a Tamil or anybody else.

Sir, before I conclude I am going to say something which I think the Opposition should know. There was a pattern in this; there was not the slightest doubt when my Friend and Colleague, the Hon. Minister of State said it. He was right when he said it. There was a pattern. The Southern province had a very few incidents, the Eastern province had a very few incidents or no incidents at all. The NCP had no incidents, but the whole concentration was in the Colombo District, Gampaha, Nawalapitiya, Kalutara, Badulla, Kegalle and so forth.

We saw a master plan. I am telling you now. We are not denying that there was a master plan. Those people who attacked Tamil houses had with them the electoral voters' list. Yes. They were guided by some infernal and most damaging group of people. First of all, it was going to be the Sinhalese and the Tamils. Believe me! Then it was going to be the Sinhalese and the Muslims. Then it was going to be Buddhists and Catholics and Christians. It is because of this master plan that His Excellency the President, the Hon. Prime Minister and others were aware of, that three Parties were proscribed.

We have never said and we never would say that the Sri Lanka Freedom Party would be a party to this type of ruthless behaviour. We know that they will not do that: But we know, though the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) shouted his breath out—we are not going to single out any foreign power—we are aware of the fact that certain people instigated some people who belong to their Party; particularly the JVP, looted, murdered and rampaged in the areas that I mentioned, leaving all the other areas completely alone.

Now, surely there must be a reason for this. Normally, the Southern Province—from the point of view of Sinhala only is a province very sensitive to this type of attitude, and there was the murder of thirteen people in Jaffna—may be their own relations—but the people kept still. Why did they concentrate on the areas that they did? For one reason only: to bring down this Government. There is not the slightest doubt about that we are fully aware of that. And now that these leaders are in where they should be, the country has returned to normal.

[මොනවෙලු පයවිකුම මතක]

That is all I am going to say. I want to again assure my Tamil friends that the majority of us who are Buddhists and a good deal of the rest of our countrymen like the Hon. Minister of Parliamentary Affairs, who is a Roman Catholic, and others of whatever denomination or race they belong to, stretch our hands to the minority communities and ask them to come with us and develop our country as we want to. Thank you.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*சுழங்கனின் பிரதித் தலைவர்*)
(Mr. Deputy chairman of Committees)

If other hon. Members also would follow the example of the Hon. Minister who spoke for only 20 minutes, we can finish this Debate soon.

පෙ.ව.12.38

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා (මහරගම)

(*திரு. தினேஷ் குணவர்ந்தன—மஹரகம*)
(Mr. Dinesh Gunawardene—Maharagama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, පලමුකොට මේ රට කැපීමට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කර තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව මගේ ජනදය පාවිච්චි කරනවා කියමින් මම මගේ කථාව පටන් ගන්නවා.

අපි පසුගිය වතාවත් කීපයේදී ප්‍රකාශ කළා, රටේ ජීවිත භාවය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වූ ක්‍රියා දමයන් ඇති කර ගත යුතු බව. විශේෂයෙන්ම අපි දන්නවා, මේ ජීවිත භාවය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පසුගිය අවුරුදු හයක කාලය තුළ මේ ජීවිත භාවය තැනීමට රට කැපීමට උද්ඝෝෂණය කළ අයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නට තැනීමේය යන බලාපොරොත්තුව ඇතිව පලමුකොටම ක්‍රියාත්මක වූ වැදගත්වීමේ පනත සම්මත කර ගත් බව. එහෙත් ඒ උත්සාහය තුළින්, ඒ ක්‍රියාදාමය මර්ධනය කර ගැනීමට සම්පූර්ණයෙන් හැකි වී තැනී බව අද අපට පෙනී යනවා. ජීවිත රාජ්‍යයක් පිළිබඳව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 2 වැනි ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් වූණේ, ඒ ජීවිත භාවය පිළිබඳ අලුත් පනතක් අද ඉදිරිපත් කරන්නට සිදු වූණේ මේ රටේ උතුරේ කොටසක් වෙන් වී යාමට දැරූ උත්සාහයේ උච්ච අවස්ථාවක් පැමිණී තිසයි.

මම මේ වෙලාවේදී පලමුවෙන්ම මතක් කරන්නට ඕනෑ, ගිය අවුරුද්ද මේවාට විරුද්ධ උද්ඝෝෂණය කරන්නට උත්සාහ දරා, ගුවනා, ලේ හලාගත් සිංහල බල මණ්ඩලයේ පලමුවැනි යෝජනාව වූණේත්, ශ්‍රී ලංකා ගම්‍ය දෙකක කිරීමට හෝ බෙදීමට ගන්නා කවර අත්දැකීම් ප්‍රයත්නයක් වුවද, රාජ ප්‍රෝති නීති විරෝධී ක්‍රියාවක් වශයෙන් ව්‍යවස්ථාගත කළ යුතුයි කියන එක බව. එද සිංහල බල මණ්ඩලය මේ පලමුවන කියමන කීමට ගිහිල්ලා ගුවනාලා, ලේ හලා ගන්නා පමණක් නොවෙයි, එම ක්‍රියාදාමයන් සිහිකඩ වී සිටි වුණා. අද ඒ පලමුවැනි යෝජනාව නීතිගත වීම නිසා, සිංහල බල මණ්ඩලයට ගිය අවුරුද්දේදී පහර එල්ල කළ ක්‍රියාදාමය පිළිබඳ වැරැද්ද රට සහ රජය තුළින් පැහැදිලි වූණා පමණක් නොව එද එම යෝජනාව ආරක්ෂා කර දීමට අපොහොසත් වීම ගැනත් තැවන කල්පනා කරන්න සිද්ද වෙයි.

අපේ ජනාධිපතිතුමා පසුගියද රුපවාහිනිය මගින් කළ කථාවේදී සිංහල ජනතාව මේ රට කැපීමට විරුද්ධව පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළා. එතුමා ප්‍රකාශ කළා, එතුමාගේ පාලන කාලයත් තුළදීත් යම් යම් අඩුපාඩුකම් සිදු වී තිබෙන බව. ඒ වගේ අඩුපාඩුකම් පිළිගෙන, මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට අලුත් පියවරක් ගැනීමට දරන උත්සාහයක් හැටියට මේ පනත ඉදිරිපත් කිරීම විශේෂයෙන්ම අපි අගය කරනවා. නමුත් නීතිය තුළින් පමණක් මෙය සඳකාලීනව විසඳන්නට පුළුවන්වේද කියන ප්‍රශ්නයට අපි කවුරුත් මුහුණ දිය යුතුයි. මට පෙර කථා කළ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් ප්‍රකාශ කළා, ආර්ථික ප්‍රශ්ණය තුළින් පැනනගින බොහෝ ප්‍රශ්ණ විසඳීමට ඒ අසාධාරණකමට පිළියමක් යෙදිය යුතු බව.

පුළු මස 24 වන පෝය දින මේ රටේ ජීවිත භාවය ආරක්ෂා කරන්නට ගිය හමුදා ගටයන් 13 දෙනෙක් ක්‍රියාත්මක ක්‍රියාවලින් මරු මුවට පත් වෙලා, ඔවුන්ගේ මළ කඳන් කොළඹ කනත්තට ගෙන ඒමට යෙදූ හදිසි වැඩපිළිවෙලට විරුද්ධව කැරැට්ට මහජන මතය තුළින් මේ සිද්ධිත් වැළ ඇති වූණය කියා අපේ මහවැලි ඇමතිතුමා එතුමාගේ රුපවාහිනි කථාවේදී පිළිගත්තා. එද ඒ දහතුන් දෙනාගේ මළකඳන් පිළිබඳ සිද්ධියෙන් ආරම්භ වූණේ, උතුරට යවන යුද ගටයන්ට, පොලීසියේ සේවය කරන මහත්වරුන්ට, රජයේ සේවකයන්ට සහ සාමාන්‍ය පුරවැසියන්ට හිටි හැටියේ වදින පහරවලින් තමන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂා කර ගන්න බැරිව මරු මුවට පත්වන්න සිදුවීම නිසා අවුරුදු ගණනාවක් කැකැරෙමින් තිබුණ ප්‍රශ්නයයි. වර්ෂ ගණනාවක් සිංහල ජනතාව අතර කැකැරෙමින් තිබුණ දේ 24 වෙනිදා පුපුරලා මහා මහජන බලවේගයක් හැටියට පැතිර ගියාය කියන දෙයයි. අද මේ සභාවේදී මම කියන්නේ, ඒ පැතිර ගිය මහජන විරෝධය එද හටයන් පසුවදත් වන විට ඉවසීමේ සීමාව ඉක්මවා ගොස් සියලු ස්ථාන කරා පැතුරුණා. සංවිධානාත්මක ස්වරූපයක් තිබුණාය කියා ආණ්ඩුවේ අය කරුණු පෙන්වුම් කළත් එම උත්සාහයට පුළුල් ලෙස සිංහල ජනතාව තමන්ගේ විරෝධය පෑමට එක් වූණය කියන එක අප කාටවත් තැහැ කියන්න බැහැ. ඒ කැකැරෙමින් තිබුණ විරෝධය තමයි. මේ මතු වූණේ, ඒ විරෝධය කාලයෙන් කාලයට උච්ච අවස්ථාවලදී මේ රටේ මතු වුණා.

ඒ නිසා මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ, වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ මේ ප්‍රශ්නයට පසුබිමින් ප්‍රශ්ණ ගණනාවක් මේ තත්ත්වය කරා ආ බව. විශේෂ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් අපේ රට අල්ලා ගන්නට පස්සේ මදුරාසියෙන් පාලනය කරන්න හඳුනා විට ඒවාට විරුද්ධව අපේ රටේ ජනතාව කැරලි ගහන විට, බ්‍රිතාන්‍ය පාලකයෝ ලංකාවට ආණ්ඩුකාරයෙක් එවීමට අවුරුදු ගණනාවකට පසුවයි. ඒ ඇවිල්ලත් අවුරුදු 17 කට පස්සේ තමයි, කෝල් බෲක්, කැමරන් ආදී කොමිෂන් සභා ලංකාවට ආවේ. 1832 දී තමයි, මේ රටේ ජනතාවගේ ස්වෛරී අයිතිය, මේ රටේ ජනතාවගේ සම්පත, මේ රටේ ජනතාවගේ ස්වෛරී ශක්තියේ බලය උදුරා දමන්නට පිටකොටුවේ ඉඩම් තුවටු දෙකට ඉන්දියානුවන්ට විකුණන්නට තීරණයක් ගත්තේ, කෝටත් ආණ්ඩුකාරයාගේ තීරණය උඩ. ඒ තීරණය පිට තමයි, මේ රටේ ස්වෛරී භාවය සහ මේ රටේ ජනතාව ගුණිති විදී අයිතිවාසිකම් නැති කිරීම ආරම්භ කෙළේ. මෙය අද උච්ච ජනතාව සිතා මතා ගත් තීරණයක් නොවුණේත්, එද සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් පටන්ගත් ඒ ක්‍රියාදාමය දිගටම නොතැවී වර්ධනය වෙමින් ඉදිරියට ඒමක් කියන එක අප කාටවත් තැහැ කියන්න බැහැ.

1848 කැරැල්ලෙන් පස්සේ උඩරට වතුකරය තුවටු දෙකට සිංහල ජනතාවගෙන් උදුරාගෙන වෙනත් අයට විකුණලා, එවකට සිංහල ජනතාව තමන්ට ස්වයම්පෝෂිත ආර්ථික රටාවක් තිබුණ නිසා ඒවායේ සේවය කරන්න විරුද්ධ වූ විට ඉන්දියානු වතු කම්කරුවන් ගෙනැවිත් ඒවාට යොදා සඳකාලීන ප්‍රශ්නයක් මේ රටේ ඇති කෙළෙන් සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ඒ සුරා කන ආර්ථික රටාව ගෙන යාමටයි. ඒ තත්ත්වයන් වර්ධනය වෙමින් තමයි, රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කීව්වා වාගේ ව්‍යවස්ථාදායක සභාව එක තෙක් සහ ව්‍යවස්ථාදායක සභා පාලකයා තුළින් ඇතිවූණ සිංහල-උච්ච කාසකයන්ගේ මතභේද වැඩිවී, 50 ට 50 ඉල්ලන අයිතිවාසිකමේ සිට පෙඩරල්වාදය දක්වාත්, පෙඩරල්වාදයේ සිට දම්ල ජලමයක් ඉල්ලීම දක්වාත් වර්ධනය වූණේ.

අපි දන්නවා, පිටකොටුවට ආපු වෙලෙන්දේ මේ රටේ ගම් නියමගම් වලින් පටන් ගෙන මේ රටේ ආර්ථිකය අල්ලාගත් ස්වභාවය. ඒවායේ නෂ්ටාග්‍රහණ සමග කිසිම බද්ධ වීමක් ඇති කර ගන්නට මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට බැරි වන ආකාරයෙන් එන්නරා කොටසක් තම මුව ගම්‍ය වූ දේ පටන්ගත් රටකට සල්ලී පිටත්කර යැවීමේ, ඒ රටට වාසි පිටත් කර යැවීමේ, ඒ රටට සියලු දේ පිටත්කර යැවීමේ ආර්ථික ගමනක් යන විට, මේ රටේ ජනතාව එවැනි තත්ත්වයක් තැනීම තමන්ගේ ආර්ථිකය හදා ගන්නට උත්සාහ දරන ගැටුම්කාරී තත්ත්වය අදත් ඉවර වී තැනී බව අපි කියන්නට ඕනෑ.

බැංකු ක්ෂේත්‍රය ගන්නත්, කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය ගන්නත් මේ වික ප්‍රයෝජනවත් බව අපට පෙනෙනවා. මේ රටේ වෙළඳ අධිකාරීත්වය, වෙළඳ ආධිපත්‍යය අල්ලාගෙන සිටින මේ කොටසට එරෙහිව පවතින

ආර්ථික විරෝධය අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ තිබෙන ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට උත්සන්නව මේ අවස්ථාවේදී මතුවුණා. විවෘත ආර්ථිකය තුළින් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ගොඩනැගුණු යම් යම් ආර්ථික වාසි පවා වැඩි හරිය මේ අය ලබා ගන්නා අතර, ඒවා කොතැනක තැන්පත් වී තිබෙනවාදැයි අපි කවුරුත් විසිඳුන් සොයා බැලිය යුතු කාලය ඇවිත් තිබෙනවා.

ආණ්ඩුවේ තායකත්වයන් විරුද්ධ පක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කර්මාන්ත ශාලා දහනක් විනාශ වුණු බව කීවා. කවුදෝ ගිහිත් මහරගම හයිඩ්‍රොඑලික් කර්මාන්තශාලාවත් විනාශ කළ නිසා හයදහස් පමණ සේවකයෝ දුන් යන-එන මං තැනිව සිටින්නවා. මේ අවස්ථාවේදී විනාශ වුණු සියලුම කම්හල්වල වැඩ කළ පිරිස ලක්ෂයකට කිට්ටු වන බව අපට තක්සේරු කරන්නට පුළුවනි. ඒවායේ සියලු අයිතිකාරයෝ මේ රටේ ධනය විදේශවලට යවන අය නොවේයයි අප කාටවත් කියන්නට බැහැ.

මේ ඇති වුණු දේ පිළිබඳ වරද කිවුරුදී කරන්නට හැකි වන්නේ අද මේ සම්බන්ධයෙන් තිබෙන සාධාරණ සාධක තේරුම් ගැනීමෙන් පමණයි. අපි සමගිය ගැන ඉහළින් කතා කළත්, අපි ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඉහළින් කතා කළත් අද තිබෙන ආර්ථික හේදය, ආර්ථික වාසි ගුණිකී විදීම, ආර්ථික වාසි ගලා යන තැන් ආදිය සලකා බලන විට මේ ඇති වුණු දේ කිවුරුදී කරන්නට තම ආර්ථික වශයෙන් සිදු වී තිබෙන අසාධාරණය තුරන් කරමින් අලුත් ආර්ථිකයක යෙදෙන්නට අපට සිදු වී තිබෙන බව පැහැදිලි වෙන්නවා. මේ අවස්ථාවේදී ජාතික සමගියක අලුත්, වැදගත්ම අයිතාලම විය යුත්තේ මේ රටේ ජාතික ආර්ථිකය-ධනවාදී හෝ වේවා-මේ රටේ ස්වදේශිකයන් අතරට පන්කිරීම තුළින්, නොග වෙළඳාමේ අද තිබෙන අසාධාරණත්වය තුරන් කිරීමයි.

මම මේ වික කීවේ යම් කාරණයක් පැහැදිලි කිරීමටයි. අද සිංහල කම්කරුවන් දහස් ගණනින් සේවය කරන්නේ කාගේ යටතේද යන කාරණය, කම්හල් දහනක් විනාශ වීමෙන් ඇති වුණු ඇස් ඇරීම තුළින් පැහැදිලිව පෙන්නුම් කෙරෙන සත්‍යයක්. එය හිතා-මතා කළ දෙයක්ද තුරුද යන කරුණ පිළිබඳව ආණ්ඩුවේ අදහස් එක්ක මම විශේෂ අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. තමුත් මම කියන්නේ, මහජන මතය පාලනය කරන්නට බැරි මට්ටමින් මේ විරෝධය මතු වී මේ සියලු ආයතනවලට පහර දෙන තත්ත්වයට පත් වුණු බවයි. ඒ වික කිවුරුදී කර නොගන්නොත් මේ පහත සම්මත කිරීමෙන් අපට ලබා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ තාවකාලික විසඳුමක් පමණයි.

1948 ට කලින්, පළමුවැනි ලෝක යුද්ධ සමය අපි දන්නවා. ඒ මැන කාලයේදී වුණු සිද්ධියක් පැහැදිලිව මපපු කළ හැකි සාක්ෂි අප ඉදිරියේ තිබෙනවා. ජපාන අප රටට බෝම්බ දමන විට මේ රටේ පිටකොටුවේ සිටි ඉන්දියානු මහා ව්‍යාපාරික පැලැන්තිය ඉගිල්ලී ගොස් නැවතුණේ මදුරාසියේ බව අපි දන්නවා. උම්බිරිවිලා ආදී අයගේ තම සදහන් කර, එද සිවිල් බලධාරියා හැටියට සිටී. පසුව ලංකාවේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා වූ සර් ඔලිවර් ගුණතිලක මහතා, එද උඩරට වෙළඳුන්ට කළ ප්‍රකාශය තම, "උම්බිරිවිලා මේ රටට එන්නේ නැහැ ; ගස වන්නට දෙයක් නැහැ ; මේ රටේ වෙළඳුන්ට වෙළඳාම ආරම්භ කර ඉස්සරහට යන්නට පුළුවනි" කියා සි. තමුත් යුද්ධය අවසාන වන විට ව්‍යාපාරිකයෝ ආපසු ආවා. මේ රටේ සෑම ආණ්ඩුවක්ම මේ රටේ ධනය මේ රටට අහිමිකරන විදේශික ව්‍යාපාරිකයන්ට සම්මාන පුරවැසිකම් පවා පුද ඇති කළ තත්ත්වය අද වනතුරු කිවුරුදී වී නැහැ. එමනිසා සෑම ආණ්ඩුවක්ම මේ වැරද්දට හවුල් වුණා තම අප එය පිලිගන්නට ඕනෑ. පිටකොටුවේ වෙළඳ ඒකාධිකාරය සමඟ හැප්පෙන්නට කිසිදු ආණ්ඩුවකට හැකි වුණේ නැහැ. ඒ හැම ආණ්ඩුවක්ම වෙළඳ ඒකාධිකාරයට යටත්වුණා. මේ ඒකාධිකාරයට සම්මාන පුරවැසිකම් දෙන්නට හැම ආණ්ඩුවකටම සිදු වුණා. මේවා ගැන අප කැවන මෙඳු කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන් 1956 වර්ෂයේදී බණ්ඩාරනායක මහතාගේ තායකත්වයෙන් මහජන එක්සත් පෙරමුණ ගොඩනැගූ අවස්ථාවේදී, එම පක්ෂයේ කොටස්කරුවන් හැටියට සිටී. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, මගේ පියා තායකත්වය දුන් විප්ලවකාරී සමසමාජ පක්ෂය, ශාල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා, ජරියගොල්ල මහත්මයා ආදීන් තායකත්වය දුන් ගාණා පෙරමුණ වැනි විවිධ-

පර්සි සමරවීර මහතා
(*ශ්‍රී. ටී. පේර්නි සමාරවීර*)
(Mr. Percy Samaraweera)

ඒ අය සම්මාන පුරවැසිකම් කියක් දුන්නාද ?

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(*ශ්‍රී. ඩි. ගුණවර්ධන*)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

මම ජනයි කීවේ ඒ ආණ්ඩුවත් වැරදි කළාය කියා. මම තැනැයි කියන්නේ නැහැ. සෑම ආණ්ඩුවක්ම මෙම වැරද්ද කළ නිසායි. මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ.

පර්සි සමරවීර මහතා
(*ශ්‍රී. ටී. පේර්නි සමාරවීර*)
(Mr. Percy Samaraweera)

අපි දුන්නේ නැහැ.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(*ශ්‍රී. ඩි. ගුණවර්ධන*)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

1948 දී දුන්නා.

පර්සි සමරවීර මහතා
(*ශ්‍රී. ටී. පේර්නි සමාරවීර*)
(Mr. Percy Samaraweera)

1948 වත්තට පුළුවන්.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(*ශ්‍රී. ඩි. ගුණවර්ධන*)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

මම ජනයි කියන්නේ සෑම ආණ්ඩුවක්ම මේ වැරද්ද කළාය කියා. ඒ වැරද්ද තව තවත් ආර්ථික අවාසි ඇති කරන්නට. [බාධා කිරීම] 1956 දී බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ආණ්ඩුවෙන් සිංහලය රාජ්‍ය ගාණාව කළා. ඒ ආණ්ඩුවෙන් ද්‍රවිඩ ජනතාවට අසාධාරණයක් සිද්ධ වුණාය කියා එද විශාල උද්ඝෝෂණයක් තිබුණා. සිංහල සහ ද්‍රවිඩ ජනතාව අතර තම තමන්ගේ අදහස් පළකර ගන්නට සහ සම්බන්ධකම් ඇති කරගන්නට ගාණා මාධ්‍යයක් තිබෙන්නට ඕනෑයයි ඉල්ලා සිටියා. එයින් ද්‍රවිඩ ගාණා විශේෂ විධිවිධාන පහත ඇතිවුනා. ද්‍රවිඩ ජනතාවට සිංහල ඉගෙන ගැනීමට කාල පරිච්ඡේදයක් තියම කළා. ඒ අවස්ථාවේදී, ද්‍රවිඩ ජනතාවට සිංහල ඉගෙන ගන්නට එපාය. මේ කරන දෙයට හවුල් වෙන්නට එපාය කියන මතයක් නිසා ද්‍රවිඩ ජනතාව තව වෙත් වුණා. අපත් සමඟ බද්ධ වී එක්තැන් වන්නට තිබුණ අවස්ථාව ඒ නිසා තැනිව ගියා. සිංහල සහ ද්‍රවිඩ ගාණා කථා කරන ජනතාව අතර අදහස් හුවමාරු වන්නට, බද්ධ වන්නට තිබෙන ගාණාව ඉගැන්වීමට ජරියගොල්ල ඇමතිතුමා දැඩි උත්සාහයක යෙදුණු බව එතුමා අද ජීවතුන් අතර තැනිවුණත් මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. බලහත්කාරයෙන් නොව, සිංහල ඉගෙන ගැනීමට කැමති ද්‍රවිඩ ජනතාවට ඒ සඳහා අවස්ථාව දෙන්නට උතුරට සිංහල ගුරුවරුන් යවා ඒ ව්‍යාපාරය එද ආරම්භ කළා. එයත් අවුල් ජාලාවක් බවට පත් කළා. මේ අසාධාරණ වුණු කරුණු සහ ඒ සාධකයන් හරියාකාරව අවබෝධ කරගෙන මෙම ජාතික ප්‍රශ්නය අවුලෙන් අවුලට පත් කරන්නේ නැතිව, සාධාරණව මෙම ප්‍රශ්නය තේරුම් අරගෙන මේ රටේ ජීවිත ගාමය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පමණක් කොට, මේ රටේ ජීවත්වන සිංහල ජනතාවට සමඟ සුළු ජනතාවට ජීවත්වන්නට හැකි තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට අප කවුරුත් අළුත් උත්සාහයක යෙදෙන්නට ඕනෑ. එසේ නොකර අප කොපමණ කථා කළත්, තවුන තවුනත් මේ ජාති හේද ගැටුම් මතු වනවාය යන්න තේරුම් ගත යුතුයි. ඒ වාගේම මට තවත් කාරණයක් කියන්නට ඕනෑ. මේ මතය අනුව මහජන විරෝධය මතු වීම මත ඇති වුණු විනාශයන් එක් එක් දේශපාලන කණ්ඩායම් වලට යොමු කර, යම් යම් පක්ෂ, යම් යම් රටවල් මේ ගැන විශේෂයෙන් උනන්දු වුණාය කියා වෝදකා කර, අන් අධිගුවට අරගෙන ඇති කරන්නට හදන දේ පිළිබඳව යුක්තිය සහ සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්නටය කියන

[දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා]

විකසි මා ඉල්ලා සිටින්නේ. වැරද්දක් කර තිබෙන අයට ඒ පිළිබඳව සාධාරණව විභාගයක් පවත්වා වෝදකා ඉදිරිපත් කරන තෙක් ඊට වඩා වෝදකා ඉදිරිපත් කර අපේ මේ කුඩා රට මහා යුද බලවතුන්ගේ යුද පීඩයක් බවට පත් කරන්නට එපාය කියන ඉල්ලීමයි මා විශේෂයෙන් කරන්නේ. අපි එසේ පැවලුනොත් අපට ඒ කුමන බලවතුකුගේ ආධාරය ලැබුණත් අපි පැවලෙන දෙයින් ගොඩ එන්නට ලැබෙන්නේ තැහැනි කියන එක අපි තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. එමනිසා අත් අවංගුවට ගෙන තිබෙන අයගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතිවාසිකම් අනුව ඒ අයට තිබෙන වෝදකාවල් ඉදිරිපත් කර මේ තත්වය යථා තත්වයට ගෙන ඒමට මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමය අනුව ජනතාවගේ අදහස් මතු වන්නට ඉඩ දෙන්නට හැකියාව ඇති කරන්නටය කියන විකසි මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ඒ වාගේම අවසාන වශයෙන් උතුරේ ඊලමක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන අපි කවුරුත් විරුද්ධ බව මා පිළිගන්නවා. මදුරාසියේ වෙන්වීමට දැරූ උත්සාහයක් අසාර්ථක වන විට 1963 ජවහර්ලාල් නේරු අගමැතිතුමාගේ කාලයේ ඉන්දියානු ව්‍යවස්ථාවට 16 වැනි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කර මදුරාසි ප්‍රාන්තයේ වෙන්වීම නවත්වා දැමුවාට පස්සේ ඒ උත්සාහය වෙනත් රටවලින් මතු වූණය කියන විකසි අපට විශ්වාස කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රී ජයරත්න විජේසේන*)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order please. You can speak for another five minutes. The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත්වූයේ. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [නෝමන් චේදාරත්න මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

අන්‍යෝ අනුරා, ශ්‍රී ජයරත්න විජේසේන මහතාගේ අනුමැතියෙන් නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [නෝමන් චේදාරත්න මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(*ශ්‍රී ජයරත්න විජේසේන*)
(Mr. Dinesh Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මා විශේෂයෙන් මතක් කළේ ඉන්දියාවේ මදුරාසි ප්‍රාන්තය වෙන්වීමට දැරූ උත්සාහය ඉන්දියානු ආණ්ඩුව 16 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කර 1963 දී මරදකය කිරීමෙන් පසු මේ රට කුමක් සඳහා ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට උත්සාහ දැරුවාද කියන කාරණය ගැනයි. මම මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා 1958 උච්චි ගාණ විශේෂ විධිවිධාන පනත ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේ ප්‍රකාශ කළ අදහසක්—වාක්‍ය දෙකක් පමණක් ඒ කාලයේත් මේ පිළිබඳව සැකයක් තිබුණය කියන තත්වය පෙන්වා දීම සඳහා කියවන්නට කැමතියි. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා මෙසේ කීවා :

On the other hand there are Tamil extremists who want a Tamil Kingdom embracing Tamils in South India, East Africa, Malaya, Sri Lanka and so on.

මම මේ වික මතක් කළේ මේ උත්සාහය තවම අත්හැර දමා තැනැති කියන එක අපට විශ්වාස කරන්නට පුළුවන් තිබෙයි. ඉන්දියාවේ මහ ආණ්ඩුවේ සමග මේ කාර්ය භාරය කරන්නට බැර වූයේ ලංකාව වැනි කුඩා රටක මේ ප්‍රශ්නය මීටත් වඩා අවුල් සහගත තත්වයකට පත් කර, ශ්‍රී ලංකාවේ වරායේ ප්‍රයෝජනයක් සම්බන්ධ කරගෙන ඒ උත්සාහය සාර්ථක කර ගන්නට දරන ප්‍රයත්නයක් මෙය කියන එක ගැන අපට සැකයක් ඇති කර ගන්නට බැහැ. ඒ වගේම මම අත්තිම වශයෙන් ඉල්ලා සිටින්නවා, අපේ රටේ ගත වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ නොවිසඳුණු ප්‍රශ්න, ඉන්දියානු සම්භවයෙන් පැවත එන වතු කම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් විසඳුම් සෙවීමත් මේ සංශෝධන

පනතක් සමගම සිදු කරන්නය කියා. ග්‍රාමීය කර්මාන්ත ඇමතිතුමා (එස්. තොක්ඩමන් මහතා) වතු කම්කරුවන්ගේ නායකයා හැටියට අද බොහොම වේදනාවෙන් කතා කලා.

සිරිමා—ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම යටතේ ඉන්දියාවට පිටත් කර යවන්නට එක වුණ ඉන්දියානුවන් ප්‍රමාණය ඉන්දියාවට පිටත් කර යැවීමට නවමත් පුළුවන්කමක් ඇතිව තැහැ. ඒ පිරිසටත් මේ රටේ පුරවැසි භාවය දීමට ආණ්ඩුව එකඟ වී තිබෙනවාය කියා ග්‍රාමීය කර්මාන්ත ඇමතිතුමා 24 වෙනිදාට කලින් කරන ලද ප්‍රකාශයක් 'දේලි තීර්ථ' පත්‍රයේ සිරිස්තලයක් හැටියට පළවී තිබුණා. නව මාස තුනක් පැතුලත් දී ඉන්දියානු පුරවැසි භාවය ලැබිය යුතු අයටත් ලංකාවේ පුරවැසි භාවය දෙනවාය කියා ප්‍රකාශ කර තිබුණා. මෙය රජයේ නීරණයක්ද කියා ඉදිරි කාලයේදී අපි දැනගන්න බලාපොරොත්තු වෙතවා.

මේ සියලු ප්‍රශ්න විසඳන්නට අපට දැන් අවස්ථාව පැමිණ තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්න අපි විසඳුවේ තැත්වීම මේ කලබල නැවතත් ඇති විය හැකි බවත් අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒ වගේම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතු තවත් විශේෂ කාරණයක් තිබෙනවා. කොතලාවල අගමැතිතුමාත්, පණ්ඩිත නේරු අගමැතිතුමාත් අතරේ ඉන්දියානු වතු කම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව ගිවිසුමක් ඇති වුණා. ඒ අය සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගන්න ඕනෑය, මේ රටේ ජනතාවක් සමග මිශ්‍ර වී එකම ජාතියක් හැටියට ජීවත්වීමේ අයිතිය ඔවුන්ට ලැබිය යුතුය කියන නීරණයට ඇවිත් සිටියා. නමුත් ඒ සියලු දේවල් විනාශ වුණා. සිරිමා බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාත්, ශාස්ත්‍රී අගමැතිතුමාත් අතරේ ඇති වුණ ගිවිසුම සම්පූර්ණයෙන්ම ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. ඒ නිසා උතුරේ තත්වය පමණක් නොව, මැද රට කඳුකරයේ පවතින මේ තත්වයත්, සබරගමුවේ යම් යම් ප්‍රදේශවලට බලපාන ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට යම් ක්‍රමයක් තැනීව, තාවකාලික වශයෙන් රට පාලනය කරගෙන යන්නට පමණක් මේ අණ පනත් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා නම් එයින් සතුටට පත්විය නොහැකියි. ප්‍රශ්නවලට හේතු, සාධක හා විසඳුම් සොයන්නේ තැනිව ඇති කරන මේවැනි අණපනත්වලින් සදාකාලික විසඳුමක් නොලැබෙන බව අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ. මේ රටේ ලාංකික ජනතාවක් හැටියට ජීවත් වීමට අයිතිය තිබෙන සිංහල, උච්චි, බර්ගර්, මුස්ලිම් ආදී ඒ සියලු දෙනාටම ඒ අයිතිය එකාකාරව හුක්කි වීදීමට ලැබෙන සේ ඒ තත්වය ඇති කර ගන්නට කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

ගරු කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා කීවා වාගේ උතුරේ ඉඩම් නීතිය වෙනස් කරන්න කියනවා නොවෙයි. ලන්දේසි සමයේ මලබාරයේ වෙළෙඳුන් කීප දෙනෙකුගේ අයිතිය වෙනුවෙන් උත්ත නේසවලාමේ නීතිය—මලබාර් වෙළෙඳුන් කීප දෙනෙකුට උත්ත ඒ වරම—නීතියක් බවට පත් කර, අද යාපනයේ පමණක් නොව වර්තමානවත් තවු තිත්ඳු ගණනාවක් දී තිබෙනවා. නේසවලාමේ නීතිය යාපනයේත් එහාට පැතිරෙන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා, මේවා ගැන අපි නැවත කල්පනා කරන්නට කාලය ඇවිත් තිබෙනවා. ජාතීන්ගේ නියෝජිතයන්ගේ සාකච්චාවක් මගින් නොව එක ජාතියක් හැටියට මේ රටේ ජනතාවට තිබෙන අයිතිය කුමක්ද කියන එක පැහැදිලි කරගත යුතු අවස්ථාවකදී දැන් පැමිණ තිබෙන්නේ. එක එක නැත්වල එක එක නීති පවත්වාගෙන යමින් මේ අර්බුදය සඳකාලිකවම, කාලයෙන් කාලයට මතු වන අර්බුදයක් හැටියට පත් නොකර, ජාතික ආර්ථිකයක් තුළ, ජාතික ආර්ථික සම්පත්වල ප්‍රයෝජන ගැනීමට හැකි වන ලෙස මේ රටේ ජනතාවට ඒ අයිතිවාසිකම් ලබා දීමටත් මේ අණපනත් ඉදිරියට ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පදනම දමන ලෙස අද මේ ආණ්ඩුවෙන් විශේෂයෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නවා.

අවසාන වශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෙස, පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂ කීපයක තහනම පිළිබඳව තිබෙන කරුණු යොදා බලා, ඒ අයට වෝදකාවක් තිබෙනවා නම් ඒවා ඉදිරිපත් කර, එසේ වෝදකා නොමැති අය ඉන්නවා නම් ඒ අය ඒ තත්වය තුලින් නිදහස් කරවා, රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමය ඉතා ඉක්මණින් යථා තත්වයට ගෙන එන්නට ක්‍රියාත්මක වෙන්නය කියා නැවත වරක් ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මා නවතින්නවා.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (යොවන කටයුතු හා රැකී රක්ෂා ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(திரு. ரனில் விக்கிரமசிங்கம்—இளைஞர், அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும்)

(Mr. Ranil Wickremasinghe—Minister of Youth Affairs & Employment and Minister of Education)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සංශෝධනය හැරියට අද අපි මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නවා. ඒ ගැන දැන් වාද කර තිබෙන්නවා. මෙයින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය පරිපූරණත්වය උල්ලංඝනය කිරීම නගනම් කිරීමයි. අද විරුද්ධ පක්ෂයේ කථාවලට ඇහුම්කන් දෙන විට මට එක කණගාටුවක් ඇතිවුණේ, ඇත්ත වශයෙන්ම අපි 1978 දී මේ විරුද්ධ පක්ෂයට කන් දුන්නේ තැත්කම්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරන ක්‍රියාවල යෙදීම ඒ කියන්නේ මැතිවරණ නැති කරන්නට හෝ රටේ ඒකීයභාවය නැති කරන්නට හෝ ව්‍යාපාර ගෙන යෑම යනාදී ඒ සියල්ලම දඬුවම් පැමිණවිය හැකි වැරදි වශයෙන් එද ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු කළා නම් අද අපට මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කර සම්මත කර ගන්නට වුවමනා වෙන්නේ නැහැ. එද අපි ඒ අදහස යෝජනා කළා. නමුත් හැම පක්ෂයක්ම ඒකට විරුද්ධ වුණේ. එද ඒ යෝජනාවෙන් අපි බලාපොරොත්තු වුණේ නැති එක "ජලම්" ව්‍යාපාරයට පක්ෂව එක දේශපාලන වැඩ කටයුතු නැවැත්වීමයි. නමුත් ඒකට හැම පක්ෂයක්ම විරුද්ධ වුණේ. දුටුවි නැත්තන් විමුක්ති පෙරමුණ, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, සමසමාජ පක්ෂය එද ඒ යෝජනාවට විරුද්ධ වුණේ. සමසමාජ පක්ෂයේ ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මැතිතුමා ලියුම් ගණනාවක් එව්වා. අන්තිමට අපි ඒක ඉල්ලා අස් කර ගන්නා. අද විරුද්ධ පක්ෂය මෙතැනට ඇවිත්, "අපි කීවි දේ කළා නම් මෙක වෙන්නෙ නැත" කියා දේශනා කරනවා. නමුත් ඒ අයට ඇහුම්කන් දුන් නිසා තමයි මෙක අවුරුදු පහක් ගසක් ප්‍රමාද වුණේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඕනෑම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටකට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට එක් ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්නට වෙන්නවා. ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයේ මුලධර්මවලට පටහැනිව ක්‍රියා මාර්ග ගෙන යන්න යනාදිය යෝජනා කරන අයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරනවාද නැද්ද යන ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නට වෙන්නවා. සමහර අය කියන්නට පුළුවනි මැතිවරණ නැතිව විප්ලව ඇති කරන්නටය කියලා. සමහරු රට බෙදන්න කියනවා. සමහරු කියනවා, එක ජන කොටසකගේ අයිතිවාසිකම් නැති කරන්න කියා. ස්වල්ප දෙනෙක් පමණක් මෙවැනි අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා නම් එයේ තැත්කම් තමන්ගේ ප්‍රකාශ වචනවලට සීමා කරනවා නම් ඕනෑම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක් ඒ ප්‍රකාශයන් කරන එක තවත්වන්නේ නැහැ. ඒ සමාජයේ මුලධර්මවලට විරුද්ධ අදහස් ප්‍රකාශ කළත්, සමහර රටවල සමහර අය කියනවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය වෙනුවට විප්ලව ඇති කරමු කියා. ස්වල්ප දෙනෙක් එහෙම කියයි. එහෙම තැත්කම් කියන අය ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්න යන්නේ නැහැ. සමහරු කියනවා වෙනත් රාජ්‍යයක් ඇති කරමු කියා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක් ඒ ප්‍රකාශ තතර කරන්නේ නැහැ. නමුත් ඕනෑම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට සිදු වෙනවා ඒවා සීමා කරන්නට "මේ ගෙන යන උද්ඝෝෂණය මේ මට්ටමට වඩා ගියොත් අපේ රාජ්‍යයට හානි වෙයි. ඒ නිසා අපි එය නැවැත්විය යුතුයි" කියා.

මේ රටේත් වෙනත් රාජ්‍යයක් ඇති කරන්නට වැඩි පිළිවෙලක් පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ තිබුණා. එමෙන්ම ත්‍රස්තවාදයත් තිබුණා. ඒ දෙකම ගැන සලකා අද අපි මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නවා. මේ සංශෝධනය ගෙන ඒමට අපි තීරණය කළේ මීට මාස දෙකකට පමණ කලින්. අද අපි එය මේ සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නවා. මම හිතන විටියට වැඩිපුර කොටස් කීපයකුත් එයට එකතු කරලයි. මෙය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. මේ කාලසීමාව තුළ දී මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරන්නට හේතු වූ කරුණු මොනවාද කියා අපි කල්පනා කර බලනවා නම් එයට අංග දෙකක් තිබෙන බව පෙනෙනවා. එකක් මේ රටේ වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කරන්නට ගෙන ගිය ව්‍යාපාරයයි. දෙවැනි අංගය නම් මේ රටේ තිබුණු

ත්‍රස්තවාදයයි. 'ජලාම්' නමින් රාජ්‍යයක් ඇති කළ යුතුයි කියා 1976 දී වඩුක්කොඩේ රැස්වීමේදී දුටුවි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ තීරණයක් ගත්තා. මේ රටේ-විශේෂයෙන් උතුරේ-දුටුවි ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන් වෙනම ස්වාධීන රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමෙන් පමණයි කියා ඔවුන් ඒ තීරණය ගත්තා. එහෙත් අපි එය පිළිගත්තේ නැහැ.

මේ රටේ දුටුවි ජනතාවගේ ප්‍රශ්න තිබෙන්නවා කියන එක එක්සත් ජාතික පක්ෂය පිළිගන්නවා. එහෙත් ඊට දෙකට කැඩීමට අපි හැම විටම විරුද්ධයි. ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට 1977 න් පසුව අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා පියවර අරගෙන තිබෙන්නවා. අපේ අලුත් ව්‍යවස්ථාව සකස් කරන්නට පාර්ලිමේන්තුවේ කොමිටියක් පත් කර දුටුවි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නියෝජිත මහත්වරුන්ට එයට සහභාගී වෙන්න කීව්වා. නමුත් ඒ අය සහභාගී වුණේ නැහැ. එහෙත් ඒ මගින් භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නය අපි විසඳුවා. එය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රශ්නයයි දැන් තිබෙන්නේ. සිංහල දුටුවි භාෂා දෙකම දන්නා පරිවර්තකයින් වුවමනා ප්‍රමාණය එකවරටම ලබා ගන්න බැහැ. ඒ අයගේ හිතයක් තිබෙන්නවා. ඒ නිලධාරී මහත්වරු පුහුණු කරන්න සිදු වෙන්නවා. දෙවනුව මේ රජයේ සමාන්‍ය ප්‍රතිපත්ති අනුවත් ප්‍රශ්න කීපයක් විසඳුනා. විමර්ශන අයවැය නිසා ඒ ඒ පාලනවල මන්දාගමන්ලාට අවස්ථාවක් ලැබුණා ඒ ඒ ප්‍රදේශ සංවර්ධනය කරන්නට; දියුණු කරන්නට. ගරු අගමැතිතුමා යටතේ යාපනය නගරයට විශාල ජලසම්පාදන යෝජනා ක්‍රමයක් ලබා දී තිබෙන්නවා. මේ ලංකාවේ 1977 න් පසුව ආරම්භ වූ කර්මාන්තවලින් ප්‍රධානම එකක් සීමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලය මගින් කන්කසන්තුරේ ආරම්භ කර තිබෙන්නවා. මා හිතන විටියට එහි වටිනාකම රුපියල් කෝටි 80 ක් පමණ වෙන්නවා. නිවාස හද දී තිබෙන්නවා. ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කර තිබෙන්නවා. පාලම හද තිබෙන්නවා. මේ අන්දමට රටේ අතින් ප්‍රදේශවල කරන දේවල වාසිය ඒ ප්‍රදේශයටත් ලබා දී තිබෙන්නවා.

එමෙන්ම මුලතිව්, වර්තියාව හා මන්නාරම යන ප්‍රදේශවල ලෝක බැංකු ආධාර ක්‍රමය යටතේ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ඇති කර තිබෙන්නවා. විශ්ව විදුලවලට ශිෂ්‍යයින් ඇතුළත් කර ගැනීම සම්බන්ධව කලින් පැනනැගී තිබුණු සමහර ප්‍රශ්න විසඳා තිබෙන්නවා. මේ රටේ පාලන තන්ත්‍රයේ සංවර්ධන සහා ඇති කර ඒ මගින් කොටසකට විසඳුම් ලබා දී තිබෙන්නවා. එමෙන්ම මුළු රටම බලපාන අතීත සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම යටතේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට හා ජන කොටස්වලට බලපාන අතීත ප්‍රශ්න විසඳන්නට අපට පුළුවන් වේවි.

එක කාලයකදී දුටුවි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ආණ්ඩුව සමග සාකච්ඡා කළා. එසේ සාකච්ඡා කර ඒ අනුව යම් යම් පියවර ගත්තා. අතින් කාල වලදී මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න ආණ්ඩුවම නතීවම පියවර ගත්තා. දුටුවි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ හිටියත් නැත්ත, වෙනත් පක්ෂ අපිත් සමග සාකච්ඡා කළත් නැත්ත, ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඉදිරියේදීත් මේ පියවර ගන්නවා කියා මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඇත්තවශයෙන්ම ඒ කාලය තුළදී දුටුවි එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණට පුළුවන් වුණා නම්, මේ වෙනත් රාජ්‍යයක් ඇති කරනවාය කියන ඉල්ලීම ඉටු කරන්න, මා හිතන්නේ නැහැ මේ තත්ත්වය අද පැන නගීවිය කියා. එහෙම නැතිනම්, ඒක කතාවට පමණක් සීමා වුණා නම්, මෙපමණ තත්ත්වයක් ඇතිවෙන්නෙ නැහැ. එහෙම කරන ලෙස අපි කිහිප විතාවක් යෝජනා කළා.

භායකත්වය කියන්නේ හැම එක්කොම කියන දේට ඇහුම්කන් ගෙන එක පමණක් නොවෙයි. තමන් නියෝජනය කරන ජනතාවගේත්, තමන්ගේ පක්ෂයේත් ශුභ සිද්ධිය වෙනුවෙන් තීරණ අරගැනීමත් භායකත්වයේ වගකීමත්. එයා බලාපොරොත්තු වුනේ තැත්කම් කීසි ද්‍රවසක වෙතම රාජ්‍යයක් පිහිටුවන්නට පුළුවන් වෙයි කියා මේ කරම් දුරට මේ ප්‍රශ්නය අදාගෙන ගියේ අයිද කියා මට නම් තේරෙන්නෙ නැහැ. ඒක ප්‍රශ්නයක්. එක අතකින් වැඩි වැඩියෙන් මේ ගැන උද්ඝෝෂණය කරන්න පටන් ගන්නා. පිට රටන් උද්ඝෝෂණය කළා. ඒක එතැනට පමණක් සීමා වුණා නම් මා හිතන්නෙ නැහැ මේ වාගේ ප්‍රශ්නයක් එකවා කියා. නමුත් ඕනෑම රටකට පිටත් විට ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදුවෙන්නවා.

[රජයේ විකුණුණු මහතා]

අපි උත්සාහ කළා දුර්වල එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ පමණක් නොවෙයි. අතින් විරුද්ධ පක්ෂත් එකතු කරන්න. ඒවා එකතු කරගෙන මේ ප්‍රශ්නය විසඳුමක් ලබා දෙන්න. හැම එක්කෙනාම මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කීවා අර වට රටුම් සාකච්චාව කැඳවන්න කියා. අර වට මේ සාකච්චාව කැඳවන්න කියා. ඇත්තවශයෙන්ම අපි වටමේ සාකච්චාව කැඳවුවා. එහි පළමුවැනි කාරණයට දැමීමේ මේ රටේ උතුරේ නිබන්ධන ත්‍රස්තවාදය නැති කිරීමට ගන්නා පියවරවල්. සමහර ඒවා ආරක්ෂක පියවරවල් වෙන්න පුළුවන්. සමහර ඒවා දෛශපාලන පියවරවල් වෙන්න පුළුවන්. මෙතැන අද කපා කළ මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කරන පක්ෂ සියල්ලක්ම ඒකට විරුද්ධ වුණා. අපි එන්නෙ නැහැ කීවා. එක එක හේතු ඉදිරිපත් කළා ඒ ගැන. වට මේ සාකච්චාවක් ඇති කරන්න කියා මුලින් කියලා, මේ සංශෝධනය ගෙනෙන එක කල් දම්මවා, ඊට පසුව හේතු සොයන්න පටන්ගන්නා. අපි එන්නෙ නැහැ. මේක ත්‍රස්තවාදය ගැන කතා කරන්න පමණයි තිබෙන්නේ. දුර්වල ජනතාවගේ අයිතියාවසිකී ගැන කතා කරන්න නොවෙයි කියා කීවා. ඒක පෙන්නුවාම අපි ඒක සංශෝධනය කළා. අපේ තොන්ඩමත් ඇමතිතුමාගේ කම්කරු සංගමයේ යෝජනාව අනුව. නමුත් ඒ අය ආපසු ආවේ නැහැ. දැන් තමයි ඒ අය කතා කරන්නේ ත්‍රස්තවාදය ගැන. එන්න කීවාම, ආරාධනා කළාම විරුද්ධ පක්ෂය එතැනට පැමිණියේ නැහැ.

ත්‍රස්තවාදයට ඒලාම රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමත් සම්බන්ධවූ නිසා තමයි ඒලහ තත්ත්වය ඇතිවුණේ. දුර්වල එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නායකත්වය ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා ඒ අය මේ ප්‍රවණිය ක්‍රියාවලට කැමති නැහැ කියලා. සමහර කිලෝමීටර මහත්වරුන් මැරුවාම තමන්ගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කළා. නමුත් ඒ අතරම උතුරේ රැස්වීම් පවත්වා මේ ත්‍රස්තවාදීන්ට තමන්ගේ බාල සහෝදරයන් හැටියට සැලකුවා. ඉතින් මුළු රටේම සැකයක් ඇතිවුණා එයාගේ වචන පිළිගන්න පුළුවන්ද කියා. අපි ත්‍රස්තවාදය දිනා බලා, ත්‍රස්තවාදය මර්ධනය කරන්න පියවර දෙකක් ගන්නා. එකක් හමුදාවලට භාරදුන්නා. අනික් එක අවශ්‍ය තිහි පැනෙව්වා. ඒ තමයි ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත. ඒක සම්මත කරද්දී අපට දොස් කීවා.

අද යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයක් නැහැ. මැතිවරණ පවත්වන්න බැහැ. ත්‍රස්තවාදය එතරම් පැතිරීලා. මැතිවරණයක් පවත්වන්න බැහැ. අපේක්ෂකයින්ට වෙඩි තබනවා. මට මතක් වෙනවා ඉංග්‍රීසි කවියක් මේ අවස්ථාවේදී :

“There was a lady from Niger,
Who went for a ride on a tiger,
They returned from the ride,
With the lady inside.
And a smile on the face of the Tiger”.

අන්න ඒ තත්ත්වය තමයි මම හිතන්නෙ අද දුර්වල එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණටත් ඇතිවුණේ. කොයි අවස්ථාවේද මෙයින් ඉවත්වෙන්නේ කියා මවුන් බලා සිටිනවා. රටේ අතින් විරුද්ධ පක්ෂත් සමග එකතුවෙලා ජාතික මට්ටමේ විරුද්ධ පක්ෂයක් හැටියට ක්‍රියා කරන්නේ කොතොමද කියා තීරණයක් ගන්න බැරිවුණා. ඒ හේතු ගැන මම මෙතැන කථා කරන්න යන්නෙ නැහැ. ඒ තීරණ ගන්න බැරිවුණු නිසා තමයි අද මේ තත්ත්වය ඇතිවෙලා තිබෙන්නෙ. මම හිතන්නේ ඒලාම විභාජනයත්, ඒ වාගේම ත්‍රස්තවාදයත් යන දෙක එකතුවූ නිසා සමහර ප්‍රශ්න විසඳන එක අමාරුවුණා කියායි. මේ රටේ ජනතාවගෙන් වැඩිදෙනා—සිංහල ජනතාව, මුස්ලිම් ජනතාව, දුර්වල ජනතාව—ත්‍රස්තවාදයට විරුද්ධයි. රට බෙදන එකටත් මවුන් විරුද්ධයි.

ඒ අය විශාල විභාජනයක් ගෙන ගියා, හරියට මේ රටේ හැම දුර්වල පුද්ගලයෙකුම මෙයට පක්ෂය කියා. මේ රටේ අතිකුත් ජනතාව අතර, ඒ කියන්නේ මුස්ලිම් ජනතාව, ඉතිරි දුර්වල ජනතාව, විශේෂයෙන්ම සිංහල ජනතාව අතර විශාල හයක් ඇති වුණා. ලංකාව දෙකට බෙදෙයිද, වෙනත් රාජ්‍යයක් ඇති වෙයිද, පිටස්තර රාජ්‍ය ඒවාට සම්බන්ධ වෙයිද කියා, මය පසුබිම මතයි සිංහල ජනතාව අතර “මෙයට ඉඩ දෙන්න බැහැ” කියන හැඟීමක් ඇති වුණේ. මේ නිසා ජාතීන් අතර තිබෙන සම්බන්ධකම් අඩු වුණා. ඒක අපි පිළිගෙන තිබෙනවා.

එම නිසා ඒලාම විභාජනය, දුර්වල ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳනවා වෙනුවට ප්‍රශ්න වැඩි කළා. කෙසේ වුණත් අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මේ සංශෝධනයෙන් පසුව අපේ වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යන්නටයි.

මේ රට දෙකට කීරීමට රටේ ජනතාවගෙන් වැඩි දෙනෙක් විරුද්ධයි. මේ රටේ ජාතීන්ගේ ප්‍රශ්න ඇති වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ රටේ ප්‍රධාන ජන කොටස වන සිංහල ජනතාව තුළ බයක් ඇති වී තිබෙනවා මේ රට දෙකට වෙයි කියා. එම නිසා, මම කලින් සඳහන් කළ හැටියට, ඕනෑම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයකට, මේ ක්‍රියා පිළිවෙළ ඉදිරියට කරගෙන යන්න ඉඩ දෙනවාද නැද්ද කියන ප්‍රශ්නයට මුහුණ දී තීරණයක් ගන්න වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අප තීරණයක් අරගෙන තමයි. අද මේ සභාවට ඇවිත් මෙබඳු පනතක් ඉදිරිපත් කර විවාද කරන්නේ. අප විශේෂයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මට පෙර කතා කළ අතිකුත් ගරු ඇමති වරුන් සඳහන් කළා වාගේ මේ පනත සම්මත කළාට පසුව රටේ සංවර්ධන කටයුතු කර ගෙන යන අතරම ජාතීන් අතර ඇති ප්‍රශ්නත් විසඳා ගැනීමටයි.

ඒ සමගම තවත් කාරණා කීපයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ ක්‍රියාවලීන් අපි බලන්න ඕනෑ. මේ රටේ සිංහල ජනතාවට යාපනයට යන්නත්, දුර්වල ජනතාවට කොළඹට එන්නත් අවස්ථා ඇති කරන්න. නැතිනම් ඉබේම ඒලාම රාජ්‍යයක් ඇති වෙයි. දුර්වල ජනතාව යාපනයට සීමා කරනවා නම්, සිංහල ජනතාව දකුණට සීමා කරනවා නම්, ඒලාම රාජ්‍යයක් ඇති වෙයි. එම නිසා සිංහල ජනතාවට යාපනයට යන්නත්, දුර්වල ජනතාවට කොළඹට එන්නත් හැකි තත්ත්වයක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා පසුගිය දවස්වල ඇති වුණු තත්ත්වය ඇති කොටත් අප ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසුගිය සතිය තුළ ඇති වුණු සිද්ධීන් ගැන අපි කතාහවු වෙනවා. අපි දන්නවා සමහර කලබල ඇති වුණේ මොන පසුබිමක් මතද කියා. එයින් ප්‍රයෝජන ගන්න කණ්ඩායම් සිටි බවත් මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. මම කියන්නෙ නැහැ සිංහල ජනතාවගෙන් වැඩි දෙනෙක් මේවාට සහභාගි වුණා කියා. මම හිතන්නේ එසේ සහභාගි වුණාය කීම සිංහල ජාතියට කරන අවමනාවක්. එද අන්තිමට අපිට දකින්න ලැබුණේ, බිගෙන, පොළු අරගෙන, පාරට බැස සිටින ස්වල්ප දෙනෙක්. ඒ පිරිස දුර්වල අයට මෙන්ම සිංහල අයටත් හිරිහැර කළා. මෙයින් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න බලාපොරොත්තු වුණේ කවුද? පසුගිය 23 වනදා, හමුදා හටයන්ගෙ මිනී ගෙන එන්නට ඉස්සර මම කතන්තට ගියා. පසුව එතැනට යන්න බලාපොරොත්තු වුණත් ඒට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ සඳුදා දදය වැරුවේ සිටි හැන්ද වනතුරු කොළඹත් ඒ අවට ප්‍රදේශවලත් මම ගියා. කොළඹ නගරයට හරියට බෝම්බ දැමීමා වාගෙයි. නොයෙක් නොයෙක් සිද්ධීන් මම දක්කා. එද මරුමුවට පත් වුණු හටයන් වෙනුවෙන් මම කතාහවු වෙනවා. ඒලහ දවස් කීපය තුළ ජීවිතය නැති වුණු අය වෙනුවෙනුත් මම කතාහවු වෙනවා. දෙමව්පියන් නැති වුණු දරුවන් වෙනුවෙන් වාගේම දරුවන් නැති වුණු දෙමව්පියන් වෙනුවෙනුත්, දේපොල නැති වුණු අය වෙනුවෙනුත් මම කතාහවු වෙනවා. රැකියා නැති වු අය වෙනුවෙනුත් මම කතාහවු වෙනවා. ඒ හැම එකකටම වඩා මා කණගාටුවෙන්නේ මේ රටේ ආර්ථිකයට වැදුණු පහර ගැනයි. 1977 සිට අපි ඉදිරියට ගියා. මේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයක් නැත්නම් එක ජන කොටසකගේවත් ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැහැ. ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන්ය කියන බලාපොරොත්තුවෙන් අපි ඉදිරියට ගියා. අන්න ඒකට පහරක් වැදුණාය කියා මට ප්‍රකාශ කරන්නට සිද්ධ වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේකෙන් වාසියක් ලැබුණේ කාටද කියන කාරණය ගැනත් අපි සිතන්නට වුවමනායි. විරුද්ධ පක්ෂය කථා කර තිබෙනවා; කරුණු කියා තිබෙනවා. මා පුදුල වුණා ඒ ප්‍රකාශය කළ සමහර කරුණු ගැන. මේ ආණ්ඩුව ආපු ආ සිටම අතින් අයට හිරිහැර කරනවාය කියලා මැදවර්තියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙහිලාල සේනානායක මහතා) කීවා. මා සිතන හැටියට එතුමාට අමතක වී තිබෙනවා මේ සැසි වාර්තාව කියවන්නට ;

“Report of the Investigation by the Special Investigation Unit of the C.I.D. into the alleged conspiracy to assassinate His Excellency the President and planned Violence on 20.10.82.”

මේකේ 24 වන පිටුවේ 40 වන ඡේදයේ මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා :

"40.1. On the 18th or more probably the 19th October, i.e., a day before the Presidential polling day, according to Mr. Maithripala Senanayake, Mr. Haleem Ishak and he visited Mr. B. J. Fernando, Attorney-at-Law, at his residence at Kirula Road. Mr. Maithripala Senanayake stated that he was confident that Mr. Kobbekaduwa would win and that the members of the Central Committee of the SLFP (M) desired that he should be appointed Prime Minister during the interim period."

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉ.ඉ.එම්. හාමිම් ශුභරාජ්)
(Mr. M. Haleem Ishak)

What is the confidence in that ?

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(ශ්‍රී. ෆ. රනිල් වික්‍රමසිංහ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

He should have read the report which was tabled in the House. I am only reading the document. He should not disturb me.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉ.ඉ.එම්. හාමිම් ශුභරාජ්)
(Mr. M. Haleem Ishak)

I read the whole report twice.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(ශ්‍රී. ෆ. රනිල් වික්‍රමසිංහ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

I am only referring to what his Leader said. I sometimes wonder whether the bombs which were kept for 20th of October were used in the last week. We are entitled to know. Do not get excited. Sit down (Interruption). You are getting excited.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(උප. නා. නා. ජනරාජ්)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(ශ්‍රී. ෆ. රනිල් වික්‍රමසිංහ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

I have some more to say. When I am on my feet, I speak. Then, Mr. Deputy Speaker, the hon. Member for Kalawana, in one way I admire him. He came to this House and spoke on behalf of the people who only a short time ago planned to kick him out of the heights of power in the party. We all know the conflict that is taking place. How the General Secretary is trying to get rid of the hon. Member for Kalawana and put other people in. But I admire him, despite all the problems that he had in the party, that they created for him, for coming and speaking on their behalf. But I would like to ask him, why do you duck the main issue? After all, your whole politbureau is not under detention. Your party policy is known. Why do you not vote on this Bill? Why are you ducking it? Why is it that some of the people have gone underground on

whom detention orders have been served? Surely if they say that this is all a conspiracy by the Government the best is for everyone to surrender. I am surprised by the arguments that the hon. Member put forward.

මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා) කථා කරමින් සඳහන් කළා සිංහල බල මණ්ඩලය ගැන. මා සිතන හැටියට සිංහල බල මණ්ඩලයේ රැස්වීමට බාධාවක් ඇති වුණේ මේ රට බේරුමට විරුද්ධ වීම නිසා නොවෙයි. සිංහල බල මණ්ඩලය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට සහයෝගය දිය යුතුය කියා ගත් තීරණයක් ගැන සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී තමයි ඒ බාධකය ඇති වුණේ. ඒක සාකච්ඡාවට තබන්න එපාය, අපි පක්ෂ හේදයෙන් තොරව ක්‍රියා කරමුය කියා සමහරු කීවා. අන්ත ඒ කාරණය උඩයි එතැන වාදයක් ඇති වුණේ. ඒ හැර වෙනත් හේතුවක් උඩ නොවෙයි. එම නිසා කරුණාකර කරුණු විකෘති කරන්නට එපාය කියා මා මහරගම මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි.

මේ රටේ සිංහල ජනතාවට වි නිබේන ආර්ථික අසාධාරණයක් ගැන අද කථා කරනවා. කවුද ඒක ඇති කළේ? සිංහල අය අතරත් කර්මාන්ත දේපොළ තිබුණු අය හිටියා. ඉස්සෙල්ලාම මවුත්ට ගන්නට පටන් ගත්තේ බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවයි. 1960-65 දී බණ්ඩාරනායක මහත්මයාණන් ආණ්ඩුව ඒක ඉදිරියට ගෙන ගියා. ජලභට තැවතත් 1970 සිට 1977 වනතෙක් ගැනුවා. ඒ ගැනු හැම පහරක්ම වැදුණේ සිංහලයන්ට අයිති ව්‍යාපාරවලටයි. එසේ ඒවා තැනි කර දැන් අඩනවා. උම්බිවිඳි මොකක්ද කියල ව්‍යාපාරයක් ගැන කීවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තමයි බස් ව්‍යාපාරය තැනි කළේ. ඒ අය තමයි විකු තැනි කළේ. ඒ අය තමයි අතින් ව්‍යාපාර පවරා ගත්තේ. ඒ අය තමයි වි මෝල් කැවේ. ඒ අය තමයි ලොර් පවරා ගත්තේ. තමන්ගේ විරුද්ධවාදීන්ගේය කියා ඒ හැම එකක්ම තැනි කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු තමයි. දැන් ඇවිල්ලා කියනවා. මේ වෙන කට්ටියකගේ වැඩක් කියා. කෝල්බෲක්-කැමරන් කොමිෂමෙන් කලාලු! මින තවත් විකක් එහාට කරලා පෘතුගීසීන්ගේ කාලේ සිට ආවාය කියන්නකො. තමන් කළ එක අමතක කරන්න අතින් පැත්ත හරවනවා. මේකෙන් බලන්නේ ප්‍රයෝජන අරගන්නයි. කියනවා හැම ජාතියක්ම එකට ජීවත් වෙන්න මිතුරු කියා. තමුත් යටත් අදිනවා. මේ තුස්තවාදය ගැන මව්වර කැක්කුමක් තිබෙනවා නම් ඇයි කොබ්බෑකඩුව මහත්මයාට-තුස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ඉවත් කරනවාය කී පුද්ගලයාට-සහයෝගය දුන්නේ?

අපි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් මේ සභාවේදී කීප වතාවක් ඇහුවා. ඒ පක්ෂය මේ ප්‍රතිපත්තියට එකඟ තුරුද කියලා. හැම වෙලාවෙම නිශ්ශබ්දයි. ඇහූ හැම අවස්ථාවකදීම මොකටත් කීව්වේ නැහැ. ඒ නිසා උච්ච එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණටත් තුස්තවාදීන්ටත් එයින් ධෛර්යයක් ලැබුණා, ඒ අයට සහයෝගය දෙන්න දකුණේ විශාල කණ්ඩායමක් ඉන්නවාය කියා. මොකද බණ්ඩාරනායක මහත්මයාණන් කෙලේ? 1980 දී මතකද ඇ යාපනයට ගියා. කවුද එයා කර උඩින් ගෙනිව්වේ? යාපනයට ගිහින් එහි රැස්වීමක් පැවැත්තුවා. මේක අමතක වෙන්න ඇති මෙහාට එන්න ඉස්සෙල්ල. රැස්වීමක් පැවැත්තුවා උච්ච එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණත් එක්ක. මෙන්න 1980 නොවැම්බර් 24 වනදා 'සන්' පත්‍රයේ පළවූ වාර්තාව -

"Sun" of 24th November, 1980 :

"Mrs. Bandaranaike has charged that UNP has been responsible for creating racial disharmony among the people of the country. President Jayewardene should have been here to see the welcome given to me, she said. We are committed to the creation of Tamil Eelam, but we are ready to join any party that wants to fight the Government in power, the Opposition leader added."

දැන් කථා කරන්න එනවා. 24 වනදා මේ සිද්ධිය ඇති වුණේ. ඒ පක්ෂවලට යුතුකමක් තිබුණේ තුරුද එවෙලෙම ප්‍රකාශ කරන්න අපි 1971 අප්‍රේල් මාසේ කලා වාගේ? එහෙම කළේ නැහැ. එදා 24 වනදා රාත්‍රියේ බලාගෙන සිටියා මේ ආණ්ඩුව වැටෙයිද කියා. 25 වනදක්

[உதிர்த்த வினாக்கள்]

பொருளை விடாமல் கொடுக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டும். அதைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டும். அதைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டும்.

அரசு தர வேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

சான்றிதழ் தரவேண்டிய வினா (கொடைக்கோடு)

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க—கொட்டை)

(Mr. Ananda Dassanayake-Kotmale)

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

உதிர்த்த வினாக்கள்

(திரு. ரணில் விக்ரமசிங்க)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

உதிர்த்த வினாக்கள் (பிரதேச வளர்ச்சி அமைச்சர்)

(திரு. சி. இராசதுரை—பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர்)

(Mr. C. Rajadurai—Minister of Regional Development)

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

அரசு தரவேண்டிய தொகையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

இருக்கிறார்கள். இந்து, பௌத்த புத்தாண்டுகள்கூட ஒன்றாகப் பிறந்த ஒன்றாக முடிவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இரு சமயங்களும் பௌர்ணமி தினத்துக்கு விரத முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்றன. இரு சமயங்களும் மஞ்சள் தோய்ந்த காவியுடைகளுக்கு மதிப்பளித்து வருகின்றன. பௌத்த விதிகளில் கணபதி, முருகன், விஷ்ணு ஆகிய தெய்வ வழிபாடுகள் இருந்து வருகின்றன.

இலங்கை பல சிறப்புக்களையுடைய ஒரு நாடு. மனித குலத்தை வாழ்விக்கத் தோன்றிய திர்க்கதரிசிகள் அனைவரும் ஆசியாக் கண்டத்தில்தான் பிறந்தார்கள். கௌதம புத்தர், யேசுக் கிறிஸ்து, நபிகள் நாயகம் ஆகியோர் இக்கண்டத்தில் தான் பிறந்தார்கள். நான்கு பெரும் சமயங்களையும் ஏற்றுக் கொண்ட ஒருநாடு இலங்கை நாடு. இவ்வித சிறப்பு உலகில் ஒருசில நாடுகளுக்குத்தானுண்டு. இந்த நாட்டின் இரு மொழிகள் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்த போதிலும் இந் நான்கு பெரும் சமயங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் இந்நாட்டில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

சென்ற வாரம் தொலைக்காட்சியில் தோன்றிய இந்நாட்டின் அதி உத்தம ஜனாதிபதியவர்கள், 1956 ஆம் ஆண்டிலே இந்நாட்டில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் சிங்களம் பேசும் மக்களுக்கும்மிடையில் ஒரு சந்தேகம் பிறந்ததைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

It was in 1956 that the suspicion between the Sinhala and Tamil people first began.

அதி உத்தம ஜனாதிபதியவர்கள், 1956 ஆம் ஆண்டு இந்நாட்டில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் சிங்களம் பேசும் மக்களுக்கும்மிடையில் ஒரு சந்தேகம் தோன்றியதாகக் குறிப்பிட்டதைச் சொன்னேன். எனக்கு முன் பேசிய கல்வி அமைச்சரவர்கள், 1976 ஆம் ஆண்டுவரையான காலத்தை இங்கு நினைவுபடுத்தினார்கள். 1976 ஆம் ஆண்டுவரை இந்நாட்டின் ஒரு சமஷ்டிஆட்சி கோரி தமிழ் மக்கள் போராடியும் வாதாடியும் வந்தார்கள். 1956 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976 ஆம் ஆண்டுவரை ஆட்சியிலிருந்தவர்களுக்கு அவர்கள் பல வகைகளிலும் தம் ஆதரவுகளைக் கொடுத்து வந்த போதிலும் அரசாங்கங்கள் அவர்களுக்களித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாமல், ஏமாற்றப் பட்டு, விரக்தியடைந்து அவமானப்படுத்தப்பட்டார்களென்ற ஒரு நிலைமை காரணமாக 1976 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் ஒரு புதிய கொள்கையை முன் வைத்தார்கள்.

தமிழ் பேசும் மக்கள் மனதில் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த வேதனைகள், விரக்திகள், அவமானங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிபலிப்புக்கள்தான் 1976 ஆம் ஆண்டில் அவர்களின் புதிய அரசியல் முடிபுகளாக அமைந்தன என்று உணர்ந்த அதி உத்தம ஜனாதிபதியவர்கள் தமிழ் மக்களின் அல்லல்களை இல்லாமற் செய்வதற்கு 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல உருப்படியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்தார்களென்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்நாட்டின் அரசியற் சாசனத்தில் தமிழை ஒரு தேசிய மொழியாக அங்கீகரித்து ஜனாதிபதியவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் தாய் மொழியைப் பெருமைப்படுத்தினார்கள். இன்னும், நீண்ட காலமாக இந்நாட்டு மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளிகளின் மனதிலிருந்து பெருங் குறைபாடுகளை அவர்களின் தலைவர்களைக் கொண்டே தீர்ப்பதற்கும் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள்.

இவற்றை நாம் மிகுந்த நிதானத்தோடும் பொறுமையோடும் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இந்நாட்டில் வாழும் மக்கள் நீண்ட காலமாக, சுமார் 2,500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக—தமிழ் பேசும் மக்களும் சிங்களம் பேசும் மக்களும் மிகுந்த அன்னியோன்யமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதற்குச் சரித்திரம் சான்று பகர்கின்றது. மாண்புமிகு பிரதமரவர்கள் இங்கு பேசிய பொழுது ரோகினி கங்கா நதியின் நீருக்காகப் போராடிய மக்களை கௌதம புத்தர் எப்படி மனமாற்றமடையச் செய்தார் என்பதை எடுத்துக் கூறினார்கள். தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்நாட்டின் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பிருந்தே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மனதில் அச்சம், அவநம்பிக்கை ஆகியவற்றை அகற்ற அரசியல் உரிமைகளை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லும் ஒரு தலைவராக ஜனாதிபதியவர்கள் விளங்குகிறார்கள். சென்ற வாரம் நாட்டில் ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை வரும் காலத்தில் ஒருபோதும் ஏற்படாத வண்ணம் இந்நாட்டு மக்கள் தங்கள் பங்கினைச் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டும். இந்நாட்டில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனை ஒரு தேசியப் பிரச்சனை. இந்த நாட்டினுடைய தேசியப் பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் ஜனாதிபதியவர்கள் திரிகரண சுத்தியோடு உழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

தமிழ் பேசும் மக்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பல வழிகளைக் கையாள்வதற்குப் பலர் நினைக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பிரதமர் இச் சபையிற் பேசும் பொழுது மகாத்மா காந்தியினுடைய திரைப்படத்தை நினைவு படுத்தினார்கள். மகாத்மா காந்தியை மறந்துபோன—அவரைத் தெரியாதிருந்த—இந்திய இளைஞர் சமுதாயத்துக்கு அந்தப்படம் ஒரு புதிய உணர்வையும் மகாத்மா காந்தியினுடைய சிறப்புக்களையும் உணர்த்திக்கொண்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி மாண்புமிகு பிரதமரவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மறைந்த திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் பல கூட்டங்களில் இந்நாட்டுத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்குக் கூறியதை இந்நேரத்தில் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். திரு. செல்வநாயகத் தோடு பல வருட காலம் நான் ஒரே அரசியற் பாதையிற் சென்றேன். அவருடைய நேர்மை பற்றி என்னுள் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர் ஒரு சிறந்த தலைவராக விளங்குகிறார். அவர் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் விடுத்த வேண்டுகோள், “உங்களுக்கு மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன. இம் மூன்று வழிகளில் முதலாவது, வழி, அடிமைத் தனத்தை இந்நாட்டில் எடுத்துக்கொள்வது. இரண்டாவது வழி, ஆயுதம் தாங்கி நீங்கள் போராடுவது. மூன்றாவது வழி, அகிம்சா ரீதியில் உங்கள் உரிமைகளைப் பெற நீங்கள் வாதாடுவது” என்பதாகும்.

I worked very closely with my respected leader, the late Mr. S. J. V. Chelvanayakam, for well over 30 years. I know very well what he had in mind. I knew his political path.

He told the Tamil-speaking people that there were three options open to them. Firstly, to be a subject race in the country; secondly, to rise up in arms against the state, and thirdly, for the Tamils to take their struggle forward on the path of Ahimsa. Mr. Chelvanayakam said that no Tamil would choose the

උතුරේ දුප්පත් අහිංසක ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීමට පුරා උරුමය රැක ගැනීමට, ඉදිරිපත් වන ලෙස මගේ මිත්‍ර උවිධ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට, මෙම ත්‍රස්තවාදීන් කුමක්ද කරන්නේ ? ගම්ගමුව ආසනයේ ත්‍රස්තවාදී කඳවුරක් තිබුණි නිසා මම තම මේ ගැන දන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ත්‍රස්තවාදීන් මේවිටල් කළ ආකාරය අපට මතකයි. අපේ ආණ්ඩුව ගත් ක්‍රියා මාර්ගය නිවැරදි බව මම හැම අවස්ථාවකම ප්‍රකාශ කළා. ත්‍රස්තවාදීන් කළ දේවල් අපි දන්නවා. අලස් තවුට් අනුව, කෝට්ටේපොල තමයි, තායකත්වය ගෙන පාලම් කැටුවේ, විජේකෝන් බස් එකට වෙඩි තියලා එවැනි ත්‍රස්තවාදීන්ට ඒ රජය කළ දේවල් අපි දන්නවා. අමු අමුවේ පිටවුවා, පාලම් උඩ තියලා වෙඩි තිබ්බා, ගිජේ දැමුවා, කඳවුරුවලට දැමුවා, එවැනි උදවියටත් අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා අගය දනය දුන්නා. 1977 මැතිවරණයෙන් ඔවුන්ට දෙරටල් විවෘත වුණු අවස්ථාවේදී ඔවුන් කී දේවල් තමයි 25 වෙනිද රහ පැවේ. මට මතක හැටියට මුලින්ම විජේවිර සහ අනෙක් තායකයෝ ඔවුන්ගේ ත්‍රස්තවාදීන්ට පොරොන්දු වී තිබුණේ, "විශ්ව විද්‍යාලවල මේවාට සම්බන්ධ අය සමඟ කොළඹට ගහලා, කොළඹ අල්ලා ගන්නවා මේ වේලාවට පොලීසි 80 කට ගහනවා. අගමැතිනියගේ කාර්යාලයත් රේසිටෝ සිලෝන් එකත් අල්ලාගෙන සිංහ කොපිය දලා රජ කරනවා කියලයි. එද ඒ වැඩෙන් කොටසක් වෙලාවට කළා. කොළඹ ඒ විදියට කළේ නැති නිසා එද සම්පූර්ණ ව්‍යාපාරය කඩාකප්පල් වුණා. මේ නිසා හිරබත් කෑ, තමන්ගේ ජීවිත පරිත්‍යාග කළ ඒ තරුණයෝ කියනවා. "ත්‍රස්තවාදීන් වගේ කාලකන්නි නැත ; අප මග උගුලක වැටුණාය ; කොළඹට ගහන තුරු කිසිම දිනක ඔවුන් අපට කොපමණ කීවත් කිසිම පළාතක අප ත්‍රස්තවාදී වැඩක් කරන්නේ නැත " කියා. අද මේ කාරණය බල පා තිබෙන බව අපට හොඳට පෙනී යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ ගරු සභාවේදී කියන්නේ, අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා කියන විටකට සත්‍යම සත්‍යය බවයි. ඇත්ත අදහස් මගේ සත්‍ය බර්මයෙන් ආලෝක වන විට තව මාසයක් දෙකක් යන්නට ඉස්සරවෙලා මප්පු වෙයි, 24 වෙනිද කළේ, කුරුමාණම් අල්ල අල්ලා සිටී රජය පෙරළීමේ කුමන්ත්‍රණය ක්‍රියාත්මක කිරීමක්ය කියා. එයට හේතුව මෙයයි. මෙම ත්‍රස්තවාදීන්ට පෙනුණා, කවදවත්, ජන්ද බලයෙන් ආණ්ඩුව අල්ලා ගන්න බැහැ කියා. එසේ ඔවුන් පුලු පුලා සිටින විට යාපනයේ හෝ වේවා, දකුණේ හෝ වේවා, කොළඹ හෝ වේවා, බලාපොරොත්තු වුණු ආකාරයට අවස්ථාවක් එළඹුණා. යාපනයේ පටන් ගන්නා එක විදියකට. මේ ඊළඹ රජයක් බිහි කරන්නට හැම තැනම ඉන්න උවිධයෝ ළඟට ගෙනාවේ තැන්නම් ඉන්න සංඛ්‍යාව ඉතා අඩුයි. මුළු ලෝකයටම පෙන්වන්න ඕනෑ කළා, මේ යාපනයේ සිටින උවිධ ජනතාවට සිංහල ප්‍රදේශවල ඉන්න දෙන්නේ නැත, ඔවුන් මරනවා, කනවා, පුච්චනවා, විකනවා, මොනවා හරි කරනවාය කියලා. එම නිසා ඒ පෙන්වන්නට ඕනෑ කළ දෙය ක්‍රියාවෙන් කළා. ඉස්සරවෙලාම ගිහින් ගැහුවා, වටුකියාවට, වර්තියාවේ නාචික හමුදාවට ගහන විට මොකද වුණේ ? සිංහල, දෙමළ අය වර්තියාවේ හරි හරියට ඉන්නවා. වර්තියාවේ ඉන්න සිංහලයන් උවිධයන්ට ගහනවා කීවා. මන්න ඒ විධියට ගහන්න පටන් ගන්න විට මේ අයගේ අධීක්ෂානය හරි ගියා. මන්න සිංහලයෝ දෙමළන්ට ගහනවා. ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්න බැහැ. මේ ආරංචිය ත්‍රිකුණාමලයට ගියා. එහෙත් ඒකම කළා. දන් මේ විධියට මේ අයගේ වැඩේ 'දෙට්' කළාට පස්සේ 'ජැත්තා වැළිල්ස්' කියන අය කොළඹ අල්ලා ගන්න යනව කියලා ගහපි කොළඹට. 25 වෙනිද කොළඹට ගැහුවා. මන්න කළ දේ. දන් වැඩේ හරි. මක්කොම යාපනයට යන්න ඕනෑ, කැටි ඕනෑ, එතැනින් තහර වුණේ නැහැ. ඉන්දියන් උවිධයන් ඊළඟට අල්ලා ගන්න ඕනෑ. ඒපාර ඉන්දියාවේ නානාපති කාර්යාලයට ගැහුවා. 26 වෙනිද වන විට මක්කොම වතුකරයේ ලිපිත් පුවුවල, ලිපිත්වල ඉන්න දෙතන විතාය කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 25 වෙනිදා උදේ-සදුදා උදේ-සිරිත් පරිදි මම කොළඹ එන්න ආවා. උදේ 8.30 පමණ වන විට මරදානේ හා කොළඹ අතිකුත් ස්ථානවල කිසිම කලබලයක් තිබුණේ නැහැ. දෙමළ උදවියගේ කඩවල තිබෙන බඩු එළියට දම දමා පුච්චනවා පමණයි. ජනතාව සාමකාමීව බලාගෙන ඉන්නවා. මේ සිද්ධීන් දුටු මම උදේ 9 පමණ වන විට ජනාධිපතිතුමා හමුවෙන්න ගියා. උවිධ ජනතාවගේ දේපොළවලට හානි කරන බව මගේ ඇස් දෙකටම දැක්ක

බව මම ගිහින් එකමට කීවා. එකම මට දුන්න උපදේශය නම් 'කොළඹ බලා ගන්න මම ඉන්නවා, ව්‍යාම කැගලූ දික්කිකියට යන්න, කැගල්ලයි, ගම්ගමුවයි ආරක්ෂා කරගන්න' කියලයි. මම ඉක්මණින්ම මගේ ගෙදරට ගොස් පැය බාගයකින් පමණ උදේ 10 ට පමණ කැගලූ යන්න පිටත් වුණා. මම ගියේ කොටහේන පාරෙයි. මම දැක්ක හැම තැනම කඩ ගිනි තියනවා. ගෙවල් ගිනි තියනවා. තවුන් කලබලයක් නැහැ. ඔවු කෙලි නැහැ. මම දිගටම ගියා. කැළණිය පාලම ළඟදී මම දැක්ක 500 ක් පමණ පිරිස පොළු අරගෙන කාර්වලට ගහනවා. මගේ කාර් එකත් තහර කරන්න කීවා. තවුන් මම ඩ්‍රයිවර්ට කීවා නවත්වන්න එපාය කියා. කොහොම හරි යමුයි කීවා. අපි එහෙම බේරලා විකක් දුරට ගියා. ඒ වික ගියෙන් වාහනවල හැපී හැපී තමයි. ඒ පැත්තෙන් එක කොට මේ පැත්තට කපනවා. මේ පැත්තෙන් එක කොට ඒ පැත්තට කපනවා. ඔය විධියට බේරල කොහොම හරි කීර්මන්ගොඩට ගියා.

කීර්මන්ගොඩට යන විට තරුණයින්, වැඩිමහල් අය, කන්නාවත් 2500 ක් පමණ පොළු අරගෙන වාහනවලට ගහනවා. වාහන 10 ක් පමණ පුච්චලා තිබෙනවා මම දැක්කා. ලොරි පුච්චලා තිබුණා. බඩු ගෙනියන්න කොළඹට එන සියලුම රථවාහන ආපසු යනවා මම දැක්කා. සමුපකාරවල වාහනත් ආපසු ගියා. බඩුසර් එක පැත්තකින් නවත්වා තිබුණා. මගේ කාර් එකත් අර බඩුසර් තිබෙන දෙලියට ගිහින්. ගිහිගන්න ලොරියක් ළඟට ගිහිනුයි තහර කළේ. කිසිම කෙනෙකුගේ සරණක් නැහැ. පුංචි ගැහැණු ළමයින්ගේ කණ කර කඩනවාත් මම දැක්කා. බඩු අදිනවා, ගහනවා, පුච්චනවා. භූමිකෙල් ඉල්ලනවා, පෙට්ටිල් ඉල්ලනවා. මගේ ළඟටත් 50 ක් පමණ කණ්ඩායමක් ආවා. ඒ අයත් පොළු අතේ ඇතිවයි හිටියේ. 'මර්ට්' ඇදගෙන හිටියේ නැහැ. කොට කලියම් පමණක් ඇදගෙනයි හිටියේ. මම ඒ අයගෙන් ඇහුවා, මොකක්ද මේ කරන අපරාධය කියා. මගේ කාර් එකටත් තවටු කරන්න පටන් ගන්නා. මම කීවා, තවටු කරන්න එන්න එපා, මේවා රජයේ දේපොළ කියා. රජයේ දේපොළ විනාශ කරන්න එපාය කියා මම කීවා. කියන කොටම පැන්න. මෙන්න මේ තියයි මම කියන්නේ මේ අය ආණ්ඩු විරෝධී පිරිසක්ය කියා. මම මගේ තමන් කීවා. 'ගොරිලන් ගොරිලගෙ ආණ්ඩුවත් කන්න ඕනෑ' කියා දන්මිට් කාගෙන යක්කු වගේ පැන්නා. කොහොම හරි කාර්එක ඇතුළට පැනගන්න බැර වුණා. එවිට වටෙන් ඇවිත් ඩ්‍රයිවර්ගෙ ඔළුවට දෙකක් ගැහුවා. ඔහුගේ බේල්ලක් මීරිකුවා. ඔහු සිහි නැතිවෙලා වගේ වැටුණා. කාර් එක තහර වුණා.

මගේ ජීවිතයත් අතතුරුදායක බව මට වැටහුන නිසා නවත් වෙලාවක් මෙතැන සිටීම සුදුසු නැතැයි සිතුවා. වෙනත් වාහනයක නැගී මම කඩවන පොලියියට ගියා. කඩවන පොලියියේ ඉන්න අය කීර්මන්ගොඩ වෙත දේවල් මොනවත් දන්නේ නැහැ. මම කඩවන පොලියියේ ඉන්න විටත් ගහල පැන්නු අය ලේ පෙරා ගෙන පොලියියට ආවා. පොලියියෙන් මම රථවාහනයකුත් ඉල්ලා ගෙන මී. අයි. සී. මහත්මයාන් සමග මහර මන්ත්‍රීතුමාගේ (කමලවර්ණ ජයකොඩි මහතා) නිවසට ගියා. මගේ කාර් එක යොයා ගන්න විට සවස 5 ට පමණ වුණා. කාර් එක යොයාගෙන ඩ්‍රයිවර් ඊට සැතපුම් දෙකක් පමණ දුරින් නැතක නවත්වා මහර මන්ත්‍රීතුමාත්, මී. අයි. සී. මහත්මයාන් සමග පොලියියේ ආරක්ෂාවත් ඇතිව ඇදීර් නිතියත් තිබියදී කැගලූ යන්න පිටත් වුණා. අතර මගදී පොලියියේ කාර් එකටත් ගැහුවා. පොලියි වාහනයේ මැමින් ගත්, කුවක්කු ගත් අය සිටියා. අපි මී. අයි. සී. මහත්මයාට වාහනයෙන් බහින්න කීවා. ඇදීර් නිතිය තිබෙන ඒ අවස්ථාවේ පත්සියයක් පමණ දෙකා පාරේ යන රථ වාහනවලට ගහනවා. කුවක්කු පෙන්වුවාට පසුව තමයි ඒ අය පැනලා ගියේ. දුටක ගමත් එක කණ්ඩායමක් පොලියියටත් හු.කීවා. මම මේවා මේ විධියට කියන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම ආණ්ඩු විරෝධී කැරැල්ලක් ගැසීමේ ව්‍යාපාරයක් තිබුණු බව පෙන්වුම් කීර්මටයි.

ඊට පසු 25 වැනිදා කැගල්ලේ දෙමළ කඩ පිටවුවා. 26 වැනිදා සිට වතුකරයේ ඉන්දියානු දෙමළුන්ට ගහන්නට පටන් ගන්නා. ඒ අතර අපි දැරණියගලටත් ගියා. රුවන්වැල්ලටත් ගියා. විශේෂයෙන් මේ අවස්ථාවේදී මගේ ආසනයේ ත්‍රස්තවාදීන්ට සතුකිවන්න වෙන්ට ඕනෑ. එක දෙමළ කඩයක් පුච්චන්න එපාය, ඉන්දියානු උවිධයන් සිටින එක වත්තකටවත් ගහන්නට එපාය කියා අපි ඒ අයට කීවා. කැගලූ දික්කිකියේ මගේ ආසනයේ එක සුළු එකියක් ඔවුන්ට අත තබන්නට ඒ

[විමලා කන්තගර මහත්මිය]

අයට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කොන්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) අද දහවල් ආහාර ගන්න වෙලාවේ මා ළඟට ඇවිදින ගලිගමුව හොදට ආරක්ෂා කළාය කියා මට ප්‍රශංසා කළා. ඒ ගැන මට බොහෝම සන්නේෂයි. මට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණු දෙයට සමාන දෙයකට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මතුගම ගරු මන්ත්‍රී තුමාටත් (අනිල් මුණසිංහ මහතා) මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එතුමාගේ වාහනයේත් 'විනිඬි සක්‍රීන්' එකට ගලා තිබෙනවා.

පොල්ගහවෙල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා) තුස්තවැදය නීතියෙන් තහනම් කළ යුතුය, ඊට දෙකට බේදීමේ ව්‍යාපාරය තතර කළ යුතුය කියා යෝජනාවක් පොදුගලික මන්ත්‍රීවරුන්ගේ යෝජනා දිනකදී මේ ගරු සභාවට ගෙනාවා. සවස දෙකත් පහත් අතර වෙලාවේ කැගල්ලේ සිට එන අතරතුරදී කලබලකාරයින් එතුමාටත් කිණිස්සකින් අතින්තට ගිහින් තිබෙනවා. හොද මනුස්සයාටයි අතින්ට ලැහැස්ති වුණේ. අපේ කම්කරු ඇමතිතුමා එතුමාගේ මැතිණියත් සමඟ ඒ වෙලාවේම වාගේ අවිස්සාවේලිල හරහා එන විට එතුමාගේ වාහනය තතර කර හමුදා ආරක්ෂා සහිතව යනවාය කියා තිත්දා අපහාස කරමින් බැහැන වැදී තිබෙන බව මා සමඟ කීව්වා. එහෙම නම් මේවායින් පෙනෙන්නේ රජයට විරුද්ධව කුමන්ත්‍රණයක් තිබුණු බවයි. මේවා කලේ, මේ ව්‍යාපාරයේ මූලිකත්වය ගත්තේ තුස්තවැදින් බව පැහැදිලියි. මේ සියල්ලක්ම මැඩ පවත්වා, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේත්, මේ ගරු සභාවේත් තිබෙන සියලුම ශක්තිය යොදවා ආත්ම ශක්තියකින් යුතුව මේ රට දියුණු කිරීමට, විදේශයන්ගෙන් ණය ලබාගෙන මෙරට දියුණු කර දිළිඳුකම නැති කිරීමට, කොළපාට විප්ලවයක් ඇති කර මේ රට යොහාගාමත් කිරීමට සියලු දෙව් දේවානාවුන් වහන්සේලාගේ ආරක්ෂාව ලැබේවායි මම පතකවා. එයට කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ සහයෝගයක් දෙන බව කලවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේටුවේගම මහතා) ප්‍රකාශ කළා. සුමාන දෙකකට කලින් අපට දෙස් කීව්වා, අපට උදව් කරන්නට බැරියයි කීව්වා අයගේ හිත වෙනස් කළ දෙව් දේවානාවුන් වහන්සේලාට මම මේ අවස්ථාවේදී පින් දෙකවා. ඒ සහයෝගය ඉදිරි හය අවුරුද්ද තුළම ලැබේවායි කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා. ඉන්දියානු දුර්වයන් ඉන්දියාවටත්, යාපනයේ දුර්වයන් යාපනයටත් යවන්නට ඕනෑය කියා අපි කියන්නේ නැහැ. දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා සංඝමිත්තා මෙහෙණින් වහන්සේ ගෙනා ශ්‍රී මහ බෝධිය ලබාගෙන එය යාපනය තගරයේ රෝපනය කළා. ඒ ස්ථානය අදත් තිබෙනවා. එහෙම නම් දුර්වය කාන්තාවෝත්, බොද්ධ කාන්තාවෝත්, ක්‍රිස්තියානි කාන්තාවෝත් යන අපි සියලු දෙනාම එකතු වී දෙකැම්බර් මාසයේ සංඝමිත්තා දිනයට නුවර පෙරහැර වගේ අලි ඇතුන් සහිත මහා පෙරහැරක් යාපනයේ පැවැත්වීමට එතවා එතවාමයි. එවිට කැවන වරක් අපේ සමමිය, අපේ ජයග්‍රහණය හුක්කි විදීමට අපට අවස්ථාව ලැබෙනවා ඒකාත්තයි. ගරු ජනාධිපතිතුමා, අගමැතිතුමා ඇතුළු තරුණ මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් අපට සිටිනවා. ඒවාගේම මන්ත්‍රීවරයන් රාශියකුත් සිටිනවා. අපි සියලු දෙනාම රට වෙනුවෙන් ජීවිතය වුවත් පුද්ගලිකව සුදුසුකමින් සිටිනවා. අපේ මළ කඳන් උඩින් ගිහින් මිය මේ රට බේදීමට ඉඩ නොදෙන බව කැවකත් මතක් කරමින් අපි මේ රටත් ජාතියත් ආරක්ෂා කරන බව දන්වමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(පීරාතිස් ජපාඤායකර් අචාර්යන්)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The time is 2.10 a.m. and I believe the House will agree that we have discussed almost all the aspects of this Motion, and all the parties have spoken. Of course, there are a few others, according to the list, who are to speak, and if the House agrees and I am sure the Hon. Prime Minister will take only a few minutes to wind up—

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන)
(ඉහුප් ආම්. ඹෆ්මීම් ශ්‍රීඛාජ්—කොලුම්පු ජාති ප්‍රාණරූප්
අභිකත්තවාර්)
(Mr. M. Haleem Ishak—Third Colombo Central)
Sir, I will not take more than five minutes.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(පීරාතිස් ජපාඤායකර් අචාර්යන්)
(Mr. Deputy Speaker)
Very well. We can give each five minutes.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉහුප් ආම්. ඹෆ්මීම් ශ්‍රීඛාජ්)
(Mr. M. Haleem Ishak)
Mr. Deputy Speaker, I wish to declare—

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අභිකත්තවාර් ඉරුකාර්)
(A Member)
War!

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉහුප් ආම්. ඹෆ්මීම් ශ්‍රීඛාජ්)
(Mr. M. Haleem Ishak)

—that I do not support any form of division in our country whether it is sponsored by a political organization or whether it is sponsored by terrorists in this country. Sri Lanka is a small country and at no stage could we afford to divide this country. The TULF in their manifestos of 1965 and 1970 when functioning as the Federal Party, told the masses of the Northern and Eastern Provinces very clearly that they are not for a division of this country. But today very unfortunately the position has changed due to pressure being brought on them by the terrorists in the North. We cannot be a party in any way to a division of this country, whatever pressure may be brought by any group, terrorist or otherwise, in the country.

Sir, the Hon. Minister of Education in the course of his speech made certain allegations against the Opposition. Mainly, he said that the Opposition did not declare or make a statement or participate or help the Government in any way to bring down the present situation in this country. I wish to state very emphatically that on the 27th of July, immediately when we heard over the radio that a conference was summoned at the Presidential Secretariat of the Members of Parliament of the Districts of Colombo, Kalutara and Gampaha, the hon. Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardene) and I, though we did not have a written invitation, thought that it was our duty to attend this conference as matters with regard to the supply of food and various other things that are necessary will be discussed at this conference. We were also concerned about the poor refugees who in their thousands are in the various refugee camps. Therefore, that allegation is a baseless allegation by the Hon. Minister of Education.

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of Education also made an allegation against the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) saying that he did not wait to vote. Sir, in the course of the speech of the hon. Member for Kalawana very clearly said why he cannot wait here to participate in the voting on this Bill because his party has been proscribed and his central committee could not be convened and the party cannot take a decision on this matter. But he made it very clear that they were opposed to Eelam in any form that may be presented before this country.

Now the Government is levelling allegations. I regret to make a controversial speech. But since certain allegations have been made against certain political parties and those parties have been proscribed, I hope the Government would be very responsible minded because even in the past this has been the pattern of this Government. Certain people have been taken into custody and some are to be taken into custody. In the year 1977, during all those disturbances in Kandy many members of the Sri Lanka Freedom Party were taken into custody. Among them were a former Deputy Minister, Mr. H. M. Navaratne, Dr. Anurudha Ratwatte, Dr. Rajendra, Mr. H. D. B. Fernando, a member of the Kandy Municipal Council, and also a Tamil member of the Sri Lanka Freedom Party, namely Mr. Sandanam, saying that he was involved in riots or communal disturbances that occurred in those days. Therefore, I kindly appeal to the Government to be very responsible. The people must take this government seriously. When you act in this manner, when you have acted in the past in this manner, I do not think the country will take these allegations seriously. In addition to that, a serious allegation was made by the Hon. Minister of State in his speech over the radio and television that certain foreign powers have interfered in the present disturbances in this country. In my opinion, no foreign power has taken part in these disturbances. What happened was a natural reaction when thirteen Sinhalese soldiers were killed in Jaffna; the people in the other parts of the country reacted. That is how this started. I am surprised that the Hon. District Minister who had been a principal of a school, who is a graduate, who is a responsible member of this Parliament should make an allegation about foreign powers that are behind the 'tigers'.

In support of what the Hon. Minister of State spoke over the radio, the 'Sun' has an editorial dated 1st August, 1983. I do not wish to take the time of the House very much. I only wish to read two paragraphs of this editorial.

"We would strongly advise the government to take stern action and to order the closure of all Embassies of nations behind iron curtains. No consideration should be given to the fact that they

claim they helped us to set up various small industries and with out-dated machinery, we refer in particular to the USSR and the GDR"

Mr. Deputy Speaker, this is a very very serious allegation; They must take responsibility for what they have written. The USSR and the GDR are friendly countries. They are countries that have helped our State whether it is the United National Government or the Sri Lanka Freedom Party Government. We have diplomatic relationship with these two countries, we are friendly with them, we are in the non-aligned movement. When the President of the movement was Mrs. Bandaranaike, she was succeeded by no less a person than His Excellency the President. If we call ourselves non-aligned, do we take the responsibility of making an allegation against certain countries when there are internal disturbances in the country? I would like to ask? Are we trying to get back to the Western bloc, are we trying to get dictated to or are we trying to go back to the pre-1956 era? During the time of Sir John Kotalawela, even certain scientists who wanted to come to this country from the Soviet Union were not allowed to come into this country. A football team was not allowed to come into our country to play football. Is the Government contemplating going back into that era by saying that we have nothing to do with the Socialist countries, and will have only dealings with the Western capitalist countries? I would like to ask (*Interruption*). Please ask me, I am prepared to reply.

On this matter of interference by foreign countries, I wish that the government is more responsible before such statements are made and when you allow especially under a censorship, papers to publish this type of editorials, it is a very, very serious matter.

Finally Sir, regarding the refugees, I would like to say most of these poor Tamil victims who are in the refugee camps, quite a number of them are opposed to Eelam, quite a number of them have no homes in Jaffna. Quite a number of them have not even an inch of land in Jaffna, some of them really do not know what to do. Of these victims, some of them are from the Colombo North electorate and the Colombo Central electorate-

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(පிரතිජ් සපාඤායකර් අචාර්යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Hon. Speaker will take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මුලසභාවෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා [අලංකාර ජී. ජ. බාකර් මාර්කර්] මුලසභාවෙන් ඉවත් විය.

අදහස් පිටුපස, පිරිනිජ් සපාඤායකර් අචාර්යවරයා අක්කිරාසනෙත්ති චිත්තය අකලවෙ, සපාඤායකර් අචාර්යවරයා [අල් ජාහාජ් ආම්. ආ. පාකීර් මාර්කර්] තවමත් කථානායකරය.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. SPEAKER [AL HAJ M. A. BAKEER MARKAR] took the Chair.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ஜனாப் எம். ஹலீம் இஷாக்)
(Mr. M. Haleem Ishak)

In our Colombo electorates, Mr. Speaker, quite number of victims are not Jaffna Tamils. Some of them belong to the Baratha community, and some others belong to the Colombo Chetty community. These poor people have also been victimised. I know the government is trying their very best to do whatever possible for the refugees. I have visited some of these camps. In fact, I met the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports. I have been in contact with the Hon. Colombo District Minister. The one request of some of these refugees who want to go back home is to expedite their departure. I know the government has taken positive steps to provide them with accomodation in ships, some who can afford have left by plane. I only request the government to see that these poor Tamils who have been victimised are sent back as quickly as possible. People who have decided to stay here have to be rehabilitated.

Some of the big industries have been broken down. Even in my electorate thousands of people are going to be unemployed. In addition to that over a lakh of people who have been dismissed by this government during the 1980 strike are also there. I kindly request the government to consider giving them alternative employment and also reconsider the question of strikers in the same context. I kindly appeal to the Government to consider the question on the strikers.

I do not want to take much more time. I thank the Deputy Speaker and the Hon. Speaker and the Hon. Prime Minister for giving me this opportunity of speaking a few words.

එම්. එච්. මොහමඩ් මහතා (ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ දැමිණිදීම,
මහනගරයේ මණ්ඩල පිළිබඳ දැමිණිදීම සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය
(ஜனாப் எம். எச். முஹம்மத்—போக்குவரத்து அமைச்சரும்
போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும் தனியார் பஸ்
போக்குவரத்து அமைச்சரும்)

(Mr. M. H. Mohammed—Minister of Transport, Minister of Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport)

Mr. Speaker, I am happy that I am able to say a few words in this important debate to discuss the Sixth Amendment to the Constitution. I expected that the debate today will contribute to create better understanding amongst all communities in Sri Lanka. But I am very disappointed with the speech made by the hon. Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardena), who speaks of socialism and Marxism and preaches communalism of the worst order. When I listened to his speech I thought that, if he had made that speech at Maharagama, certainly mobs would have destroyed Hirdaramani's. I am surprised that hon. Members come here to debate a very important Bill and speak of communalism. I am also

disappointed with the speeches made from this side of the House also, because I expected members to make use of this opportunity to make speeches that would create better understanding amongst all communities.

This Bill, Mr. Speaker, is a very important one. The trouble that took place in Colombo was mainly caused by the fear the Sinhalese people had that this country is going to be divided. To satisfy all concerned who believe in the unity of this land, who believe in one nation, to satisfy all of them this Bill has been presented today. My personal opinion is that, once this Bill is accepted by this House, it would certainly create better understanding and it can create confidence in the minds of the majority community towards the minority.

Mr. Speaker, as a Muslim, I am happy to say that we as a community have existed in this country for well over two thousand years. The Ceylon Moors are an ancient community. They are so much a part of this country that they are as indigenous as the fauna and flora of this country. Dr. Paul E. Pieris says, "There is a definite tradition that Arab pilgrims came to pay their respects to *Sri Pada*, Adams's Peak while the Prophet was alive." He further says that, "The Moorish physicians were trusted very highly by the Sinhalese kings. Ceylon Moors practically got absorbed into the peoples of this land. They were Ceylonese to all intents and purposes, except that they professed their own religion." Dr. Balendra supporting the theory of Sir Emerson Tennant says that the Ceylon Moors are here as natives of Sri Lanka. He says the Ceylon Moor is a full blooded native of this country. He is just as much a native as a Sinhalese or a Veddha, because he is here for the last two thousand years. Mr. Donald Obeysekera refers to an Arab author of the middle ages whose writing in 1154 said the sovereignty of the Sri Lanka was assisted by a council of 16 Ministers of whom four were Muslims. Therefore, it shows that Muslims had been living in this country for over 2,000 years. They had been living with understanding and with friendship with the Sinhala people, and we hope to continue to live in that manner in the future too. I do not want to give more references, but there is one more which I wish to read. The earliest record of the Muslims in Sri Lanka is found in the Mahawansa where Lankapura Parakramabahu's General while waging war against the Pandiyans in South India, had said that he received gifts from the Yonas—the name given in those days to the Arab traders. He is said to have distinguished these people by countless marks of favour Mahawansa, Chapter 76.

I just want to point out, Sir, that the Muslims are not alien but are part and parcel of Sri Lanka. Therefore, we have the utmost confidence in the Sinhala people and we will continue to live in this country as friends.

In my television interview, Mr. Speaker, I pointed out that this is a small country and we cannot afford to see it divided, and I am very happy that this Bill that is before the House, once it is passed, will make it illegal for any person to speak of a division of this country. No other organization will be able to propagate a division of this country. Therefore, I think we welcome this Bill and I am confident that this will bring better understanding amongst all communities.

This Bill, Sir, I want to point out, once it is passed, accepted by this House, should create better understanding. Those who sign, accept this and take the oath that they are against the division of this country should not be subject to any discrimination. They should be accepted as citizens of this country and they should enjoy all privileges without any form of discrimination; whoever it may be, whether it be Tamils or Muslims or Sinhalese, once they sign the declaration, they must be entitled to all the privileges without any sort of discrimination. That is the purpose of this Bill. It must be clearly understood. You cannot have third-rate citizens in this country. Once we accept this Bill without division we establish this as our motherland and we expect the major community to treat us equally and fairly. My Hon. Friend, the Minister of Industries, referred to Malaysia and the present Prime Minister of Malaysia who had written a certain book in which he refers to the Chinese minority. The author of the book is the present Malaysia Prime Minister. Today, if the Hon. Minister visits Malaysia, he will see how the Chinese live in that country. Those Chinese there are Malaysian citizens. They enjoy all privileges and rights in that country. The Malays are *Booniputras*, sons of the soil, but the Chinese minority and the Indian minority have the same rights to do business and live in that country as citizens.

Of course, we agree that the *Booniputras* have more rights and more privileges because during the colonial times, like in this country, the majority was kept down. We agree, I do not deny that the majority in this country should have more rights. They should have 75 per cent, as pointed out by my good Friend because 75 per cent are Sinhalese. Certainly, they should have 75 per cent of the jobs. We have no objection. I accept that principle. On an ethnic basis, we are prepared to accept that. That is nothing new. But if we are to have unity and understanding in this country there should be a certain amount of give and take. I hope that if we work in that spirit, we will certainly be able to have a united Sri Lanka.

I myself have visited some of the camps. I was very sorry to see the plight of these people. Arrangements are being made to send those people who wish to go to either Jaffna or Batticaloa as quickly as possible.

Others, many of them, have never seen Jaffna or been to Jaffna or Batticaloa. Such people I do not think have any place in both those areas. So it is our duty, the duty of the majority, to protect them because they are part and parcel of the Sinhala Area. They have no place to go.

Therefore, I think, the generous majority of the Sinhalese will certainly look after the interest of these people and I have the utmost confidence in the Sinhala people who have always been very generous towards the minority. If you are a minority you must create confidence in the majority, and the majority should have confidence in the minority. Only then can we live as a United Nation. This must be understood by all. Therefore, as I pointed out, in Sri Lanka there is no room for communal parties. I think we must do some rethinking on this matter. Because there are national parties, the minorities could join any one of those parties and through those parties they will be able to protect their community and their privileges and win their rights through these political parties. I am totally against any form of political parties in Sri Lanka. Sri Lanka is a small country and we cannot have any communal parties in this country. Communal parties have no place in this country. I hope the Tamils will also do some rethinking on this matter. I have advised the Muslims on many occasions that they should never form a communal party in this country. Therefore, I am happy that we the Muslims do not have any communal political parties in Sri Lanka. I am sure we will continue to do without them and that only by joining other national political parties we will be able to bring about better understanding among all communities.

I do not think it is necessary for me to speak at length, but finally I want to point out with regard to the interference by foreign countries—now that we are a non-aligned country, we are friendly to all; yes, we are friendly to all but when we are friendly to them, they must be friendly to us—I have seen certain cars with DPL numbers and with foreigners inside watching places where there were disturbances and scenes of buildings burning. I brought this to the notice

of His Excellency the President. They were taking photographs after curfew hours. I want to know what business the DPLs have to be on the road during this time? At Borella, they were taking photographs. It was brought to the notice of the Police by some people. Their permits were checked; they had curfew permits. Of course, nobody was able to do anything at that time. I am just pointing it out. What interest have these people in this country to be going around when the curfew is on? I am asking them. Therefore, they have some form of interest. It is more than a communal struggle. Certainly there is some sort of conspiracy. I do not know which political parties are

[உத. உரிமையாளர் உரை]

interested in this. Past experience has shown that several political parties are interested in over-throwing Governments. We have experienced that when the SLFP was in power the JVP was very active. Mrs. Bandaranaike in a statement pointed out how she was able to control the JVP. She said that in a battle people had to die, otherwise it was not possible to control terrorist movements. But I want to point out that our Government was rather reluctant to take certain steps but at the time of Mrs. Bandaranaike's Government they gave unlimited powers to the military and armed forces.

You will remember that many Hon. Ministers mentioned about the round-table conference that His Excellency the President wanted to have. He summoned many political parties but only one, the CWC, attended that conference. The others kept away. My personal opinion is that if they all attended that conference these incidents could have been prevented. I feel if you were united we could have had ; His Excellency the President could have had, an opportunity to discuss these matters further. We could have had a dialogue with the TULF to bring about better understanding or create a better impression in the minds of these people. Unfortunately, we could not hold that round-table conference because some of the political parties kept away.

Though we are bringing in this bill, so far as the Government is concerned, His Excellency the President has mentioned that a political solution is necessary. Because we cannot ignore the Tamil-speaking people, we cannot ignore the Northern Tamil speaking people, a dialogue is necessary to bring about better understanding among them. But this Bill is necessary and after this Bill is approved, I am sure that better understanding could be created through dialogue. I am sure that His Excellency the President is very keen having dialogues to bring about better understanding amongst the Tamil-speaking people who are a part and parcel of this Nation and whom we cannot afford to ignore. I am sure that they will themselves respond favourably when the discussion is to be held. I am quite confident that they will respond reasonably.

That is all I have to say, Sir, and I take this opportunity to thank you for giving me a little time to say these few words.

கலாசனகரும

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Hon. Member for Gampaha what are the Submissions you want to make ?

உத. டி. வண்டரநாயக்க (கம்பஹா)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹா)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

சர்க்கார் கலாசனகரும.

கலாசனகரும

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I think I can give you about five minutes to speak. Time is running out.

உத. டி. வண்டரநாயக்க (கம்பஹா)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

As a matter of fact, Sir, if there is no time I can table my submissions provided they go into the HANSARD.

கலாசனகரும

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Provided the Board of Censors permit that.

உத. டி. வண்டரநாயக்க (கம்பஹா)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

I was hoping to speak in Sinhala, but I have got my submissions in English.

கலாசனகரும

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I will have it considered by the Board of Censors.

உத. டி. வண்டரநாயக்க (கம்பஹா)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

I can do that. In any case—

கலாசனகரும

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! You can speak and make a few submissions and the rest could be forwarded to the Board.

உத. டி. வண்டரநாயக்க (கம்பஹா)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

Good.

Mr. Speaker, Sir, as politicians we are all responsible for the very unfortunate incidents that have taken place in Sri Lanka during the last ten days.

In this whole exercise, neither the Sinhalese nor the Tamils have stood to gain. Therefore let us stop blaming each other. With these deaths that have taken

place, we have all to rethink; after 450 years of foreign domination we have come to a position where the entire nation has to be rebuilt: "Construction through destruction". Let us all unite for this purpose.

Let us grasp the hand of friendship extended to us by Indira Gandhi, the Prime Minister of India, when she spoke to His Excellency the President last week.

The Sixth Amendment to the Constitution banning 'Eelam', the separation of our country, and making it illegal is before the House today, to safeguard the Sinhala nation and the unitary Constitution in our country. This Amendment is historical in that respect. Therefore let us all unite to build one Sri Lanka United Nation constituting all communities: the Sinhalese, the Tamils, the Muslims, the Malays and Burghers. Let all castes and creeds get together to forge this national unity.

His Excellency the President the Head of the State, in his broadcast to the nation on the 29th of last month spoke of self-criticism. He accepted that he is also to blame. This is a great step forward. Let us all rectify our mistakes in the process of unity.

Party politics in Sri Lanka is responsible for this calamity. The late, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, Prime Minister, warned us about the 'Westminster' style of party politics in July 1932. It was finally thrust on us by Sir Ivor Jennings in 1948. And our local pandits educated in the West on constitutional affairs have developed these same concepts. This has resulted in the younger generations being used as political pawns in this game of power politics by all sides, whichever Government is in power. In 1971 the same thing happened, and today also the same thing is happening.

In 1975-76 our present Prime Minister, Hon. R. Premadasa, wrote a book "Pera Maga Lakunu" on this matter.

The time has come for us to evolve a Constitution suited to our culture and our civilization, embodying the ancient aspirations of our people. Let all the people's organizations participate in the drafting of this Constitution. Let us make use of the Buddhist Commission Report published by our learned pundits of 1955.

For this purpose I propose that a National Committee be set up with His Excellency President J. R. Jayewardene as Chairman, Madam Sirimavo Bandaranaike, President of the Sri Lanka Freedom Party, as Vice-Chairman, and Prime Minister Hon. R. Premadasa as Secretary-General.

Let us broaden this National Committee to include all national organizations in our country. Although we obtained our political freedom in 1948, we have not endeavoured to evolve a system of government suited to our country where the people participate in the day to day affairs of the state.

In this respect I wish to submit to this House the five principles of Pancha Seela: (1) Mutual respect for territorial integrity and sovereignty; (2) Non-agressions; (3) Non-interference in internal affairs; (4) Equality and mutual benefits; (5) Peaceful co-existence. This Pancha Seela concept was evolved by Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru and Prime Minister Chou-En-Lai in New Delhi in June 1954. These concepts were followed by Litchchavi kings in Dambadiva during the time of Lord Buddha. These concepts were developed by Dharmasoka, and followed by Mahatma Gandhi, or Gandhijee, as the people used to call him, Shri Nehru, and today Indira Gandhi, through the letters her great father wrote to her from prison. This is the great civilization that the Sinhala people in Sri Lanka have followed for 2500 years. Therefore let us grasp the hand of friendship extended to us by Prime Minister Indira Gandhi of India.

If these principles are applied not only as between the various countries but also in international affairs generally they would form a solid foundation for peace and security today. The fears and apprehensions that exist between countries today would give place to a feeling of confidence.

I therefore propose that an International Committee be set up consisting of Prime Minister Indira Gandhi, Deng Xiao Ping, the leader of the People's Republic of China, and headed by our President His Excellency J. R. Jayewardene, with our Prime Minister R. Premadasa as General Secretary. This International Committee will decide on a draft amendment on the rights of the national Tamil-speaking minority in Sri Lanka so that the minorities also will have confidence.

China and India are both Buddhist countries and Asia's giants. Both have had very close friendly ties with Sri Lanka for thousands of years. We have absolute trust in these countries who are our friends. This step will strengthen our sovereignty and our freedom in this period of tension today.

Mr. Speaker, this International Committee can be the chief organization which can be used by the Non-Aligned Movement for world peace with Prime Minister Indira Gandhi as its Chairman so that we go back to the Buddhist concepts and work through those concepts.

[ඉංග්‍රීසි ඩී. ඩබ්ලිව්. මහතාගේ පණත]

In conclusion I call upon every patriot today to unite to safeguard the Sinhala nation and the unity of the Constitution of our motherland.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Hon. Member for Dedigama—(Interruption). The hon. Member for Dedigama will address now. Yes, carry on. Enough Members have spoken from one group.

ආචාර්ය නිශංක විජයරත්න මහතා (අධිකරණ දැමෙහිතුමා)
(திரு. நிஷங்க விஜயரத்னா—நீதி அமைச்சர்)
(Dr. Nissanka Wijeyeratne—Minister of Justice)

Mr. Speaker, I did not intend to participate in today's Debate and add to its length that has already sent many Members to rest outside this Chamber, but I am compelled to do so in view of the reference that was made by the Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) to the unfortunate incidents in the Welikade jail. It is true I was not in Sri Lanka at the time, but as the Minister in Charge of the Prisons Department, I have already communicated to His Excellency the President the total responsibility I accept for that tragedy.

What happened in our prisons is a black mark on the national honour of Sri Lanka, and I am sure every Member of this House will jointly confirm that it will take a long time for it to be erased from the minds – not of the hypercritical foreign countries, who have worse incidents to speak of – but from the minds of the Sinhala people to whom honour has been the hallmark of its character throughout their history.

The judgment on that incident has already been given. It has been given by a Magistrate belonging to an independent judiciary. The judgment is that it was a prison riot.

The prison riot that took place does not and cannot reveal by the very nature of what transpired as to who were the particular individuals responsible for that tragic melee. The report is out, and I trust all Members of the Opposition, who might seek to criticize the Government, would read it carefully.

While we regret what has happened in the prisons, all of us regret the tragedy that has befallen this nation. Everywhere people have gone mad. Whatever the casues were, whatever the provocations have been in the past, I think all right-thinking people in this country will agree with me that an economy can be restored, factories can be reconstructed, burnt houses can be built again, what was lost in property can be regained through effort, but human life lost is lost for

ever to the nation. I am inspired to say this by the Buddhist principles that have nurtured me in life and my relationship to the Temple of the Sacred Tooth Relic, a position I value more than the Ministry I hold – a position that only circumstance has given me in my political career.

I am sad because I have had intimate connections with the Tamil community, as I have had with the Muslim community and other minority communities. Friends of mine have lost their properties, and their houses have been burnt. These past few days I have seen their tears and heard the heart-rending stories they have had to tell.

I have grown up in an atmosphere in which my late father taught me to respect the Tamils. In 1915 his life was saved, after he was imprisoned by the British, through the efforts of Sir Ponnambalam Ramanathan, whose Political Secretary my father later became. Sir Ponnambalam Ramanathan was respected and recognized by the Sinhala community and it was the uncle of our present President, the late Mr. Hector Jayewardene, the idol of the Sinhala educated youth, who brought Sir Ponnambalam in as the Member for the Educated Ceylonese seat.

Today all of us in this House, irrespective of party, have recognized that a solution is essential, and that is why the Members of the Opposition have courageously supported the introduction of this legislation. I do not blame some of the parties for belatedly expressing their concern in this hour of national tragedy. They have in this House, the highest chamber where the will of the people is represented, today expressed their solidarity with the government in the steps that are now being taken. We are happy that, even though late, this expression of agreement has come forth and for that, inasmuch as we have expressed our regret for having misunderstood the past, so courageously expressed by His Excellency the President to the entire nation, inasmuch as we have done it, we pay our tribute to the Opposition for not attempting to make political capital on this occasion. I trust the high principles expressed today will continue in the coming days and months and may be years when all of us, together only, can restore our country to the political and social health that it has lost.

We also express our thanks to the percipience of wise leaders of great countries of this world who, despite the cacophony of nonsense that irresponsible journalists have expressed in their countries and that emotional politicians have badgered them with, have had the wisdom and courage to respect the sovereignty of our country and to reorganize the impartial and courageous approach of the leadership of His Excellency the President of Sri Lanka. For these we

pay our tribute, particularly to the Prime Minister of India who has been able at this juncture to rise to the heights of objectivity that she has learnt from her noble father and her truly great grandfather both of whom adorned the Indian political scene. We pay our respect to the Prime Minister of the United Kingdom, who, in her courage, has recognized the democratic sovereign rights of Sri Lanka and who in her own land has taken sterner steps to contain the irresponsibility of brutal violence displayed in Northern Ireland.

The Bill that has been presented by the Hon. Prime Minister clearly explains how the mind of Government is working. The problem is immediate and it has to be diffused, and it has to be diffused in a manner that many hon. Members of Parliament on our side expressed before me. It has to be expressed in a manner that responsible, decent, law-abiding, equal citizens of Sri Lanka can separate themselves from the crude violence of murderers masquerading as freedom fighters. And I am sure, once this Bill is passed, there will emerge from a suffering Tamil community, the greater part of which lives amongst us, the need to adjust their social relationships, born of a new political realism, in their sorrow, a sorrow which all of us too join in because the sorrow of one individual citizen is the sorrow of all of us.

Mr. Speaker, the TULF Members will realize—and realize soon when they study the genesis of the communal problem in Sri Lanka—how in order to defeat Mr. G. G. Ponnambalam the TULF was formed, and formed under the pretence of seeking to fight for the rights of the Indian community whose franchise they said had lost. The hatred that was displayed against Sir Arunachalam Mahadeva was in turn displayed against the Tamil Congress when the Federal Party was formed.

Federalism is no solution. It has failed to solve the problems of the communities of India. It has led instead to a demand for an expanded degree of freedom that necessitated its crushing by Pandit Nehru and by Indira Gandhi against the governments of Mr. Annadurai, Mr. Karunanidhi, referred to by the Hon. Minister of Finance. I was in Madras on the day that the armies of the Central Government took over the government of Mr. Karunanidhi. Indian friends of mine had told me that was happening and I went as a visitor and called on the Chief Secretary of Madras, Mr. Sabanayagam, on the very day that the Karunanidhi Government was sent out of office.

I have watched the Indian scene over the years. I am intimately aware of the Indian rejection of secessionist activities and today I, as a Sri Lankan, am happy at the courage the Indian Government is showing to crush the irresponsibility of Kalistan claimed by

certain sections anxious to destabilize India and thus Asia, supported by irresponsible elements in so-called advanced countries.

We do not face this problem in Sri Lanka alone. Together with the emergent countries we face the subtle and diabolical attempts to destabilize all of us and thus the world. It is not for me to pick on this country or that. Intelligent students of world history know the sources, and how they come among us—many in sheep's clothing covering the tendencies of rapacious wolves.

We have also seen a very strange concern for the creation of a Tamil State in Sri Lanka from the State of Massachusetts—a State bearing a Red Indian name but where no longer Red Indians live as honoured citizens, whose integrity is respected! Many such examples were quoted by the Hon. Ministers who preceded me. I do not think I need burden the House with further examples.

However, I would like to mention, bringing the House back to the terrorist movement, the dichotomy that existed in the TULF which pretended to follow Gandhian principles and Satyagraha and Ahimsa and Non-violence as their creed, but were the first to defend the brutal terrorists who killed innocent soldiers and prevented the authority of Government running in the Peninsula of Jaffna.

Sir John Kotelawala, traduced by the Opposition, laughed at by some, showed great wisdom when he wrung out of the Indian Government's High Commissioner in Sri Lanka a concession when Mr. C. C. Desai agreed that the learning of the Sinhala language was to be the precondition of citizenship for the Indian community in Sri Lanka. The effort failed. To Mrs. Bandaranaike I pay tribute for her capacity in having been able to extract the Sirima-Shastri Agreement, an agreement unfortunately not honoured in the full, which has since lapsed and which now requires the moral courage of India to implement. And as for the 100,000 stateless persons it is my view that we should have the capacity to absorb them and remove once and for all the slightest opportunity for our great neighbour to claim the right to interfere, even though ignorant citizens may shout loud in their legislatures. We must remove that right of interference in the internal affairs of our country.

Talking of internal affairs, it is regrettable that in his enthusiasm for the country is of his dreams, the hon. Member for Gampaha should have been enamoured of India and China and request that they help to settle the internal problems of Sri Lanka.

Mr. Speaker, as far as all of us are concerned, it is not the immediate past that is important: it is the future. From the present has to be born a courage and

[சபாநாயகர் தலைமையில் உரையாற்றுகிறார்]

an intelligence to sort out the problems for the future. I can understand that sorrow in his heart when Mr. Thondaman spoke. The Hon. Prime Minister had to arrange for the rescue of his first great grandchild, a two year old, who for eight hours with five other or six other relations had to seek refuge in a little shop in Colombo. The mood of Mr. Thondaman, the Third Member for Nuwara Eliya-Maskeliya, must be well understood by this House. I do not read into what he said a lack of confidence in this Government. The hon. Member has shown courage to bring nearly one million of his compatriots into the path of political realism and as a political realist working with His Excellency, the greatest political realist of Sri Lanka in recent times, the hon. Third Member for Nuwara Eliya-Maskeliya has been able to wean a section that fought the Sinhala people, into the ways of balance, accommodation and understanding. Let that wisdom reach out to the leaders of the North who have sought a wilderness of their own where the law of the jungle prevails.

And in this connection, I think all of us should be grateful to the Member for Maharagama who pointed out the psychology that prevailed and will continue to prevail among our people so long as the national ethos of the Sinhala people is not recognized. Malaysia has been courageous enough to recognize the rights of the Bhumiputras—what many Sinhala nationalists claimed for the “Deshiya Daruwas” of Sri Lanka,—a right to be recognized and not to be forgotten, so that they will not remain an impoverished people in their own country. So long as we do not have the courage to find that accommodation and bring other minorities to realize it, so long will those who have lived the longest in this country behave like children out of fear of alien domination inspired or engineered by bigger forces in foreign countries.

Mr. Speaker, our immediate problem, as was expressed over the television by the new stars of our silver screen, must be accepted with courage. It is to restore normalcy. That is the first task, and it cannot be done by recrimination, by abuse, by attempt to seek political advantage. We are today at the bar of history and before the judgment of the people of Sri Lanka and generations to come. If we fail we have not merely shown our own incompetence, we have failed Sri Lanka in the hour of its need and in that spirit of support that has been given the Government today, I appeal to the Opposition to join us on every occasion to help us to bring Sri Lanka back to normalcy—no longer by rumour that adds to the dangers, no longer by attempt to gain position or to increase membership or to give strength to hoodlums and thugs who have spread their tentacles in Sri Lanka.

All members of the great religions of the world exist in Sri Lanka side by side it is a picture which no other country in the world can boast of. Ours is a country that allows freedom of worship, the building of its religious edifices—a right which even the Buddhists have not enjoyed in England, as events last year proved; a freedom which enable people to understand each other, to live side by side, to claim that inspiration towards decent values that the great religious leaders have taught.—the leaders of these great religions have come out and expressed their views. To the Ven. Mahanayakas of Malwatta and Asgiriya and to others we pay our tribute. To the leaders of the Catholic Church we pay our respects; and in particular I take this opportunity of thanking Bishop Oswald Gomis, a friend of mine, who with certain Tamil refugees sat last Wednesday late into the evening and discussed ways and means which have already been implemented. The mass came over the television, a facility provided by the Hon. Minister of State. The Holy Mass, so sacred to the Catholics was presented to members of the faith and who through homeless have been convinced and a large number of their followers have begun to spread concord in this country. The Catholic Church that has sent out messages to its schools—to them and to Buddhist leaders who have contacted principals of schools and tried to encourage their students towards the ways of sensible conduct, I and all Members of this House ought to pay their respect.

சபாநாயகர் தலைமையில்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

How long will you be taking ?

சபாநாயகர் தலைமையில் உரையாற்றுகிறார்
(கலாநிதி நிசங்க விஜயரத்ன)
(Dr. Nissanka Wijeyeratne)

Five minutes more, Mr. Speaker.

The return to peace is now the need of the hour, and the return to peace has to be the return not to Jaffna but back to the Sinhala areas of the refugees. I am sure only a few will go. Of the total number the percentage that goes will ultimately be small in number. It appears big now. But in the coming months, as peace returns and confidence comes back, many of them will return and our duty therefore goes on into the coming months and years so that they can come back and live in peace amongst us.

But to achieve that peace other steps too must not be forgotten. As was pointed out, the systems of law in this country must be equal for all. The exclusiveness of Thesawalmi must go, and must go early, if the people of this country are to feel free in any part of Sri Lanka. Antiquated laws based on racial exclusiveness

must be expunged from the Statute book so that the people of Sri Lanka will realize that whether in Pt. Pedro or in Dondra, in the East or the West, we can live as equal citizens of a free country.

And, finally, it is my hope that His Excellency will before long establish a council for community concord, a council in which all religious groups and all racial groups are represented and through which ultimately solutions could be found. A solution before another event explodes in our faces.

There was a fear expressed by the Hon. Minister of State as to the political future of the Tamil areas. What happened to the seats? From 1931 to 1934 the Tamil leaders sought a political wilderness. they returned with the Tamil Congress to agitate on the basis of communal exclusiveness. There is no doubt that after an interim period of self-imposed exile the Tamil community will be wise enough to find leaders capable of joining this Assembly through whatever party they choose or through a new party of their own—a reformed party representing Tamil interest, to work in harmony and concord with the people who throughout its history, despite all its travails have accepted the right of minority communities to live amongst them in amity, and in a country where, despite the fact that no Tamil inscription, no Tamil literary work refers to Elara, only the Mahawansa of the Sinhala people carries evidence of a ruler, who should never have come into a foreign land to impose his rule, but who in his death was honoured in a manner that no opponent has been honoured by any nation.

Today at the time of one of the darkest hours of our history, let us forget for the purpose of national regeneration the enmities that separate us, and on this one issue let there be total unanimity and total co-operation in the coming months to the Government of Sri Lanka.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

Can I have five minutes, Sir?—(Interruption).

හරින්ද්‍ර කොරො මහතා
(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

On a point of Order, Sir. I would like to object to that Sir. The Prime Minister is going to wind-up and we have given up our right to speak. We are not going to speak. There are six of us on the Government side and on the back benches on the list.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

That is not the reason for.

හරින්ද්‍ර කොරො මහතා
(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

If the hon. Member speaks we can go on till 6.30 in the morning.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please. There are twenty odd members who have already given their names to speak from the Government side but only about half of them have spoken. From your group almost everybody has spoken.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

I wish to speak for 5 minutes only, Sir.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

There is no debate in which you don't take part. I will give you five minutes only, if you can speak.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය ගැන අපි කථා කරන්නට සූදානම්ව තිබියත් අපට වුවමනා කළේ මේ විවාදයේදී එක් එක්කොට බැණ ගැනීම නොවෙයි. මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම ගැන උකන්දුවීමත් ඒ වානේම මේ ප්‍රශ්නයට නිත්‍යානුකූල වශයෙන් විසඳුමක් සෙවීමත් පවණයි අපට මිනූ කළේ. ඒක තමයි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පවමාර්ථය. "මේක අසුවලා කළය, ඒ දවස්වල මේ අය මේ වැරදි කළය" යනාදී කියමත් මේ අවස්ථාවේදී අවශ්‍ය වෙන්නේ තැනැ. එක එක්කොන කල වැරදි ගැන කියමින් හමුත්තාත්සේලා එක්ක විවාද කරන්නට නොවෙයි අපි ආවේ. රටෙන් ජාතියේත් උත්තතිය සඳහා සැමදම මේ රටේ ඒකීය ආණ්ඩුවක්—unitary state—නිබිය යුතුය කියන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය අකුරටම ක්‍රියාත්මක කිරීමට මේ අවස්ථාවේදී අපි තීරණය කළා. අපේ කිසිම හැංගි මුත්තත් කෙළීමත් තැනැ. අපි කෙළීමට එවකට කියනවා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය රට බෙදීමට එදත් අදත් කෙටත් කවදත් විරුද්ධ බව. ඒ අනුව අපි මේ පනත පිළි ගන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි මේ ගැන සාකච්ඡා කරල තීරණය කළා මේ පනතට කෙළීමේ සහයෝගය දෙන්නට. ඒ නිසා අපේ සහයෝගය දෙනවා. ගරු ඇමතිවරු කීප දෙනෙක් මේතැන එක එක විධියේ අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මොන හේතුවක් නිසා එහෙම කථා කළාදයි අපි දන්නේ තැනැ. සුළු ජාතීන් මේ රටෙන් පිටවිය යුතුය කියා හෝ ඒ අයට දියයුතු වරප්‍රසාද තැනි කල යුතුය කියා හෝ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කවදවත් කියන්නේ තැනැ. අපි කියන්නේ ඒ අයට වරප්‍රසාද දිය යුතුය කියලයි. හැබැයි, සුළු ජාතීන් වශයෙන් අප මොහොත්, පසුවෙන්ම මස් රාත්තල ඉල්ලනවා වානේ ඉල්ලීම කරන්නට නම් ඒ අයට බැහැ. සුළු ජාතීන්ට ලැබිය යුතු වරප්‍රසාද ඒ ඒ ප්‍රමාණයේ හැටියට දීම ගැන අපේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් තැනැ. සුළු ජාතීන්ට ගෞරව කිරීම මහා ජාතියට අයත් අපේ යුතු කමක්. ඒ අය ආරක්ෂා කිරීම අපේ යුතු කමක්.

[අගනරේ දැනටමත් ගෙනා]

ගරු කථානායකතුමනි, ගම්පොළ සිද්ධීන් ඇති වූ විට මා ඇතුළු එස්. ඒ. එස්. සහ පොලීසියේ වෙනත් අයන් යුද්ධ හමුදාවේ අයත් යන අපි මක්කොම 28 වැනිදා උදේම රැස්වී ඒ ගැන සාකච්චාවක් කළා. 27 වැනිදා අපි රැස්වී සාකච්චා කර යම් යම් තීරණ ගෙන ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්නට යයි කීවා. කිසිම කෙනෙකුට අවහිරයක් කරන්නට එපාය කීවා. නමුත් සමහර තක්කඩි පිරිස්—කවුරුන් හෝ තුස්තවැදිත් වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන අය—පොලීසියේ සහ යුද්ධ හමුදාවේ කිසිම කිසිම ගණන් ගන්නේ නැතිව කිසිම අණක් ගණන් ගන්නේ නැතිව කටයුතු කළා. ඒක මා පොද්ගලිකවම දුටුවා. ඉතින් අපට කරන්නට දෙයක් නැහැ. අපි අනුකම්පා කරනවා. අපි කණගාටු වෙනවා. අපි ඒ උදව්ව ජනතාව සුළු ජාතියක් වශයෙන් මිනිසුන් වශයෙන් අපේ යුතුකමක් වශයෙන් ආරක්ෂා කළ යුතුයි. ආරක්ෂා කරන්නට නම් මේ අවස්ථාවේදී ඇත්ත වශයෙන්ම කළ යුතුදේ මොකක්ද? ඒ අයට ලැබිය යුතු වරප්‍රසාද අනුව ඒ අය නැවත ප්‍රනාමයක් පාලනය කිරීම මහා ජාතිය වන අපේ යුතුකම. ආණ්ඩුවේ යුතුකම බව ප්‍රකාශ කරන අතර අපි මේ පනතට පක්ෂව ජන්දය දෙන බවත් ප්‍රකාශ කරනවා.

ප්‍ර. හා. 3.30

ආර්. ප්‍රේමදස මහතා
(කි.ල. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ සවස 3 ට පටන් ගත් මේ විවාදය අද උදේ 3.30 දක්වා පවත්වා ගෙන යන්නට පුළුවන් වුණා. ඒ ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. මක්නිසාද? මේ වාගේ ඉතාම වැදගත් පනතක් ගැන පාර්ලිමේන්තුවේ හැම කොටසකම අදහස් උදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට අවකාශය ලැබීම ඉතාම අවශ්‍යයි.

කථානායකතුමනි, හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත් කළ දින සිටම මාස්පො අපි අවස්ථාවක් දුන්නා මේ සභාවේ—පාර්ලිමේන්තුවේ—හැම පක්ෂයකටම අදහස් උදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට. ඒ හැම අවස්ථාවකම හදිසි තත්ත්වය දිරිස කීරීමේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමින්, ඒ ඒ අවස්ථාවට ලැබී තිබුණු තොරතුරු මම හෙළි කර තිබෙනවා. තොසභාවා හැම දෙයක්ම හෙළි කර තිබෙනවා. අදත් මේ සභාව ඉදිරියට දිය යුතු හැම තොරතුරක්ම මම දුන්නා. මෙම රජය පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරියේ තැබිය යුතු තොරතුරු නොදුන්නාය කියා මතුමම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අතිප් මුණසිංහ මහතා) කල්පනා කළේ ඇයි කියා කියන්න මම දන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුව රැස් වුණායින් පසු ඇති වුණා නම් යම් සිද්ධියක්, ඒ සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු දීමට මට අවකාශයක් ලැබුණේ නැහැ. ලබා ගන්න පුළුවන් හැම තොරතුරක්ම මම මේ සභාව ඉදිරියේ තබා තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. එතුමාම කියූ පරිදි දිනපතාම රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් මහතා ගැනී හැම අයුරකින්ම මහජනයා ඉදිරියේ තොරතුරු ඉදිරිපත් කළා.

1971 කැරැල්ල දී අපට එවැනි අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. අපට සාකච්චා කරන්න අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. අපට තොරතුරු දුන්නේ නැහැ. අපේ ජනාධිපතිතුමා විපක්ෂ නායකයා හැටියට 1971.4.21 වන දා පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් කීවා, අපට තොරතුරු නොදුන්නත් අපේ සත්‍ය දෙනවාය කියා. මේ රජය එහෙම නොවෙයි. හැම අවස්ථාවකම පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් මාර්ගයෙන් ඊටම ඒ තොරතුරු හෙළි කළා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි ලැජ්ජා විස යුතු නැහැ. ඊටක ඇති වෙන සිද්ධි මුළු ලෝකයම දැන ගන්නට. එහෙම දැන ගන්නම මොකක්ද ඒකෙ ඇති වරද? එවැනි සිද්ධීන් ඇති විටම පුළුවන් නම් ඒවා ලෝකයම දැන ගන්නම තියෙන වරද මොකක්ද? නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) කීවා ලංකාවේ ඇති වන මේ තොරතුරු මුළු ලෝකයම පත්තරවල පළ වෙනවා. ශුවන් විදුලියෙන්, රුපවාහිනියෙන් ප්‍රචාරය වෙනවා. කොයෙක් කොයෙක් ලේඛකයන් කොයෙක් කොයෙක් දේ ලියනවා. ඒ ගැන බොහොම කණගාටුයි කියා. නමුත් එහෙම ප්‍රචාරය වුණාම ඇති වරද මොකක්ද? සිද්ධි වෙත දේවල් ප්‍රචාරය වුණාට කිසි වරදක් නැහැ. මොනවද අපේ

තානාපති කාර්යාල කරන්නේ? මොනවද අපේ විදේශ ඇමතිතුමා කරන්නේ? ඔවුන් මොනවා කරන්නද? යමක් සිද්ධි වෙනවා නම් කවුරුත් දැනගත්තවා. ඇයි එහෙම කියන්නේ? 1971 දී වැහුවා මක්කොම. අද වන තුරු කියා නැහැ කොයි තරම් මරා දැමීමාද කියා. මේ රජය කිසියෙක් බිය වෙන්නේ නැහැ සත්‍ය තොරතුරු මුළු ලෝකයා විසින්ම දැනගන්නට. අසත්‍ය තොරතුරු ප්‍රචාරය වුණත්, මගේ නම් කල්පනාව ඒකට කිසි වරදක් නැහැ. ඇත්ත කවද හරි එළි වෙන තියා. මේ විවාද සමාජයක්. මේ රටේ යම් සිද්ධි විමක් ඇති වෙනවා නම්, එය මුළු ලෝකයාම දැනගන්නාවේ. හොඳ වාගේම තරකත්, තරක වාගේම හොඳත් ලෝකයා දැනගන්නාවේ. එහි කිසිම වරදක් නැහැ.

කථානායකතුමනි, ඊටක මේ විධියේ අර්බුද ඇති වෙනවා. මනුෂ්‍යයකුගේ ජීවිතයක වාගේම ඊටවල්වල මීට වඩා ගයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. ඊටවල් යුද්ධ වලට යනවා. මහා ප්‍රහාරවලට ලක් වෙනවා. ඒක ලෝක ස්වභාවයක්. මම කීවා මගේ කර්වේදී, අපේ ඊටත් මේ අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයකට අධික ඉතිහාසයේ කොයෙක් අර්බුදවලට මුහුණ පෑ බව. මේකත් අවදානම් අවස්ථාවක්.

ඊටක අගන්තරයේ ජනතාව අතරේ අවුල් වියවුල් ඇති වෙන විට ඒවායින් ප්‍රයෝජන ගැනීමට මාත බලක බලවේග තිබෙන බව කාටද නැතැයි කියන්න පුළුවන්? අපෙන් අගනවා ඇයි එහෙම කියන්නේ කියා. අපි එහෙම කියන්නේ එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන තියයි. මේක අද ඊයේ ඇති වුණු දෙයක් නොවෙයි. මේ රටේ යම් අවස්ථාවක යම් අර්බුදයක් පහත්තරව ඇති වුණාම ඊට පාලනය කරන අයට හැමදම ඇති වූ බියක් තමයි මේ ඊට ඇතුළේ තිබෙන අර්බුදයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්න නොයෙකුත් බලවේග සුදුසුම වෙනවාය කියන එක. ඒ බියමයි මම අදත් පළ කළේ. මිනූ නම් මම මතක් කර දෙන්නම් මීට පෙර ඇති වූ තත්ත්වයක්. 1958 ජාති හේදවාදී කෝලහල ඇති වූ වෙලාවේ එද හිටපු අගමැතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් මොනවාද කීවේ? මම කියන්නම්.

එස්. ඩබ්ලිව්. ආර් ඩී. බණ්ඩාරනායක මහත්මයා 1958 ජූනි 4 වැනිදා

මෙතන මෙහෙම කියනවා :

"It is a complicated picture that requires unravelling carefully. There are bona fide elements, though mistaken, who have some sort of feeling, 'Oh ! our language is gone, our culture is gone, our race is gone', and so on. There are the thugs, and others, who quietly wait behind the scenes whenever trouble arises, with no further patriotism or nationalism than the desire to indulge in a little looting. There is that element too, intermixed. Then there is the third and the most vicious element right at the bottom, that is not easily visible, that provides organization, planning and finance and shelters itself behind the front ranks of the nationalist fanatics who may be utterly mistaken but still to whom you can attribute at least a certain amount of bona fide mistaken however mistaken they may be".

There you are. Your own Leader, on a similar occasion, made the same pronouncement.

ගරු කථානායකතුමනි, 1971 දී තිබුණු තත්ත්වය මොකක්ද? එද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කීවේ නැද්ද. 1971 කැරැල්ල පිටුපස කිසියම් විදේශීය බලවේගයක් තිබුණාය කියා? මේ මාත අතිතය බොහොම ඉක්මණින් අමතක කර බිබ්බු වාගේයි කතා කරන්නෙ. එද ඒ අය මොකද කළේ?

North Korean Diplomats I have on Government Orders—1971 April 17th. "But diplomatic ties not severed, says Ceylon communique. The Korean staff of the Embassy of the Democratic Republic of Korea and their families left Ceylon yesterday by Aeroflot, following an order to do so served on them by the Government of Ceylon".

බොරු දැමීමා සොයායනවාය කියා මේ අය අපට කියනවා. නමුත් මේ උදවිය කර තිබෙන්න මොකක්ද? මේ ගොල්ලන්ගේ හිතේ මේවා අපට අමතක කියලයි. මේවා ගැන කතා කළ අත්තහදාල

මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) දැන් සභාවේ තැනැත්තා කලාවානෙ මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවටුවගම මහතා) තම යනවා යයි කීවානෙ. නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) කේ? මම මේවා මතක් කළේ, අපි යමක් කළොත් තමයි ඒ අය වැරදි කියන්නෙ. 1971 කැරැල්ල වාගේද මේ සිද්ධිය?

ගරු කථානායකතුමනි, මම කලින් සඳහන් කලා විදේශීය බලවේගයක් මේ පිටුපස තිබෙනවාය කියා. ඇත්ත. තමුත් කොහෙත් එන බලවේගයක්ද කියා කියන්නට ඇමාරුයි. අපේ මැති ඇමතිවරු ඒ ගැන කීවා නම් කීවේ නිකම් දඩම්මෙක් සොයා ගන්න නොවෙයි. එවැනි තත්ත්වයක් විදහාන වි නිකුණු තිබයි. නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා කීවා ජනාධිපතිතුමාගෙ කතාවේදී ඒ ගැන මොකක්වත් සඳහන් කළේ නැහැයි කියා. ජනාධිපතිතුමා කතා කළේ මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳ කැබිනට් මණ්ඩලය තීරණය කර ගත්තේය. ඒ අවස්ථාවේදීවත් මෙවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ගැන නිසි තොරතුරු එතුමාට ලැබී තිබුණේ නැහැ. ලැබී තිබුණා නම් එතුමා ඒ වෙලාවේදී ඒ ගැන සඳහන් කරනවා. ආණ්ඩු පක්ෂය රැස්වීමේදී අන්ත අද එතුමා අපේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඒ ගැන පැහැදිලි කර කීවා. එතුමාට ලැබුණු තොරතුරු - අපිත් දැනගෙන සිටියා - අපට කීවා. හැබැයි, එතුමා ජාතිය අමතා කළ කතාවට පසුවයි ඒ ගැන දැනගන්න ලැබී තිබෙන්නෙ. එම නිසා, නිකම් කියන්නත් වාලේ මෙතනට ඇවිත් අපි යම් යම් කාරණා කියනවා නොවෙයි.

මම නැවතත් කියනවා, මේ ගරු සභාවටත් මුළු රටටත් අපි විකක් ප්‍රවේසම් වෙන්න ඕනෑය කියා. සමහර අභියාචනා රටවලට වෙලා තිබෙන විපත්ති ගැන බලන්න. එවැනි රටක අභ්‍යන්තරික කලබල ඇතිවුණාම මොන ආකාරයේ තත්ත්වයක් ඔහු වෙනවාද කියා සොයා බලන්න. ඒ රට ඇතුළෙම ඉන්න අය ලවා ඒ රටේ නායකයන් ඝාතනය කරවමින් ඒ පක්ෂ සහ ආණ්ඩු සංවිධාන විනාශ කරමින් ඒ රට තුළ අර්බුද ඇති කර ඒ රට තමන්ගේ ග්‍රහණයට හසු කරගත් බලවේග තැනෙයි කියා කවුද කියන්නේ? අන්ත ඒ නිසා අපේ යුතුකමක් ඉටු කිරීමක් වෙනවා, අපේ රටේ ජනතාවගේ අවධානය ඒවා කෙරෙහි යොමු කිරීම. අපට තැන්තම් පස්සෙ දෙස් කියයි. මේ විධියට රැස්වී පාර්ලිමේන්තුවක් හැටියට සාකච්චාවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව පාලනය ගෙන ගිය රටවල් කියක් අද අභ්‍යන්තර කලබල නිසා බාහිර බලපෑම් නිසා ජනාධිපති තත්ත්වයට වැටී තිබෙනවාද කියා සොයා බලන්න. එතොකොට රහේ තේරේවි. මෙවැනි පෙරළිකාර තත්ත්වයක් තිබෙන විටත් කැබිනට් මණ්ඩලය රැස් වෙනවානම්, කාටත් සාකච්චා කරන්න අවස්ථාවක් තිබෙනවා නම් ඒකයි, ජනසම්මතවාදයේ වටිනාකම. ඒ අවස්ථාව මේ රජය සලස්වා තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මම කියන්න කැමතියි, තැවන නැවතත් මම කියන්න කැමතියි, හිතන්න එපා මේ අදුරු වලා පටලය ඉවත්වුණාය කියා. අප කවුරුත් බොහෝම අවධානයෙන් ක්‍රියා කළයුතුව තිබෙනවා. මේ බලවේගවලට පුළුවන්කම තිබෙනවා, රටේ ආභ්‍යන්තරික ආරාධුල් වැඩි වර්ධනය කරන්න. රට තුළින්ම තමන්ට වුවමනා කරන ගැන්වත් සොයාගන්න. හොරුන්ට ගෙයක් බිඳින්න ඕනෑ වුණාම පිටින් ඇවිත් ගෙයක් බිඳිනවාට වඩා ලෙහෙසි ක්‍රමයක් හැටියට දැන් පිළිගෙන තිබෙන්නේ ගේ ඇතුළෙ ඉන්න කෙනෙක් ලවා ජනේලයක් අරවා තබාගෙන ගේ ඇතුළට රිංගීමයි. ඒක බොහොම ලෙහෙසියි. ගේ බිඳින්න ඕනෑ නැහැ. ඒකයි මම කීවේ. අපේ රට ඇතුළෙන්ම ගැන්වත් සොයා ගෙන අපේ රටේ ස්වෛරී ස්වාධීනත්වය විනාශ කරන්න ඉඩකඩ තිබෙනවාය, එවැනි බලවේගයන්ට ඉඩ දෙන්න එපාය කියා.

කථානායකතුමනි, නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) දෙස් කීවා, විදේශ කටයුතු හාර ඇමතිතුමා මේ වෙලාවේ මෙහෙ හිටියෙ නැහැ කියා. තමුත් එතුමා තොගිවියාය කියා පාඩුවක් නැහැ. මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයම ඉන්නවා වැඩි බලන ඇමතිවරයෙක් ඉන්නවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවාය කියා රටේ නායකයින්ට රට වෙනුවෙන් අත්‍යවශ්‍ය කාර්යයන්ට සහභාගිවීමට යාම තහනම් කිරීමට අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. එහෙම යොග්‍යවත් සිටිය යුතුව අවස්ථාවක් තිබුණොත් නොගොහිත් ඉන්නවා.

මේ රටේ අර්බුද තිබුණ වෙලාවක නිකම් ඇමතිවරයෙක් නොවෙයි, අගමැති දවස් විසි ගණන් ගිහින් හිටියෙන් පිටරට. කා එක්කද? මේ කථා කළ පුත්‍රයන් එක්ක. මේ තියෙන්නෙ. එතකොටත් ජාති හේදවාදී කෝලාහල තිබුණා. එතකොට අගමැති, බණ්ඩාරනායක මහත්මයායි.

"Sathyagraha continues in the rain. Twenty first day yesterday. 12 year old Anura Bandaranaike looks on with interest as work progresses on the head of his mother Mrs. Sirima Bandaranaike, Ceylon's Premier at Madam Tussaud's Exhibition in London. The wax figure of Mrs. Bandranaike will soon have its place among the gallery of prime ministers at Tussaud's."

මෙහේ දවස් 21 ක් තිස්සේ මහා සත්‍යග්‍රහයක් යනවා. එවැනි අර්බුදයක් පවතිනදී රජය ක්‍රියා කළේ කොහොමද? මම කියන්නම්. එහෙත් අපි මේ ඔක්කොම අර්බුද අතරේ විපතට ගොදුරුවුවත්ගේ කැමි බිම් ගැන සොයා බැලුවා පමණක් නොවෙයි. රටේ ගැම ප්‍රදේශයකම ජනතාවගේ කැමි බිම් ඉදුම් හිටුම් ගැනත් සොයා බැලුවා. උතුරේ පවා සොයා බැලුවා. එහෙත් කොහොමද ඒ අවස්ථාවේ ඔවුන් ගැසුරුණේ?

I am reading from the "Ceylon Daily News" of 15.3.61 :

"Earlier in the day Mr. C. P. de Silva told the morning meeting of the Government Parliamentary Group that no new measure would be taken by the Government in the North and the East until the Prime Minister Mr. Sirima Bandaranaike returns to the Island. The Group adopted two resolutions which urged Government MPs not to undertake unofficial missions to the North and East and to refrain from making public statements on the sathyagraha campaign. Before the Government Group meeting began two members, Senator M. P. de Soysa and Mr. S. D. Bandaranayake, were involved in a heated argument and only the intervention of some other MPs prevented them from coming to blows. Mr. C. P. de Silva appealed to members to extend their co-operation to him to prevent any further deterioration in the situation in the Northern and Eastern Provinces. Mr. S. D. Bandaranayake is understood to have given the Group and impression of his visit to the North and suggested that the Government should not precipitate a crisis by withholding food issues to the people of Jaffna."

That is food supply.

"Mr. S. Thondaman urged that immediate steps should be taken to ensure a regular supply of food to the people in the North. Several Members of the Group however expressed the view that nothing should be done until the Prime Minister returned to the Island."

මේ උත්තැහේලා තමයි, මෙතැනට ඇවිත් එක අතකින් සිංහල ජනතාව ගැන කිහුල් කලේ නෙලන අතර අනික් අතින් උතුරේ ජනතාව ගැන කම්පාව ප්‍රකාශ කරන්නේ. ඒ අයගේ හිතේ, අපට මේ අතියාය ජනක නැත. මේ අයගේ කෙරුවාවල් අපි දන්නේ නැත කියලයි. අද කථා කළේ සාන්තුවරයෝ වගේ. කථාව පටන් ගත්තේ මේ රටේ සිංහල ජනතාවට සිදුවී තිබෙන විපතට ජනතාවගේ කෝපය ඇවිස්සී මෙහෙම කරලා කියලයි. එහෙත් කථාව ඉවර කළේ කොහොමද? "අනේ! දුටුවී අයට ගහලා තිබෙන්නේ මෘගයින් වගේ" කියලයි. එකම මනුෂ්‍යයා එකම කවින් එකම වෙලාවේ මේ කථා කරන්නේ. මම අහගෙන හිටියා. මට පුදුම හිතුණා. නුවරඑළිය මස්කෙළිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) කථාව පටන් ගත්තේ "මේ රටේ සිංහල ජනතාව ඉවසුවා ඉවසුවා ; බැරම තැන තමයි මේක කළේ" කියලයි. ඉතින් මම හිතුවා ඒ කළ දේවල් හරියි කියනවා කියා. එහෙම කියාගෙන ඇවිත් අන්තිමට කියනවා "අයිසෙ, හරි තිත්දටක් කොළඹ තගරයෙ-භූද කොළඹ, නැගෙනහිර කොළඹ, බටහිර කොළඹ සිටින දෙමළ අයට කර තිබෙන මේ දේවල් ; මොන මෘග වැඩක්ද" කියා. එක පැත්තකින් සාධාරණ කෝපය කියනවා ; අනික් පැත්තෙන් අසාධාරණ සැලකිල්ල කියනවා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தினர் ஒருவர்)
(A Member)
මෘග කතා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මගනා
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
Mr. R. Premadasa

කාච රචවත්තද මේ කථා කරන්නේ? තවම හිතාගෙන ඉන්නවාද, මේ රටේ ජනතාව බුද්ධියෙන් තොරයි කියා?

ගරු කථානායකතුමනි, උතුරේ නොයෙකුත් අවුල් වියවුල් ඇති වෙද්දීත් අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා ඔවුන්ට කැම බිම ඉන්ධන ගැමිනෙල් පාදිය ගෙන යන්න පවා නොගැකි වෙලාවේත්—ඇයි, කෝච්චිවලට පවා අලාග හානි කළා—යම් සුළු පිරිසක් අලාග හානි කර විනාශයක් ඇති කරන වෙලාවේත් කල්පනා කළේ "ඒවාට සම්බන්ධ නැති අහිංසක උදව්සට ඇයි අපි දඩුවම් කරන්නේ" කියලයි. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් ඒකයි, මනුස්සකම, සිංහලකමත් ඒකයි, බෞද්ධ කමත් ඒකයි. යම් පිරිසක් අපට අරියාදු කරනවාය කියා ඒට සම්බන්ධ නැති අහිංසකයන්ට අපි කැම නොදී ඉන්නවා නම් එය කොයිතරම් අසාධාරණයක්ද? මේ ක්‍රස්තවාදී වැඩ පිළිවෙලට මුළුමනින් ජනතාවම සම්බන්ධද? විකක් කල්පනා කර බලන්න. මේ ප්‍රදේශවල ඇතිවුණු ක්‍රස්තවාදී වැඩ පිළිවෙලට මේ ප්‍රදේශවල සිටින මුළුමනින් ජනතාවම සම්බන්ධද? අපි එක පාරටම අපේ සමබරතාව නැතිකර ගන්නේ ඇයි? අතන ගැහුණුවා, මෙතැන ගිනිතිබ්බාය, අතන මැරුවාය කියා දැන් හැමදෙනාම එකපාරටම ජාති හිතෙහියෝ වෙලා. දැන් එක පැත්තකටම පමණයි කතා කරන්නේ. ඒ පැත්තට කතා කරන්න බැරි, උපතින් යම් කිසි ජාතියකට අයිති අහිංසකයන් ගැන කිසිම කල්පනාවක් නැහැ. මේ ධර්මතාව මොකක්දැයි මට නම් නේරෙන්නේ නැහැ.

අද අපි කරන දේවල, කියන කතාවල විනිශ්චය දෙන්නේ අද සිටින පරම්පරාව නොවෙයි. අපට මේ පිළිබඳ විනිශ්චයක් ලැබෙන්නේ තව අවුරුදු ගණනාවක් ගියාට පසුවයි. මේවාගේ උග්‍ර අවස්ථාවකදී මනුෂ්‍යයන් හැටියට හිතන්න අපට පුළුවන්කම තියෙන්නේ ඕනෑ. මානව දයාවෙන් යුක්තව හිතන්නට පුළුවන්කම තියෙන්නට ඕනෑ. සිංහල ජනතාවට අසාධාරණයක් නොවුණොයයි මම කියන්නේ නැහැ. වෙනත් ජන කොටස්වලට අසාධාරණයක් නොවුණොයයි මම කියන්නේ නැහැ. අසාධාරණය තියෙන්න ඇති. තමුත්, ඇති වුණු අර්බුදය දෙස බලන විට අපට පිළිගන්නට වෙනවා, මේ ක්‍රස්තවාදී වැඩ කළේ මේ රටේ මුළුමනින් ජනතාවම නොවන බව. එකතු කර, ගණන් කර බැලුවොත්, උතුරේ වුණත්, මේ ප්‍රදේශවල වුණත් මේ දාමරික ක්‍රියා කළේ ජනතායෙන් ඉතාමත් සුළු කොටසක් බව පෙනෙනවා. ඒ නිසා අපි ඇත්ත කතා කරන්න බිය වන්නේ ඇයි? එක පැත්තකටම යන්නේ ඇයි? එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රටේ ජීවත් වන්නේ ඒ වාගේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන්නට නොවන බව මම ප්‍රකාශ කරනවා.

සාධාරණයක් තියෙන්නට ඕනෑ, යුක්තියක් තියෙන්නට ඕනෑ, මනුෂ්‍යත්වය තියෙන්නට ඕනෑ, එහෙම නොවුණොත් මේ රටේ ඇති විය හැකි තත්ත්වය ගැන මම ඉභියක් කළා. එහෙම වුණොත්, මේ රටේ උරුමය ගැන, අයිතිය ගැන කතා කරන අපටම සිදු වෙයි. මේ රටේ එක කොටසක පමණක් වගකීම බාර ගන්නට. එහෙම වුණොත් මේ රටේ අනෙකුත් ජාතියකන්ට කල්පනා වන්නේ මොකක්ද? "අපට මොන හවිහරණයක්ද, අපි සංඛ්‍යාවෙන් කුඩා නිසා, අපි දෙමළ ජාතියට අයත් නිසා, අපි මුස්ලිම් නිසා, අපි බර්ගර් නිසා, අපි ක්‍රිස්තියානි නිසා, අපි හින්දු නිසා, අපට මොකක්ද වෙනත යන්නේ" යනුවෙන් ඒ අයට කල්පනා වෙයි.

ඒ අයට එහෙම කල්පනාවක් ඇති වුණොත්, මේ රටේ උරුමකාරයන් හැටියට මහා ආධිමඛයෙන් සිටින අපට මොන විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වෙදයි කල්පනා කරන්නටත් අපට සිදු වෙයි. එහෙම වුණොත් අපි මේ රට දෙකඩ කරන ව්‍යාපාරයේ කායකයෝ

පමණක් නොව, මේ රට දෙකඩකට, තුන්කඩකට, හතරකඩකට, පස්කඩකට කඩන තත්ත්වයක් ඇති කරන පුද්ගලයන් වශයෙන් ඉතිහාසගත වෙනවා. ඒ නිසා මෙවැනි අවස්ථාවකදී අපි විකක් බුද්ධිමත්ව ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. හතරැස් හැතැපම විසිපන්දහක් පමණ වන මේ ශ්‍රී ලංකාව කැලී කැලීවලට කැඩෙනවා දකින්න අපි සුදුනම් තැන්නම්, අපි සාධාරණය අනුව කල්පනා කරන්නට, වැඩ කරන්නට දැන් අධිෂ්ඨාන කර ගන්නට ඕනෑ. මේ මොහොතේදී අපට බාරව තිබෙන වගකීම ඒකයි.

මේ හාරදුර යුතුකම ඉටු කරන්නට මේ එක පක්ෂයකටවත් පුළුවන් කමක් නැහැ. මන්ද, ඔවුන්ගේ පටු අදහස් තිසයි. අද මෙම ගරු සභාවේදී එම මන්ත්‍රීවරුන් කථා කළ ආකාරයෙන් තව දුරටත් එය පැහැදිලි වන්නට ඇති. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පමණයි මේ රට දෙකඩ නොකොට, තෙකඩ නොකොට, සිව්කඩ නොකොට, පස්කඩ නොකොට, මේ රටේ ඒකීය භාවය ආරක්ෂා කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. එසේ නම්, ඒ තත්ත්වයෙන් බැහැර නොයාමට අප අධිෂ්ඨානයක් ඇතිකර ගත යුතුයි. ඒ වෙලාවට ඇතිවන උද්යෝගය අනුව, සුළු කොටසක් සතුටු කරන්නට තිබෙන ආසාව අනුව, දුටුවන්නේ වාලේ දුටුවන්නේ නැතිව, අපට තිබෙන විශාල වගකීම මතක තබාගෙන අප ක්‍රියා කළ යුතුයි.

මෙය ඉතාමත් අවදානම් අවස්ථාවක්. මේ රට දෙකඩවීම තහර කරන්නට ගොස් මේ රට හතර පස් හය කඩකට කැඩෙන තත්ත්වයකට පත් කළ මිනිසුන් යයි අනාගත ඉතිහාසඥයෝ අපි ගැන ලියාහී. ඒ අන්ධකාර ඉතිහාසයකට අප යොමුවිය යුතු නැහැ. මේ රටේ ඒකීය භාවය අප ආරක්ෂා කර ගත යුතුයි. වැරදි කළ අයට, වැරදි කරන අයට නිසි දඩුවම් දෙමින්, කිසිම ජන කොටසකට ජාතිය නිසා හෝ භාෂාව නිසා හෝ ආගම නිසා හෝ කුල ගෝත්‍ර පංතී නිසා හෝ අසාධාරණයක් නොවන හැටියට වගබලා ගැනීම, අපේ යුතු කමයි. එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයන් හැටියට අප එය තේරුම් ගත යුතුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, අප අද මේ නීතිය සම්මත කරන්නේ ඒ නිසයි. මේ රටේ ඒකීය භාවය, මේ රටේ එක්සත් භාවය, ආරක්ෂා කරන අතර, මේ රටේ ජීවත්වන හැම ජන කොටසකටම, සාධාරණය ඉටුවිය යුතු නිසයි. ඇතැම් ඇමතිවරු, මන්ත්‍රීවරු ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් මේ රටේ හැම ජන කොටසකටම සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්නට අප කල්පනා කළ යුතුයි. ස්වල්ප දෙනෙක් අසාධාරණකම් කරනවා ඇති. ඒ උතුරේ වන්නට පුළුවන්. අනෙක් ප්‍රදේශවල වන්නට පුළුවන්. තමුත් ඔවුන් නිසා වැඩි ජනතාවකට, ඒ වැඩි ජනතාවට අතර සිටින අනෙක් ජන කොටස්වලට අසාධාරණයක් නොවන ලෙස ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. මෙම ගරු සභාවේ අද කෙරුණු සමහර ප්‍රකාශ නිසා, ආණ්ඩු පක්ෂයේම ඇතැම් කට්කයන් තුළ බලවත්වූ කම්පාවක් ඇති වුණු බව මට පෙනුණා. මේ රජයට උදව් කරන මේ රජයේ ඇමතිවරුන් හැටියට සිටින, එද පටන්ම බැට කමින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට උදව් කළ ඇතැම් ජන කොටස් තියෝජනය කරන ඇමතිවරුන් තුළ පවා කම්පාවක් ඇතිවුණු බව මට පෙනුණා. අද ඔවුන්ට ඒ කම්පාව ඇතිවුණා නම්, හෙට ඒ කම්පාව ඔවුන් තියෝජනය කරන ජන කොටස්වලට පැතිරෙන එක පුදුමයක් නොවයි. එසේ වුණොත්, රට දෙකඩවීම බේරන්නට ගොස් රට තුනට හතරට පහට කැඩූ අය හැටියට අපිව ඉතිහාස ගත වෙයි. අප එයට ඉඩ නොදිය යුතුයි. අද මේ සභා ගැබෙත් පිට වෙනතත් සමගම අප ඒ අධිෂ්ඨානය ඇති කර ගනිමු, ඇති වුණු තුවාලය පාර පාරා තවත් තුවාල මේ සමාජය තුළ ඇති කරනවාද? තැන්නම් ඇතිවුණු තුවාලය සුවපත් කොට මේ සමාජය යළිත් එක්සත් භාවයට පත් කරනවාද?

උතුරේ ඇතැම් ජන කොටස්වල අසාධාරණ ක්‍රියාමාර්ග අප ගෙලා දුටුවා පමණක් නොව අද ඒ සම්බන්ධයෙන් නීතිමය ක්‍රියාමාර්ගයකුත් ගන්නා. තමුත් ඒ උඩින් අසාධාරණයක් නොකළ අයට අසාධාරණයක් වෙන ආකාරයට ක්‍රියා කිරීමට අප කල්පනා නොකළ යුතුයි. එම නිසා එම අධිෂ්ඨානය ඇති කර ගන්නා මෙන් ඉල්ලමින් මේ විවාදයට සහභාගි වුණු සියළුම ඇමතිවරුන්ටත්, මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ස්ඝනි කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ඒ ප්‍රකාශයේ දිනයේ සිට බලපවත්වන පරිදි පාර්ලිමේන්තුවේ ඔහුගේ අයුතු හිස් කල ලෙස සලකනු ලැබිය යුතුය. තවද එම දේශපාලන පක්ෂය හෝ වෙනත් සංගමය හෝ සංවිධානය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යම් කෘම යෝජනා පත්‍රයක් සියලු කාර්යය සඳහා බල රහිත ලෙස සලකනු ලැබිය යුතුය. යන වචන ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)
(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

" 2 වන පිටුවේ, 36 සහ 37 වන පේළිවල, ' (1) ප්‍රජා අගයනුනාවට ඔහු යටත් කරනු ලැබිය යුතුය ; ' යන වචන ඉවත් කොට ' (1) ඒ අධිකරණය විසින් තීරණය කරනු ලබන අවුරුදු හතක් නොඉක්මවන කාලයක් සඳහා ප්‍රජා අගයනුනාවට ඔහු යටත් කරනු ලැබිය යුතුය ; ' යන වචන ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)
(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

" 2 වන පිටුවේ, 38 වන පේළියේ, ' ඔහුගේ වැඩ සහ කිසිවද දෙපල ' යන වචන ඉවත් කොට ' ඔහුගේ සහ ඔහුගේ පවුලේ අයගේ ජීවිත වෘත්තීය පවත්වාගෙන යාම පිණිස අවශ්‍ය සහ ඒ අධිකරණයේ ආඥාවක් මගින් තීරණය කරනු ලබන දේපල හැර, ඔහුගේ වැඩ සහ කිසිවද දෙපල ' යන වචන ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)
(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

" 3 වන පිටුවේ, 20 වන පේළියේ, ' සෑම නිලධාරියෙකුම හෝ තැනැත්තෙකුම, ' යන වචන ඉවත් කොට ' සෑම නිලධාරියෙකු හෝ තැනැත්තෙකුම ද පළාත් පාලන ආයතනයක, සංවර්ධන සභාවක, ප්‍රාදේශීය මණ්ඩලයක, ග්‍රාමීය මණ්ඩලයක හෝ රාජ්‍ය සංස්ථාවක සෑම සාමාජිකයෙකු හෝ එහි සේවයේ යෙදී සිටින සෑම තැනැත්තෙකුම ද සෑම නිලධාරියෙකුම ද ' යන වචන ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)
(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

"3 වන පිටුවේ, 25 වන සහ 26 වන පේළිවල 'හත්වන උප ලේඛනයෙහි' යන වචන ඉවත් කොට 'ඒ ව්‍යවස්ථාවෙහි සඳහන් යම් තැනැත්තකු හෝ මණ්ඩලයක් වෙතොත් ඒ තැනැත්තා හෝ මණ්ඩලය ඉදිරියෙහි හත්වන උපලේඛනයෙහි' යන වචන ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)

(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

"3 වන පිටුවේ, 33 වන සහ 34 වන පේළිවල, 'හත්වන උප ලේඛනයෙහි' යන වචන ඉවත් කොට 'ඒ ව්‍යවස්ථාවෙහි සඳහන් යම් තැනැත්තකු හෝ මණ්ඩලයක් වෙතොත් ඒ තැනැත්තා හෝ මණ්ඩලය ඉදිරියෙහි හත්වන උපලේඛනයෙහි' යන වචන ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)

(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

"3 වන පිටුවේ, 40 වන පේළියේ, '165 (1) වන ව්‍යවස්ථාවේ' යන වචන සහ ඉලක්කම් ඉවත් කොට '165 වන ව්‍යවස්ථාවේ' යන වචන සහ ඉලක්කම් ඇතුළත් කළ යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිරු. ඡූර්. පිරිමිපාස)

(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

"3 වන පිටුවේ, 42 වන පේළියට පසුව පහත දැක්වෙන කොටස ඇතුළත් කළ යුතුය :

(8) (e) මේ ව්‍යවස්ථාව බලාත්මක වන දිනයෙහි පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරයකු වී සිටින සෑම තැනැත්තෙකුම, හත්වන උපලේඛනයෙහි දැක්වෙන ආකෘතිය අනුව දිවුරුම් දී එයට අත්සන් තැබුවහොත් හෝ ප්‍රතිඥාව දී එයට අත්සන් තැබුවහොත් හෝ මිස, පාර්ලිමේන්තුවේ අසුන් ගැනීමට හෝ පාර්ලිමේන්තුවේ දී ඡන්දය දීමට හෝ හිමිකම් නොලැබිය යුතුය.

(ආ) මේ ව්‍යවස්ථාව බලාත්මක වන දිනයෙහි හෝ ඉන්පසුව පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් හෝ රාජ්‍ය සේවකයෙක් ලෙසින් හෝ කෘම යෝජනා කරනු ලබන සෑම තැනැත්තෙකුම, හත්වන උප ලේඛනයෙහි දැක්වෙන ආකෘතිය අනුව දිවුරුම් දී එයට අත්සන් තැබුවහොත් හෝ ප්‍රතිඥාව දී එයට අත්සන් තැබුවහොත් හෝ මිස, පාර්ලිමේන්තුවේ අසුන් ගැනීමට හෝ පාර්ලිමේන්තුවේ දී ඡන්දය දීමට හෝ හිමිකම් නොලැබිය යුතුය.

(ග) හත්වන උපලේඛනයෙහි දැක්වෙන ආකෘතිය අනුව දිවුරුම් දී එයට අත්සන් කර ඇත්නම් හෝ ප්‍රතිඥාව දී එයට අත්සන් කර ඇත්නම් කිසිම තැනැත්තෙකුම, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි යම් විධිවිධානයක පටකගතව තිබීම සඳහන්ව ඇති දිවුරුම් දී අත්සන් තැබීමට හෝ ප්‍රතිඥාව දී අත්සන් තැබීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ කිසිම වෙනත් යම් දිවුරුමක් දී අත්සන් තැබීමට හෝ ප්‍රතිඥාවක් දී අත්සන් තැබීමට කිසිම කරනු නොලැබිය යුතුය."

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
නිරුක්තිය බිඳුණුකරා සිටිනු ලැබුණු.
Amendment put, and agreed to.

2 වන උගන්විය, සංශෝධනාකාරයෙන්, පහත කෙටුම්පතෙහි කොටසක් ගැටීමට නියමයක් නියෝග කරන ලදී.

2 ඡූර්ණ ඛාසකයින් නිරුක්තියක් ලබාගෙන සිටිනු ලැබූ බැවින් පාර්ලිමේන්තුව විසින් මෙය ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතු බවට තීරණය කළේය.

Clause 2, as amended, ordered to stand part of the Bill.

3 වන වගන්තිය—(ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 161 වන ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීම)

චර්‍යාව 3.—(ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 101 වන ව්‍යවස්ථාවේ වෙනස්කිරීම)

CLAUSE 3 - (Amendment of Article 161 of the Constitution.)

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.ල. ජී. පී. රෙමාදාස)
(Mr. R. Premadasa)

මෙම සංශෝධනය මම යෝජනා කරනවා :

"4 වන වගන්තිය 31 වන වෙනස්කිරීමේදී 36 වන වෙනස්කිරීමේදී අඩු වෙනස්කිරීමක් කරන බවට කොටසක් එක් කිරීමට කොටසක් එක් කිරීමට සූචනයක් විය ;

(2) (අ) ඒ ඡේදයේ (iii) වන ආදේශයේදී අතුරු විධිමගියකි. තම යෝජනා කරන ලෙස සියලුම කරන ලදී දින සිට දින තිහක් ඇතුළත් යන වචන වෙනුවට පහත දක්වන කොටස ආදේශ කිරීමෙන් :-

'තම යෝජනා කරන ලෙස සියලුම කරන ලදී දින සිට දින තිහක් ඇතුළත්. ඉහත සඳහන් ආකාරයට :'

(ආ) ඒ ඡේදයේ (iii) වන ආදේශයේ අතුරු විධිමගියකි. 'තුරු හරිනු ලැබූ ව්‍යවස්ථාවක' යන වචන වෙනුවට පහත දක්වන වචන ආදේශ කිරීමෙන් :-

'තුරු හරිනු ලැබූ ව්‍යවස්ථාවක හෝ ඒ ඡේදයට පස්සේ 157 ද වන ව්‍යවස්ථාව යටතේ තනනම් කරනු ලැබූ ලෙස සැලකෙන ව්‍යවස්ථාවක හෝ මැතිවරණ කොමසාරිස් වරයා විසින් ;'

සංශෝධනය පිළිගත යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සහ සම්මත විය.

තිරුත්තම : විමසීමට පත් කරනු ලැබූයේ.

Amendment put, and agreed to.

3 වන වගන්තිය. සංශෝධනාකාරයෙන්, පහත කෙටුම්පතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

3 වන වගන්තිය, තිරුත්තම ව්‍යවස්ථාවට අමතරව සටහන් කරනු ලැබූ ප්‍රතිපත්ති පත්‍රයකට විශේෂ වශයෙන් සටහන් කරනු ලැබූයේ.

Clause 3, as amended, ordered to stand part of the Bill.

4 වන වගන්තිය පහත කෙටුම්පතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

4 වන වගන්තිය සංශෝධනය කරනු ලැබූ ප්‍රතිපත්ති පත්‍රයකට විශේෂ වශයෙන් සටහන් කරනු ලැබූයේ.

Clause 4 ordered to stand part of the Bill.

2 වන වගන්තිය—(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 101 වන ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීම)

ප්‍රධාන චර්‍යාව 2.—(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 101 වන ව්‍යවස්ථාවේ වෙනස්කිරීම)

NEW CLAUSE 2 - (Amendment of Article 101 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.)

"ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 101 වන ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීම

"2 වෙනම මෙන්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යනුවෙන් සඳහන් කරන ලදී. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 101 වන ව්‍යවස්ථාවේ 1 වන ආදේශයේ (ආ) ඡේදයේ 'අවසන් වී ඇති විට' යන වචන ඉවත් කොට ඒ වෙනුවට 'අවසන් වී ඇති විට හෝ පිළිගත් ඡේදයට පස්සේ හෝ ස්වකීර්ණව කෙටුම්පතක් හෝ 157 ද වන ව්‍යවස්ථාව යටතේ තනනම් කරනු ලැබූ ලෙස සැලකෙන ව්‍යවස්ථාවක හෝ මැතිවරණ කොමසාරිස් වරයා විසින් ;'

දැනට කරන ලදී. පළමුව කියවන ලදී. කොටසක් වශයෙන් ඉහත සඳහන් කරන ලදී. *Brought up, and read the First time.*

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.ල. ජී. පී. රෙමාදාස)
(Mr. R. Premadasa)
"මෙම වගන්තිය දෙවන වර කියවිය යුතුය යි" මම යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සහ සම්මත විය.
වගන්තිය පහත කෙටුම්පතට එකතු කළ යුතුය. යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සහ සම්මත විය.

2 වන වගන්තිය පහත කෙටුම්පතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

ඉහත විමසීමට පත් කරනු ලැබූයේ.
චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.
චර්‍යාව 4 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

2 වන වගන්තිය සංශෝධනය කරනු ලැබූ ප්‍රතිපත්ති පත්‍රයකට විශේෂ වශයෙන් සටහන් කරනු ලැබූයේ.

Question put, and agreed to.
Question, that the Clause be added to the Bill, put, and agreed to.

New Clause 2 ordered to stand part of the Bill.

හත්වන උපලේඛනය. පහත කෙටුම්පතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

Seventh Schedule ordered to stand part of the Bill.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

Enacting Clause ordered to stand part of the Bill.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

Preamble ordered to stand part of the Bill.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

Title ordered to stand part of the Bill.

Bill reported with Amendments.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(ති.ල. ජී. පී. රෙමාදාස)
(Mr. R. Premadasa)
"පහත කෙටුම්පත සංශෝධනාකාරයෙන් දැන් තුන්වන වර කියවිය යුතුය" යි. මම යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.
කටහනේදී රජයට පස්සේ "මෙන්ම මහලු කපායන සඳහා පිටුපසට තනන ලදී."

චර්‍යාව 3 සංශෝධනය කරනු ලැබූයේ.

Question put.
MR. SPEAKER, having collected the Voices, declared that the Ayes had it.

பார். ப்ரேமடச மஹை
 (நிரு. ஆர். பிரேமதாச)
 (Mr. R. Premadasa)
 Divide !

பார்லிமேன் 43 வது சபை சிவனாக வந்தது - சபை 150 : பிரேமடச மஹை :
 சபை - வெற்றி.

பாராளுமன்றம், 43 ஆம் நிலைக் கட்டளையின் கீழ் பிரேமடச மஹை :
 சார்பாக 150 ; எதிராக இல்லை.

The Parliament divided under Standing Order No. 43 : Ayes
 150 : Noes Nil.

சபை வெற்றி சபை சபை சிவனாக வந்தது - சபை 150 : பிரேமடச மஹை :
 சபை - வெற்றி.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதன்படி, சட்டமூலம் நிரூபிக்கப்பட்டவாறு மூன்றாம் முறை
 யாக மதிப்பிடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

Bill (as amended) accordingly read the Third time, and passed.

கல்நிலை
 ஒத்திவைப்பு
 ADJOURNMENT

பார்லிமேன் 1983 ஏப்ரல் 4 வது நேரம் 8 மணிக்கு சபை சிவனாக வந்தது - சபை 150 : பிரேமடச மஹை :
 சபை - வெற்றி.

பார்லிமேன் சபை சபை சிவனாக வந்தது - சபை 150 : பிரேமடச மஹை :
 சபை - வெற்றி.

அப்பொழுது 1983 ஓகஸ்ட் 4, வியாழக்கிழமை பி.ப.3 மணிக்குப்
 பிந்திவிட்டமையால் சபாநாயகர் அவர்கள் வினாவினா பாராளு
 மன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி, 1983 ஓகஸ்ட் 5, வெள்ளிக்கிழமை
 பி.ப. 4.15 மணிக்கு, 1983 ஓகஸ்ட் 9, செவ்வாய்க்
 கிழமை பி.ப. 2 மணிவரை பாராளுமன்றம் ஒத்தி
 வைக்கப்பட்டது.

And it being past 8 p.m. on Thursday, 4th August 1983, MR.
 SPEAKER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly at 4.15 a.m. on Friday,
 5th August 1983 until 3 p.m. on Tuesday, 9th
 August 1983.

ஆ. ஐ.

மேலே வர்வாவே டிவகாக இடனக டடகா டடகக கபாவல கிவரீடி கல ஐக காத டகவனு ரீகி மககிக் கிக் கிபககக் கை ககி கலா கககீலிப டகவா கல கிபகக காதகாடி ககககாரக கெக

1983 டகவீகல 18 கக மகககிக் ட

கைககவலா டககெக கெ கலீக ஐககி.

குகிபபு

அங்ககத்தவர்க்க இகுகிப பகிபபிற் கெய்யககிபும் பிகழ கிருக்தகககை அகிகககயிற்றெகிவாகக குகித்தா பிகழ கிருக்தகககைக் ககாண்ட பிககிகயை ககன்சாட் பகிப்பாகிரிகயகுகு

1983 ஆகஸ்ட் 18, கியாழக்கிழகைகுகுப் பித்தாமற்

கிடைக்கக்கடியதாக அனுப்புகல் வேன்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of HANSARD,

not later than

Thursday, 18th August 1983

Contents of Proceedings : From 3.00 p.m. on 04.08.1983 to 4.15 a.m.
on 05.08.1983

Final set of manuscripts
received from Parliament : 4.00 p.m. on 07.08.1983

Printed copies despatched : 08.08.1983 morning

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝචිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් භාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් භාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500; රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත හාම වර්ෂයකම නොවැරදි 30 දව ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

සந்தා : ඉන්සාඩ් அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-). இன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம்; த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொராண்டும் நவம்பர் 30 ன் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். இந்தக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

